

Nr. 9 – 2010
Side 1533–1746

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 9
Utgitt 23. august 2010

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2010	
Juli	6. Deleg. av Skattedirektoratets myndighet etter lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) til skattekontorene (Nr. 1068)..... 1618
Kunngjøring av stortingsvedtak	
2009	
Mai	19. Endr. i Bestemmelser om stortingsrepresentanters godtgjørelser mv. (Nr. 1896)..... 1533
Forskrifter	
2010	
Juni	7. Forskrift om merverdiavgiftskompensasjon for frivillige organisasjoner (Nr. 1036) 1533
Juni	30. Forskrift om oppfølging og erstatning for personell som tjenestegjør eller har tjenestegjort i internasjonale operasjoner (Nr. 1043)..... 1543
Juli	1. Forskrift om overgangsregler mv. til lov 25. juni 2010 nr. 33 om endringer i regnskapsloven og enkelte andre lover (Nr. 1048)..... 1549
Juli	1. Forskrift om betalingsforetak (Nr. 1049) 1550
Juni	29. Forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege (Nr. 1054)..... 1575
Juni	30. Forskrift om registrering av og tilsyn med tredjelandsrevisorer (Nr. 1055) 1600
Juli	1. Forskrift om stopp i fisket etter uer i ICES' statistikkområder XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon, og i Grønlands økonomiske sone i 2010 (Nr. 1058)..... 1602
Juli	2. Forskrift om grunnsatser for tap av tamrein drept eller skadet av rovvilt reindriftsåret 2009–2010 (Nr. 1061)..... 1603
Juli	2. Forskrift om gjennomføring av kommisjonsvedtak 2009/965/EF av 30. november 2009 vedrørende referansedokument referert til i artikkel 27(4) i direktiv 2008/57/EF om samtrafikkveinen i Fellesskapets jernbanesystem (Nr. 1063) 1610
Jan.	28. Forskrift om opptak, studier og eksamen ved Handelshøyskolen BI (Nr. 1072) 1619
Juli	6. Forskrift om fastsetting av enke- og enkemannspensjon der en del av pensjonen skal reduseres for gjenlevendes egen ervervsinntekt og en annen del ikke (Nr. 1075) 1638
Juli	6. Forskrift om samordning av enke- og enkemannspensjon der en del av pensjonen skal reduseres for gjenlevendes egen ervervsinntekt og en annen del ikke (Nr. 1076) 1639
Juli	8. Forskrift om minste pensjonsnivå – alderspensjon fra folketrygden (Nr. 1083)..... 1647
Juli	8. Forskrift om unntak fra krav om tillatelse ved bruk av dyr i undervisning (Nr. 1085) 1648
Juli	9. Forskrift om kompensasjon ved restriksjoner i bruk av utmarksbeite på grunn av rovvilt (Nr. 1087)..... 1649
Juli	9. Forskrift om sporbarhet og merking av storfe og storfekjøtt mv. (Nr. 1131)..... 1692
Juli	19. Forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater (Nr. 1135)..... 1738
Juli	23. Forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr (Nr. 1137) 1743
Juli	26. Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med smittsom anemi blant dyr av hestefamilien i Romania (Nr. 1139)..... 1745
Endringsforskrifter	
2010	
Juni	21. Endr. i forskrift om studier ved Universitetet for miljø- og biovitenskap (Nr. 1037) 1539
Juni	24. Endr. i forskrift om kvalifikasjonskrav og sertifikatrettigheter for personell på norske skip, fiske- og fangstfartøy og flyttbare innretninger (Nr. 1038)..... 1540
Juni	28. Endr. i forskrift om bruk av kjøretøy (Nr. 1039) 1540
Juni	28. Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1040) 1540
Juni	30. Endr. i forskrift om byggesak (byggesaksforskriften) (Nr. 1041)..... 1541
Juni	30. Endr. i forskrift om revisjon og revisorer og enkelte andre forskrifter (Nr. 1042)..... 1542
Juni	30. Endr. i forskrift til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) (Nr. 1044) 1544

Juni	30.	Endr. i forskrift om forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter 2010 (Nr. 1045).....	1545
Juni	30.	Endr. i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova (Nr. 1046)	1546
Juni	30.	Endr. i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2010–2011 (Nr. 1047).....	1548
Juli	1.	Endr. i forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift ved lokal foredling av melk (Nr. 1050).....	1557
Juli	1.	Endr. i forskrift om førerkort m.m. (Nr. 1051)	1557
Juli	1.	Endr. i forskrift om hindring av forurensning fra skip (MARPOL-forskriften) (Nr. 1052)	1558
Juni	25.	Endr. i visse forskrifter for å tilføye krav om listeføring (Nr. 1053).....	1559
Juni	30.	Endr. i forskrift om fravær og permisjon ved nyankomne innvandreres deltakelse i introduksjonsordning (Nr. 1056).....	1601
Juli	1.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56, forskrift om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder og forskrift til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) (Nr. 1057)	1601
Juli	1.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i Grønlands økonomiske sone i 2010 (Nr. 1059).....	1603
Juli	1.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 1060)	1603
Juli	2.	Endr. i forskrift om krav til jernbanevirksomhet på det nasjonale jernbanenettet (sikkerhetsforskriften) (Nr. 1062)	1605
Juli	4.	Endr. i generell forskrift for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspfleieprodukter (Nr. 1064).....	1611
Juli	5.	Endr. i forskrift om plikt til å gi oppgaver over utbetalinger på skadeforsikringer (Nr. 1065).....	1611
Juli	5.	Endr. i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler (Nr. 1066).....	1611
Juli	5.	Endr. i forskrift om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen (Nr. 1067).....	1613
Juli	6.	Endr. i forskrift om autorisasjon for installatør av elektronisk kommunikasjonsnett og radioutstyr (autorisasjonsforskriften) (Nr. 1069)	1618
Juli	6.	Endr. i forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket og forskrift om tilskot til avløsning (Nr. 1070).....	1618
Juli	7.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr (Nr. 1071).....	1619
Juni	21.	Endr. i diverse forskrifter som inneholder navnet «Statens forurensningstilsyn», «Statens forurensingstilsyn» eller «SFT» (Nr. 1073)	1636
Juli	1.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien og forskrift om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, eggceller og embryo av visse dyrearter (Nr. 1074).....	1637
Juli	6.	Endr. i forskrift om samordning av enkepensjon fra tjenestepensjonsordning med tilleggspensjon fra folketrygden når enkepensjonen ikke skal reduseres på grunn av enkens egen inntekt (Nr. 1077)	1639
Juli	7.	Endr. i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1078).....	1640
Juli	7.	Endr. i forskrift om midler til bygdeutvikling (Nr. 1079).....	1640
Juli	7.	Endr. i forskrift om drift av passasjerfartøy som fører 12 passasjerer eller færre (Nr. 1080).....	1640
Juli	7.	Endr. i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova (Nr. 1081)	1642
Juli	8.	Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til næringsmidler (Nr. 1082).....	1647
Juli	8.	Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (Nr. 1084).....	1647
Juli	9.	Endr. i forskrift om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise (svartelistingsforskriften) (Nr. 1086)	1648
Juni	9.	Endr. i forskrift om studier og eksamen ved Høgskolen i Bodø (Nr. 1088)	1650
Juni	21.	Endr. i forskrift til lov om register for frivillig virksomhet (Nr. 1089).....	1651
Juni	30.	Endr. i forskrift om nye og endrede oppdelinger i tolltariffen (Nr. 1090)	1651
Juli	12.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler (Nr. 1091).....	1652
Juli	13.	Endr. i forskrift om adgang for ungdom til å delta i fisket i 2010 (ungdomsfiskeordningen) (Nr. 1092).....	1653
Juli	13.	Endr. i forskrift om handel med gjødsel og kalkingsmidler mv. (Nr. 1093).....	1654
Juli	15.	Endr. i forskrift om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland (Nr. 1125).....	1654

Juli	15. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2010 (Nr. 1126).....	1654
Juli	16. Endr. i forskrift om bekjempelse av dyresjukdommer (Nr. 1127)	1655
Juli	19. Endr. i forskrift om ansettelsesvilkår for stillinger som postdoktor, stipendiat, vitenskapelig assistent og spesialistkandidat (Nr. 1128).....	1655
Juli	21. Endr. i forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m. og forskrift om førerkort m.m. (Nr. 1129).....	1656
Juni	30. Endr. i forskrift om skipsutstyr (skipsutstyrsforskriften) (Nr. 1130)	1656
Juli	9. Endr. og oppheving av forskrifter som følge av forskrift om sporbarhet og merking av storfe og storfekjøtt mv. (Nr. 1132)	1716
Juli	15. Endr. i forskrift om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) (Nr. 1133).....	1717
Juli	16. Endr. i forskrift om merking, registrering og rapportering av småfe (Nr. 1134)	1728
Juli	23. Endr. i forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger (Nr. 1136) ...	1741
Juli	23. Endr. i forskrift om fôrvarer (Nr. 1138).....	1744
	Oversikt over rettelser	3. omslagsside
	Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 23. august 2010

Nr. 9

19. mai Nr. 1896 2009

Vedtak om endring i Bestemmelser om stortingsrepresentanters godtgjørelser mv.

Hjemmel: Vedtatt av Stortinget 19. mai 2009, jf. Innst.S.nr.217 (2008–2009). Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I Bestemmelser om stortingsrepresentanters godtgjørelse mv. fastsatt av Stortinget 10. november 1966 nr. 4856, med senere endringer, gjøres følgende endringer:

§ 5 fjerde ledd nytt tredje og fjerde punktum skal lyde:

Ved søknad om permisjon som nevnt i første punktum må sykmelding fremlegges sammen med permisjonssøknaden eller snarest mulig etter at permisjon er innvilget. Dersom sykmelding ikke fremlegges som fastsatt, kan Presidentskapet bestemme at godtgjørelse som nevnt i § 1 skal bortfalle for den resterende del av permisjonsperioden.

§ 5 nytt åttende ledd skal lyde:

Ved permisjoner innvilget av velferdsgrunner kan Presidentskapet, i særlige tilfeller og etter en begrunnet søknad fra representanten, beslutte at godtgjørelsen kan beholdes helt eller delvis utover en periode på 14 dager.

II

Endringene under I trer i kraft straks.

7. juni Nr. 1036 2010

Forskrift om merverdiavgiftskompensasjon for frivillige organisasjoner

Hjemmel: Fastsatt av Kulturdepartementet 7. juni 2010 med hjemmel i Stortingets budsjettvedtak. Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Formålet

Formålet med ordningen er å kompensere for kostnader som frivillige organisasjoner har til merverdiavgift ved kjøp av varer og tjenester basert på årsregnskap ett år tilbake i tid.

Med denne forskriften etableres en tilskuddsordning som skal gi kompensasjon for merverdiavgift etter søknad fra frivillige organisasjoner innenfor den rammen Stortinget har bevilget for det enkelte år. Dersom bevilgningen ikke rekker til full kompensasjon, vil den prosentvise avkortningen være lik for alle innvilgede søknader.

§ 2. Forvaltningsmyndighet for ordningen

Lotteri- og stiftelsestilsynet forvalter ordningen med merverdiavgiftskompensasjon for frivillige organisasjoner etter bestemmelsene i denne forskriften. Søknad om merverdiavgiftskompensasjon for frivillige organisasjoner rettes til Lotteri- og stiftelsestilsynet som behandler søknad og beregner størrelse på kompensasjon som tildeles den enkelte søker etter denne forskriften. Lotteri- og stiftelsestilsynet kan avvise søknaden dersom den ikke er tilfredsstillende opplyst.

Lotteri- og stiftelsestilsynet skal føre kontroll med at bestemmelsene som er gitt i eller i medhold av denne forskriften, blir overholdt.

Kulturdepartementet kan gi generelle pålegg til Lotteri- og stiftelsestilsynet, men ikke instruere tilsynet i enkeltsaker.

§ 3. Definisjoner mv.

I denne forskriften menes med:

- a) *frivillig virksomhet*: aktiviteter som er ikke-fortjenestebaserte, jf. frivillighetsregisterloven § 3
- b) *lokalledd*: juridisk selvstendig enhet på lokalt plan som organisatorisk og/eller gjennom vedtekter har tilknytning til regionalledd og et sentralledd
- c) *regionalledd*: juridisk selvstendig enhet som organisatorisk og/eller gjennom vedtekter er tilknyttet et sentralledd, og som har ett eller flere lokalledd tilknyttet seg
- d) *sentralledd*: juridisk selvstendig enhet som organisatorisk og/eller gjennom vedtekter samordner regional- og/eller lokalledd med felles formål
- e) *underledd*: samlebetegnelse for regional- og lokalledd
- f) *enkeltstående søkere*: juridisk enhet som ikke er tilknyttet et sentralledd og som søker kompensasjon på egen hånd
- g) *forenklet modell*: søknadsmodell der merverdiavgiftskompensasjon beregnes på grunnlag av totale driftskostnader knyttet til den frivillige og ikke-fortjenestebaserte delen av virksomheten, etter avgrensning og poster det skal gjøres fradrag for, jf. forskriften § 7 femte til niende ledd og § 11
- h) *dokumentert modell*: søknadsmodell der merverdiavgiftskompensasjon beregnes på grunnlag av totale kompensasjonsberettigede merverdiavgiftskostnader knyttet til den frivillige og ikke-fortjenestebaserte delen av virksomheten for alle organisasjonsledd
- i) *valgt revisor*: revisor valgt av årsmøtet, eller annet kompetent organ i henhold til organisasjonens vedtekter, og som ikke trenger være registrert eller statsautorisert revisor

§ 4. Søknadsfrist og kunngjøring

Søknadsfrist til Lotteri- og stiftelsestilsynet er 1. august. Ved søknad i 2010 kan revisorrapport ettersendes inntil 15. september 2010.

Ordningen vil bli kunngjort i dagspressen, på www.lottstift.no og www.frivillig.no. Søknad sendes Lotteri- og stiftelsestilsynet på særskilt fastsatt søknadsskjema som utarbeides av tilsynet.

§ 5. Målgruppen for ordningen

Målgruppen for ordningen er frivillige organisasjoner som innfrir vilkårene for registrering i Frivillighetsregisteret, jf. frivillighetsregisterloven § 3 og § 4, avgrenset til

- a) demokratiske ikke-økonomiske foreninger
- b) tros- og livssynsorganisasjoner som ikke omfattes av punkt a
- c) alminnelige stiftelser, jf. stiftelsesloven § 4 tredje ledd, der frivillig innsats utgjør en viktig del av stiftelsens virksomhet. Det er stiftelsens egenaktivitet som danner grunnlag for vurderingen av om det drives virksomhet som faller inn under ordningen. Utdeling av midler til frivillig virksomhet tilfredsstillende i seg selv ikke kravet til frivillig virksomhet.

Aksjeselskap som eies fullt ut av en eller flere organisasjoner, som alle kommer inn under første ledd, kan inngå som en del av søknadsgrunnlaget for et sentralledds eller enkeltstående søkers søknad om merverdiavgiftskompensasjon, forutsatt at det kan dokumenteres at frivillig innsats er en viktig del av virksomheten i aksjeselskapet. Eventuelt økonomisk overskudd i aksjeselskapet skal anvendes til det frivillige formålet, og ved oppløsning av aksjeselskapet skal eiendelene tilfalle det frivillige formålet.

Det gis ikke kompensasjon for merverdiavgiftskostnader i følgende virksomheter:

- a) virksomhet som er organisert av det offentlige, herunder forvaltningsvirksomhet som er delegert til frivillige organisasjoner, og virksomhet som er organisert privatrettslig, men som det offentlige står bak
- b) nærings-, yrkes- og arbeidslivsorganisasjoner, fagforeninger, borettslag og partipolitiske organisasjoner.

§ 6. Hvem kan søke?

Ordningen er åpen både for enkeltstående søkere og for sentralledd som kommer inn under forskriften § 5. I organisasjoner som består av flere organisasjonsledd, skal søknaden fremmes av organisasjonens sentralledd på vegne av hele organisasjonen. Regionalledd eller lokalledd som er tilknyttet et sentralledd, kan ikke søke på selvstendig grunnlag. Sentralleddet kan påregne et administrasjonstilskudd for å dekke kostnader til koordinering og tilrettelegging ved søknadsprosessen og videreformidling av midler til regional- og lokalledd. For 2010 kan dette tilskuddet maksimalt utgjøre 1 % av tildelte midler til organisasjonen.

Velger sentralleddet å benytte forenklet modell, må regional- og lokalledd også benytte forenklet modell. Velger sentralleddet å søke etter dokumentert modell, må regional- og lokalledd også benytte dokumentert modell. Enkeltstående søkere velger selv hvilken modell de vil søke etter.

De organisasjonene som ønsker det, kan bytte søknadsmodell fram til 2012. Fra 2012 stilles det krav om en bindingstid på tre år, slik at den samme søknadsmodellen må benyttes i tre år.

§ 7. Generelle vilkår

For å kunne søke om kompensasjon for kostnader til merverdiavgift på varer og tjenester må søker (sentralledd eller enkeltstående søker) være registrert i Frivillighetsregisteret. For søknadsåret 2010 er siste frist for å registrere seg i Frivillighetsregisteret satt til 15. september 2010. Fra søknadsåret 2011 vil det være et krav at samtlige ledd det søkes merverdiavgiftskompensasjon for, er registrerte i Frivillighetsregisteret.

Lotteri- og stiftelsestilsynet vil ved behov innhente vedtekter fra Frivillighetsregisteret. Det er derfor et krav at søkere må ha registrert oppdaterte vedtekter i Frivillighetsregisteret, jf. frivillighetsregisterloven § 6 andre ledd.

Enkeltstående søkere, sentral-, regional-, og lokalledd skal ha reviderte regnskap som skal være behandlet og godkjent på årsmøtet eller av annet kompetent organ i henhold til organisasjonens vedtekter. For de lokalleddene som ikke etter regnskapsloven, særlovgivning eller som følge av vedtekter eller interne lover i organisasjonen har krav om å benytte registrert eller statsautorisert revisor, kan regnskapet revideres av en valgt revisor.

Søkerne må kunne dokumentere at frivillig innsats er en viktig del av virksomheten i alle ledd det søkes om kompensasjon for i samsvar med fastsatt søknadsskjema. Gratis arbeidsinnsats, medlemskontingent og gaver likestilles når det gjelder kravet til frivillig innsats. Gratis styreinnsats blir ikke vurdert til å tilfredsstillere kravet til frivillig innsats. Det må ikke være for tett knytning mellom kontingent, gaver eller gratis arbeidsinnsats og gjenytelser.

Kompensasjon ytes bare i den utstrekning kostnaden eller anskaffelsen skjer til bruk i den frivillige og ikke-fortjenestebaserte delen av virksomheten.

Kompensasjon ytes ikke til ny-, på- og ombyggingskostnader for bygg, anlegg eller annen fast eiendom som ikke anses som drifts- og vedlikeholdskostnader. Det ytes heller ikke kompensasjon for kostnadsførte avskrivninger på aktiverte kostnader for bygg, anlegg eller annen fast eiendom.

Kompensasjon ytes ikke for drifts- og vedlikeholdskostnader som gjelder bygg, anlegg eller annen fast eiendom for utleie, med unntak av utleie til andre ledd eller aksjeselskap i samme organisasjon.

Kompensasjon ytes ikke for kostnader knyttet til anleggsprosjekter som omfattes av ordningen for kompensasjon av merverdiavgift for idrettslag.

I de tilfeller der organisasjoner også driver virksomhet som faller utenfor ordningen, er det sentral-, regional- eller lokalleddet selv som må foreta en avgrensning i forhold til hvilke kostnader som skal være med i søknaden. Dette kan gjøres gjennom organisatoriske eller økonomiske skillelinjer innenfor den enkelte organisasjon. Søkere som har virksomhet både innenfor og utenfor formålet med ordningen, og som ikke har foretatt en slik avgrensning ved søknad, kan etter en totalvurdering få avslag på søknaden om kompensasjon for merverdiavgift.

§ 8. Minstegrenser for hva det kan søkes om merverdiavgiftskompensasjon for

I forenklet modell er minstegrensen for å kunne søke om kompensasjon på kr 300 000 i totale driftskostnader knyttet til den frivillige og ikke-fortjenestebaserte delen av virksomheten, etter avgrensning og fradrag for kostnader som ikke kommer inn under ordningen, jf. forskriften § 7 femte til niende ledd og § 11. For organisasjoner med flere ledd er det summen av hele organisasjonens totale driftskostnader, knyttet til den frivillige og ikke-fortjenestebaserte delen av virksomheten etter fradragposter, som skal vurderes opp mot denne minstegrensen.

I dokumentert modell er det en minstegrense på kr 21 000 i søknadsberettigede merverdiavgiftskostnader for enkeltstående søker. For organisasjoner med flere ledd er det totalsummen av hele organisasjonens søknadsberettigede merverdiavgiftskostnader som vurderes opp mot minstegrensen.

§ 9. Særskilt om merverdiavgiftskompensasjon for maskiner, utstyr og andre kapitalvarer

Ved kjøp av maskiner, utstyr og andre kapitalvarer der inngående merverdiavgift utgjør kr 50 000 eller mer er det en innlåsningsperiode på 5 år. Det vil si at kompensert merverdiavgift skal tilbakeføres i de tilfeller der slike driftsmidler selges, tas ut, gis bort, går over til å bli brukt i ikke-frivillig aktivitet eller det skjer andre bruksendringer innen 5 år etter anskaffelsen. Kapitalvarer som overføres innen innlåsningsperioden til annen frivillig virksomhet som er kvalifisert til å motta kompensasjon etter denne forskriften, vil ikke medføre krav om tilbakeføring av kompensasjon.

Kapittel 2. Forenklet søknadsmodell

§ 10. Forenklet modell

Frivillige organisasjoner kan søke om kompensasjon beregnet på grunnlag av totale driftskostnader knyttet til den frivillige og ikke-fortjenestebaserte delen av virksomheten, etter avgrensning og poster det skal gjøres fradrag for, jf. forskriften § 7 femte til niende ledd og § 11. Totale driftskostnader hentes fra revidert regnskap. For de organisasjonene som avlegger regnskap etter foreløpig standard for ideelle organisasjoner, vil forbrukte midler være grunnlag for beregning av kompensasjon. Finansposter skal ikke være inkludert i forbrukte midler.

Maksimalt kompensasjonsbeløp beregnes av Lotteri- og stiftelsestilsynet etter den beregningsmodell som fastsettes av departementet. Beregningsmodell for maksimalt kompensasjonsbeløp i 2010 vil være basert på 35 prosent av totale driftskostnader som kommer inn under den frivillige og ikke-fortjenestebaserte delen av virksomheten, etter avgrensning og fradrag i samsvar med forskriften § 7 niende ledd og § 11, multiplisert med en faktor på 0,2.

§ 11. Fradragposter ved forenklet modell

I tillegg til de generelle avgrensningene som følger av forskriften § 7 femte til niende ledd, som gjelder for samtlige ledd i søkers organisasjon, skal det gjøres fradrag for kostnader som angis i postene i tredje ledd nedenfor.

For organisasjoner med flere ledd skal fradrag gjøres for sentralledd og regionalledd, mens underordnede lokalledd unntas fra denne plikten. Fradrag skal også gjøres for enkeltstående søkere.

Det skal gjøres fradrag for følgende poster:

- a) kontantoverføringer til egen organisasjon og samarbeidspartnere i utlandet
- b) lønnskostnader knyttet til personell stasjonert i utlandet som ikke er omfattet av punkt om kontantoverføringer
- c) driftskostnader knyttet til den merverdiavgiftspliktige delen av virksomheten, hvor de totale kostnadene knyttet til den avgiftspliktige delen av virksomheten skal trekkes ut
- d) overføringer til andre organisasjoner med rett til å søke selv, eller overføringer mellom ledd som inngår i den samlede søknaden
- e) merverdiavgiftskostnader som er kompensasjonsberettiget gjennom lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv., herunder frivillige organisasjoner som på vegne av kommune eller fylkeskommune produserer helse-, undervisnings- eller sosiale tjenester som kommune eller fylkeskommune er lovpålagt å utføre.

§ 12. Lokalledets oppgaver og plikter etter forenklet modell

Lokalledet skal rapportere totale driftskostnader knyttet til den frivillige og ikke-fortjenestebaserte virksomheten, med avgrensning mot kostnader i henhold til forskriften § 7 femte til niende ledd, enten direkte til sentralledet eller via regionalledet etter den enkelte organisasjonens interne rutiner. Totale driftskostnader hentes fra revidert regnskap.

Lokalledet skal normalt ikke sende inn revisjonsberetning, regnskap og årsmelding til sentralledet, men sentralledet kan som del av sitt kontrollarbeid pålegge lokalledet dette for kontroll mot innsendte søknadsdata.

§ 13. Regionalledets oppgaver og plikter etter forenklet modell

Regionalledet skal rapportere totale driftskostnader knyttet til sin frivillige og ikke-fortjenestebaserte virksomhet, etter avgrensning og poster det skal gjøres fradrag for, jf. forskriften § 7 femte til niende ledd og § 11.

Regionalledet skal sende inn revisorrapport fra statsautorisert eller registrert revisor basert på ISRS 4400 Avtalte kontrollhandlinger til sentralledet. Avtalte kontrollhandlinger for forenklet modell er nærmere beskrevet i instruks til revisor som er tilgjengelig på www.lottstift.no. Regionalledets revisor skal rapportere om

- totale driftskostnader som blir rapportert til sentralledet stemmer med det reviderte regnskapet til regionalledet
- søker har foretatt en vurdering av om det drives virksomhet som faller utenfor ordningen jf. forskriften § 7 femte til niende ledd
- resultatet av de øvrige avtalte kontrollhandlingene knyttet til avgrensningene i § 7 femte til niende ledd i forskriften
- resultatet av de øvrige avtalte kontrollhandlingene for fradragspostene som revisor skal uttale seg om.

Regionalledet skal som grunnlag for revisors kontroll av de generelle avgrensningene i forskriften § 7 femte til niende ledd og fradragspostene § 11 ha utarbeidet dokumentasjon på hvordan avgrensningene og fradragspostene er vurdert og beregnet. Dersom avgrensningene og fradragspostene ikke er lett kontrollerbare mot regnskapet, må det lages en oppstilling over hvordan disse er vurdert og beregnet.

Regionalledet skal normalt ikke sende inn revisjonsberetning, regnskap og årsmelding til sentralledet. Dokumentasjon av fradragspostene skal heller ikke sendes sentralledet. Sentralledet kan som en del av sitt kontrollarbeid pålegge regionalledet dette for kontroll mot innsendte søknadsdata.

§ 14. Sentralledets oppgaver og plikter etter forenklet modell

Sentralledet skal utarbeide en sammenstilling på vegne av hele organisasjonen basert på innrapporterte søknadsdata fra underleddene på regneark som er tilgjengelig på www.lottstift.no.

Sentralledet skal fylle ut søknad for hele organisasjonen på fastsatt søknadsskjema som skal undertegnes av en person som har fullmakt til å søke på vegne av organisasjonen. Søknadsskjema er tilgjengelig på www.lottstift.no.

Sentralledet skal kontrollere at underleddene fyller vilkårene for å delta i ordningen for kompensasjon av merverdiavgiftskostnader.

Sentralledet skal sende inn revisorrapport fra statsautorisert eller registrert revisor basert på ISRS 4400 Avtalte kontrollhandlinger. Avtalte kontrollhandlinger i forenklet modell for sentralledet er nærmere beskrevet i instruks til revisor som er tilgjengelig på www.lottstift.no. Sentralledets revisor skal rapportere om

- det foreligger revisorrapport på søknadsdata fra alle regionalledd og at søknadsdataene er korrekt overført til sammenstillingen
- mottatte søknadsdata fra lokallagene er korrekt overført til sammenstillingen basert på stikkprøver
- sentralledet har foretatt en vurdering av og utarbeidet dokumentasjon om det drives virksomhet som faller utenfor ordningen jf. forskriften § 7 femte til niende ledd
- resultatet av de øvrige avtalte kontrollhandlingene knyttet til avgrensningene i § 7 femte til niende ledd i forskriften
- resultatet av de avtalte kontrollhandlingene for fradragspostene som revisor skal uttale seg om.

Sentralledet skal som grunnlag for revisors kontroll av de generelle avgrensningene i forskriften § 7 femte til niende ledd og fradragspostene i § 11, ha utarbeidet dokumentasjon for hvordan avgrensningene og fradragspostene er vurdert og beregnet. Dersom avgrensningene og fradragspostene ikke er lett kontrollerbare mot regnskapet, må det lages en oppstilling over hvordan disse er vurdert og beregnet.

Sentralledet skal videreformidle kompensasjon til underleddene i henhold til Lotteri- og stiftelsestilsynets vedtak om tildeling.

§ 15. Enkeltstående søkers oppgaver og plikter etter forenklet modell

Enkeltstående søkere skal søke på grunnlag av totale driftskostnader knyttet til den frivillige og ikke-fortjenestebaserte delen av virksomheten, etter avgrensning i henhold til forskriften § 7 femte til niende ledd og poster det skal gjøres fradrag for etter § 11.

Enkeltstående søker skal som en del av søknaden sende inn revisorrapport fra statsautorisert eller registrert revisor basert på ISRS 4400 Avtalte kontrollhandlinger. Avtalte kontrollhandlinger for forenklet modell er nærmere beskrevet i instruks til revisor som er tilgjengelig på www.lottstift.no. Revisor skal rapportere om

- søker har foretatt en vurdering av og utarbeidet dokumentasjon om det drives virksomhet som faller utenfor ordningen, jf. forskriften § 7 femte til niende ledd
- resultatet av de øvrige avtalte kontrollhandlingene knyttet til avgrensningene i § 7 femte til niende ledd i forskriften
- resultatet av de avtalte kontrollhandlingene for fradragspostene som revisor skal uttale seg om.

Enkeltstående søkere skal som grunnlag for revisors kontroll av fradragspostene ha utarbeidet dokumentasjon for hvordan fradragspostene er vurdert og beregnet. Dersom fradragspostene ikke er lett kontrollerbare mot regnskapet, må det lages en klar oppstilling over hvordan fradragspostene er vurdert og beregnet.

§ 16. Krav til søknad etter forenklet modell

Søker (enkeltstående søker og sentralledd) fyller ut og sender inn søknadsskjema som skal undertegnes av person som har fullmakt til å søke på vegne av organisasjonen.

Følgende vedlegges søknaden:

- a) samlet oppstilling over totale driftskostnader for hele organisasjonen og avgrensninger og fradragsposter for hele organisasjonen etter fastsatt regneark
- b) godkjent underskrevet årsregnskap, årsmelding og revisjonsberetning for sentralleddet eller enkeltstående søker
- c) revisorrapport fra statsautorisert eller registrert revisor for søknaden basert på ISRS 4400 Avtalte kontrollhandlinger.

Kapittel 3. Dokumentert søknadsmodell**§ 17. Dokumentert modell**

Totale merverdiavgiftskostnader på varer og tjenester knyttet til den frivillige og ikke-fortjenestebaserte delen av driften for alle organisasjonsledd som søker etter dokumentert modell, etter generelle avgrensninger og ikke søknadsberettigede kostnader jf. forskriften § 7 femte til niende ledd og § 18, er utgangspunkt for beregning av kompensasjon.

Søknadsbeløpet skal være dokumentert med en transaksjonsliste som viser hvilke enkelttransaksjoner som inngår i søknaden.

For at det skal være mulig for revisor og forvaltning å foreta kontroll mot underdokumentasjon, skal det for hver transaksjon være spesifisering av kontonummer, kontonavn, bilagsnummer, inngående merverdiavgiftssats, bruttobeløp og merverdiavgiftsbeløp. Listen skal være organisert slik at transaksjoner med høy-, mellom- og lav sats vises hver for seg. For hver merverdiavgiftsklasse skal det fremgå sum bruttobeløp og sum merverdiavgiftskostnader som det søkes for, samt tilsvarende totalsummer for alle merverdiavgiftsklasser.

Søker skal innhente revisorrapport jf. § 19, § 20 og § 21. Bokføringen skal innrettes slik at det lett kan dokumenteres og kontrolleres at kompensasjonen ytes i henhold til denne forskriften.

§ 18. Kostnader som ikke er kompensasjonsberettigede etter dokumentert modell

I tillegg til krav om generelle avgrensninger som gjelder alle ledd i søkers organisasjon, jf. forskriften § 7 femte til niende ledd, vil det for alle ledd i søkers organisasjon ikke kunne søkes kompensasjon for følgende kostnader:

- a) kostnader og investeringer til merverdiavgiftspliktig del av virksomheten, dersom den inngående avgiften kan trekkes fra
- b) merverdiavgiftskostnader som er kompensasjonsberettiget gjennom lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv., herunder frivillige organisasjoner som på vegne av kommune eller fylkeskommune produserer helse-, undervisnings- eller sosiale tjenester som kommune eller fylkeskommune er lovpålagt å utføre
- c) kostnader som nevnt i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift § 8–3 første ledd og 8–4 første ledd, herunder bl.a. servering, leie av selskapslokaler i forbindelse med servering og anskaffelse, drift og vedlikehold av personkjøretøy.

§ 19. Lokal- og regionalleddets oppgaver og plikter etter dokumentert modell

Lokal- og regionalledd skal sende inn transaksjonsliste som dokumenterer merverdiavgiftskostnader som er kompensasjonsberettigede etter denne forskriften, enten direkte til sentralleddet eller via regionalleddet alt etter den enkelte organisasjons interne rutiner. Dokumentasjonen må være oversiktlig og systematisk slik at det ved en etterkontroll er lett å kontrollere transaksjonene bak søknadsbeløpet mot regnskapet.

Lokal- og regionalledd skal sende sentralleddet revisorrapport knyttet til søknaden fra statsautorisert eller registrert revisor basert på ISRS 4400 Avtalte kontrollhandlinger. Avtalte kontrollhandlinger for dokumentert modell

er nærmere beskrevet i instruks til revisor som er tilgjengelig på www.lottstift.no. Revisor skal rapportere om

- underleddet har foretatt en vurdering av hvilke transaksjoner som er medtatt i søknadsgrunnlaget i henhold til forskriften § 7 femte til niende ledd om det drives virksomhet som faller utenfor ordningen
- underleddets transaksjoner i søknadsgrunnlaget knyttet til kostnadsført vedlikehold av bygg, anlegg og annen fast eiendom er kostnader som etter skatteloven § 6–11 ville vært fradragsberettiget vedlikehold, basert på stikkprøver
- transaksjoner i søknadsgrunnlaget er kostnader som etter forskriften § 18 er kompensasjonsberettigede, basert på stikkprøver
- kontroll av summeringen i transaksjonslisten som dokumenterer underleddets søknadsgrunnlag.

Lokal- og regionalledd skal rapportere totale driftskostnader til sentralleddet.

Lokal- og regionalledd skal normalt ikke sende inn revisjonsberetning, regnskap og årsmelding til sentralleddet. Sentralleddet kan som en del av sitt kontrollarbeid pålegge underliggende ledd dette.

§ 20. Sentralleddets oppgaver og plikter etter dokumentert modell

Sentralleddet skal utarbeide en sammenstilling på vegne av hele organisasjonen basert på innrapporterte søknadsdata fra underleddene på regneark som er tilgjengelig på www.lottstift.no.

Sentralleddet skal fylle ut søknad for hele organisasjonen på fastsatt søknadsskjema som skal undertegnes av en person som har fullmakt til å søke på vegne av organisasjonen.

Sentralleddet skal kontrollere at underleddene fyller vilkårene for å delta i merverdiavgiftskompensasjonsordningen for frivillige organisasjoner.

Sentralleddet skal utarbeide en transaksjonsliste som dokumenterer merverdiavgiftskostnader som er kompensasjonsberettigede etter denne forskriften for sentralleddet.

Grunnlaget for kompensasjonskravet skal kontrolleres av statsautorisert eller registrert revisor basert på ISRS 4400 Avtalte kontrollhandlinger. Avtalte kontrollhandlinger for dokumentert modell er nærmere beskrevet i instruks til revisor som er tilgjengelig på www.lottstift.no. Revisor skal rapportere om

- det foreligger revisorrapport på søknadsdataene fra alle regionalledd og at søknadsdataene er korrekt overført til sammenstillingen
- det foreligger revisorrapport på søknadsdata fra lokallagene og at søknadsdataene er korrekt overført til sammenstillingen, basert på stikkprøver
- sentralleddet har foretatt en vurdering av hvilke transaksjoner som er medtatt i søknadsgrunnlaget i henhold til forskriften § 7 femte til niende ledd
- sentralleddets transaksjoner i søknadsgrunnlaget knyttet til kostnadsført vedlikehold av bygg, anlegg og annen fast eiendom er kostnader som etter skatteloven § 6–11 ville vært fradragsberettiget vedlikehold, basert på stikkprøver
- transaksjoner i søknadsgrunnlaget er kostnader, som etter forskriften § 18 er kompensasjonsberettigede, basert på stikkprøver
- kontroll av summeringen i transaksjonslisten som dokumenterer sentralleddets søknadsgrunnlag.

Sentralleddet skal viderefordre merverdiavgiftskompensasjon til underleddene i henhold til Lotteri- og stiftelsestilsynets vedtak.

§ 21. Enkeltstående søkeres oppgaver og plikter etter dokumentert modell

Enkeltstående søkere skal utarbeide en transaksjonsliste som dokumenterer merverdiavgiftskostnader som er kompensasjonsberettigede etter denne forskriften. Enkeltstående søker skal sende inn revisorrapport fra statsautorisert eller registrert revisor basert på ISRS 4400 Avtalte kontrollhandlinger. Avtalte kontrollhandlinger for dokumentert modell er nærmere beskrevet i instruks til revisor som er tilgjengelig på www.lottstift.no. Revisor skal rapportere om

- søker har foretatt en vurdering av hvilke transaksjoner som er medtatt i søknadsgrunnlaget i henhold til forskriften § 7 femte til niende ledd
- transaksjoner i søknadsgrunnlaget knyttet til kostnadsført vedlikehold av bygg, anlegg og annen fast eiendom er kostnader som etter skatteloven § 6–11 ville vært fradragsberettiget vedlikehold basert på stikkprøver
- transaksjoner i søknadsgrunnlaget er kostnader som etter forskriften § 18 er kompensasjonsberettigede, basert på stikkprøver.

Enkeltstående søker skal søke på fastsatt søknadsskjema som skal undertegnes av en person som har fullmakt til å søke på vegne av organisasjonen.

§ 22. Søknad om merverdiavgiftskompensasjon etter dokumentert modell

Søker (enkeltstående søker og sentralledd) fyller ut og sender inn søknadsskjema som skal undertegnes av en person som har fullmakt til å søke på vegne av organisasjonen.

Følgende vedlegges søknaden:

- a) samlet oppstilling over søknadsbeløp for hele organisasjonen etter fastsatt regneark. Regnearket skal sendes som filvedlegg til søknaden. For enkeltstående søker og sentralledd skal det legges ved transaksjonsliste som dokumenterer søknadsbeløp
- b) godkjent underskrevet årsregnskap, årsmelding og revisjonsberetning for enkeltstående søker og sentralleddet

- c) revisorrapport fra statsautorisert eller registrert revisor på søknaden basert på ISRS 4400 Avtalte kontrollhandlinger.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 23. Klageadgang

Lotteri- og stiftelsestilsynets vedtak etter denne forskriften kan påklages til Lotterinemnda. Klage må fremsettes senest tre uker etter at vedtak er blitt gjort kjent for søker. Dersom ikke annet fremgår av forskriften her kommer forvaltningslovens alminnelige regler for klage til anvendelse. Departementet kan gi generell instruks til Lotterinemnda, men ikke instruere Lotterinemnda i enkeltsaker.

§ 24. Kontroll og krav om rapportering

Lotteri- og stiftelsestilsynets kontrollprosedyrer vil være basert på kontroll av innsendt dokumentasjon og stikkprøver etter avsluttet tildeling. I forbindelse med stikkprøver i etterkant av tildeling av midler vil det bli lagt særlig vekt på kontroll av lokal- og regionalledds dokumentasjon av søknadsdata, herunder om det enkelte underledd tilfredsstiller kravene for å komme inn under ordningen.

Den som har søkt om eller mottatt kompensasjon, må ved forespørsel fra kompensasjonsmyndigheten, herunder Riksrevisjonen, gi tilgang til og innsyn i underlagsdokumentasjon for kompensasjonskravet. Manglende vilje til å etterkomme slik forespørsel vil kunne medføre krav om tilbakebetaling av utbetalt kompensasjon, og avskjære organisasjonen fra å søke om merverdiavgiftskompensasjon etter bestemmelsene i denne forskriften for en periode.

§ 25. Bortfall av kompensasjon mv.

Dersom en mottaker gir ufullstendige eller ukorrekte opplysninger i forbindelse med søknad om kompensasjon på vegne av seg selv eller sine underledd, og dette medfører at kompensasjon utbetales uberettiget eller med for stort beløp, skal det uberettigede beløpet kreves tilbakebetalt. Hvis kompensasjonen ennå ikke er utbetalt, kan den holdes helt eller delvis tilbake og bortfalle. Mottaker som ikke har tilbakebetalt for mye utbetalt kompensasjon, vil ikke være søknadsberettiget for tilbakebetaling er foretatt.

Dersom en organisasjon har mottatt kompensasjon på vegne av sentralleddet og underledd, men ikke viderebetaler kompensasjonen internt i organisasjonen i samsvar med Lotteri- og stiftelsestilsynets vedtak, vil organisasjonen bli pålagt å viderebetale kompensasjonen. Dersom pålegget ikke blir fulgt, vil kompensasjonen i sin helhet bli krevd tilbakebetalt til Lotteri- og stiftelsestilsynet. Søkere som ikke følger opp varsel fra Lotteri- og stiftelsestilsynet om viderebetaling av kompensasjon mottatt på vegne av underledd, vil ikke være søknadsberettiget for viderebetaling eller tilbakebetaling er foretatt.

§ 26. Oppbevaring av dokumentasjon

I forenklet modell plikter sentralledd, regionalledd og enkeltstående søkere å oppbevare alt regnskapsmateriale og annen grunnlagsdokumentasjon for søknaden i ti år.

I dokumentert modell plikter sentral- og regionalledd å oppbevare alt regnskapsmateriale og annen grunnlagsdokumentasjon for søknaden i ti år. Lokalledd i dokumentert modell plikter å oppbevare alt regnskapsmateriale og annen grunnlagsdokumentasjon for søknaden i tre år dersom ikke strengere krav følger av annen relevant lovgivning.

§ 27. Utfyllende bestemmelser

Kulturdepartementet kan gi regler til utfylling og gjennomføring av denne forskriften.

§ 28. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks og erstatter retningslinjer for fordeling av kompensasjon til frivillige organisasjoner for merkostnader som følger av merverdiavgiftsreformen fastsatt av Kultur- og kirke departementet 25. mars 2009.

21. juni Nr. 1037 2010

Forskrift om endring i forskrift om studier ved Universitetet for miljø- og biovitenskap

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Universitetet for miljø- og biovitenskap 21. juni 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3-3, § 3-4, § 3-5, § 3-8, § 3-10 og § 4-2. Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 15. juni 2006 nr. 1367 om studier ved Universitetet for miljø- og biovitenskap gjøres følgende endring:

§ 12-3 skal lyde:

§ 12-3. Gradsoppgaven på masternivå skal vise forståelse, refleksjon, modenhet og analytisk evne. Oppgaven skal være en opplæring i å kunne identifisere problemer innenfor et fagområde i studiet og analysere og behandle disse på en vitenskapelig måte, samt å kunne produsere en skriftlig vitenskapelig oppgave om dette.

Omfang av gradsoppgaven på masternivå fastsettes i studieplanen for det enkelte studieprogram jf. § 12-1.

Masteroppgaven 30/60 studiepoeng skal diskuteres ved muntlig eksamen, jf. kap. 6 i forskrift om eksamen ved Universitetet for miljø- og biovitenskap. Eksamen kan i tillegg inneholde et spesialpensum.

II

Endringen trer i kraft 1. august 2010.

24. juni Nr. 1038 2010**Forskrift om endring i forskrift om kvalifikasjonskrav og sertifikatrettigheter for personell på norske skip, fiske- og fangstfartøy og flyttbare innretninger**

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 24. juni 2010 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 16 jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56s (direktiv 2005/45/EF). Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 9. mai 2003 nr. 687 om kvalifikasjonskrav og sertifikatrettigheter for personell på norske skip, fiske- og fangstfartøy og flyttbare innretninger gjøres følgende endring:

§ 8–1 annet, tredje og fjerde punktum skal lyde:

Direktiv 2005/36/EF skal følges ved anerkjennelse av utenlandsk utdanning og tilhørende sertifikater for personell som skal gjøre tjeneste om bord på norske skip, fiske- og fangstfartøy og flyttbare innretninger. Behørig sertifikat eller andre sertifikat utstedt av en EØS-stat i samsvar med kravene i direktiv 2008/106/EF vil bli anerkjent. Anerkjennelsen gjelder for de stillinger, funksjoner og ansvarsnivåer som er fastsatt i sertifikatet.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. juni Nr. 1039 2010**Forskrift om endring i forskrift om bruk av kjøretøy**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 28. juni 2010 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 4, § 13, § 36 og § 43, jf. delegeringsvedtak 21. mars 1986 nr. 750 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy gjøres følgende endringer:

Ny § 1–5 skal lyde:

§ 1–5. Brannsløkkingsapparat

Følgende norskregistrerte kjøretøy skal under bruk ha håndsløkker plassert sikkert og lett tilgjengelig for fører:

1. Buss med høyst 22 sitteplasser i tillegg til førerstedet skal ha minst en håndsløkker med minimum 2 kg pulver.
2. Buss med over 22 sitteplasser i tillegg til førerstedet skal ha minst en håndsløkker med minimum 6 kg pulver.
3. Ambulans skal ha minst en håndsløkker med minimum 2 kg pulver.
4. Lukket beltebil med over 8 sitteplasser i tillegg til førerstedet skal ha minst en håndsløkker med minimum 2 kg pulver.
5. Bil som skal transportere funksjonshemmede mot vederlag og som er registrert etter 1. mars 2007, skal ha minst en håndsløkker med minimum 2 kg pulver.
6. Campingbil og registrert campingvogn skal ha minst en håndsløkker med minimum 2 kg pulver.

Bestemmelsene i dette nr. gjelder for norskregistrerte kjøretøy uansett når de er registrert.

Pulverapparatet skal være av type som er godkjent i Norge eller i annet EU/EØS-land.

Nåværende § 1–5 til § 1–7 blir nye § 1–6 til § 1–8.

II

Endringene trer i kraft 1. august 2010.

28. juni Nr. 1040 2010**Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 28. juni 2010 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

Kapittel 40 oppheves.

§ 8–3 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. august 2010.

30. juni Nr. 1041 2010**Forskrift om endring i forskrift om byggesak (byggesaksforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 30. juni 2010 med hjemmel i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) § 21–8, § 22–5, § 23–8, § 34–3 og § 34–4. Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 26. mars 2010 nr. 488 om byggesak (byggesaksforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 6–8 overskriften skal lyde:

§ 6–8. Selvbygger

§ 6–9 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) i vesentlig grad har unnlatt å ivareta krav gitt i eller med hjemmel i plan- og bygningsloven som stilles til funksjonen som ansvarlig søker, prosjekterende, utførende eller kontrollerende,

§ 7–2 første ledd skal lyde:

Frister som følger av § 7–1 og plan- og bygningsloven § 21–7 kan forlenges med den tid som medgår til feilretting eller supplering av opplysninger.

§ 12–1 tredje ledd skal lyde:

Der tiltakshaver er godkjent som selvbygger etter § 6–8, er han ansvarlig for de deler av tiltaket der det ikke benyttes foretak med selvstendig ansvarsrett.

§ 12–3 bokstav d skal lyde:

- d) at tiltakshaver og ansvarlig søker blir varslet dersom prosjektering utløser behov for nødvendige sikringstiltak, jf. plan- og bygningsloven § 28–2, samt foreta slik prosjektering

§ 12–3 bokstav g skal lyde:

- g) underleverandør uten egen ansvarsrett, jf. § 12–6 tredje ledd

§ 12–4 bokstav h skal lyde:

- h) å levere grunnlag for gjennomføringsplan for sin del av tiltaket, samt å tilrettelegge for eventuell kontroll innenfor sitt ansvarsområde, herunder utarbeide samsvarserklæring ved avsluttet utførelse, og foreslå for ansvarlig søker tidspunkt for ferdigstilling av gjenstående arbeider som grunnlag for søknad om ferdigattest eller midlertidig brukstillatelse

§ 12–4 bokstav i skal lyde:

- i) underleverandør uten egen ansvarsrett, jf. § 12–6 tredje ledd

§ 12–5 ny bokstav f skal lyde:

- f) underleverandør uten egen ansvarsrett, jf. § 12–6 tredje ledd.

§ 19–2 første ledd andre punktum skal lyde:

Der det etter tidligere bestemmelse § 23 i forskrift for godkjenning av foretak for ansvarsrett er gitt sentral godkjenning for ansvarlig kontrollerende, gjøres godkjenningen gyldig etter § 13–4 i inntil ett år.

§ 19–2 andre ledd første punktum skal lyde:

Ved forskriftens ikrafttreden utnevnes et nytt medlem i den sittende Klagenemnda for sentral godkjenning som representant for gruppen kontrollerende.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2010.

30. juni Nr. 1042 2010**Forskrift om endring i forskrift om revisjon og revisorer og enkelte andre forskrifter**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 30. juni 2010 med hjemmel i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansinstitusjoner mv. (finanstilsynsloven) § 7 første ledd, lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven) § 3–6, § 3–7, § 4–5, § 5–5, § 5a–4 og § 6–1, lov 29. juni 2007 nr. 74 om regulerte markeder (børsloven) § 24 og lov 19. juni 2009 nr. 60 om endringer i revisorloven og enkelte andre lover (gjennomføring av revisjonsdirektivet) del IX, jf. delegeringsvedtak 19. juni 2009 nr. 708.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10f (direktiv 2006/43/EF). Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 25. juni 1999 nr. 712 om revisjon og revisorer gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapittel 1 skal lyde:

Kap. 1. Godkjenning av revisorer og revisjonsselskaper

Ny § 1–6 skal lyde:

§ 1–6. Godkjenning av revisjonsselskaper fra andre EØS-land

Revisjonsselskaper fra andre EØS-land skal godkjennes som revisjonsselskap etter revisorloven dersom de er godkjent i det aktuelle landet og

- a. selskapsformen i det vesentlige tilsvarende definisjonene av aksjeselskaper i aksjeloven § 1–1 annet ledd, allmennaksjeselskaper i allmennaksjeloven § 1–1 annet ledd eller ansvarlige selskaper i selskapsloven § 1–2 (I) (b)
- b. de fysiske personene som utfører revisjonen er godkjent i henhold til § 1–4.

§ 2–1 første ledd første punktum skal lyde:

Ansvarlig revisor skal ha gjennomført 105 timer etterutdanning i løpet av de tre foregående kalenderår.

§ 2–2 første ledd skal lyde:

Nødvendig etterutdanning må kunne dokumenteres fra det tidspunkt revisor påtar seg å revidere årsregnskap for revisjonspliktige.

§ 2–2 nytt tredje ledd skal lyde:

Revisor må oppbevare dokumentasjon som viser at kravet til nødvendig etterutdanning er oppfylt for hvert av de seks foregående kalenderår.

§ 4–6 annet ledd skal lyde:

For å sikre at forpliktelser etter dette kapittel oppfylles, må revisor skriftlig kunne dokumentere vurderingene etter første ledd i seks år etter at de ble foretatt.

§ 5–1 skal lyde:

§ 5–1. Oppbevaring

Dokumentasjon som nevnt i revisorloven kapittel 5 samt denne forskrifts § 2–2 og § 4–6 skal oppbevares ordnet og betryggende sikret mot ødeleggelse, tap og endring. Originaldokument av papir kan erstattes av kopi i annet medium.

Dokumentasjonen skal være tilgjengelig i lesbar form og kunne skrives ut på papir i hele oppbevaringsperioden. Det skal foreligge sikkerhetskopi av oppbevaringspliktig dokumentasjon som oppbevares i elektronisk form. Sikkerhetskopi skal oppbevares adskilt fra originalen.

Dokumentasjon som nevnt i revisorloven kapittel 5 og i denne forskrift § 4–6 skal oppbevares slik at det er mulig å skille ut dokumentasjonen knyttet til hvert enkelt oppdrag revisor har påtatt seg.

Dokumentasjonen skal kunne fremlegges for offentlig kontrollmyndighet i hele oppbevaringstiden i en form som muliggjør etterkontroll.

Nytt kapittel 5a skal lyde:

*Kap. 5a. Særlige plikter ved revisjon av foretak av allmenn interesse***§ 5a–1. Unntak fra krav om revisorrotasjon**

Hvis en revisjonsklient som tidligere ikke har vært omfattet av revisorloven § 5a–1 første ledd, kommer inn under bestemmelsen i løpet av et regnskapsår, kan revisor fortsette oppdraget inntil revisjonsklienten har avholdt ordinær generalforsamling eller tilsvarende kalenderåret etter at revisjonsklienten ble omfattet av revisorloven § 5a–1, selv om revisor har revidert den samme revisjonspliktige i syv år eller mer.

Nytt kapittel 6 skal lyde:

Kap. 6. Revisors taushetsplikt

§ 6-1. Unntak fra taushetsplikten

Finanstilsynet kan bestemme at taushetsplikten i revisorloven § 6 ikke er til hinder for at revisor gir opplysninger til revisortilsyn i andre land når den revisjonspliktige har utstedt omsettelige verdipapirer som er opptatt til handel på et regulert marked i vedkommende land, eller inngår i konsern som utarbeider konsernregnskap som er underlagt revisjonsplikt i vedkommende land.

II

I forskrift 29. juni 2007 nr. 875 om regulerte markeder (børsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd nye annet til fjerde punktum skal lyde:

Utstedere med finansielle instrumenter notert på regulert marked skal ha et revisjonsutvalg eller tilsvarende organ med oppgaver og sammensetning som nevnt i allmennaksjeloven § 6-41 til og med § 6-43. Allmennaksjeloven § 6-41 annet og tredje ledd samt § 6-42 tredje ledd gjelder tilsvarende så langt bestemmelsene passer. Utsteder skal fremlegge dokumentasjon som viser at kravet etter første punktum er oppfylt.

Kapittel 9 nytt fjerde ledd skal lyde:

Plikten til å velge revisjonsutvalg samt kravene til revisjonsutvalgs oppgaver og sammensetning etter § 1 annet ledd annet og tredje punktum gjelder for den enkelte utsteder etter neste ordinære valg av styremedlemmer, men likevel ikke senere enn 30. juni 2011.

III

I forskrift 30. november 1998 nr. 1102 om utveksling av opplysninger med tilsynsmyndigheter fra land i og utenfor EØS-området gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Finanstilsynets taushetsplikt etter finanstilsynsloven § 7 og forvaltningsloven gjelder ikke overfor tilsynsmyndigheter i land utenfor EØS-området som fører tilsyn som nevnt i lov om tilsynet med kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. § 1 første ledd nr. 1-6, 9 eller nr. 13, eller med forvaltningsselskap for verdipapirfond.

§ 2 skal lyde:

Ved utlevering av opplysninger til tilsynsmyndigheter som nevnt i finanstilsynsloven § 7 eller denne forskrift § 1 skal Finanstilsynet stille følgende vilkår:

1. Opplysningene kan bare brukes til å utføre tilsynsoppgaver som nevnt i finanstilsynsloven § 1 første ledd nr. 1-6, 9 eller nr. 13, eller med forvaltningsselskap for verdipapirfond.
2. Opplysningene skal være undergitt taushetsplikt hos mottager. Opplysningene kan bare formidles videre med samtykke fra Finanstilsynet og bare for de formål samtykket omfatter.

IV

Endringene trer i kraft 1. juli 2010.

30. juni Nr. 1043 2010

Forskrift om oppfølging og erstatning for personell som tjenestegjør eller har tjenestegjort i internasjonale operasjoner

Hjemmel: Fastsatt av Forsvarsdepartementet 30. juni 2010 med hjemmel i lov 2. juli 2004 nr. 59 om personell i Forsvaret § 12a og § 12b. Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

§ 1. Forskriftens virkeområde

Forskriften gjelder for tilsatt og tidligere tilsatt militært personell i Forsvarsdepartementet med underliggende etater. Den gjelder tilsatt og tidligere tilsatt sivilt personell i Forsvarsdepartementet med underliggende etater, som tilhører bestemte kategorier fastsatt av Forsvarsdepartementet.

§ 2. Formål

Etter endt tjeneste har Forsvaret et ansvar for oppfølging av personell som har tjenestegjort i internasjonale operasjoner. Sentralt for dette oppfølgingsansvaret er at Forsvaret gjennom sitt spesialiserte fagmiljø har mulighet til å møte personellet på en mer tilpasset måte enn det sivile helsevesenet.

Personellets rett til helsemessig oppfølging fra Forsvaret, begrenser ikke retten til ordinær helsehjelp fra det sivile helsevesenet.

Forsvarets oppfølgingsansvar kommer i tillegg til Forsvarets ansvar etter forskrift 10. desember 2004 nr. 1643 om tjenestegjøring i internasjonale operasjoner § 31 «om medisinsk oppfølging etter hjemkomst til Norge».

§ 3. Innhold og omfang av rett til ett års psykologisk og psykiatrisk oppfølging fra Forsvaret

Forsvaret har plikt til å tilby psykologisk og psykiatrisk oppfølging i ett år etter endt tjeneste. Personellet har i denne perioden rett til nødvendig psykologisk og psykiatrisk helsehjelp fra Forsvaret.

Helsetjenester som ytes fra Forsvaret etter lov 2. juli 2004 nr. 59 om personell i Forsvaret § 12a, skal være faglig forsvarlige. Med psykiatrisk og psykologisk oppfølging menes at Forsvaret, innen rimelig tid skal foreta en helsemessig vurdering, utredning og oppfølging. Det skal fastsettes en frist for når faglig forsvarlighet krever at en som oppbærer en slik rett senest skal få nødvendig helsehjelp.

Retten gjelder bare dersom personellet kan ha forventet nytte av helsehjelpen, og kostnadene står i rimelig forhold til tiltakets effekt.

Oppfølging skal, så langt det er hensiktsmessig, gjennomføres i nærheten av vedkommendes bosted.

Rett til psykologisk og psykiatrisk oppfølging gjelder tilsvarende for personellets nærmeste pårørende i den grad dette er hensiktsmessig.

Personell og nærmeste pårørende som tar kontakt med Forsvaret etter ettårsfristen vil få hjelp til å komme i kontakt med adekvate helsetilbud, enten hos Forsvaret eller i det sivile helsevesenet.

Forsvaret skal bidra til å sikre at overgangen til det sivile helsevesenet skjer på en for personellet betryggende måte.

§ 4. Innhold og omfang av rett til annen oppfølging fra Forsvaret

Forsvaret har plikt til å tilby annen oppfølging i ett år etter endt tjeneste i den grad det er rimelig ut fra personellens helsetilstand og økonomiske stilling, tjenesteforholdets varighet og forholdene ellers.

Forsvarets plikt til å tilby slik oppfølging skal være knyttet til medisinsk eller annen oppfølging som er nødvendig som følge av at personellet har tjenestegjort i en internasjonal operasjon.

Forsvaret skal ha et fast kontaktpunkt for personell som ikke er i tjeneste.

Forsvaret skal gi råd og veiledning til personell som ikke er i tjeneste om rettigheter og hjelp som ytes til veteranene i og utenfor Forsvaret.

Forsvaret skal tilrettelegge for fellesaktiviteter for personell som ikke er i tjeneste.

Rett til annen oppfølging fra Forsvaret kommer i tillegg til retten til oppfølging i det sivile helsevesenet.

§ 5. Forsvarets aktivitetsplikt

Forsvaret skal før, under og etter tjenestegjøring i internasjonale operasjoner orientere om Forsvarets veilednings- og oppfølgingsansvar. Forsvaret skal videre, innen seks måneder etter at personellet har avsluttet sin tjeneste i en internasjonal operasjon, gi en skriftlig orientering om Forsvarets veilednings- og oppfølgingsansvar, samt praktisk informasjon om kontaktpunkter for oppfølging og veiledning. Der det foreligger et særskilt behov iverksettes tilbud om psykologisk og psykiatrisk oppfølging, og annen oppfølging etter § 4 og § 5.

§ 6. Erstatningsnivå

Erstatningen skal være på samme nivå som de til enhver tid gjeldende regler som gjelder for personell som tjenestegjør i internasjonale operasjoner. Reglene på skadetidspunktet legges til grunn ved utmålingen.

§ 7. Terminvise ytelser

Erstatning skal som hovedregel gis som en engangsyttelse. Dersom det samlede beløpet utgjør mer enn 9 ganger folketrygdens grunnbeløp, kan skadelidte velge å få engangsyttelsen helt eller delvis utbetalt terminvis.

De terminvise ytelser utbetales månedlig frem til pensjonsalder og er å regne som avdrag på det totale erstatningsbeløpet.

Retten til å få utbetalt erstatning i terminvise ytelser tilkommer også skadelidte som utleder sin rett fra en annen.

Ved utbetaling av erstatning til etterlatte omgjøres de terminvise ytelser til en engangsutbetaling.

Statens pensjonskasse skal informere generelt om konsekvensene ved valget mellom engangsutbetaling og terminvise ytelser ved utmåling av erstatning.

§ 8. Saksbehandlingsregler

Krav om erstatning etter lov 2. juli 2004 nr. 59 om personell i Forsvaret § 12b skal rettes til Statens pensjonskasse.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

30. juni Nr. 1044 2010**Forskrift om endring i forskrift til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 30. juni 2010 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 10–16. Kunngjort 6. juli 2010kl. 15.00.

I

I forskrift 29. juni 2007 nr. 876 til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) gjøres følgende endring:

I kapittel 10 skal nytt underkapittel XII lyde:

XII. Tilknyttede agenter

§ 10–42. *Begrensninger i benyttelsen av tilknyttede agenter, krav til skriftlig avtale m.m.*

(1) Verdipapirforetak kan ikke inngå agentavtaler som omfatter flere personer enn 50 prosent av antall fast ansatte i verdipapirforetaket. Dette gjelder ikke der den tilknyttede agenten er kredittinstitusjon eller forsikringsselskap.

(2) Tilknyttet agent kan bare tilby tjenester på vegne av verdipapirforetaket fra ett forretningssted. Dette gjelder ikke der den tilknyttede agenten er kredittinstitusjon eller forsikringsselskap.

(3) Avtalen mellom verdipapirforetaket og den tilknyttede agenten skal være skriftlig og regulere følgende forhold:

- (a) sikre instruksjonsadgang over den tilknyttede agenten med hensyn til utførelsen av all virksomhet som agenten forestår på verdipapirforetakets vegne,
 - (b) sikre at avtalen kan sies opp med umiddelbar virkning dersom pliktene i verdipapirhandelloven § 10–16 annet ledd, annet til fjerde punktum ikke oppfylles,
 - (c) avtalen skal kunne sies opp av verdipapirforetaket uten at det er til skade for kontinuiteten og kvaliteten på de tjenester som ytes kundene,
 - (d) sikre at agenten underretter verdipapirforetaket om endringer eller hendelser som merkbart kan påvirke agentens mulighet til å utføre virksomhet på verdipapirforetakets vegne, og
 - (e) sikre at verdipapirforetaket, dets revisor og Finanstilsynet har faktisk tilgang på opplysninger knyttet til virksomheten som agenten forestår på verdipapirforetakets vegne og til agentens lokaler.
- (4) Første ledd gjelder ikke for forvaltningsselskap for verdipapirfond.

§ 10–43. *Kvalifikasjonskrav til tilknyttede agenter m.m.*

Før et verdipapirforetak benytter tilknyttet agent, skal verdipapirforetaket påse at daglig leder eller eventuell annen person i agentvirksomheten som faktisk leder virksomhet som tilknyttet agent, oppfyller kravene i verdipapirhandelloven § 9–9 første ledd om relevante kvalifikasjoner og yrkeserfaring, og for øvrig ikke har utvist utilbørlig adferd som gir grunn til å anta at stillingen eller vervet ikke vil kunne ivaretas på forsvarlig måte.

§ 10–44. *Ansattes adgang til å drive annen næringsvirksomhet mv.*

Verdipapirhandelloven § 10–3 gjelder tilsvarende for ansatte hos verdipapirforetakets tilknyttede agenter.

§ 10–45. *Tilknyttede agenter adgang til å drive annen næringsvirksomhet*

(1) Tilknyttede agenter kan ikke drive annen næringsvirksomhet uten at dette har naturlig sammenheng med utøvelsen av investeringstjenestevirksomheten, unntatt virksomhet som er omfattet av andre rettsakter inntatt i EØS-avtalens vedlegg IX om finansielle tjenester.

(2) Verdipapirhandelloven § 10–2 tredje ledd gjelder tilsvarende for tilknyttede agenter.

§ 10–46. *Registrering av tilknyttede agenter*

(1) Register som nevnt i verdipapirhandelloven § 10–16 tredje ledd skal angi de opplysninger om den tilknyttede agenten som Finanstilsynet til enhver tid fastsetter.

(2) Tilknyttet agent kan ikke forestå virksomhet på verdipapirforetakets vegne før agenten er registrert i et register som nevnt i første ledd.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2011.

30. juni Nr. 1045 2010

Forskrift om endring i forskrift om forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter 2010

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 30. juni 2010 med hjemmel i lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte § 9. Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 14. desember 2009 nr. 1629 om forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter 2010 gjøres følgende endring:

§ 2–3 skal lyde:

§ 2–3. *Oppheving av rentebinding*

Dersom det ikke er inngått ny avtale om å binde renten når avtaleperioden er ute, blir lånet forrentet etter reglene for flytende rente, se § 2–1.

Dersom låntaker foretar ekstra innbetalinger, innfrir gjelden i avtaleperioden eller avslutter fastrenteavtalen i avtaleperioden, beregnes rentegevinst eller rentetap etter bestemmelsene i § 2–2 og forskrift 7. mai 2010 nr. 654 om kredittavtaler mv. til finansavtaleloven.

Dersom låntaker avslutter fastrenteavtalen i avtaleperioden inntreffer en sperrefrist på to måneder hvor lånet forrentes etter flytende rente, før lånet eventuelt kan bindes på nytt, se § 2–4 bokstav g. Adgangen til å avslutte fastrenteavtalen gjelder fra og med 1. juli 2010.

Søknad om å avslutte fastrenteavtalen må være kommet inn til Lånekassen senest tolv dager etter endt observasjonsperiode.

Avtale om rentebinding blir også opphevet dersom låntaker begynner i fulltids- eller deltidsutdanning i avtaleperioden og får lån og/eller stipend fra Lånekassen. I slike tilfeller blir det ikke regnet rentegevinst eller rentetap.

II

Endringen trer i kraft straks.

30. juni Nr. 1046 2010

Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 30. juni 2010 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 13–7a, § 9–4 og § 3–4 og lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statsstilskott (privatskolelova) § 7–1e. Kungjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel 1A med overskrift skal lyde:

Kapittel 1A. Leksehjelp for elevar i grunnskolen

§ 1A–1. Leksehjelp i grunnskolen

Alle elevar på 1.–4. årstrinn har rett til leksehjelp, jf. opplæringslova § 13–7a. Formålet med leksehjelpa er å gi eleven støtte til læringsarbeidet, kjensle av meistring, gode rammer for sjølvstendig arbeid og medverke til utjamning av sosiale forskjellar i opplæringa.

Leksehjelpa er ikkje ein del av opplæringa til eleven, men skal sjåast i samanheng med opplæringa. Leksehjelpa skal gi eleven hjelp med skolearbeidet.

Kommunen er ansvarleg for leksehjelpa og veljar korleis leksehjelpa skal organiserast. Det totale omfanget leksehjelp på 1.–4. årstrinn skal til saman vere minimum 8 timar kvar veke. Kwart årstrinn skal ha minimum ein time leksehjelp per veke. Kommunen avgjer korleis dei resterande timane fordelast mellom trinna.

Kommunen pliktar å informere foreldra om retten til leksehjelp og tilbodet som gis.

Kommunen pliktar å sørge for at elevane har eit godt psykososialt miljø i leksehjelpa som fremjar helse, trivsel og læring. Dersom ein tilsett har kunnskap eller mistanke om at eleven sin rett ikkje blir oppfylt skal den tilsette undersøkje saka, varsle kommunen og om nødvendig og mogleg sjølv gripe inn. Eleven og foreldre kan be om tiltak som vedkjem det psykososiale miljøet. Kommunen pliktar snarast mogleg å behandle saka etter reglane om enkeltvedtak i forvaltningslova. Dersom vedtak ikkje er fatta innan rimeleg tid kan eleven og foreldre klage som om vedtak vart fatta.

Kommunen plikter å sørge for forsvarleg tilsyn med elevane i leksehjelpa. Gruppa må ikkje vere større enn det som er trygt og pedagogisk forsvarleg.

Leksehjelpa skal vere gratis for eleven. Dersom leksehjelpa blir organisert som ein del av skolefritidsordninga, kan kommunen ikkje ta betalt for den tida eleven mottok leksehjelp etter denne føresegna. Dette gjeld og for elevar som ikkje deltek i skolefritidsordninga elles.

§ 3–43 femte ledd skal lyde:

Føresegna gjeld og for elevar som er tekne inn til vidaregåande opplæring etter læreplanverket over fire år i ein kombinasjon av ordinær treårig vidaregåande opplæring og idrettsutøving.

Kapittel 15 overskriften skal lyde:

Kapittel 15. Krav om politiattest ved tilsetjing i grunnskolen, skolefritidsordninga, leksehjelpa og den vidaregåande skolen

§ 15–1 skal lyde:

Alle som skal tilsettast i grunnskolen, den vidaregåande skolen, skolefritidsordninga eller leksehjelpa, skal leggje fram attest frå politiet. Kravet gjeld både fast personell og mellombels tilsette.

Kapittel 17 overskriften skal lyde:

Kapittel 17. Elevens rett til læremiddel på eiga målform

§ 17–1 skal lyde:

§ 17–1. *Elevens rett til læremiddel på eiga målform*

Eleven har rett til læremiddel på ønskja målform; nynorsk eller bokmål. Kravet til språklege parallellutgåver skal gjere det enklare for eleven å gjere seg nytte av opplæringa og sikre dei språklege rettane som eleven har.

I andre fag enn norsk kan det berre brukast læremiddel som ligg føre på nynorsk og bokmål til same tid, med mindre læremiddelet er omfatta av unntaka i § 17–2. Kravet til språkleg parallellitet gjeld berre for fag med årskull over 300 elevar.

Kravet om språklege parallellutgåver gjeld for læremiddel som skal brukast regelmessig i opplæringa og dekkjer vesentlege delar av kompetansemåla eller er viktig for dei grunnleggjande ferdigheitene i læreplanen for fag i Læreplanverket for Kunnskapsløftet. Med regelmessig meiner ein at læremiddelet blir brukt fast, over ei lengre periode eller jamleg. Når det er tvil om eit læremiddel dekkjer vesentlege delar av læreplanen i fag, skal skoleeigar vurdere saka konkret.

Med læremiddel meiner ein alle trykte, ikkje-trykte og digitale element som er utvikla til bruk i opplæringa. Dei kan vere enkeltstående eller gå inn i ein heilskap, og dekkjer aleine eller til saman kompetansemål i Læreplanverket for Kunnskapsløftet.

Når det skal vurderast om læremiddelet er omfatta av kravet til parallellitet gjeld dei same vurderingane for trykte og digitale læremiddel.

§ 17–2 skal lyde:

§ 17–2. *Unntak frå parallellkravet*

Reglane i § 17–1 skal ikkje hindre at elevane får ta i bruk eit breitt tilfang av læremiddel i opplæringa.

Kjeldestoff, bakgrunnsstoff, artiklar, avisar, oppslagsverk og likande kjem ikkje under kravet til språklege parallellutgåver, sjølv ved regelmessig bruk.

Læremiddel der den norske teksten utgjer ein mindre del, kjem ikkje inn under kravet til språkleg parallellutgåve.

§ 17–3 skal lyde:

§ 17–3. *Ansvar for skoleeigar*

Skoleeigar har ansvaret for at retten til eleven til læremiddel på si målform blir oppfylt etter § 17–1 og § 17–2. Dette gjeld uavhengig av kor mange elevar som brukar bokmål og nynorsk i kommunen eller fylkeskommunen. Skoleeigar skal ha eit forsvarleg system, jf. opplæringslova § 13–10, for å sikre at retten til eleven blir oppfylt.

§ 17–4 oppheves.

§ 17–5 oppheves.

§ 24–7 andre og tredje ledd skal lyde:

Fag-/sveineprøve etter læreplan i Reform 94 må vere avlagd innan 31. desember 2011. Dette gjeld ikkje der Utdanningsdirektoratet har fastsatt ein annan frist eller for desse unntaka: Siste frist for å avlegge fag-/sveineprøve i Reform 94 for praksiskandidatar som har bestått sentralt gitt teoriprøve for praksiskandidatar innan våren 2009 og for lærlingar som har teikna lærekontrakt innan fristane gitt i første ledd bokstavane a–d:

- For lærefag med tre års opplæring og halvtanna års verdiskaping, er siste frist for å avlegge fag-/sveineprøve 30. juni 2012
- For lærefag med fire års opplæring og eitt års verdiskaping, er siste frist for å avlegge fag-/sveineprøve 31. desember 2012.

Siste sentralt gitte teoriprøve for praksiskandidatar med læreplanar for Reform 94 skal vere våren 2009. Følgjande unntak frå siste frist for eksamen for praksiskandidatar i avviksfag som har bestått sentralt gitt teoriprøve for praksiskandidatar innan våren 2009 og for lærlingar som har teikna lærekontrakt innan fristane gitt i første ledd bokstavane a–d:

- Siste sentralt gitte tverrfaglege eksamen på VKI-nivå (7000-serien) for lærlingar, som har teikna lærekontrakt innan fristane gitt i første ledd bokstavane a og b, er våren 2011.
- Siste sentralt gitte eksamen i avviksfag på VKII-nivå (6000-serien) for lærlingar og for praksiskandidatar som har bestått sentralt gitt teoriprøve for praksiskandidatar innan våren 2009, er våren 2011.

II

I forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til privatskoleloven gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel 2B med overskrift skal lyde:

Kapittel 2B. Leksehjelp for elever i grunnskolen

§ 2B–1. Leksehjelp i grunnskolen

Alle elever på 1.–4. årstrinn har rett til leksehjelp, jf. privatskolelova § 7–1e. Formålet med leksehjelpa er å gi eleven støtte til læringsarbeidet, kjensle av meistring, gode rammer for sjølvstendig arbeid og å medverke til utjamning av sosiale forskjellar i opplæringa.

Leksehjelpa er ikkje ein del av opplæringa til eleven, men skal sjåast i samanheng med opplæringa. Leksehjelpa skal gi eleven hjelp med skolearbeidet.

Skolen er ansvarleg for leksehjelpa og veljar korleis leksehjelpa skal organiserast. Det totale omfanget leksehjelp på 1.–4. årstrinn skal til saman vere minimum 8 timar kvar veke. Kvart årstrinn skal ha minimum ein time leksehjelp per veke. Skolen avgjer korleis dei resterande timane fordelast mellom trinna.

Skolen pliktar å informere foreldra om retten til leksehjelp og tilbodet som gis.

Skolen pliktar å sørge for at elevane har eit godt psykososialt miljø i leksehjelpa som fremjar helse, trivsel og læring. Dersom ein tilsett har kunnskap eller mistanke om at ein elev sin rett ikkje blir oppfylt skal den tilsette undersøkje saka, varsle skolen og om nødvendig og mogleg sjølv gripe inn. Eleven og foreldre kan be om tiltak som vedkjem det psykososiale miljøet. Skolen pliktar snarast mogleg å behandle saka etter reglane om enkeltvedtak i forvaltningslova. Dersom vedtak ikkje er fatta innan rimeleg tid kan eleven og foreldre klage som om vedtak vart fatta.

Skolen plikter å sørge for forsvarleg tilsyn med elevane i leksehjelpa. Gruppa må ikkje vere større enn det som er trygt og pedagogisk forsvarleg.

Leksehjelpa skal vere gratis for eleven. Dersom leksehjelpa blir organisert som ein del av skolefritidsordninga, kan skolen ikkje ta betalt for den tida eleven mottok leksehjelp etter denne føresegna. Dette gjeld og for elevar som ikkje deltek i skolefritidsordninga elles.

§ 3–43 femte ledd skal lyde:

Føresegna gjeld og for elevar som er tekne inn til vidaregåande opplæring etter læreplanen skolen har fått godkjend etter privatskolelova § 2–3 over fire år i ein kombinasjon av ordinær treårig vidaregåande opplæring og idrettsutøving.

Kapittel 8 overskriften skal lyde:

Kapittel 8. Krav om politiattest ved tilsetjing i grunnskolar, leksehjelp og vidaregåande skolar

§ 8–1 skal lyde:

Alle som skal tilsetjast i grunnskolar og vidaregåande skolar som driv verksemd etter privatskolelova, skal leggje fram politiattest. Det same gjeld personar som tilsetjast i leksehjelpa etter privatskolelova § 7–1e. Kravet gjeld både fast personell og mellombels tilsette. Krava gjeld likevel ikkje vidaregåande skolar som gir yrkesretta opplæring som ikkje blir gitt ved vidaregåande offentlege skolar.

III

Endringene trer i kraft 1. august 2010.

30. juni Nr. 1047 2010

Forskrift om endring i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2010–2011

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 30. juni 2010 med hjemmel i lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte § 8, § 9 og § 10.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VIII nr. 3 (direktiv 2004/38/EF). Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 12. februar 2010 nr. 178 om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2010–2011 gjøres følgende endringer:

I kapittel 2 skal § 2–2 lyde:

§ 2–2. Utenlandsk statsborger

Utenlandsk statsborger som har lovlig opphold i Norge og som tar utdanning i Norge, får utdanningsstøtte på samme vilkår som norsk statsborger, dersom vedkommende

- har asyl, beskyttelse eller opphold av humanitære årsaker.
- er gift, samboer med felles barn eller partner med norsk statsborger, og begge bor i Norge.
- har oppholdsrett som familiemedlem til EØS-borger etter utlendingsloven § 113 eller § 114, jf. § 110.

- d) har arbeids- eller oppholdstillatelse i familiegjennforening med norsk eller utenlandsk statsborger som har annet oppholdsgrunnlag i Norge enn studier, eller bosettingstillatelse eller permanent oppholdstillatelse på grunnlag av slik tillatelse.
- e) har arbeids-, oppholds- eller bosettingstillatelse fordi vedkommende er barn under 19 år av person som har arbeids-, oppholds- eller bosettingstillatelse i Norge. Det er en forutsetning at søkerens forsørgere bor i og er skattepliktige til Norge.
- f) har oppholdstillatelse etter ordningen for nordmenn som har utvandret til Kola, og etterkommerne deres.
- g) har vært bosatt i og har hatt sammenhengende fulltidsarbeid i Norge i minst 24 måneder like før oppstart i utdanningen, og har betalt skatt til Norge i denne perioden. Søkeren må ha hatt oppholdstillatelse som arbeidstaker i perioden.
- h) har tatt utdanning i Norge i minst tre år like før undervisningsåret og har bestått utdanning som til sammen tilsvarer minst tre års fulltidsutdanning. Det er en forutsetning at vedkommende i denne perioden ikke har mottatt støtte til utdanningen gjennom Lånekassen, Norad, Erasmus Mundus, The Norwegian Program for Development, Research and Education (NUFU) eller tilsvarende ordninger.

I kapittel 2 skal ny § 2–4 lyde:

§ 2–4. *EØS-borgere og familiemedlemmer til EØS-borgere med varig oppholdsrett*

EØS-borger, eller familiemedlem til EØS-borger, som har varig oppholdsrett i Norge etter utlendingsloven § 115 eller § 116, har rett til utdanningsstøtte på samme vilkår som norske statsborgere.

Nåværende § 2–4 og § 2–5 blir nye § 2–5 og § 2–6.

I kapittel 33 skal ny § 33–3 lyde:

§ 33–3. *EØS-borgere og familiemedlemmer til EØS-borgere med varig oppholdsrett*

EØS-borger, eller familiemedlem til EØS-borger, som har varig oppholdsrett i Norge etter utlendingsloven § 115 eller § 116, har rett til utdanningsstøtte til utdanning i land utenfor Norden på samme vilkår som norske statsborgere.

Nåværende § 33–3 til § 33–6 blir nye § 33–4 til § 33–7.

II

Endringene trer i kraft for undervisningsåret 2010–2011.

1. juli Nr. 1048 2010

Forskrift om overgangsregler mv. til lov 25. juni 2010 nr. 33 om endringer i regnskapsloven og enkelte andre lover

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 1. juli 2010 med hjemmel i lov 25. juni 2010 nr. 33 om endringer i regnskapsloven og enkelte andre lover del IX tredje punktum, jf. delegeringsvedtak 25. juni 2010 nr. 981. Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

§ 1. Foretak som er registrert i foretaksregisteret ved lovens ikrafttredelse skal gi melding med opplysninger om hvorvidt foretaket utelukkende driver virksomhet i Norge etter lovvedtakets del II § 3–8 første ledd nytt nr. 8 i foretaksregisterloven innen 1. januar 2011, jf. foretaksregisterloven § 4–1.

§ 2. Plikten til å utarbeide erklæring om fastsettelse av lønn mv. og generalforsamlingens plikt til å behandle denne etter lovvedtakets del III § 2b–28, gjelder for regnskapsår påbegynt 1. august 2010 eller senere.

§ 3. Generalforsamlingens plikt til å behandle redegjørelsen for foretaksstyring etter lovvedtakets del V § 5–6 nytt fjerde ledd i allmennaksjeloven gjelder for regnskapsår påbegynt 1. august 2010 eller senere.

I allmennaksjeselskaper hvor daglig leder ved lovens ikrafttredelse er medlem av styret, gjelder forbudet etter lovvedtakets del V § 6–1 tredje ledd for det enkelte allmennaksjeselskap etter at det neste gang er avholdt ordinær generalforsamling, jf. allmennaksjeloven § 5–6, men slik at kravet uansett skal være oppfylt innen 30. juni 2011.

§ 4. Endringene i regnskapsloven § 3–3a, § 3–3b, § 5–9a, § 7–1, § 7–11a, § 7–26, § 7–30b, § 7–31 og § 7–31b etter lovvedtakets del VI, gjelder årsberetninger og årsregnskap for regnskapsår påbegynt 1. august 2010 eller senere.

§ 5. Endringene i revisorloven § 5–6 etter lovvedtakets del VII, gjelder revisjonsberetninger for regnskapsår påbegynt 1. august 2010 eller senere.

§ 6. Endringene i verdipapirhandeloven § 5–5, § 5–7 og § 5–8a etter lovvedtakets del VIII, gjelder årsberetninger og årsregnskap for regnskapsår påbegynt 1. august 2010 eller senere.

§ 7. Forskriften trer i kraft straks.

1. juli Nr. 1049 2010**Forskrift om betalingsforetak**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 1. juli 2010 med hjemmel i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 4b-1 og § 4b-2.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg IX nr. 16e (direktiv 2007/64/EF). Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

*Kapittel 1. Innledende bestemmelser***§ 1. Virkeområde, definisjoner, nemndsbehandling mv.**

(1) Forskriften fastsetter krav til foretak som skal drive virksomhet som betalingsforetak som nevnt i finansieringsvirksomhetsloven § 4b-1 til § 4b-3.

(2) Ingen kan ikke drive virksomhet som betalingsforetak i Norge uten tillatelse av departementet med mindre annet følger av kapittel 10. Departementet kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra kravene i forskriften og gi juridiske og fysiske personer en begrenset rett til å yte betalingstjenester etter reglene i kapittel 8.

(3) Finanstilsynet fører tilsyn med betalingsforetak og andre ytere av betalingstjenester som er registrert etter § 7, jf. finanstilsynsloven.

(4) Med betalingstjenester menes de aktiviteter som nevnt i finansavtaleloven § 11.

(5) Betalingsforetak og andre ytere av betalingstjenester skal være tilknyttet en klagenemnd som nevnt i finansavtaleloven § 4 for behandling av tvister om betalingstjenester.

*Kapittel 2. Krav til virksomheten***§ 2. Virksomhetsområder**

(1) Et betalingsforetak kan yte betalingstjenester etter vilkår fastsatt av departementet.

(2) Betalingsforetak skal ha forretningskontor og hovedkontor i Norge.

(3) Foruten rett til å yte betalingstjenester i henhold til fastsatt tillatelse, kan betalingsforetak drive følgende aktiviteter av forretningsmessig karakter:

a) ytelse av driftsmessige og andre nært tilknyttede tilleggstjenester som sikring av at betalingstransaksjoner blir utført, valutavirksomhet etter reglene i finansieringsvirksomhetsloven kapittel 4a, oppbevaringsvirksomheter samt elektronisk behandling og arkivering av betalingsinformasjon,

b) drift av betalingssystemer uten at dette berører reglene i lov 17. desember 1999 nr. 95 om betalingssystemer m.v., kapittel 5, om tilgang til andre betalingssystemer, og

c) andre forretningsaktiviteter i overensstemmelse med norsk lovgivning.

§ 3. Virksomhetsbegrensinger

(1) Et betalingsforetak skal ikke drive virksomhet som mottaker av innskudd eller lignende tilbakebetalingspliktige midler i henhold til artikkel 5 i direktiv 2006/48/EF. Midler som betalingsforetak mottar fra brukere av betalingstjenester med sikte på å yte betalingstjenester, skal ikke anses som innskudd eller lignende tilbakebetalingspliktige midler i henhold til artikkel 5 i direktiv 2006/48/EF, eller som elektroniske penger etter lov 13. desember 2002 nr. 74 om e-pengeforetak.

(2) Et betalingsforetak kan bare opprette kontoer til bruk for utføring av betalingstjenester.

(3) Betalingsforetak kan bare yte kreditt i tilknytning til betalingstjenester som nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav b, c og e, så fremt følgende vilkår er oppfylt:

a) kredittytelsen skal være en tilleggstjeneste og utelukkende gis i forbindelse med utførelsen av en betalingstransaksjon,

b) kreditt skal kreves tilbakebetalt innen et tidsrom som ikke skal overstige tolv måneder,

c) midler som mottas eller innehas for å utføre en betalingstransaksjon, skal ikke brukes til å finansiere kredittgivning, og

d) betalingsforetakets ansvarlige kapital skal til enhver tid være passende i forhold det samlede kredittbeløp, jf. § 9.

*Kapittel 3. Tillatelse***§ 4. Søknad om tillatelse**

(1) Søknad om tillatelse som betalingsforetak etter finansieringsvirksomhetsloven § 4b-2, skal inneholde opplysninger som er nødvendige for å vurdere om tillatelse skal gis etter § 5, herunder

a) foretakets navn, hovedkontoradresse og eventuelt organisasjonsnummer,

b) foretakets organisasjonsform, stiftelsesavtale, stiftelsesprotokoll og vedtekter,

c) en virksomhetsplan med oversikt over foretakets nåværende og planlagte aktiviteter, herunder en beskrivelse av planlagte betalingstjenester, kredittgivning mv.,

d) en forretningsplan, herunder en budsjettprognose for de første tre regnskapsårene, som viser at foretaket er i stand til å benytte de systemer, ressurser og framgangsmåter som er hensiktsmessige og vel tilpasset en sunn og forsvarlig drift, samt eventuelt seneste reviderte årsregnskap,

- e) dokumentasjon på at foretaket har den startkapital som er fastsatt i § 8, og en begrunnet redegjørelse for ønsket metode for beregning av ansvarlig kapital etter § 9 første ledd bokstav b, jf. vedlegg 1,
 - f) en beskrivelse av foretakets retningslinjer for foretaksstyring og internkontroll, herunder instruksjoner for administrasjon, risikohåndtering og regnskap, som viser at disse styrings- og kontrollordningene er forholdsmessige, hensiktsmessige, forsvarlige og dekkende,
 - g) en beskrivelse av de sikringstiltak som er planlagt, vedtatt og/eller gjennomført for å beskytte midlene til brukere av foretakets betalingstjenester som nevnt i § 10,
 - h) en beskrivelse av de tiltak som er planlagt, vedtatt og/eller gjennomført for oppfyllelse av foretakets forpliktelser etter hvitvaskingsloven og forskrift 13. mars 2009 nr. 302 om tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering, herunder forskriftens § 20 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om identifikasjon av betaleren i en betalingstransaksjon,
 - i) en beskrivelse av foretakets organisasjonsstruktur, eventuell bruk av agenter og filialer, samt en beskrivelse av ordninger for utkontraktering av driftsfunksjoner, jf. § 16, og av foretakets deltakelse i nasjonale og/eller internasjonale betalingssystemer, samt en beskrivelse av aktiviteter og planer for ytelse av grensekryssende betalingstjenester og etablering i et annet land i eller utenfor EØS,
 - j) opplysninger om personer som direkte eller indirekte innehar kvalifiserte eierandeler i foretaket, jf. finansieringsvirksomhetsloven § 2–2 første ledd, størrelsen på deres respektive eierandeler og dokumentasjon på deres egnethet, idet det tas hensyn til behovet for å sikre sunn og forsvarlig ledelse av foretaket,
 - k) opplysninger om personer i foretakets styre, daglig ledelse og personer med ansvar for ledelse av foretakets betalingstjenesteaktiviteter, samt dokumentasjon på at de har godandel og egnede kunnskaper og erfaring til å drive betalingstjenestevirksomhet, og
 - l) opplysninger om foretakets valgte revisorer og revisjonsselskaper, jf. § 12 og revisorloven.
- (2) Opplysningene som skal gis etter første ledd bokstav f, g og i skal inneholde en beskrivelse av de organisatoriske og revisjonsmessige tiltak som foretaket har innført for å beskytte brukernes interesser og sikre kontinuitet og pålitelighet ved ytelse av betalingstjenester.
- (3) Skjer det endringer i de opplysninger og den dokumentasjon som er gitt i samsvar med første og annet ledd, før tillatelse er gitt, skal betalingsforetaket uten ugrunnet opphold underrette om dette. Tilsvarende underretningsplikt gjelder etter at eventuell tillatelse er tildelt betalingsforetaket etter reglene i § 5. På bakgrunn av opplysninger gitt etter annet punktum kan Finanstilsynet stille de vilkår som anses påkrevd for å sikre at virksomheten blir drevet på en forsvarlig måte.
- (4) Departementet kan kreve at søkeren gir utfyllende opplysninger.

§ 5. Tildeling av tillatelse, vilkår mv.

- (1) Avgjørelse av søknad om tillatelse skal meddeles søkeren innen tre måneder etter at søknaden er mottatt av departementet. Avslås søknaden, skal dette begrunnes. Dersom søknaden ikke inneholder de opplysninger som er nødvendige for å avgjøre om tillatelse skal gis, regnes fristen fra det tidspunkt alle relevante og nødvendige opplysninger er mottatt.
- (2) Det kan settes vilkår for tillatelsen, herunder at virksomheten drives på en bestemt måte eller innenfor visse rammer, eller andre vilkår i samsvar med de formål som lovgivningen om betalingsforetak skal ivareta. Tillatelsen kan videre begrenses til å gjelde én eller flere av de aktiviteter som nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav a–e.
- (3) Tillatelse skal nektes dersom
- a) foretaket ikke har forretningskontor og hovedkontor i Norge,
 - b) dersom søknaden ikke tilfredsstillende oppfyller kravene etter § 4,
 - c) departementet ikke er overbevist om at eiere av kvalifisert eierandel og erververe av slike eierandeler tilfredsstillende oppfyller de kriterier for egnethet som nevnt i finansieringsvirksomhetsloven § 2–4,
 - d) styremedlemmer, daglig leder eller andre personer som skal inngå i den faktiske ledelse av virksomheten eller deler av denne:
 - 1. ikke kan antas å ha de nødvendige kvalifikasjoner og yrkeserfaring til å utøve stillingen eller vervet,
 - 2. er dømt for straffbart forhold, og det utviste forhold gir grunn til å anta at vedkommende ikke vil kunne ivareta stillingen eller vervet på forsvarlig måte, eller
 - 3. i stilling eller ved utøvelsen av andre verv har utvist en slik adferd at det er grunn til å anta at vedkommende ikke vil kunne ivareta stillingen eller vervet på forsvarlig måte, eller
 - e) det er grunn til å anta at foretaket ikke vil oppfylle de krav som stilles i lov eller i medhold av lov, eller at virksomheten vil være i strid med ærbarhet eller rettsordenen for øvrig.
- (4) Ved vurdering av søknaden om tillatelse skal det legges vesentlig vekt på om
- a) foretakets kapital- og soliditetsforhold er betryggende, herunder om startkapitalen står i rimelig forhold til den planlagte virksomhet,
 - b) organisasjons- og driftsplanen er betryggende i forhold til den virksomhet som skal drives,
 - c) foretaket har solide ordninger for styring av sin betalingstjenestevirksomhet, herunder en klar organisasjonsstruktur med veldefinerte, åpne og konsekvente ansvarslinjer,
 - d) foretaket har effektive framgangsmåter for å identifisere, håndtere, overvåke og rapportere risiko som betalingsforetaket er eller kan bli utsatt for, og

e) foretaket har betryggende ordninger for internkontroll, herunder betryggende administrasjons- og regnskapsprosedyrer i forhold til arten, størrelsen og kompleksiteten til de betalingstjenester som ytes av foretaket.

(5) Når et betalingsforetak foruten betalingstjenester yter andre forretningsaktiviteter som nevnt i § 2 tredje ledd bokstav a–c, kan departementet som vilkår for tillatelsen kreve at det opprettes en separat enhet for betalingstjenestevirksomheten, så fremt betalingsforetakets øvrige forretningsvirksomhet kan bidra til å redusere enten betalingsforetakets økonomiske soliditet eller Finanstilsynets mulighet til å føre tilsyn med at foretaket driver i overensstemmelse med alle forpliktelsene fastsatt i lov, forskrift og tillatelse.

(6) Foretakets vedtekter og vedtektsendringer skal godkjennes av Finanstilsynet.

(7) Dersom det finnes en nær tilknytning mellom betalingsforetaket og andre fysiske eller juridiske personer, skal departementet bare gi tillatelse dersom denne tilknytningen ikke hindrer et forsvarlig tilsyn av betalingsforetaket.

(8) Departementet skal bare gi tillatelse dersom en tredjestats lover og forskrifter som regulerer forhold vedrørende én eller flere fysiske eller juridiske personer som betalingsforetaket har nær tilknytning til, eller dersom vanskeligheter ved håndheving av nevnte lover og forskrifter, ikke hindrer en effektiv utøvelse av Finanstilsynets tilsynsfunksjoner.

§ 6. *Tilbakekall av tillatelser*

(1) Departementet kan helt eller delvis tilbakekalle en tillatelse dersom betalingsforetaket

- a) ikke gjør bruk av tillatelsen innen tolv måneder fra den dag tillatelsen ble gitt, gir uttrykkelig avkall på bruk av tillatelsen eller har opphørt å utøve sin virksomhet i mer enn seks måneder,
- b) har fått tillatelsen ved hjelp av uriktige erklæringer eller andre uregelmessigheter,
- c) ikke lenger oppfyller vilkårene for å få tillatelse, eller
- d) utgjør en trussel mot stabiliteten i betalingssystemene ved å fortsette sin betalingstjenestevirksomhet.

(2) Enhver tilbakekalling av tillatelse skal begrunnes og meddeles de berørte parter.

(3) Tilbakekalling av en tillatelse skal offentliggjøres.

§ 7. *Offentlig register over tillatte betalingsforetak mv.*

(1) Finanstilsynet skal føre et offentlig, internettbasert register over betalingsforetak med tillatelse til å yte betalingstjenester i Norge, deres agenter og filialer. Registeret skal også omfatte juridiske og fysiske personer, deres agenter og filialer, som har fått begrenset tillatelse i samsvar med reglene i kapittel 8.

(2) Registeret skal opplyse de betalingstjenester som betalingsforetaket har tillatelse til å yte eller som den fysiske eller juridiske personen er registrert for. Betalingsforetak skal være oppført i registeret atskilt fra juridiske og fysiske personer med begrenset tillatelse i samsvar med reglene i kapittel 8.

(3) Betalingsforetak skal være registrert i Foretaksregisteret.

Kapittel 4. Krav til kapital

§ 8. *Startkapital*

(1) Et betalingsforetak skal på tidspunktet for tildeling av tillatelse etter § 5 og senere, minst ha en startkapital som utgjør et beløp i norske kroner som svarer til:

- a) 20 000 euro dersom betalingsforetaket bare yter den betalingstjeneste som er nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav d,
- b) 50 000 euro når betalingsforetaket yter betalingstjenesten som er nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav e, og
- c) 125 000 euro når betalingsforetaket yter en eller flere av betalingstjenestene som er nevnt i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav a–c.

(2) Startkapitalen skal bestå av aksjekapital, grunnfond eller annen egenkapital som fastsatt i direktiv 2006/48/EF artikkel 57 bokstav a og b, jf. forskrift 1. juni 1990 nr. 435 om beregning av ansvarlig kapital for finansinstitusjoner, oppgjørssentraler og verdipapirforetak.

§ 9. *Ansvarlig kapital*

(1) Et betalingsforetak skal til enhver tid ha en ansvarlig kapital som minst utgjør det høyeste av følgende beløp:

- a) startkapitalen, jf. § 8, eller
- b) det beløp som fremkommer etter beregning i henhold til én av de tre metoder som fremgår av vedlegg 1 til forskriften her.

(2) Finanstilsynet fastsetter nærmere vilkår for anvendelsen av de beregningsmetoder som fremgår av vedlegg 1, bl.a. hvilke av disse beregningsmetoder som det enkelte betalingsforetak skal anvende ved oppfyllelsen av kapitalkravene. Finanstilsynet skal i denne forbindelse bl.a. ta hensyn til betalingsforetakets begrunnede ønske om hvilken beregningsmetode som skal anvendes (jf. § 4 første ledd bokstav e), hvilke betalingstjenester som betalingsforetaket tilbyr, samt omfanget av foretakets virksomhet. Finanstilsynet kan på grunnlag av en risikovurdering av det enkelte betalingsforetak beslutte at foretakets ansvarlige kapital skal være opp til 20 % høyere

eller inntil 20 % lavere enn det beløp som fremkommer etter anvendelsen av den aktuelle beregningsmetode som nevnt i vedlegg 1.

(3) Finanstilsynet fastsetter vilkår for oppfyllelse av kapitalkravene når betalingsforetaket inngår i finanskonsern.

Kapittel 5. Sikring av kundemidler

§ 10. Krav til sikring av midler

(1) Betalingsforetak skal gjennomføre tiltak som beskrevet i annet eller tredje ledd for å sikre de midler som mottas fra brukere av betalingstjenester eller gjennom en annen yter av betalingstjenester for å utføre betalingstransaksjoner.

(2) Midler som nevnt i første ledd skal holdes adskilt fra foretakets egne midler, og midler som ellers inngår i foretakets løpende drift. Midler som ikke er overført til betalingsmottaker og som fortsatt innehas av betalingsforetaket ved slutten av virkedagen etter den dag midlene er mottatt, skal umiddelbart innsettes på klientkonto i bank eller investeres i sikre, likvide aktiva med lav risiko som angitt av Finanstilsynet. Midlene skal holdes atskilt og være identifisert på en slik måte at de ikke kan være gjenstand for tvangsfullbyrdelse for dekning av krav fra andre av betalingsforetakets fordringshavere, særlig i tilfelle av insolvens.

(3) Betalingsforetaket kan som alternativ til de sikringsmåtene som er angitt i annet ledd, tegne en forsikringspolise eller en annen sammenlignbar garanti fra et forsikringsforetak eller en bank, som ikke tilhører samme konsern som betalingsforetaket selv. Forsikringspolisen eller garantien skal stilles til sikkerhet for de berettigede brukerne i henhold til de ennå ikke gjennomførte betalingstransaksjoner, og skal dekke ethvert beløp, som ellers skulle være deponert på særskilt konto eller investert i sikre likvide aktiver med lav risiko etter reglene i annet ledd.

(4) Kravene til sikring av midler etter første til tredje ledd gjelder også for betalingsforetak som ikke yter andre tjenester enn betalingstjenester.

(5) Departementet kan ved enkeltvedtak fastsette nærmere vilkår om sikring av midler etter reglene i første til tredje ledd, herunder bestemme at sikringstiltakene først behøver å iverksettes for midler tilhørende brukere av betalingstjenester som hver for seg overstiger et beløp i norske kroner som tilsvarer 600 euro eller en annen lavere beløpsgrense fastsatt av departementet.

(6) Et betalingsforetak skal i henhold til bestemmelsene i finansavtaleloven § 15 annet ledd bokstav h og § 23, opplyse brukere av betalingstjenester om hvilke sikringstiltak som betalingsforetaket har iverksatt for å beskytte midlene til brukere av foretakets betalingstjenester.

Kapittel 6. Regnskap og lovpålagt revisjon mv.

§ 11. Regnskap

(1) Regnskapsloven gjelder for betalingsforetak, jf. lovens § 1–2 nr. 5, med mindre annet følger av forskrifter fastsatt i medhold av regnskapsloven § 10–1 og forskriften her.

(2) Betalingsforetaket skal ved utløpet av hvert halvår foreta regnskapsinnberetning til Finanstilsynet i overensstemmelse med skjemaer og tilhørende veiledninger utarbeidet av Finanstilsynet. Innberetningene skal sendes til Finanstilsynet i elektronisk form.

(3) Dersom betalingsforetaket også yter andre forretningsaktiviteter enn betalingstjenester som nevnt i § 2 tredje ledd, skal betalingsforetakets reviderte årsregnskap også omfatte en egen regnskapsoppstilling for slike andre forretningsaktiviteter. Finanstilsynet kan dispensere fra dette kravet for aktiviteter som nevnt i § 2 tredje ledd bokstav a.

§ 12. Revisjon

(1) Årsrapporten skal revideres av betalingsforetakets valgte revisor.

(2) Betalingsforetakets revisor skal også være revisor for betalingsforetakets datterselskap(er). Bestemmelsen i første punktum gjelder ikke for morselskap og datterselskap(er) som ikke er hjemmehørende i Norge.

§ 13. Oppbevaring av dokumentasjon

(1) Betalingsforetak skal i minst fem år oppbevare all dokumentasjon som kan være relevant for Finanstilsynets tilsyn med foretaket og kontroll med foretakets etterlevelse av den fastsatte tillatelse etter § 4 til § 6. Oppbevaringskravet berører ikke annen oppbevaringsplikt i lovgivningen for øvrig.

Kapittel 7. Bruk av agenter og andre oppdragstakere

§ 14. Generelt om bruk av oppdragstakere og salgskanaler

(1) Et betalingsforetak kan gi en annen juridisk person i oppdrag å forestå utførelsen av deler av virksomheten. Et betalingsforetak kan også gi annet betalingsforetak, agent eller leverandør av bestemte varer eller tjenester oppdrag om markedsføring og salg eller formidling av betalingsforetakets betalingstjenester. Avtale om oppdrag som nevnt skal meldes til Finanstilsynet.

(2) Bruk av filialer, agenter og oppdragstakere mv. er uten innvirkning på betalingsforetakets plikter og ansvar overfor kunder eller offentlig myndighet. Krav fra kunde anses i forhold til betalingsforetaket som fremsatt den dag

oppdragstakeren har mottatt melding om kravet.

(3) Betalingsforetaket må ikke bruke oppdragstakere i et omfang eller på en måte som ikke anses betryggende i forhold til de hensyn som reglene om betalingsforetak skal ivareta, eller som gjør at tilsynet med foretakets samlede virksomhet blir vanskeliggjort. Finanstilsynet kan fastsette særlige vilkår eller gi foretaket pålegg om å avslutte oppdrag som Finanstilsynet finner er i strid med dette.

(4) Betalingsforetaket skal påse at agenter, filialer og andre som handler på vegne av foretaket, informerer brukerne av betalingstjenestene at tilbyderer er agent, filial eller lignende for det norske betalingsforetaket.

§ 15. *Bruk av agenter*

(1) Dersom et betalingsforetak har til hensikt å yte betalingstjenester gjennom en agent, skal foretaket underrette Finanstilsynet om følgende:

- a) Agentens navn og adresse,
- b) en beskrivelse av internkontrollordningene som vil bli benyttet av agenter for å kunne opptre i overensstemmelse med pliktene etter hvitvaskingsloven, og
- c) opplysninger om personer i ledelsen og personer med ansvar for håndteringen av den agenten som skal benyttes til å yte betalingstjenester, samt dokumentasjon på at disse er egnede.

(2) Finanstilsynet skal påse at opplysninger som nevnt i første ledd føres inn i det offentlige registeret over betalingsforetak som beskrevet i § 7. Før agenten føres opp i registeret kan Finanstilsynet, dersom de anser at de mottatte opplysningene er utilstrekkelige eller ukorrekte, treffe ytterligere tiltak for å kontrollere opplysningene. Dersom Finanstilsynet etter å ha kontrollert opplysningene, ikke er overbevist om at de mottatte opplysningene er tilstrekkelige og korrekte, skal tilsynet nekte å føre agenten opp i registeret etter § 7.

(3) Dersom et betalingsforetak har til hensikt å yte betalingstjenester i en annen EØS-stat gjennom en agent, skal foretaket på forhånd underrette Finanstilsynet om dette. Underretningen skal bl.a. opplyse om hvilken stat betalingstjenestene skal tilbys i, hvilke tjenester som skal tilbys gjennom agenten og opplysninger om de ansvarlige personer hos agenten.

(4) Finanstilsynet skal sørge for at underretningen og opplysningene som nevnt i tredje ledd, oversendes tilsynsmyndigheten i vertsstaten senest én måned etter mottagelsen av underretningen. Sammen med underretningen skal Finanstilsynet oversende vertsstaten informasjon om betalingsforetaket, dets organisasjonsstruktur og tillatte aktiviteter, samt en eventuell erklæring om at de planlagte aktiviteter i vertsstaten omfattes av betalingsforetaket tillatelse.

(5) Før agenten kan registreres som nevnt i annet ledd, jf. § 7, skal Finanstilsynet underrette vedkommende myndighet i vertsstaten med anmodning om uttalelse i saken før registrering. Dersom vertsstatens myndigheter har rimelig grunn til å mistenke at det i forbindelse med den kommende engasjeringen av agenten, har skjedd eller er blitt forsøkt hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i henhold til direktiv 2005/60/EF, eller at engasjeringen av en slik agent vil kunne øke risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, skal Finanstilsynet nekte å registrere agenten, eller annullere registreringen dersom denne allerede har skjedd.

§ 16. *Utsetting av driftsfunksjoner (utkontraktering)*

(1) Dersom et betalingsforetak har til hensikt å sette ut driftsfunksjoner for betalingstjenester til en ekstern oppdragstaker, skal betalingsforetaket underrette Finanstilsynet om dette.

(2) Ved utsetting av driftsfunksjoner opprettholdes betalingsforetakets forpliktelser og ansvar overfor brukere av betalingstjenester. Betalingsforetaket er fortsatt fullt ut ansvarlig for alle handlinger og unnløstelser foretatt av foretakets ansatte og agenter eller andre oppdragstakere.

(3) Utsetting av viktige driftsfunksjoner skal ikke skje på en slik måte at det vesentlig forringer betalingsforetakets internkontroll eller Finanstilsynets mulighet til å kontrollere at betalingsforetaket opptre i overensstemmelse med foretakets forpliktelser etter lov, forskrifter og fastsatt tillatelse for virksomheten. Betalingsforetaket skal til enhver tid opptre på en slik måte at kravene for å få og forutsetningene for å opprettholde tillatelsen etter § 5, ikke endres.

(4) Dersom oppdragstakeren i en avtale om utsetting av driftsfunksjoner har hovedkontor i en annen EØS-stat, skal Finanstilsynet sørge for å underrette tilsynsmyndighetene i den aktuelle EØS-staten.

Kapittel 8. Begrenset tillatelse til å yte betalingstjenester

§ 17. *Begrenset tillatelse*

Med unntak av § 1, § 3, § 6, § 7, § 10 til § 13 og bestemmelsene i dette kapittel kommer bestemmelsene i denne forskrift ikke til anvendelse på foretak med begrenset tillatelse gitt i medhold av finansieringsvirksomhetsloven § 4b-3, med mindre annet følger av tillatelsen.

§ 18. *Søknad om begrenset tillatelse*

(1) En søknad om begrenset tillatelse til å drive betalingstjenestevirksomhet skal innholde nødvendige opplysninger for å kunne vurdere om vilkårene for tillatelse er oppfylt, herunder:

- a) opplysninger om personer med ansvar for ledelse og drift av virksomhetens betalingstjenesteaktiviteter, samt dokumentasjon på at de har god vandel og egnede kunnskaper og erfaring til å drive betalingstjenestevirksomhet,

- b) en oversikt over søkerens nåværende og planlagte aktiviteter, og
 - c) en forretningsplan, herunder en budsjettprognose for de første tre regnskapsårene, samt eventuelt seneste reviderte årsregnskap.
- (2) Bestemmelsene i § 5 gjelder tilsvarende for foretak med begrenset tillatelse så langt de passer.

§ 19. Opplysningsplikt

- (1) En virksomhet med begrenset tillatelse skal
- a) underrette Finanstilsynet snarest mulig dersom det skjer endringer i de opplysninger som tidligere er mottatt fra virksomheten og som lå til grunn for vedtak om tillatelse,
 - b) sende Finanstilsynet én gang i året en erklæring om at virksomheten oppfyller de vilkår som er fastsatt for tillatelsen, undertegnet av virksomhetens ansvarlige leder,
 - c) underrette Finanstilsynet når gjennomsnittet av de foregående 12 måneders samlede beløp for betalingstransaksjoner utført av virksomheten, inkludert eventuell agent som handler på vegne av virksomheten, overstiger et beløp tilsvarende 5 mill. NOK per måned eller annet beløp fastsatt etter reglene i finansieringsvirksomhetsloven § 4b–3.
- (2) Finanstilsynet kan fastsette utfyllende regler og vilkår for opplysningsplikten etter denne paragraf.

Kapittel 9. Norske betalingsforetaks virksomhet i utlandet

§ 20. Endring av virksomheten i utlandet

(1) Et norsk betalingsforetak skal gi melding til Finanstilsynet dersom foretaket helt eller delvis etablerer eller erverver et betalingsforetak eller et finansforetak som datterselskap i annen EØS-stat, og ved andre endringer i betalingsforetakets organisasjonsstruktur av betydningen for virksomheten i utlandet, jf. § 4 første ledd bokstav i.

§ 21. Etablering av filial i annen EØS-stat

- (1) Betalingsforetak som vil etablere filial i annen stat i EØS, skal gi Finanstilsynet melding med opplysninger om:
- a) i hvilken stat filialen ønskes etablert, og filialens adresse,
 - b) en virksomhetsplan med opplysninger om hvilke typer betalingstjenester virksomheten skal omfatte og om filialens organisatoriske oppbygning, og
 - c) de personer som skal forestå ledelsen av filialen.
- (2) Finanstilsynet skal senest innen én måned etter at opplysningene er mottatt, oversende opplysninger som nevnt i første ledd, til vertsstatens tilsynsmyndigheter. Finanstilsynet skal videre gi opplysninger om foretakets ansvarlige kapital og kapitaldekning samt bekrefte at den virksomhet filialen skal drive, er omfattet av foretakets tillatelse. Det skal også gis opplysninger om filialens ordning for sikring av kundemidler etter reglene i § 10. Foretaket skal samtidig underrettes om oversendelsen.
- (3) Dersom Finanstilsynet har grunn til å anta at foretakets administrative struktur og finansielle situasjon ikke gir et forsvarlig grunnlag for etablering av filialen, eller at filialens ledelse ikke er egnet etter § 5 tredje ledd bokstav c, skal Finanstilsynet nekte betalingsforetaket å etablere filialen. Foretaket skal underrettes uten ugrunnet opphold.
- (4) Foretaket skal med minimum én måneds varsel gi melding til Finanstilsynet og vertsstatens tilsynsmyndigheter om enhver endring i forhold som omfattes av første ledd.

§ 22. Grensekryssende virksomhet i annen EØS-stat

(1) Reglene i § 21 gjelder tilsvarende så langt de passer for norske betalingsforetak som vil tilby grensekryssende tjenester i annen stat i EØS.

§ 23. Etableringer utenfor EØS-området mv.

- (1) Et betalingsforetak kan ikke uten tillatelse gitt av departementet etablere datterselskap eller filial i fremmed stat som ikke omfattes av EØS-avtalen. Det kan fastsettes vilkår for tillatelsen i samsvar med de hensyn som lovgivningen om betalingsforetak skal ivareta.
- (2) Et betalingsforetak kan ikke uten tillatelse gitt av departementet erverve en eierandel på 10 prosent eller mer i et betalingsforetak eller et finansforetak i stat som ikke omfattes av EØS-avtalen.

Kapittel 10. Utenlandske foretaks virksomhet i Norge

§ 24. Filial av betalingsforetak med hovedsete i annen EØS-stat

- (1) Betalingsforetak med hovedsete i annen stat i EØS som oppfyller vilkårene i direktiv 2007/64/EF, kan drive virksomhet gjennom filial i Norge når Finanstilsynet har bekreftet å ha mottatt følgende opplysninger fra tilsynsmyndighetene i foretakets hjemstat:
- a) en virksomhetsplan som angir hvilke typer av betalingstjenester virksomheten skal omfatte,
 - b) en erklæring om at planlagt virksomhet er omfattet av foretakets tillatelse i hjemstaten,
 - c) filialens adresse og organisatoriske oppbygning, og
 - d) de personer som skal forestå ledelsen av filialen.
- (2) Dersom det foretas endringer i noen av de forhold som er opplyst etter første ledd, skal foretaket selv skriftlig melde fra til Finanstilsynet senest innen én måned før endringene trer i kraft.

§ 25. Grensekryssende virksomhet

- (1) Betalingsforetak med hovedsete i annen stat i EØS som oppfyller vilkårene i direktiv 2007/64/EF, kan drive grensekryssende virksomhet her i riket når Finanstilsynet har bekreftet å ha mottatt opplysninger fra tilsynsmyndighetene i foretakets hjemstat om hvilke betalingstjenester foretaket vil tilby i Norge.

§ 26. Unntak for finansinstitusjoner med påbegynt virksomhet før 25. desember 2007

(1) Finansinstitusjoner som har påbegynt virksomhet som oppført i vedlegg I nr. 4 til direktiv 2006/48/EF og som oppfyller vilkårene i artikkel 24 nr. 1 første ledd bokstav e i nevnte direktiv i samsvar med hjemstatens lovgivning før 25. desember 2007, kan unntas fra kravet om tillatelse for å yte betalingstjenester etter § 5, jf. § 1 annet ledd, i forskriften her.

(2) Slike institusjoner skal ha varslet myndighetene i hjemstaten om slik virksomhet innen 25. desember 2007. Slikt varsel skal bl.a. omfatte opplysninger som viser at de opptrer i overensstemmelse med direktiv 2007/64/EF artikkel 5 bokstav a, d, g–i, k og l.

(3) Når norske myndigheter er overbevist om at disse kravene er overholdt, skal de berørte finansinstitusjonene registreres i samsvar med § 7 i forskriften her.

§ 27. Utenlandske betalingsforetak fra land utenfor EØS

(1) Et betalingsforetak med hovedsete i stat utenfor EØS som ikke oppfyller vilkårene i finansieringsvirksomhetsloven § 4b–1 annet ledd, kan etablere og drive virksomhet gjennom datterselskap eller filial her i riket etter særskilt tillatelse gitt av departementet. Det kan stilles vilkår om at virksomheten drives i eget betalingsforetak registrert i Norge.

§ 28. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Vedlegg 1 til Finansdepartementets forskrift 1. juli 2010 nr. 1049, jf. § 9 om beregning av ansvarlig kapital

1. Betalingsforetak skal til enhver tid innehar en ansvarlig kapital beregnet i samsvar med en av følgende tre metoder:

Metode A

Betalingsforetakets ansvarlig kapital skal beløpe seg til minst 10 % av det foregående års faste kostnader. Vedkommende myndigheter kan tilpasse dette kravet ved vesentlige endringer i et betalingsforetaks virksomhet i forhold til foregående år. Når et betalingsforetak har utøvd sin virksomhet i mindre enn ett år på beregningstidspunktet, skal kravet være at betalingsforetakets ansvarlige kapital skal beløpe seg til minst 10 % av de tilsvarende faste kostnadene som forespeilet i forretningsplanen, med mindre vedkommende myndigheter krever en justering av nevnte plan.

Metode B

Betalingsforetakets ansvarlige kapital skal beløpe seg til minst summen av følgende poster multiplisert med faktoren k definert i nr. 2 nedenfor, der betalingsvolum (BV) representerer en tolvtedel av det samlede beløpet av betalingstransaksjoner utført av betalingsforetaket i foregående år:

- a. 4,0 % av den del av BV som ikke overstiger 5 millioner euro,
og
- b. 2,5 % av den del av BV over 5 millioner euro som ikke overstiger 10 millioner euro,
og
- c. 1 % av den del av BV over 10 millioner euro som ikke overstiger 100 millioner euro,
og
- d. 0,5 % av den del av BV over 100 millioner euro som ikke overstiger 250 millioner euro,
og
- e. 0,25 % av den del av BV som overstiger 250 millioner euro.

Metode C

Betalingsforetakets ansvarlige kapital skal beløpe seg til minst relevant indikator som definert under bokstav a), multiplisert med den multipliseringsfaktoren som er definert under bokstav b) og med faktoren k definert i nr. 2 nedenfor.

- a. Relevant indikator er summen av følgende:
 - renteinntekter,
 - rentekostnader,
 - mottatte provisjoner og honorarer, og
 - andre driftsinntekter.

Alle postene skal medregnes i summen, sammen med dens positive eller negative fortegn. Inntekter fra ekstraordinære eller irregulære poster kan ikke benyttes til beregning av relevant indikator. Utgifter ved driftsutsetting av tjenester som utføres av tredjemenn, kan redusere relevant indikator dersom utgiftene er pådratt fra et foretak som er underlagt tilsyn i henhold til dette direktiv. Relevant indikator

blir beregnet på grunnlag av observasjon over tolv måneder ved avslutningen av forrige regnskapsår. Relevant indikator skal beregnes over forrige regnskapsår. Ansvarlig kapital som er beregnet i overensstemmelse med metode C, skal likevel ikke være mindre enn 80 % av gjennomsnittet av de tre forrige regnskapsårene for relevant indikator. Når reviderte tall ikke er tilgjengelig, kan virksomhetsestimater benyttes.

- b. Multipliseringsfaktoren skal være
 - i. 10 % av den del av relevant indikator som ikke overstiger 2,5 millioner euro,
 - ii. 8 % av den del av relevant indikator som er over 2,5 millioner euro og ikke overstiger 5 millioner euro,
 - iii. 6 % av den del av relevant indikator som er over 5 millioner euro og ikke overstiger 25 millioner euro,
 - iv. 3 % av den del av relevant indikator som er over 25 millioner euro og ikke overstiger 50 millioner euro,
 - v. 1,5 % over 50 millioner euro.
2. Faktoren k som skal benyttes i metode B og C skal være
 - a) 0,5 i de tilfeller der betalingsforetaket bare yter de betalingstjenestene som er oppført i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav d),
 - b) 0,8 i de tilfeller der betalingsinstitusjonen yter de betalingstjenestene som er oppført i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav e),
 - c) 1,0 i de tilfeller der betalingsinstitusjonen yter de betalingstjenestene som er oppført i finansavtaleloven § 11 første ledd bokstav a)– c).

1. juli Nr. 1050 2010

Forskrift om endring i forskrift om fritak fra overproduksjonsavgift ved lokal foredling av melk

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 1. juli 2010 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 5a og delegeringsvedtak 7. mai 1999 nr. 435. Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 24. juni 2003 nr. 777 om fritak fra overproduksjonsavgift ved lokal foredling av melk gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

§ 2. *Vilkår for fritak fra overproduksjonsavgift*

Statens landbruksforvaltning kan etter søknad gi fritak for overproduksjonsavgift på melk dersom melken

1. produseres av et foretak som oppfyller vilkårene i forskrift om produksjonstilskudd,
2. produseres på den landbrukseiendommen som søker om fritak, og
3. foredles på eller i nærheten av landbrukseiendommen hvor melken produseres.

For foretak som inngår i samdrift, gis fritaket til samdriftsforetaket.

Innvilget fritak etter denne paragrafen gjelder så lenge vilkårene i denne forskriften er oppfylt og det ikke skjer endringer i landbrukseiendommens eierforhold, eller i andre forhold som ligger til grunn for fritaket.

§ 3 skal lyde:

§ 3. *Fritakskvantum*

Til landbrukseiendommer der produksjon og foredling oppfyller vilkårene i § 2 gis fritak fra overproduksjonsavgift slik at landbrukseiendommens eventuelle melkekvote og kvantum fritatt fra overproduksjonsavgift til sammen utgjør 400 000 liter kumelk eller 200 000 liter geitmelk. Dersom samdriftsforetak eller flere enkeltprodusenter leverer til samme foredlingsforetak, gis fritaket fra overproduksjonsavgift slik at landbrukseiendommens eventuelle melkekvoter og kvantum fritatt fra overproduksjonsavgift til sammen utgjør 750 000 liter. På hver enkelt landbrukseiendom kan det likevel ikke produseres mer enn 400 000 liter kumelk eller 200 000 liter geitmelk, med mindre eiendommen inngår i en samdrift.

II

Endringene trer i kraft straks.

1. juli Nr. 1051 2010

Forskrift om endring i forskrift om førerkort m.m.

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 1. juli 2010 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 24 jf. delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196. Kunngjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 19. januar 2004 nr. 298 om førerkort m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8–2 andre ledd nytt annet punktum skal lyde:

For førerkortinnehaver som ankom Norge før 1. juli 2010 er førerkortet gyldig for kjøring i Norge i inntil ett år fra vedkommende ble registrert som innkommet av norske myndigheter.

§ 8–2 andre ledd nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

§ 9–3 andre ledd nytt annet punktum skal lyde:

Førerkortinnehaver som tok fast bopel i Norge før 1. juli 2010 kan benytte sitt førerkort i inntil ett år etter at vedkommende tok fast bopel her dersom førerkortet anerkjennes etter kap. 8.

§ 9–3 andre ledd nåværende annet og tredje punktum blir nye tredje og fjerde punktum.

§ 9–4 andre ledd skal lyde:

Person som bor fast i Norge, og erverver førerkort under midlertidig opphold i stat utenfor EØS, kan benytte dette førerkortet i 3 måneder etter tilbakekomsten, dersom det kan dokumenteres minst 6 måneder sammenhengende opphold i utstederlandet. Personer som kom tilbake til Norge før 1. juli 2010, kan benytte førerkort som nevnt i første punktum i ett år etter tilbakekomsten.

§ 14–5 femte ledd skal lyde:

Til § 4–4 annet ledd. Førerrett med gyldighet til og med 1. mars 2005 på grunn av manglende mørkekjøringskurs behandles på tilsvarende måte. Eleven kan som alternativ til dokumentasjon for gjennomført mørkekjøringsdel av trafikalt grunnkurs, fremlegge dokumentasjon for mørkekjøringskurs, som er gjennomført før 1. januar 2006.

II

Endringene trer i kraft straks.

1. juli Nr. 1052 2010**Forskrift om endring i forskrift om hindring av forurensning fra skip (MARPOL-forskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 1. juli 2010 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 6, § 31, § 32, § 33, § 34, § 35, § 37, § 38, § 43, § 44 og § 45, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171, delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590 og delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 849 og lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 38 og § 39, jf. delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 848 og delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 849.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XVII nr. 6 (direktiv 93/12/EØF endret ved direktiv 1999/32/EF og direktiv 2005/33/EF). Kunn gjort 6. juli 2010 kl. 15.00.

I

I forskrift 16. juni 1983 nr. 1122 om hindring av forurensning fra skip (MARPOL-forskriften) gjøres følgende endringer:

Kapittel 7 skal lyde:

§ 7–1. MARPOL vedlegg VI

Bestemmelsene som gjelder skip og flyttbare innretninger i Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip (MARPOL), vedlegg VI med bilag, forente fortolkninger og bilag til forente fortolkninger, jf. res. MEPC.176(58), inkludert NO_x Technical Code 2008 sist oppdatert ved res. MEPC.177(58) med guidelines gjelder som forskrift.

§ 7–2. Svovelinhold i drivstoff som brukes ved kai

(1) Svovelinholdet i drivstoff som brukes av skip når det ligger til kai, skal fra 1. januar 2010 ikke overstige 0,1 vektprosent. Bytte av drivstoff skal skje så raskt som praktisk mulig og byttet skal loggføres i skipets maskindagbok. Hvis planlagt opphold ved kai i henhold til publisert rutetabell er mindre enn to timer, er drivstoffskifte ikke nødvendig.

(2) Første ledd gjelder også for flyttbare innretninger som ligger ved kai.

§ 7–3. Utfyllende begrensninger for SO_x-utslipp for passasjerskip i rutefart til EØS-områder

(1) For passasjerskip som går i rutefart til eller fra havner i EØS-området og befinner seg i norsk territorialfarvann eller økonomisk sone utenfor særlige områder for begrenset utslipp ((S)ECA) skal svovelinholdet i drivstoffet ikke overstige 1,5 vektprosent.

(2) Med «rutefart» menes en rekke overfarter med skip som seiler mellom to eller flere havner eller en rekke overfarter med skip som seiler fra og til samme havn uten mellomliggende anløp, enten

- a) etter en offentliggjort ruteplan, eller
- b) med så regelmessige eller hyppige overfarter at de får en klart systematisk karakter.

§ 7–4 til § 7–17 oppheves.

Vedlegg A skal lyde:

Vedlegg A. MARPOL vedlegg VI

For å lese vedlegget se her:

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2010.

25. juni Nr. 1053 2010

Forskrift om endring i visse forskrifter for å tilføye krav om listeføring

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 25. juni 2010 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 130 om husdyravl § 2, § 3 og § 4 og lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7, § 12, § 15, § 19 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I innledende del nr. 7 (vedtak 2009/873/EF), kap. I del 1.1 nr. 5 (direktiv 2008/73/EF), del 2.1 nr. 1, 2, 3, 4 og 5 (direktiv 2008/73/EF), del 3.1 nr. 3, 4, 5a, 6, 9, 9a og 9b (direktiv 2008/73/EF), del 4.1 nr. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 og 9 (direktiv 2008/73/EF), del 4.2 nr. 54 (direktiv 2008/73/EF) og del 8.1 nr. 2, 3, 5, 6, 7 og 15 (direktiv 2008/73/EF). Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I forskrift 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen direktiv 64/432/EØF tilføyes følgende:
direktiv 2008/73/EF.

§ 4 tredje ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Oppsamlingsentralen med godkjeningsnummer skal stå oppført på liste offentliggjort av offentlig myndighet i vedkommende land.

§ 4 fjerde ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Livdyrforhandlere og deres lokaler med godkjeningsnummer skal stå oppført på liste offentliggjort av offentlig myndighet i vedkommende land.

§ 7 annet ledd nr. 1 skal lyde:

- 1) offisielt fri for bovin tuberkulose. Dyr som er eldre enn 6 uker skal i tillegg ha reagert negativt på en intradermal tuberkulintest utført av offentlig veterinær i tråd med direktiv 64/432/EØF vedlegg B punkt 2.2.

Vedlegg H skal lyde:

Vedlegg H. Laboratorietester

Konsolidert og EØS-tilpasset direktiv 64/432/EØF vedlegg B, C og D kapittel II

Kapittel I. Tuberkulose (fra direktiv 64/432/EØF vedlegg B)

1. *Identifisering av agens*

Forekomst av *Mycobacterium bovis* (*M. bovis*), agens for storfetuberkulose, i kliniske prøver og post mortem-prøver kan påvises ved undersøkelse av fargede utstrykspreparater eller immunoperoksidaseteknikker og bekreftes ved dyrking av organismen i primære isolasjonsmedier.

Patologisk materiale for bekreftelse av *M. bovis* bør tas fra unormale lymfeknuter og parenkymatøse organer som lunger, lever, milt osv. I tilfeller der dyret ikke har patologiske forandringer, bør det tas prøver fra retrofaryngeale lymfeknuter, bronkiale lymfeknuter, mediastinale lymfeknuter, supramammære lymfeknuter, kjevelymfeknuter og enkelte av mesenteriets lymfeknuter og leverens lymfeknuter med henblikk på undersøkelse og dyrking.

Identifisering av isolater kan vanligvis foretas ved å bestemme dyrkingsmessige og biokjemiske egenskaper. Polymerasekjedereaksjonen (PCR) kan også brukes til å oppdage *M. tuberculosis*-komplekset. DNA-analyseteknikker kan vise seg å være hurtigere og mer pålitelige enn biokjemiske metoder til å skille *M. bovis* fra andre medlemmer av *M. tuberculosis*-komplekset. Genetiske avtrykk gjør det mulig å skille mellom forskjellige stammer av *M. bovis* og vil gjøre det mulig å beskrive mønstre for opprinnelse, overføring og spredning av *M. bovis*.

De teknikker og medier som brukes, standardiseringen av dem og tolkingen av resultatene må være i samsvar med det som er angitt i kapittel 2.3.3 (bovin tuberkulose) i OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines (fjerde utgave, 2000).

2. *Intradermal tuberkulintest*

Renset proteinderivat av tuberkulin som oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 2.1 skal brukes til å utføre offisiell intradermal tuberkulintest i samsvar med framgangsmåtene nevnt i nr. 2.2.

2.1. *Standarder for tuberkulin (bovint og aviært)*

2.1.1. *Definisjon*

Renset proteinderivat (PPD-tuberkulin, bovint eller aviært) er et preparat som framstilles av de varmebehandlede produktene av vekst og lysring av *Mycobacterium bovis* og *Mycobacterium avium* (etter hva som er aktuelt), som kan avsløre en forsinket overfølsomhet i et dyr som er sensibilisert overfor mikroorganismer av samme art.

2.1.2. *Produksjon*

Tuberkulinet lages av de vannløselige fraksjonene som tilberedes ved oppvarming i frittflytende damp og deretter filtrering av kulturer av *M. bovis* og *M. avium* (etter hva som er aktuelt) dyrket i et flytende syntetisk medium. Filtratets aktive fraksjon, som består hovedsakelig av protein, isoleres ved utfelling, vaskes og oppløses på nytt. Et antimikrobielt konserveringsmiddel som ikke forårsaker falske positive reaksjoner, som fenol, kan tilsettes. Det sterile sluttpreparatet, fritt for mykobakterier, fordeles aseptisk i sterile glassbeholdere sikret mot inngrep, som så lukkes for å hindre kontaminering. Preparatet kan frysetørkes.

2.1.3. *Identifisering av produktet*

Sprøyt inn flere graderte doser intrakutant på forskjellige steder i passende sensibiliserte albinomarsvin som hvert veier ikke mindre enn 250 g. Etter 24–28 timer framkommer reaksjoner i form av ødematøse hevelser med rødme av huden med eller uten nekrose i innsprøytingspunktene. Hvor store og alvorlige reaksjonene er, varierer med dosen. Usensibiliserte marsvin viser ingen reaksjoner på lignende innsprøytinger.

2.1.4. *Tester*

2.1.4.1. pH: pH-verdien er 6,5–7,5.

2.1.4.2. Fenol: Dersom preparatet som skal undersøkes, inneholder fenol, skal konsentrasjonen ikke være over 5 g/l.

2.1.4.3. Sensibiliserende virkning: Bruk en gruppe på tre marsvin som ikke er behandlet med noe materiale som vil forstyrre testen. Tre ganger med fem dagers mellomrom sprøytes en dose av preparatet som skal undersøkes, intrakutant inn i hvert marsvin med en dose tilsvarende 500 IE i 0,1 ml. 15–21 dager etter den tredje innsprøytingen sprøytes samme dose (500 IE) intrakutant inn i disse dyrene og i en kontrollgruppe med tre marsvin med samme vekt og som ikke tidligere har fått tuberkulininnsprøyting. 24–28 timer etter siste innsprøyting er reaksjonene hos de to gruppene ikke vesentlig forskjellige.

2.1.4.4. Giftighet: Bruk to marsvin som hvert veier ikke mindre enn 250 g og som ikke tidligere er behandlet med noe materiale som vil påvirke testen. Sprøyt intrakutant inn i hvert marsvin 0,5 ml av preparatet som skal undersøkes. Observer dyrene i sju dager. Ingen unormale virkninger forekommer i løpet av observasjonsperioden.

2.1.4.5. Sterilitet: Sterilitetsprøven bør utføres i samsvar med det som er fastsatt i monografien om vaksiner til veterinær bruk, fjerde utgave (2002), av Den europeiske farmakopé.

2.1.5. *Styrke*

Styrken av det rensede proteinderivatet (bovint og aviært) bestemmes ved å sammenligne reaksjonene som framkalles i sensibiliserte marsvin av intrakutan innsprøyting av en rekke fortyninger av preparatet som skal undersøkes, med dem som framkalles av kjente konsentrasjoner av et referansepreparat av rensede proteinderivat av tuberkulin (bovint eller eventuelt aviært) målt i internasjonale enheter.

For å prøve styrken, sensibiliseres minst ni albinomarsvin, som hvert veier 400 til 600 g, med dyp intramuskulær innsprøyting av 0,0001 mg våt masse av levende *M. bovis* av stammen AN5 oppslemmet i 0,5 ml av en løsning på 9 g/l med natriumklorid R for bovint tuberkulin, eller en passende dose inaktivt eller levende *M. avium* for aviært tuberkulin. Ikke mindre enn fire uker etter at marsvinene er sensibilisert, fjernes håret på flankene for å gi plass til minst fire innsprøytingssteder på hver side. Lag fortyninger av preparatet som skal undersøkes og av referansepreparatet ved å bruke en isotonisk fosfatbufret saltløsning (pH mellom 6,5 og 7,5) som inneholder 0,005 g/l polysorbat 80 R. Det brukes minst tre doser av referansepreparatet og minst tre doser av preparatet som skal undersøkes. Dosene velges slik at skadene som oppstår, har en diameter på ikke mindre enn 8 mm og ikke mer enn 25 mm. Fortyningene fordeles vilkårlig på stedene ved å bruke latinsk kvadratmønster. Hver dose sprøytes inn intrakutant i et konstant volum på 0,1 eller 0,2 ml. Etter 24–28 timer måles

skadenes diameter, og resultatet av prøven beregnes ved å bruke de vanlige statistiske metodene og forutsette at skadenes diameter er direkte proporsjonal med logaritmen av konsentrasjonen av tuberkulinene.

Prøven er ikke gyldig med mindre pålitelighetsgrensene ($P = 0,95$) er over 50 % og under 200 % av den beregnede styrken. Den beregnede styrken er over 66 % og under 150 % av den oppgitte styrken for bovint tuberkulin. Den beregnede styrken er over 75 % og under 133 % av den oppgitte styrken for aviært tuberkulin. Den oppgitte styrken er over 20 000 IE/ml for begge tuberkuliner (bovint og aviært).

2.1.6.

Lagring

Beskyttes mot lys, ved en temperatur på 5 ± 3 °C.

2.1.7.

Merking

Etiketten skal angi:

- styrken i internasjonale enheter per milliliter,
- navn på og mengde av tilsatte stoffer,
- for frysetørkede preparater:
 - navn på og volum av den rekonstituerende væsken som skal tilsettes,
 - at produktet bør brukes umiddelbart etter rekonstituering.

2.2.

Framgangsmåte ved testing

2.2.1.

Følgende tester er anerkjent som offisielle intradermale tuberkulintester:

- enkel intradermal test: denne testen krever en enkelt innsprøyting av bovint tuberkulin,
- intradermal sammenlignende test: denne testen krever en innsprøyting av bovint tuberkulin og en innsprøyting av aviært tuberkulin foretatt samtidig.

2.2.2.

Dosen med tuberkulin som sprøytes inn, skal være:

- ikke mindre enn 2000 IE bovint tuberkulin,
- ikke mindre enn 2000 IE aviært tuberkulin.

2.2.3.

Volumet av hver innsprøyting skal ikke overstige 0,2 ml.

2.2.4.

Tuberkulintester skal foretas ved at tuberkulin sprøytes inn i huden på halsen. Innsprøytingsstedene skal ligge i overgangen mellom halsens forreste og midterste tredel. Når både aviært og bovint tuberkulin sprøytes inn i samme dyr, skal innsprøytingsstedet for aviært tuberkulin ligge ca. 10 cm fra halskammen og innsprøytingsstedet for bovint tuberkulin ca. 12,5 cm lavere på en linje som er mer eller mindre parallell med skulderlinjen, eller stedene skal ligge på hver sin side av halsen. På unge dyr der det ikke er plass til å skille stedene tilstrekkelig på én side av halsen, skal en innsprøyting foretas på hver side av halsen på samme sted midt på halsens midterste tredel.

2.2.5.

Teknikken for tuberkulintestene og tolking av resultatene er som følger:

2.2.5.1.

Teknikk

Hårene skal fjernes på innsprøytingsstedet, og stedet skal renses. Innenfor hvert av de hårløse områdene skal en hudfold tas mellom pekefinger og tommelfinger og måles med krumpasser, og resultatet skal registreres. Tuberkulindosen skal så sprøytes inn med en metode som sikrer at tuberkulinet gis intrakutant. Det kan brukes en kort, steril kanyle med utvendig skråkant, påsatt en gradert sprøyte fylt med tuberkulin, som føres inn på skrå i hudens dypereleggende lag. Innsprøytingen er foretatt riktig dersom en liten erteaktig hevelse kan føles ved hvert innsprøytingssted. Hudfoldens tykkelse på hvert innsprøytingssted skal måles på nytt 72 timer (± 4 timer) etter innsprøytingen, og resultatet skal registreres.

2.2.5.2.

Tolking av reaksjonene

Reaksjonene tolkes ved kliniske observasjoner på grunnlag av økningen(e) i hudfoldens tykkelse som registreres ved hvert innsprøytingssted 72 timer etter innsprøytingen av tuberkulin(er).

- a) Negativ reaksjon: dersom hevelsen bare er begrenset og ikke har økt hudfoldens tykkelse med mer enn 2 mm, og det ikke er kliniske tegn som diffust eller utbredt ødem, eksudasjon, nekrose, smerte eller betennelse i lymfekarene i dette området eller i lymfekjertlene.
- b) Tvilsom reaksjon: dersom det ikke konstateres kliniske tegn som nevnt i bokstav a), og dersom hudfoldens tykkelse har økt med 2–4 mm.
- c) Positiv reaksjon: dersom det konstateres kliniske tegn som nevnt i bokstav a), eller dersom hudfoldens tykkelse på innsprøytingsstedet har økt med mer enn 4 mm.

2.2.5.3.

Offisielle intradermale tuberkulintester tolkes på følgende måte:

2.2.5.3.1.

Enkel intrakutan tuberkulintest:

- a) positiv: positiv reaksjon på bovint tuberkulin som definert i nr. 2.2.5.2 bokstav c),
- b) tvilsom: tvilsom reaksjon som definert i nr. 2.2.5.2 bokstav b),
- c) negativ: negativ reaksjon bovint tuberkulin som definert i nr. 2.2.5.2 bokstav a).

Dyr som gir usikkert resultat på den enkle intrakutane tuberkulintesten, skal underkastes en ny test tidligst etter 42 dager.

Dyr som ikke reagerer negativt på denne andre testen, skal anses å ha reagert positivt.

Dyr som reagerer positivt på den enkle intradermale testen, kan underkastes en intradermal sammenlignende test dersom det foreligger mistanke om falsk positiv reaksjon eller forstyrrende reaksjon.

2.2.5.3.2. Intradermal sammenlignende tuberkulintest for å gi og fortsatt sikre besetninger status som offisielt fri for tuberkulose:

- a) positiv: en positiv reaksjon bovint tuberkulin der hevelsen er mer enn 4 mm større enn ved reaksjonen på aviært tuberkulin, eller der det forekommer kliniske tegn,
- b) tvilsom: en positiv eller tvilsom reaksjon bovint tuberkulin der hevelsen er 1–4 mm større enn ved reaksjonen på aviært tuberkulin, og der det ikke forekommer kliniske tegn,
- c) negativ: en negativ reaksjon bovint tuberkulin, eller en positiv eller tvilsom reaksjon bovint tuberkulin der hevelsen er mindre enn eller lik hevelsen ved en positiv eller tvilsom reaksjon på aviært tuberkulin og der det ikke under noen omstendighet forekommer kliniske tegn.

Dyr som gir usikkert resultat på den enkle intradermale tuberkulintesten, skal underkastes en ny test tidligst etter 42 dager. Dyr som ikke reagerer negativt på denne andre testen, skal anses å ha reagert positivt.

2.2.5.3.3. En storfebesetnings status som offisielt fri for tuberkulose kan oppheves midlertidig, og dyrene fra besetningen skal ikke inngå i handelen innenfor Fellesskapet før statusen til følgende dyr er avklart:

- a) dyr som gir usikkert resultat på den enkle intradermale tuberkulintesten,
- b) dyr som har reagert positivt på den enkle intradermale tuberkulintesten, men som senere skal underkastes en intrakutan sammenlignende prøve,
- c) dyr som gir usikkert resultat på den intradermale sammenlignende testen.

2.2.5.3.4. Dersom dyrene ifølge Fellesskapets regelverk skal underkastes en intrakutan test før de flyttes, skal testen tolkes slik at dyr som viser en økning i hudfoldens tykkelse på mer enn 2 mm eller kliniske tegn, ikke inngår i handelen innenfor Fellesskapet.

2.2.5.3.5. For å gjøre det mulig å påvise det største antall smittede og syke dyr i en besetning eller i en region, kan EØS-statene endre kriteriene for tolking av testen for å forbedre følsomheten, og betrakte alle usikre reaksjoner nevnt i nr. 2.2.5.3.1 bokstav b) og 2.2.5.3.2 bokstav b) som positive reaksjoner.

3. *Tilleggstester*

For å gjøre det mulig å påvise det største antall smittede og syke dyr i en besetning eller en region, kan EØS-statene, i tillegg til tuberkulinprøven, tillate bruk av gamma-interferon-testen nevnt i kapittel 2.3.3 (bovin tuberkulose) i fjerde utgave (2000) av OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines.

4. *Offentlige institutter og nasjonale referanselaboratorier*

4.1. *Oppgaver og ansvarsområder*

De offentlige instituttene, nasjonale referanselaboratoriene eller offisielle instituttene som er oppnevnt i overensstemmelse med direktiv 64/642/EØF artikkel 6a, skal være ansvarlige for den offisielle utprøvingen av tuberkuliner eller reagenser henholdsvis nevnt i nr. 2 og 3, i deres respektive medlemsstater for å sikre at disse tuberkuliner eller reagenser oppfyller de standarder nevnt i henholdsvis punkt 2.1 og punkt 3.

Kapittel II. Brucellose (fra direktiv 64/432/EØF vedlegg C)

1. *Identifikasjon av agens*

Dersom det påvises organismer med brucellamorfologi i abortmateriale, vaginalutflod eller melk ved hjelp av modifisert syrefast eller immunspesifikk farging, er det overveiende sannsynlighet for brucellose, særlig dersom diagnosen støttes av serologiske tester. Polymerase kjedereaksjon (PCR) er ytterligere et hjelpemiddel for påvisning. Når det er mulig skal *Brucella spp* isoleres ved å bruke standard eller selektive medier av kultur fra uterus utflod, aborterte foster, speneseekret eller fra utvalgte vev slik som lymfeknuter og kjønnsorganer fra hann- og hunndyr.

Etter isolasjon bør mikroorganismer, arter og biovar identifiseres ved hjelp av lysering av bakterievirus og/eller oksydative stoffskifteundersøkelser, dyringskriterier og biokjemiske og serologiske kriterier. PCR kan fremskaffe både en komplementær og en biotyping metode basert på spesifikke gensekvenser.

Metodene og mediene som brukes, standardiseringen av disse og tolkingen av resultatene skal være i samsvar med OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines, sjette

utgave, 2008, kapittel 2.4.3 (brucellose hos storfe), kapittel 2.7.2 (brucellose hos geit og sau) og kapittel 2.8.5 (brucellose hos svin).

2. *Immunologiske tester*

2.1. *Standarder*

2.1.1. *Brucella abortus*-biovar 1 Weybridge-stamme nr. 99 eller USDA-stamme 1119-3 skal brukes til framstilling av alle antigener som brukes i Rose Bengal-testen (RBT), serumagglutinasjonstesten (SAT), komplementbindingstesten (CFT) og melkeringstesten (MTR).

2.1.2. Standardreferanseserum for RBT, SAT, CFT og MRT er OIEs internasjonale standardreferanseserum (OIEISS) som tidligere ble kalt WHO annet internasjonale anti-*Brucella abortus*-serum (ISAbS).

2.1.3. Standardreferanseseraene for ELISA-testen (Enzyme Linked ImmunoSorbent Assay) er:

- OIEISS,
- OIEs svakt positive ELISA-standardserum (OIEELISA_{WP} SS),
- OIEs sterkt positive ELISA-standardserum (OIEELISA_{SP} SS),
- OIEs negative ELISA-standardserum (OIEELISA_N SS).

2.1.4. Standardreferanseseraene for fluorescens-polarisasjonstest (FPAs) er:

- OIEISS,
- OIEs svakt positive ELISA-standardserum (OIEELISA_{WP} SS),
- OIEs sterkt positive ELISA-standardserum (OIEELISA_{SP} SS),
- OIEs negative ELISA-standardserum (OIEELISA_N SS).

2.1.5. Ovennevnte standardsera er tilgjengelige fra Community reference laboratory for brucellosis eller Veterinary Laboratories Agency (VLA), Weybridge, Det forente kongerike.

2.1.6. OIEISS, OIEELISA_{WP} SS, OIEELISA_{SP} SS og OIEELISA_N SS er internasjonale primærstandarder som skal brukes til å etablere nasjonale sekundære referansestandarder («arbeidsstandarder») for hver prøve referert til i 2.1.1 i de enkelte EØS-statene.

2.2. *Enzymmerket antistofftest (ELISA) eller andre immunbindingstester for påvisning av bovin brucellose i serum eller melk*

2.2.1. *Materiale og reagenser*

Metoden som brukes og tolkingen av resultatene skal være godkjent i samsvar med prinsippene fastsatt i kapittel 1.1.4 i OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals, sjette utgave, 2008, og skal minst omfatte laboratorieundersøkelser og diagnostiske undersøkelser.

2.2.2. *Standardisering av testen*

2.2.2.1. Standardisering av testmetoden for individuelle serumprøver:

- a) en fortytning av OIEISS i forholdet 1:150¹ eller en fortytning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:2 eller en fortytning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:16 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) skal gi en positiv reaksjon,
- b) en fortytning av OIEISS i forholdet 1:600 eller en fortytning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:8 eller en fortytning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:64 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) skal gi en negativ reaksjon,
- c) OIEELISA_N SS skal alltid gi en negativ reaksjon.

2.2.2.2. Standardisering av testmetoden for blandede serumprøver:

- a) en fortytning av OIEISS i forholdet 1:150 eller en fortytning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:2 eller en fortytning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:16 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) som igjen er fortynnet i negative sera med antallet prøver som inngår i blandingen, skal gi en positiv reaksjon,
- b) OIEELISA_N SS skal alltid gi en negativ reaksjon,
- c) prøven skal være tilstrekkelig til å påvise infeksjon hos ett enkelt dyr i en gruppe dyr som serumprøvene i blandingen er tatt fra.

2.2.2.3. Standardisering av testmetoden for blandede melke- eller myseprøver:

- a) en fortytning av OIEISS i forholdet 1:1000 eller en fortytning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:16 eller en fortytning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:125 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) som igjen er fortynnet i forholdet 1:10 i negativ melk, skal gi en positiv reaksjon,
- b) OIEELISA_N SS i forholdet 1:10 i negativ melk skal alltid gi en negativ reaksjon,
- c) prøven skal være tilstrekkelig til å påvise infeksjon hos ett enkelt dyr i en gruppe dyr som melke- eller myseprøvene i blandingen er tatt fra.

2.2.3. *Vilkår for bruk av ELISA-test for diagnostisering av bovin brucellose*

2.2.3.1. Ved bruk av kalibreringsvilkår for ELISA-tester, som fastsatt i punktene 2.2.2.1 og 2.2.2.2, på serumprøver, skal ELISA-testen diagnostisk være minst like følsom som RBT eller CFT, idet det tas hensyn til den epidemiologiske situasjonen som testen brukes i.

- 2.2.3.2. Ved bruk av kalibreringsvilkår for ELISA-tester, som fastsatt i punkt 2.2.2.3, på blandede melkeprøver, skal ELISA-testen diagnostisk være minst like følsom som MRT, idet det ikke bare tas hensyn til den epidemiologiske situasjonen, men også til de gjennomsnittlige og forventede ekstremer av husdyrholdsystemer.
- 2.2.3.3. Dersom ELISA-testen brukes med henblikk på utstedelse av et sertifikat i samsvar med artikkel 6 nr. 1, eller med henblikk på etablering og bevaring av en besetningsstatus i samsvar med vedlegg A del II nr. 10, skal serumprøvene blandes på en slik måte at prøvingsresultatene med sikkerhet kan spores tilbake til det enkelte dyr i blandingen. Eventuelle bekreftende prøver skal foretas på serumprøver fra enkeltdyr.
- 2.2.3.4. ELISA-tester kan brukes på en melkeprøve tatt fra melk som er samlet inn fra en driftsenhet der minst 30 % av kuene er i laktasjon. Dersom denne metoden brukes, skal det treffes tiltak for å sikre at prøvene som tas ut for undersøkelse, med sikkerhet kan spores tilbake til enkeltdyrene som melken stammer fra. Eventuelle bekreftende prøver skal foretas på serumprøver fra enkeltdyr.
- 2.3. *Komplementbindingstest (CFT)*
- 2.3.1. Antigenet består av en bakteriell suspensjon i fenol-saltløsning (NaCl 0,85 % (m/v) tilsatt 0,5 % (v/v) fenol) eller i en veronal bufferløsning. Antigenene kan leveres i konsentrert form, forutsatt at fortynningsfaktoren som skal brukes, er oppført på flaskens etikett. Antigenet skal oppbevares ved 4 °C og ikke fryses.
- 2.3.2. Seraene skal inaktiveres slik:
 - serum fra storfe: 56–60 °C i 30–50 minutter,
 - serum fra svin: 60 °C i 30–50 minutter.
- 2.3.3. For å oppnå en riktig reaksjon på testmetoden, bør det brukes en komplementærdose som er større enn det minimum som er nødvendig til fullstendig hemolyse.
- 2.3.4. Hver gang komplementbindingstesten utføres, skal disse kontrollene foretas:
 - a) kontroll av serumets antikomplementære virkning,
 - b) kontroll av antigenet,
 - c) kontroll av de sensibiliserte røde blodlegemene,
 - d) kontroll av komplementet,
 - e) kontroll av følsomheten ved hjelp av et positivt serum når reaksjonen begynner,
 - f) kontroll av reaksjonens spesifisitet ved hjelp av et negativt serum.
- 2.3.5. *Beregning av resultater*
OIEISS inneholder 1 000 internasjonale CFT-enheter (ICFTU) per ml. Dersom OIEISS prøves etter en gitt metode, angis resultatet som en titer (dvs. den største direkte fortynningen av OIEISS som gir 50 % hemolyse, T_{OIEISS}). Testresultatet for prøveserum angitt som titer ($T_{\text{PRØVESERUM}}$) skal uttrykkes i ICFTU per ml. For å regne om en titer til ICFTU kan faktoren (F) som kreves for å omregne titeren for et ukjent prøveserum ($T_{\text{PRØVESERUM}}$) som er prøvd etter denne metoden, til ICFTU, finnes ved formelen:
$$F = 1\,000 \times 1/T_{\text{OIEISS}}$$
og innholdet av internasjonale CFT-enheter per ml prøveserum ($\text{CFT}_{\text{PRØVESERUM}}$) finnes ved formelen:
$$\text{ICFTU}_{\text{PRØVESERUM}} = F \times T_{\text{PRØVESERUM}}$$
- 2.3.6. *Tolking av resultater*
Et serum som inneholder 20 ICFTU per ml eller mer, anses som positivt.
- 2.4. *Melkeringstest (MRT)*
- 2.4.1. Antigenet består av en bakteriell suspensjon i fenol-saltløsning (NaCl 0,85 % (m/v) tilsatt 0,5 % (v/v) fenol) farget med hematoxylin. Antigenet skal oppbevares ved 4 °C og ikke fryses.
- 2.4.2. Antigenets følsomhet skal standardiseres i forhold til OIEISS på en slik måte at antigenet gir en positiv reaksjon med en fortynning av OIEISS i forholdet 1:500 i negativ melk og en negativ reaksjon med en fortynning i forholdet 1:1 000.
- 2.4.3. Ringtesten skal foretas på prøver som er representative for innholdet av hvert melkespann eller innholdet i hver samletank fra driftsenheten.
- 2.4.4. Melkeprøvene må ikke ha vært frosset, oppvarmet eller ristet kraftig.
- 2.4.5. Reaksjonen skal utføres ved hjelp av en av følgende metoder:
 - på en melkesøyle som er minst 25 mm høy, og med en melkemengde på 1 ml, som er tilsatt 0,03 ml eller 0,05 ml av et av de standardiserte, fargede antigenene,
 - på en melkesøyle som er minst 25 mm høy, og med en melkemengde på 2 ml, som er tilsatt 0,05 ml av et av de standardiserte, fargede antigenene,

- på en melkemengde på 8 ml, som er tilsatt 0,08 ml av et av de standardiserte, fargede antigenene.
- 2.4.6. Blandingen av melk og antigener skal inkuberes ved 37 °C i 60 minutter sammen med positive og negative arbeidsstandarder. Inkubasjon i ytterligere 16–24 timer ved 4 °C øker testens følsomhet.
- 2.4.7. Tolking av resultatene:
- negativ reaksjon: melken er farget, fløten er avfarget,
 - positiv reaksjon:
 - melken og fløten er farget på samme måte, eller
 - melken er avfarget og fløten er farget.
- 2.5. *Rose Bengal-test (RBT) (bufret Brucella antigen-test)*
- 2.5.1. Antigenet består av en bakteriell suspensjon i en bufret brucella-antigenløsning med en pH på $3,65 \pm 0,05$ farget med Rose Bengal-farge. Antigenet skal leveres klart til bruk og skal oppbevares ved 4 °C og ikke fryses.
- 2.5.2. Antigenet skal framstilles uten hensyn til cellekonsentrasjonen, men følsomheten skal standardiseres i forhold til OIEISS på en slik måte at antigenet gir en positiv reaksjon med en serumfortynning i forholdet 1:45 og en negativ reaksjon med en fortynning i forholdet 1:55.
- 2.5.3. RBT-testen skal foretas slik:
- serum (20–30 µl) blandes med en tilsvarende mengde antigen på en hvit eller emaljert plate slik at det dannes en flate med en diameter på omtrent to cm. Blandingen vippes lett i fire minutter ved romtemperatur og avleses deretter ved god belysning for agglutinasjon,
 - en automatisert metode kan brukes, men den må ha minst samme følsomhet og være minst like nøyaktig som den manuelle metoden.
- 2.5.4. *Tolking av resultater*
Enhver synlig reaksjon anses som positiv, med mindre det er ekstraordinær tørking i kantene.
Positive og negative arbeidsstandarder bør tas med i hver testserie.
- 2.6. *Serumagglutinasjonstest (SAT)*
- 2.6.1. Antigenet består av en bakteriell suspensjon i fenol-saltløsning (NaCl 0,85 % (m/v) tilsatt 0,5 % (v/v) fenol). Formaldehyd må ikke brukes.
Antigenene kan leveres i konsentrert form, forutsatt at fortynningsfaktoren som skal brukes, er oppført på flaskens etikett.
Antigensuspensjon kan tilsettes EDTA til en endelig brukskonsentrasjon på 5 mm for å redusere antallet falskt positive testresultater. Antigensuspensjonens pH justeres deretter på nytt til 7,2.
- 2.6.2. OIEISS inneholder 1 000 internasjonale agglutinasjonseenheter.
- 2.6.3. Antigenet skal framstilles uten hensyn til cellekonsentrasjonen, men følsomheten skal standardiseres i forhold til OIEISS på en slik måte at antigenet enten gir 50 % agglutinasjon med en endelig serumfortynning på mellom 1:600 og 1:1 000 eller 75 % agglutinasjon med en endelig serumfortynning på mellom 1:500 og 1:750.
Det kan også være tilrådelig å sammenligne reaktiviteten til nye og tidligere antigenserier ved hjelp av et panel av definerte sera.
- 2.6.4. Testen foretas enten i reagensglass eller på mikroplater. Blandingen av antigen og serumfortynninger skal inkuberes i 16–24 timer ved 37 °C.
Minst tre fortynninger skal tilberedes for hvert serum. Fortynninger av serum under mistanke skal lages på en slik måte at reaksjonen ved positivitetsgrensen avleses i det midterste reagensglasset (eller den midterste fordypningen på mikroplater).
- 2.6.5. *Tolking av resultater*
Innholdet av brucella-agglutinasjon i et serum skal uttrykkes i IE per ml.
Et serum som inneholder 30 IE per ml eller mer, anses som positivt.
- 2.7. *Fluorescens polarisasjonstest (FPA)*
- FPA-testen kan foretas i reagensglass eller 96-brønns plateformat. Teknikken som anvendes, standardisering og tolkning av resultater må samsvare med det som er spesifisert i OIEs Manual 6. utgave 2008 for standarder mhp. diagnostiske tester og vaksiner for landdyr.
- 2.7.1. *Standardisering av testen*
FPA skal standardiseres slik at:
- OIEELISA_{SP} SS og OIEELISA_{WP} SS konsekvent gir positivt resultat;
 - en fortynning av OIEELISA_{WP} SS i forholdet 1:8 eller en fortynning av OIEELISA_{SP} SS i forholdet 1:64 i et negativt serum (eller i en negativ serumblending) skal alltid gi en negativ reaksjon;
 - OIEELISA_N SS skal alltid gi en negativ reaksjon.

Følgende skal inkluderes i hvert testoppsett: en sterk positiv kontroll, en svak positiv kontroll, en negativ serumkontroll (kalibrert mot OIE ELISA Standard serum).

3. *Tilleggsprøver*

3.1. *Brucellose-intradermaltest (BST)*

3.1.1. *Vilkår for bruk av BST*

- a) Brucellose-intradermaltesten skal ikke brukes med henblikk på utstedelse av et sertifikat for handel innenfor Fellesskapet.
- b) Brucellose-intradermaltesten er en av de mest spesifikke testene for påvisning av brucellose hos uvaksinerte dyr, men diagnosen bør ikke stilles bare på grunnlag av positive intradermale reaksjoner.
- c) Storfe som har reagert negativt på en av de serologiske testene definert i dette vedlegg, og som reagerer positivt på BST, anses som infisert eller mistenkt for å være infisert.
- d) Storfe, som har reagert positivt på en av de serologiske testene definert i dette vedlegg, kan gjennomgå en BST-test som støtte for tolkingen av resultatene av de serologiske testene, særlig dersom en kryssreaksjon med antistoffer mot andre bakterier ikke kan utelukkes i brucellosefrie eller offisielt brucellosefrie storfebesetninger.

3.1.2. Testen skal foretas ved hjelp av et standardisert og definert brucellose-allergenpreparat som ikke inneholder glatt lipopolysakkarid-antigen (LPS), ettersom det kan framkalle uspesifikke betennelsesreaksjoner eller forstyrre senere serologiske tester.

Framstillingskravene for Brucellin skal være i samsvar med del C1 i kapittel 2.4.3 i OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals, sjette utgave, 2008.

3.1.3. *Testingsmetode*

3.1.3.1. 0,1 ml brucellose-allergen injiseres intradermalt i halefolden, flanken eller siden av halsen.

3.1.3.2. Prøven avleses etter 48–72 timer.

3.1.3.3. Hudtykkelsen på injeksjonsstedet måles med skyvelær før injeksjonen og ved den påfølgende undersøkelsen.

3.1.3.4. Tolking av resultatene:

Sterke reaksjoner gjenkjennes lett ved lokal hevelse og indurasjon.

En hudtykkelse på 1,5 til 2 mm anses som en positiv reaksjon på BST.

3.2. *Kompetitiv ELISA-test (cELISA)*

3.2.1. *Vilkår for bruk av cELISA*

cELISA-testen skal ikke brukes med henblikk på utstedelse av et sertifikat for handel innenfor Fellesskapet.

Storfe, som er testet med positivt resultat med en av de andre serologiske testene som er definert i dette vedlegget, kan undersøkes med cELISA-testen som støtte for tolkingen av resultatene av de andre serologiske testene; særlig i de brucellosefrie eller offisielt brucellosefrie storfebesetningene hvor det ikke kan utelukkes en kryssreaksjon med antistoffer mot andre bakterier.

3.2.2. *Testingsmetode*

Testen skal foretas i samsvar med bestemmelsene i del B (2) i kapittel 2.4.3 i OIEs Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals, sjette utgave, 2008.

4. *Statlige institusjoner og nasjonale referanselaboratorier*

4.1. *Oppgaver og ansvar*

De nasjonale referanselaboratoriene oppnevnt i overensstemmelse med direktiv 64/642/EØF artikkel 6a skal være ansvarlige for følgende:

- a) godkjenning av resultatene av valideringsundersøkelsene som dokumenterer at testmetoden som brukes i EØS-staten, er pålitelig,
- b) fastsettelse av høyeste antall prøver som kan inngå i en samleprøve i ELISA-testsettene som brukes i EØS-staten,
- c) kalibrering av bruksstandarder som nevnt i nr. 2.1.6,
- d) kvalitetskontroll av alle antigener og partier av ELISA-testsett som brukes i EØS-staten,
- e) å følge anbefalinger fra, og å samarbeide med EU's referanselaboratorium (CRL) for brucellose.

Kapittel III. Leukosis (fra direktiv 64/432/EØF vedlegg D, kapittel II)

Prøver for å påvise enzootisk bovin leukose

Enzootisk bovin leukose påvises ved hjelp av en immundiffusjonsprøve som beskrevet i avsnitt A og B nedenfor, eller ved en enzymmerket antistoffprøve (ELISA) som beskrevet i avsnitt C nedenfor. Immundiffusjonsmetoden er

forbeholdt prøver på enkelt dyr. Dersom det gjøres velbegrunnet innsigelse mot prøveresultatene, skal det utføres en tilleggskontroll ved hjelp av en immundiffusjonsprøve.

A. Immundiffusjonsprøve på agar for å påvise enzootisk bovin leukose

1. Det antigenet som brukes i prøven, skal inneholde glykoproteiner fra bovin leukosevirus. Antigenet skal standardiseres etter et standardserum (EL-serum) levert av Veterinærinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet, København V.
2. De offentlige instituttene, nasjonale referanselaboratoriene eller offisielle instituttene, som er oppnevnt i overensstemmelse med direktiv 64/642/EØF artikkel 6a for å være ansvarlige for å koordinere standarder og diagnostiseringsmetoder for prøver for påvisning av enzootisk bovin leukose, skal være ansvarlige for at standardantigenet til laboratoriebruk kalibreres i forhold til det offisielle EØF-standardserum (E.I. serum) fra Veterinærinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet.
3. Standardantigener til laboratoriebruk skal minst en gang årlig sendes til de offentlige instituttene, nasjonale referanselaboratoriene eller offisielle instituttene, som er oppnevnt i overensstemmelse med direktiv 64/642/EØF artikkel 6a, for å prøves mot det offisielle EØF-standardserumet. I tillegg til denne standardisering kan det antigenet som brukes kalibreres i samsvar med del B.
4. Prøvens reagenser skal bestå av:
 - a) antigen: antigenet skal inneholde særskilte glykoproteiner fra enzootisk bovin leukosevirus som er blitt standardisert etter det offisielle EØF-serumet,
 - b) det serum som skal prøves,
 - c) et kjent positivt kontrollserum,
 - d) agarose:
 - 0,8 % agar
 - 8,5 % NaCl
 - 0,05 M Tris-buffer, pH 7,2,
 - 15 ml av agaren skal helles i en petriskål med diameter 85 mm slik at agardybden blir på 2,6 mm.
5. I agaren skal det skjæres ut sju fuktfrie hull helt til skålens bunn; hullene skal danne et mønster med et hull i midten og seks hull i en sirkel rundt det.
 - Midthullets diameter: 4 mm
 - De ytre hullenes diameter: 6 mm
 - Avstanden mellom det midtre og de ytre hull: 3 mm.
6. Midthullet fylles med standardantigen. Ytre hull nr. 1 og 4 (se diagrammet nedenfor) fylles med det kjente positive serumet og hull nr. 2, 3, 5 og 6 med de sera som skal prøves. Hullene skal fylles inntil menisken forsvinner.
7. De mengdene som oppnås, er følgende:
 - antigen: 32 mikroliter
 - k kontrollserum: 73 mikroliter
 - serum som skal prøves: 73 mikroliter.
8. Inkubasjonstiden skal være 72 timer i romtemperatur (20–27 °C) i et fuktig, lukket kammer.
9. Prøven kan avleses etter 24 og 48 timer, men det kan ikke oppnås noe endelig resultat før etter 72 timer:
 - a) det serumet som skal prøves, er positivt dersom det danner en særskilt utfellingslinje med BLV-antigenet og danner en helt identisk linje med kontrollserumet,
 - b) det serumet som skal prøves, er negativt dersom det ikke danner en særskilt utfellingslinje med BLV-antigenet og dersom det ikke bøyer av kontrollserumets linje,
 - c) reaksjonen kan ikke anses som sikker dersom den:
 - i) bøyer av kontrollserumets linje mot hullet med BLV-antigen uten å danne en synlig utfellingslinje med antigenet, eller
 - ii) verken kan tolkes som negativ eller positiv.Dersom reaksjonen er tvilsom, kan prøven gjentas med konsentrert serum.
10. Hullene kan danne et annet mønster dersom E4-serum fortynnet i forholdet 1:10 i negativt serum kan påvises som positivt.

B. Metode for standardisering av antigen

Nødvendige løsninger og materialer

1. 40 ml 1,6 % agarose i 0,05 M Tris/HCl buffer, pH 7,2 med 8,5 % NaCl,
2. 15 ml bovin leukoseserum som inneholder antistoffer bare mot glykoproteiner fra bovin leukosevirus; fortyning: 1:10 i 0,05 M Tris/HCl buffer, pH 7,2 med 8,5 % NaCl,
3. 15 ml bovin leukoseserum som inneholder antistoffer bare mot glykoproteiner fra bovin leukosevirus; fortyning: 1:5 i 0,05 M Tris/HCl buffer, pH 7,2 med 8,5 % NaCl,
4. fire petriskåler av plast med en diameter på 85 mm,
5. en gelbor med en diameter på 4–6 mm,
6. et referanseantigen,

7. det antigen som skal standardiseres,
8. et vannbad (56 °C).

Framgangsmåte

Agarosen (1,6 %) oppløses i Tris/HCl buffer ved forsiktig oppvarming til 100 °C. Den settes i et vannbad på 56 °C i ca 1 time. Fortynningene med bovint leukosenserum settes også i vannbad på 56 °C.

Deretter blandes 15 ml av agaroseløsningen som holder 56 °C, med 15 ml bovint leukosenserum (1:10); dette ristes raskt og helles i to petriskåler, 15 ml i hver. Framgangsmåten gjentas med det bovine leukosenserumet med en fortynning på 1:5.

Når agarosen er blitt hard, lages det huller i den på følgende måte:

Tilsetning av antigen

- i) Petriskål 1 og 3:
 - hull A – uforynnet referanseantigen,
 - hull B – referanseantigen, fortynning 1:2,
 - hull C og E – referanseantigen,
 - hull D – uforynnet antigen som skal prøves.
- ii) Petriskål 2 og 4:
 - hull A – uforynnet antigen som skal prøves,
 - hull B – antigen som skal prøves, fortynning 1:2,
 - hull C – antigen som skal prøves, fortynning 1:4,
 - hull D – antigen som skal prøves, fortynning 1:8.

Tilleggsveiledning

1. Forsøket skal utføres med to serumfortynninger (1:5 og 1:10) for å oppnå størst mulig utfelling.
2. Dersom utfellingsdiametere er for liten for begge fortynningene, må serumet fortynnes enda mer.
3. Dersom utfellingsdiametere er for stor for begge fortynningene, og dersom den forsvinner, må det velges et serum som er mindre fortynt.
4. Agarosens sluttkonsentrasjon skal være 0,8 %, og seraenes sluttkonsentrasjon henholdsvis 5 % og 10 %.
5. Skriv inn diametermålene i følgende koordinatsystem. Den fortynningen som skal brukes, er den hvor diameteren er den samme for det antigenet som skal undersøkes, som for referanseantigenet.

C. Enzymmerket antistoffprøve (ELISA) for å påvise enzootisk bovin leukose

1. Følgende materialer og reagenser skal benyttes:
 - a) mikroplater, skåler eller andre former for fast fase,
 - b) antigenet bindes til den faste fasen med eller uten bruk av polyklonale eller monoklonale oppfangende antistoffer. Dersom antigenet påføres direkte på den faste fasen, må alle prøver som skal undersøkes og som har gitt positive reaksjoner, undersøkes på nytt mot kontrollantigenet når det gjelder enzootisk bovin leukose. Kontrollantigenet bør være identisk med det antigenet som undersøkes, med unntak av BLV-antigenene. Dersom oppfangende antistoffer påføres den faste fasen, skal antistoffene ikke reagere med andre antigener enn BLV-antigenene,
 - c) den biologiske væsken som skal undersøkes,
 - d) en tilsvarende positiv og negativ kontroll,
 - e) konjugat,
 - f) et substrat som er tilpasset det enzymet som blir brukt,
 - g) en stoppeløsning om nødvendig,
 - h) løsninger til fortynning av de prøvene som skal undersøkes, til framstilling av reagenser og til vask,
 - i) et avlesingssystem som egner seg til det substratet som blir brukt.
2. *Standardisering av prøven og prøvens følsomhet*

ELISA-prøven skal være så følsom at E4-serumet reagerer positivt når det fortynnes ti ganger (serumprøver) eller 250 ganger (melkeprøver) mer enn den fortynningen som fås ved samleprøver. Når prøver (serum og melk) undersøkes separat, skal E4-serumet, som fortynnes i forholdet 1:10 (i negativt serum) eller 1:250 (i negativ melk), reagere positivt når det undersøkes i den samme fortynning som brukes for prøver på enkelt dyr. De offentlige instituttene oppført i avsnitt A nr. 2 har ansvar for kvalitetskontrollen med ELISA-metoden og skal særlig for hvert parti fastsette hvor mange prøver som skal inngå i en samleprøve på grunnlag av titeret som oppnås med E4-serum.

E4-serumet leveres av Statens Veterinære Serumlaboratorium, København.

3. *Vilkår for å benytte ELISA-prøven for å påvise enzootisk bovin leukose*

ELISA-metoden kan brukes på en prøve av melk eller myse som er tatt fra melken fra en driftsenhet der minst 30 % av kuene er i laktasjon.

Dersom denne metoden benyttes, skal det treffes tiltak for å sikre at de prøvene som er tatt, kan identifiseres med de dyrene som melken eller de sera som skal undersøkes, kommer fra.

II

I forskrift 25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen direktiv 64/432/EØF tilføyes følgende:
direktiv 2008/73/EF.

§ 4 tredje ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Oppsamlingsentralen med godkjeningsnummer skal stå oppført på liste offentliggjort av offentlig myndighet i vedkommende land.

§ 4 fjerde ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Livdyrforhandlere og deres lokaler med godkjeningsnummer skal stå oppført på liste offentliggjort av offentlig myndighet i vedkommende land.

III

I forskrift 13. januar 1999 nr. 68 om godkjente (reinavla) avlssdyr av storfe gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg I tilføyes følgende direktiv:
direktiv 2008/73/EF.

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende etter direktiv 94/28/EF:
endret ved direktiv 2008/73/EF.

§ 2 nytt annet ledd skal lyde:

Innførsel av dyr, sæd, egg og embryo til teknisk og vitenskapelige forsøk utført under kontroll av myndighetene, reguleres ikke av denne forskrift.

§ 4 tredje ledd oppheves. Nåværende fjerde og femte ledd blir tredje og fjerde ledd.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Oppsamlingsstasjon

Stasjon som samler opp, behandler og lagrer sæd, egg og embryoer, skal være godkjent av Mattilsynet.

§ 8 tredje ledd skal lyde:

Avlssdyr skal ved innførsel til Norge fra land i EØS og ved utførsel fra Norge til land i EØS være innført eller registrert i dyreregister ført av instans som er godkjent av vedkommende lands kompetente myndighet og oppført på liste offentliggjort av myndigheten i vedkommende land. Sæd, egg og embryoer skal stamme fra dyr nevnt i første punktum. De nevnte dyr og avlsmaterialene skal følges av et avstammingssertifikat som inneholder de opplysninger som er angitt i vedlegg 4.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Krav til registerføring ved innførsel fra tredjeland

Avlssdyr som kommer fra tredjeland, skal være innført eller registrert i dyreregister ført av instans som er godkjent av vedkommende lands kompetent myndighet og oppført på en liste som er offentliggjort av Europakommisjonen. Sæd, egg og embryo som kommer fra tredjeland skal stamme fra dyr nevnt i første punktum.

§ 10 overskriften skal lyde:

§ 10. Krav til dokumentasjon mv. ved innførsel fra tredjeland

§ 10 tredje ledd siste punktum oppheves.

§ 10 fjerde ledd oppheves. Nåværende femte ledd blir fjerde ledd.

§ 13 skal lyde:

§ 13. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften og enkeltvedtak fastsatt med hjemmel i forskriften blir oppfylt. Offentlig godkjente instanser skal stille alle nødvendige opplysninger til disposisjon for Mattilsynet i forbindelse med tilsynet.

IV

I forskrift 13. januar 1999 nr. 66 om godkjente (reinavla) avlssvin og hybridssvin gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende etter direktiv 88/661/EØF:
endret ved direktiv 2008/73/EF.

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende etter direktiv 94/28/EF:
endret ved direktiv 2008/73/EF.

§ 2 nytt annet ledd skal lyde:

Innførsel av dyr, sæd, egg og embryo til teknisk og vitenskapelige forsøk utført under kontroll av myndighetene, reguleres ikke av denne forskrift.

§ 4 tredje ledd oppheves. Nåværende fjerde og femte ledd blir tredje og fjerde ledd.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Oppsamlingsstasjon

Stasjon som samler opp, behandler og lagrer sæd, egg og embryoer, skal være godkjent av Mattilsynet.

§ 8 tredje ledd skal lyde:

Godkjent (reinavla) avlssvin og hybridavlssvin, skal ved innførsel til Norge fra land i EØS og utførsel fra Norge til land i EØS, være innført eller registrert i dyreregister ført av instans som er godkjent av vedkommende lands kompetente myndighet og oppført på liste offentliggjort av offentlig myndighet i vedkommende land. Sæd, egg og embryoer skal stamme fra dyr nevnt i første punktum. De nevnte dyr og avlsmaterialene skal følges av et avstammingssertifikat:

- a) i samsvar med vedlegg 6¹ (6a–6d) for reinavla dyr
- b) i samsvar med vedlegg 7¹ (7a–7d) for hybridavlssvin.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Krav til registerføring ved innførsel fra tredjeland

Godkjente (reinavla) avlssvin og hybridavlssvin som kommer fra tredjeland, skal være innført eller registrert i dyreregister ført av instans som er godkjent av vedkommende lands kompetente myndighet og oppført på en liste som er offentliggjort av Europakommisjonen. Sæd, egg og embryo som kommer fra tredjeland skal stamme fra dyr nevnt i første punktum.

§ 10 overskriften skal lyde:

§ 10. Krav til dokumentasjon mv. ved innførsel fra tredjeland

§ 10 femte og sjette ledd oppheves. Nåværende sjuende ledd blir femte ledd.

§ 13 skal lyde:

§ 13. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften og enkeltvedtak fastsatt med hjemmel i forskriften blir oppfylt. Offentlig godkjente instanser skal stille alle nødvendige opplysninger til disposisjon for Mattilsynet i forbindelse med tilsynet.

Vedlegg 1 første ledd nr. 2 skal lyde:

- 2) overfor Mattilsynet dokumentere
 - a) effektiviteten av sin virksomhet,
 - b) sin evne til å utøve den nødvendige kontrollen med føring av dyreregister,
 - c) at de har tilstrekkelig mange dyr til å kunne gjennomføre et reelt foredlingsprogram eller i gitt tilfelle å kunne sikre bevaring av dyrematerialet (rasen) når det blir sett som nødvendig,
 - d) at de er i stand til å framskaffe og utnytte de opplysningene om dyrenes prestasjoner som er nødvendige for gjennomføring av avlsprogrammet for bedring eller bevaring av populasjonen,

Vedlegg 2 første ledd nr. 2 skal lyde:

- 2) overfor Mattilsynet dokumentere
 - a) effektiviteten av sin virksomhet,
 - b) sin evne til å utøve den nødvendige kontrollen med føring av dyreregister,
 - c) at de har tilstrekkelig mange dyr til å kunne gjennomføre et forbedringsprogram,
 - d) at de er i stand til å utnytte de opplysningene om dyrenes prestasjoner som er nødvendige for å gjennomføre et forbedringsprogram,

V

I forskrift 13. januar 1999 nr. 69 om godkjente (reinavla) avlsdyr av sau og geit gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende etter direktiv 89/361/EØF:
endret ved direktiv 2008/73/EF.

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende etter direktiv 94/28/EF:
endret ved direktiv 2008/73/EF.

§ 2 nytt annet ledd skal lyde:

Innførsel av dyr, sæd, egg og embryo til teknisk og vitenskapelige forsøk utført under kontroll av myndighetene, reguleres ikke av denne forskrift.

§ 4 tredje ledd oppheves. Nåværende fjerde og femte ledd blir tredje og fjerde ledd.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Oppsamlingsstasjon

Stasjon som samler opp, behandler og lagrer sæd, egg og embryoer, skal være godkjent av Mattilsynet.

§ 8 tredje ledd skal lyde:

Avlstdyr skal ved innførsel til Norge fra land i EØS og ved utførsel fra Norge til land i EØS være innført eller registrert i dyreregister ført av instans som er godkjent av vedkommende lands kompetente myndighet og oppført på liste offentliggjort av offentlig myndighet i vedkommende land. Sæd, egg og embryoer skal stamme fra dyr nevnt i første punktum. De nevnte dyr og avlsmateriale skal følges av et avstammings- og identifikasjonssertifikat i samsvar med vedlegg 4¹ (4a–4e).

§ 9 skal lyde:

§ 9. Krav til registerføring ved innførsel fra tredjeland

Avlstdyr som kommer fra tredjeland, skal være innført eller registrert i dyreregister ført av instans som er godkjent av vedkommende lands kompetent myndighet og oppført på en liste som er offentliggjort av Europakommisjonen. Sæd, egg og embryo som kommer fra tredjeland skal stamme fra dyr nevnt i første punktum.

§ 10 overskriften skal lyde:

§ 10. Krav til dokumentasjon m.m. ved innførsel fra tredjeland

§ 10 femte og sjette ledd oppheves. Nåværende sjuende ledd blir femte ledd.

§ 13 skal lyde:

§ 13. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften og enkeltvedtak fastsatt med hjemmel i forskriften blir oppfylt. Offentlig godkjente instanser skal stille alle nødvendige opplysninger til disposisjon for Mattilsynet i forbindelse med tilsynet.

VI

I forskrift 13. januar 1999 nr. 67 om godkjente (reinavla/registrerte) dyr av hestefamilien gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende etter direktiv 90/427/EØF:
endret ved direktiv 2008/73/EF.

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende etter direktiv 94/28/EF:
endret ved direktiv 2008/73/EF.

§ 8 skal lyde:

§ 8. Krav til registerføring

Dyr som innføres fra annen EØS-stat skal være innført eller registrert i dyreregister ført av instans som er godkjent og oppført på liste som er offentliggjort av kompetent myndighet i vedkommende land. Sæd, egg og embryo som kommer fra annen EØS-stat skal stamme fra dyr nevnt i første punktum.

Dyr som kommer fra tredjeland, skal være innført eller registrert i dyreregister ført av instans som er godkjent av vedkommende lands kompetent myndighet og oppført på en liste som er offentliggjort av Europakommisjonen. Sæd, egg og embryo som kommer fra tredjeland skal stamme fra dyr nevnt i første punktum.

VII

I forskrift 6. oktober 2003 nr. 1242 om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, lagring, import og eksport av oksesæd gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg I tilføyes følgende:
direktiv 2008/73/EF.

§ 13 første ledd nr. 1 nytt tredje punktum skal lyde:

Seminstasjonen eller sædlagret og dens/dets veterinært registreringsnummer skal stå oppført på en liste som er offentliggjort av kompetent myndighet i vedkommende land.

§ 15a skal lyde:

Oksesæd kan kun importeres fra seminastasjon eller sædlager som er godkjent av vedkommende lands kompetente myndighet og oppført på en liste som er offentliggjort av Europakommisjonen.

VIII

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1486 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av embryo av storfe gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg I tilføyes følgende:
direktiv 2008/73/EF og vedtak 2009/873/EF.

§ 4 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Gruppene og deres veterinære registreringsnumre skal stå oppført på en liste som er offentliggjort av kompetent myndighet i vedkommende land.

§ 12 skal lyde:

§ 12. *Godkjente innsamlings- og produksjonsgrupper*

Embryo kan kun importeres fra embryoinnsamlingsgruppe eller embryoproduksjonsgruppe som er godkjent av vedkommende lands kompetente myndighet og oppført på en liste som er offentliggjort av Europakommisjonen.

IX

I forskrift 17. juli 2003 nr. 972 om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, import, eksport og bruk av rånesæd gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende:
direktiv 2008/73/EF.

§ 13 skal lyde:

§ 13. *Vilkår for import og eksport innenfor EØS*

Rånesæd som er beregnet til kunstig sædoverføring kan importeres fra eller eksporteres til land i EØS såfremt:

1. sæden er tatt ut og behandlet på en seminastasjon som er godkjent av kompetent myndighet i opprinnelseslandet i henhold til vilkårene i § 5 og som drives i henhold til kravene i § 6. Seminastasjonen skal stå oppført med veterinært registreringsnummer på en liste som er offentliggjort av kompetent myndighet i vedkommende land.
2. sæden stammer fra råner som oppfyller kravene i § 7 til § 11. Rånene trenger likevel ikke være testet i henhold til § 9 første ledd nr. 3 og § 11 første ledd nr. 4.
3. sæden er tatt ut, behandlet, lagret og transportert i henhold til kravene i § 5, § 6 og § 12.
4. sæden følges av et helsesertifikat jf. § 15.
5. sæden er produsert etter 31. desember 1991, hvis den stammer fra land som var EØS-stater før 1. mai 2004.
6. sæden er produsert etter 1. mai 2004 hvis den stammer fra land som ble EØS-stater fra 1. mai 2004.

§ 14 nr. 2 bokstav b skal lyde:

- b) som står oppført på en liste som er offentliggjort av Europakommisjonen.

X

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1477 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, eggceller og embryo av visse dyrearter gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen del 4.1 nr. 9 skal lyde:
(direktiv 92/65/EØF endret ved vedtak 95/176/EF og direktiv 2008/73/EF).

Kapittel II overskriften skal lyde:

Kapittel II. Betingelser for import og eksport innenfor EØS

§ 4 skal lyde:

§ 4. *Betingelser for import og eksport av sæd*

Sæd som importeres fra eller eksporteres til EØS-stater skal være innsamlet, behandlet og lagret på sædstasjon som er godkjent av kompetent myndighet i vedkommende land på grunnlag av at vilkårene og kravene i § 5 og § 6 er oppfylt. Stasjonen skal være registrert med et veterinært registreringsnummer og oppført på en liste som er offentliggjort av kompetent myndighet i vedkommende land. Sæd fra sau og geit kan likevel være innsamlet, behandlet og lagret på en driftsenhet som oppfyller kravene i forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe.

Sæden skal være innsamlet fra dyr som oppfyller kravene i § 7.

Sæden skal være innsamlet, behandlet, preservert, lagret og transportert i overensstemmelse med kravene i § 9. Sæden skal følges av helsesertifikat i overensstemmelse med respektiv modell vist i vedlegg A og E. Sæd fra land som ble EØS-stater fra 1. mai 2004 skal være produsert etter 1. mai 2004.

§ 4a skal lyde:

§ 4a. Betingelser for import og eksport av eggceller og embryo

Eggceller og embryo som importeres fra eller eksporteres til EØS-stater skal være innsamlet fra donorhunnedyr som oppfyller kravene i § 8 av en embryoinnsamlingsgruppe eller være produsert av en embryoproduksjonsgruppe som er godkjent av kompetent myndighet i vedkommende land. Embryoinnsamlingsgruppen eller embryoproduksjonsgruppen skal være registrert med et veterinært registreringsnummer og oppført på en liste som er offentliggjort av kompetent myndighet i vedkommende EØS-stat.

Eggcellene eller embryoene skal være innsamlet, behandlet og preservert i et egnet laboratorium, samt være lagret og transportert i overensstemmelse med kravene i § 9.

Eggcellene eller embryoene skal følges av helsesertifikat i overensstemmelse med respektiv modell i vedlegg B, C og D.

Sæd som er brukt til inseminering av donorhunnedyrene må oppfylle vilkårene i § 4 når det dreier seg om sauer, geiter eller dyr av hestefamilien eller forskrift 17. juli 2003 nr. 972 om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, import, eksport og bruk av rānesæd når det dreier seg om dyr av svinefamilien.

Eggceller og embryo fra land som ble EØS-stater fra 1. mai 2004 skal være produsert etter 1. mai 2004.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Vilkår for godkjenning av sædstasjon

For å kunne godkjennes må sædstasjon:

1. være underlagt kontinuerlig tilsyn av en stasjonsveterinær.
2. minst ha tilgang på:
 - a. låsbare oppstillingslokaler for dyr, og hvis påkrevet for dyr av hestefamilien et mosjonsområde. Disse skal være fysisk adskilte fra lokale for sæduttak, sædbehandlingsrom og sædoppbevaringsrom.
 - b. lokaler for isolering av dyr, som ikke har noen direkte forbindelse med de vanlige oppstillingslokalene.
 - c. eget lokale for sæduttak samt et separat rom til rengjøring og desinfisering eller sterilisering av utstyr.
 - d. sædbehandlingsrom som er adskilt fra lokale for sæduttak og som ikke nødvendigvis må ligge på samme sted.
 - e. sædoppbevaringsrom som ikke nødvendigvis må ligge på samme sted.
3. være konstruert eller isolert på slik måte at kontakt med dyr fra besetninger utenfor forhindres.
4. være konstruert slik at hele stasjonen utenom kontorrom og, for dyr av hestefamilien mosjonsområdet, lett lar seg rengjøre og desinfisere.

§ 9 første ledd første kolon skal lyde:

Sæd, eggceller og embryo skal være innsamlet, behandlet, preservert, lagret og transportert i henhold til følgende prinsipper:

Ny kapitteloverskrift settes inn mellom § 9 og § 10:

Kapittel III. Betingelser for import fra tredjestater

§ 10 skal lyde:

§ 10. Betingelser for import av sæd fra dyr av hestefamilien

Sæd fra dyr av hestefamilien kan kun importeres fra tredjestat eller område av tredjestat, samt kategori av dyr av hestefamilien, som er oppført på listen i vedlegg F.

Sæden skal komme fra sædstasjon eller sædlager som er godkjent av vedkommende lands kompetente myndighet og oppført på en liste som er offentliggjort av Europakommisjonen.

Sæden skal oppfylle de dyrehelsemessige betingelsene som fremgår av vedlegg G.

Sæden skal følges av helsesertifikat undertegnet av kompetent myndighet i eksportlandet. Helsesertifikatet skal være i overensstemmelse med modellen i vedlegg G og vise at kravene i vedlegg F er oppfylt.

§ 11 skal lyde:

§ 11. Betingelser for import av eggceller og embryo fra dyr av hestefamilien

Eggceller og embryo fra dyr av hestefamilien kan kun importeres fra tredjestat eller område av tredjestat som er oppført på listen i vedlegg F.

Eggcellene eller embryoene skal komme fra embryoinnsamlingsgruppe eller embryoproduksjonsgruppe som er godkjent av vedkommende lands kompetente myndighet og oppført på en liste som er offentliggjort av Europakommisjonen.

Eggcellene eller embryoene skal oppfylle de dyrehelsemessige betingelsene som fremgår av vedlegg H.

Eggcellene eller embryoene skal følges av helsesertifikat undertegnet av kompetent myndighet i eksportlandet. Helsesertifikatet skal være i overensstemmelse med modellen i vedlegg H og vise at kravene i vedlegg F er oppfylt.

§ 12 skal lyde:

§ 12. *Betingelser for import av sæd fra sau og geit*

Sæd fra sau og geit kan kun importeres fra tredjestat eller område av tredjestat som er oppført på listen i vedlegg I.

Sæden skal komme fra sædstasjon eller sædlager som er godkjent av vedkommende lands kompetente myndighet og oppført på en liste som er offentliggjort av Europakommisjonen.

Sæden skal oppfylle de dyrehelsemessige betingelsene som fremgår av vedlegg J og I og transporteres i overensstemmelse med kravene i vedlegg I.

Sæden skal følges av helsesertifikat undertegnet av kompetent myndighet i eksportlandet. Helsesertifikatet skal være i overensstemmelse med modellen i vedlegg J og vise at kravene i vedlegg I er oppfylt.

§ 13 skal lyde:

§ 13. *Betingelser for import av eggceller og embryo fra sau og geit*

Eggceller og embryo fra sau og geit kan kun importeres fra tredjestat som er oppført på listen i vedlegg K.

Eggcellene eller embryoene skal komme fra embryoinnsamlingsgruppe eller embryoproduksjonsgruppe som er godkjent av vedkommende lands kompetente myndighet og oppført på en liste som er offentliggjort av Europakommisjonen.

Eggcellene eller embryoene skal oppfylle de dyrehelsemessige betingelsene som fremgår av vedlegg L og K og transporteres i overensstemmelse med kravene i vedlegg K.

Eggcellene eller embryoene skal følges av helsesertifikat undertegnet av kompetent myndighet i eksportlandet. Helsesertifikatet skal være i overensstemmelse med modellen i vedlegg L og vise at kravene i vedlegg K er oppfylt.

§ 14 skal lyde:

§ 14. *Betingelser for import av eggceller og embryo fra dyr av svinfamilien*

Eggceller og embryo fra dyr av svinfamilien kan kun importeres fra tredjestat som det er tillatt å importere rånesæd fra, jf. forskrift 17. juli 2003 nr. 972 om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, import, eksport og bruk av rånesæd.

Eggcellene eller embryoene skal komme fra embryoinnsamlingsgruppe eller embryoproduksjonsgruppe som er godkjent av vedkommende lands kompetente myndighet og oppført på en liste som er offentliggjort av Europakommisjonen.

Eggcellene eller embryoene skal oppfylle minst de dyrehelsemessige betingelsene for import og eksport av eggceller og embryo fra dyr av svinfamilien innenfor EØS jf. kapittel II.

Eggcellene eller embryoene skal følges av helsesertifikat undertegnet av kompetent myndighet i eksportlandet. Helsesertifikatet skal være i overensstemmelse med en modell utarbeidet eller godkjent av det sentrale Mattilsynet.

Nåværende kapittel III blir nytt kapittel IV.

§ 15 skal lyde:

§ 15. *Tilsyn og vedtak*

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26.

Godkjente stasjoner og grupper tildeles et veterinært registreringsnummer.

Ved import og eksport av sæd, eggceller og embryo kommer gjeldende bestemmelser om tilsyn og kontroll til anvendelse.¹

¹ Jf. forskrift 31. desember 1998 nr. 1484 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av levende dyr, annet avlsmateriale og animalsk avfall innen EØS, og ved import av levende dyr fra tredjestater, forskrift 18. oktober 1999 nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland og forskrift 3. mars 2010 nr. 307 om betaling av gebyr for veterinær grensekontroll.

XI

I forskrift 20. februar 2004 nr. 453 om dyrehelsemessige vilkår for godkjenning av institusjoner, institutter og sentra og overføring av dyr, sæd, egg og embryo til og fra godkjente anlegg gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. I (direktiv 92/65/EØF, forordning (EF) nr. 1282/2002, forordning (EF) nr. 1802/2002, forordning (EF) nr. 1398/2003, vedtak 2005/64/EF, vedtak 2007/265/EF og direktiv 2008/73/EF).

§ 15 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

De godkjente institusjonene, instituttene og sentrene skal stå oppført med et godkjenningsnummer på en liste offentliggjort av kompetent myndighet i vedkommende land.

§ 17 første ledd skal lyde:

Mattilsynet kan godkjenne institusjoner, institutter og sentra. Godkjente institusjoner, institutter og sentra tildeles et godkjenningsnummer. Mattilsynet kan trekke godkjenningen tilbake, helt eller delvis.

§ 18 oppheves.

XII

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1488 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende etter direktiv 90/426/EØF:
endret ved direktiv 2008/73/EF.

XIII

I forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende etter vedtak 2003/708/EØF:
direktiv 2008/73/EF.

§ 9 nytt femte ledd skal lyde:

Den godkjente oppsamlingsentralen, godkjente livdyrforhandleren og godkjente lokaliteten for livdyrforhandler som er brukt skal stå oppført med godkjenningsnummer på ei liste som er gjort offentlig av kompetent myndighet i vedkommende land.

§ 9 nåværende femte ledd blir nytt sjettede ledd.

XIV

I forskrift 18. november 1994 nr. 1020 om sertifisering av fjørfevirksomheter gjøres følgende endring:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende etter direktiv 90/539/EØF:
endret ved direktiv 2008/73/EF.

XV

I forskrift 28. desember 2001 nr. 1616 om samhandel med levende fjørfe og rugeegg i EØS gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes følgende etter vedtak 2007/594/EF:
direktiv 2008/73/EF.

§ 4 første ledd første punktum skal lyde:

Rugeegg, daggamle kyllinger, avls- og bruksfjørfe skal komme fra godkjent fjørfevirksomhet som står oppført med godkjenningsnummeret på en liste som er offentliggjort av kompetent myndighet i vedkommende land.

XVI

Endringene trer i kraft straks.

29. juni Nr. 1054 2010

Forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 29. juni 2010 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5-4 fjerde ledd og § 22-2 andre ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6-2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5-1 siste ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5-5 nr. 1 og nr. 2. Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

Kapittel I

§ 1. Det ytes stønad dersom lege er søkt for sykdom eller mistanke om sykdom, for skade eller lyte, for veiledning i familieplanlegging, ved svangerskap og ved fødsel. Det ytes ikke stønad til kosmetiske inngrep som ikke er overveiende medisinsk indisert.

Det samme gjelder ved påregnelige følgetilstander etter slike inngrep.

Det ytes også stønad i forbindelse med cervixcytologiske undersøkelser som utføres etter innkalling som ledd i et fastsatt screeningprogram.

§ 2.

1. Utgifter til legehjelp hos allmennpraktiserende leger og privatpraktiserende spesialister dekkes etter takstene i kapittel II. Stønad ytes selv om leger fra andre EØS-stater som yter midlertidige tjenester i Norge, ikke har norsk lisens, autorisasjon eller spesialistgodkjenning, jf. forskrift 8. oktober 2008 nr. 1130 om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land.

Stønad ytes etter de takstene som gjelder på behandlingstiden.

2. Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer kan inngå avtale med legen om direkte oppgjør, jf. folketrygdloven § 22– 2 andre ledd. Stønaden utbetales i så fall direkte til legen. Legen har da ikke rett til å kreve av medlemmet den delen av legehonoraret som folketrygden dekker. Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer fastsetter nærmere regler for direkte oppgjør. Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer kan også inngå avtale med Den norske lægeforening om direkte oppgjør mellom Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer og medlemmer av Legeforeningen. Slik avtale erstatter med kollektiv virkning individuelle avtaler med medlemmer av Legeforeningen.

3. Når leger, herunder turnusleger, mottar lønn fra kommunen for pasientbehandling i kontorpraksis eller ved legevakt, utbetales stønaden til kommunen. Det samme gjelder for stønad til svangerskapskontroller og veiledning i familieplanlegging som utføres av leger ansatt i helsestasjon.

4. Det ytes ikke stønad til legehjelp som utføres av en bedriftslege i den fastsatte arbeidstiden. Utgifter til laboratorieprøver og røntgenundersøkelser som bedriftslegen rekvirerer fra utenforstående laboratorie- og røntgenvirksomhet, dekkes likevel ved konkret mistanke om sykdom.

§ 3. Det ytes stønad etter honorartakstene:

1. Ved kontrollundersøkelser under svangerskap, ved fødsel og ved behandling for sykdom i forbindelse med svangerskap og fødsel, og for en undersøkelse etter fødselen.

2. Ved behandling av skade eller sykdom som går inn under folketrygdloven kapittel 13, jf. lovens § 5–25 og under lovene om krigspensjonering. For militærpersoner er det likevel et vilkår at legehjelpen ikke gis av militærlege.

3. Ved behandling av et medlem som er innsatt i fengselsvesenets anstalter, dersom legehjelpen gis ved annet personell enn det som er knyttet til fengselshelsetjenesten.

4. Ved behandling hvor pasientens tilstand er til hinder for at legen kan innkreve egenandelen, f.eks. ved alvorlige sinnslidelser, behandling etter pasientrettighetsloven kapittel 4 A, akutte større skader, bevisstløshet og dødsfall. Legen må kort begrunne kravet overfor Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer. I tillegg til behandlingstaksten dekkes også utgifter til bandasjemateriell, infusjonsvæsker, oksygen og medikamenter som medgår ved behandlingen etter egen spesifisert regning. Dette gjelder ikke når hjelpen gis ved tilkalt ambulanse.

5. Ved psykoterapeutisk behandling av barn og ungdom under 18 år.

6. Ved behandling av barn under 16 år.

7. Ved undersøkelse, behandling og kontroll for allmennfarlige smittsomme sykdommer. Med allmennfarlige smittsomme sykdommer menes følgende sykdommer (jf. forskrift 1. januar 1995 nr. 100 om allmennfarlige smittsomme sykdommer):

Alvorlig, akutt luftveis-syndrom, SARS	Kopper	Sykdom forårsaket av enteropatogen
Botulisme	Legionellose	E.coli (enterohemoragisk)
Chlamydiainfeksjon, genital	Lepra	E.coli/EHEc, enteroinvasiv
Difteri	Meningokokksykdom	E.coli/EIEc, enteropatogen
Flekktufus	Miltbrann	E.coli/ETEc, enterotoksigen
Gonoré	Paratyfoidfeber	E.coli/ETEc, enteroaggregativ
Gulfeber	Pest	E.coli/EAggEC
Hemoragisk feber	Poliomyelitt	Sykdom forårsaket av meticillinresistente gule stafylokokker
Hepatitt A-virusinfeksjon	Rabies	
Hepatitt B-virusinfeksjon	Shigellose	Sykdom forårsaket av multiresistente pneumokokker
Hepatitt C-virusinfeksjon	Syfilis	
Hepatitt D-virusinfeksjon	Tilbakefallsfeber	
Hepatitt E-virusinfeksjon	Tuberkulose	Sykdom forårsaket av vancomycinresistente enterokokker
HIV-infeksjon	Tyfoidfeber	
Kikhoste		
Kolera		

Det ytes godtgjørelse etter honorartakstene dersom

- a. en pasient har grunn til å anta seg smittet med allmennfarlig smittsom sykdom og oppsøker lege for nødvendig undersøkelse etter smittevernloven § 5–1, eller
- b. en lege under konsultasjon får mistanke om at pasienten har en allmennfarlig smittsom sykdom og etter samtykke fra pasienten setter i verk nødvendig undersøkelse etter smittevernloven § 3–5, eller
- c. legen har oppfordret eller pålagt pasienten å møte til konsultasjon for allmennfarlig smittsom sykdom for å foreta undersøkelse som ledd i smitteoppsporing etter smittevernloven § 3–6, eller
- d. det er behov for behandling eller kontroll for allmennfarlig smittsom sykdom.

Det ytes ikke stønad til dekning av utgifter til undersøkelser etter denne bestemmelsen uten at pasienten har grunn til å anta seg smittet eller legen får mistanke om at pasienten har en allmennfarlig smittsom sykdom.

Legen skal i pasientens journal begrunne at et eller flere av vilkårene for stønad etter honorartakstene er oppfylt.

Det ytes stønad etter denne bestemmelse til den som oppholder seg i Norge, selv om vedkommende ikke er medlem i folketrygden.

8. Ved undersøkelse ved voldtekstmottak.

§ 4. Ved krav om stønad til legehjelp skal medlemmet legge fram spesifisert og kvittert regning fra legen senest førstkommande måned etter behandlingsdagen. Regningen må i tillegg til kontaktform, diagnose, tariffnummer, dato og klokkeslett for de utførte legebehandlingene, inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å avgjøre stønadskravet.

Legen plikter å utstede regning som nevnt på blankett fastsatt av Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

§ 5. Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer skal revidere og kontrollere legeregning som medlemmet har levert, og utbetale stønaden til medlemmet snarest mulig, og senest en måned etter at regningen er mottatt.

Stønaden kan ikke innkasseres gjennom legen, ved transport eller ved fullmakt på annen måte.

Hvis et medlem overfor legen har erklært seg ute av stand til å betale den delen av honoraret som stønaden vil utgjøre, kan Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer etter å ha undersøkt forholdet, utbetale stønaden direkte til legen.

§ 6. (Opphevd)

§ 7. Når et medlem blir erklært arbeidsufør plikter legen å sende blanketten «Medisinsk vurdering av arbeidsmulighet ved sykdom» del A direkte til Arbeids- og velferdsetaten samme dag som legesøkningen har funnet sted. Del B, C og D av blanketten leveres til medlemmet.

Legen skal på blanketten dokumentere at medlemmet er arbeidsufør på grunn av en funksjonsnedsettelse som skyldes sykdom eller skade. Dersom medlemmet ikke er i arbeidsrelatert aktivitet, og dette skyldes medisinske grunner som klart er til hinder for slik aktivitet, skal legen senest når arbeidsuførheten har vart i 8 uker utstede del II av «Medisinsk vurdering av arbeidsmulighet ved sykdom».

«Medisinsk vurdering av arbeidsmulighet ved sykdom» utstedes på blankett fastsatt av Arbeids- og velferdsdirektoratet og skal være fullstendig utfylt i samsvar med Arbeids- og velferdsdirektoratets retningslinjer. Legen skal bygge utstedelse av blanketten på en personlig undersøkelse av pasienten. Dokumentasjon av arbeidsuførhet bør som hovedregel ikke gis for et lengre tidsrom enn 14 dager om gangen.

§ 8. Hvis medlemmet ikke kan møte fram på behandlingsstedet på grunn av sin helsetilstand, dekker kommunen reiseutgiftene for allmennpraktiserende lege etter lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 5–1 tredje og fjerde ledd. Det regionale helseforetaket dekker reiseutgiftene for privatpraktiserende legespesialist etter lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2–1a første ledd nr. 6.

Folketrygden yter reisetillegg, som utbetales direkte til legen mot innsending av spesifisert regning, jf. § 4.

§ 9. (Opphevd)

§ 10. (Opphevd)

§ 11. (Opphevd)

Kodeforklaringer:

– * (asterisk)

betyr at takstene er forbeholdt spesialistpraksis (ikke spesialist i allmenntilleggsmedisin eller samfunnsmedisin). Øvrige takster kan benyttes av alle leger, jf. dog eventuelle merknader om godkjenningskrav eller liknende.

– Bokstavene d eller k i takstnummerkoden

står for dagtakst eller kvelds-, natt- og helgetakst. For takster uten disse bokstavene skilles det ikke mellom dag/kveld/natt/helgedag.

– Forkortelser:

Hon. – står for honorar, og angir takstbeløpet i kroner.

Ref. – står for refusjonsandel.

Egen. – står for egenandel.

Merk. – står for merknad.

Rep. – står for repetisjon.

– Repetisjoner:

0 – betyr at taksten ikke kan repeteres på samme regningskort, dvs. at prosedyre/undersøkelse/behandling refunderes én gang selv om den gjentas.

50 % – betyr at taksten kan repeteres én gang med halvparten av takstbeløpet.

Rep. – betyr at taksten kan repeteres flere ganger på samme regningskort. Står det i stedet et tall, kan taksten repeteres dette antall ganger.

Rep. 50 % – betyr at taksten kan repeteres flere ganger, men at det for hver av repetisjonene bare kan beregnes halv takst.

Kapittel I A. Legeerklæringstakst på helsetjenesteområdet

Lege kan søke om viktige legemidler på vegne av pasienten. Takst H1 brukes ved legers utfylling av søknad om dekning av utgifter til viktigere legemidler som ikke omfattes av § 2 i blåreseptforskriften. Søknaden sendes HELFO regionskontor.

Takst	Tekst	Hon.	Merk.	Rep.
H1	Utfylling av blankett NAV 05–14.05	152,-	H1	rep.

Merknad H1:

Taksten honoreres én gang for hver enkelt refusjonskode, uavhengig av antall legemidler det søkes om.

Taksten er ikke gjenstand for forhandlinger med Den norske legeförening, men reguleres ensidig av Helse- og omsorgsdepartementet eller det organ departementet bestemmer.

Kapittel II. Takster for allmennpraktiserende lege og privatpraktiserende spesialist

Takster fra 1. juli 2010

- A. Enkle pasientkontakter
- B. Konsultasjoner og sykebesøk
- C. Reisetillegg, ledsagelse av pasient og skyssgodtgjørelse
- D. Kvelds-, natt- og helgedagstillegg
- E. Prosedyretakster
- F. Laboratorieundersøkelser og prøver
- G. Radiologi

A. Enkle pasientkontakter

Takst	Tekst	Hon.	Ref.	Egen.	Merk.	Rep.
1ad	Enkel pasientkontakt, forespørsel, rådgivning ved personlig fram møte og ved bud. Gjelder ikke når kontakten/forespørselen resulterer i skriving av resept, sykmelding, rekvisisjon eller henvisning, jf. takst 1h. Ugyldig takstkombinasjon: 1ak, b, c, d, f, g og h, 2, 3, 4, 11, 12, 13, 14, 15, 21, 22, 217c, 612, 621, 622, 623, 624	55,-	10,-	45,-	A1	0
1ak	Enkel pasientkontakt, forespørsel, rådgivning ved personlig fram møte og ved bud. Gjelder ikke når kontakten/forespørselen resulterer i skriving av resept, sykmelding, rekvisisjon eller henvisning, jf. takst 1h. Ugyldig takstkombinasjon: 1ad, b, c, d, f, g og h, 2, 3, 4, 11, 12, 13, 14, 15, 21, 22, 217c, 612, 621, 622, 623, 624	75,-	30,-	45,-	A1, D1	0
1bd	Enkel pasientkontakt, forespørsel, rådgivning ved brev eller telefon. Gjelder ikke når kontakten/forespørselen resulterer i skriving av resept, sykmelding, rekvisisjon eller henvisning, jf. takst 1h. Ugyldig takstkombinasjon: alle	50,-	50,-	0,-	A1	0
1bk	Enkel pasientkontakt, forespørsel, rådgivning ved brev eller telefon. Gjelder ikke når kontakten/forespørselen resulterer i skriving av resept, sykmelding, rekvisisjon eller henvisning, jf. takst 1h. Ugyldig takstkombinasjon: alle	70,-	70,-	0,-	A1, D1	0
1e	Taking og undersøkelse av hemoglobin, blodsenkning og telling av hvite blodlegemer og mikroskopering av urinsediment.	50,-	3,-	47,-		0

Takst	Tekst	Hon.	Ref.	Egen.	Merk.	Rep.
1f	Ugyldig takstkombinasjon: 1b, d, f, g og h, 2, 3, 4, 11, 12, 13, 14, 15, 21, 22, 701a, 217c, 612, 621, 622, 623, 624 Telefonsamtale eller skriftlig kommunikasjon om enkeltpasienter med fysioterapeut, kiropraktor, kommunal helse- og sosialtjeneste (pleie- og omsorgstjeneste, helsestasjon, skolehelsetjeneste og sosialkontor) og bedriftshelsetjeneste, samt med farmasøyt på apotek i forbindelse med legemiddelassistert rehabilitering (LAR) og multidosebehandling. Legen må på anmodning oppgi hvem/hvilken instans man har vært i kontakt med.	81,-	81,-	0,-		0
1g	Ugyldig takstkombinasjon: alle Enkel pasientkontakt, forespørsel, rådgivning per telefon mellom kl. 23 og 08. Taksten kan bare benyttes under legevakt i vaktistrikt uten tilstedevakt.	200,-	200,-	0,-	A1	0
1h	Ugyldig takstkombinasjon: alle Skriving av resept, utfylling av sykmeldingsattest del I, rekvisisjon til røntgen og fysioterapi og henvisning til spesialist på gul blankett fra RTV ved enkel pasientkontakt. Taksten inkluderer forespørsel, rådgivning. Ugyldig takstkombinasjon: alle unntatt 8, 1e og 701-743	50,-	5,-	45,-	A1	0

Merknad A1

Når en enkel pasientkontakt ved frammøte, bud, skriftlig eller per telefon resulterer i skriving av resept, sykmeldingsattest del I, rekvisisjon til røntgen eller fysioterapeut eller henvisning til spesialist på gul blankett fra Arbeids- og velferdsdirektoratet, kan takst 1h benyttes, men ikke takstene 1a eller 1b.

Taksten kan ikke benyttes:

- ved telefonhenvendelser om timeavtale eller sykebesøk uten samtidig rådgivning
- ved enkel beskjed om prøveresultat uten samtidig rådgivning
- ved telefonsamtale med kolleger
- ved innringing av resept til apotek.

B. Konsultasjoner og sykebesøk

Merknad B1

Takstene for konsultasjoner/sykebesøk innbefatter

- hemoglobin, blodsenkning, hematokrit
- telling av hvite og røde blodlegemer
- enkel urinundersøkelse og mikroskopi av urin.

Enkle behandlinger som:

- intramuskulære injeksjoner av vanlige medikamenter
- overflateanestesi (OVA)
- fjerning av overflatiske fremmedlegemer i hud og slimhinne
- åpning av overflattisk abscess
- skriving av resept
- utfylling av sykmeldingsattest Del I
- henvisninger og rekvisisjoner.

Konsultasjon

Takst	Tekst	Hon.	Ref.	Egen.	Merk.	Rep.
2ad	Konsultasjon hos allmennpraktiserende lege. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2ak, 3, 4, 11 med unntak av 11e, 12, 13, 14, 15, 21, 22, 217c, 621, 622, 623, 624	136,-	0,-	136,-	B1, B2, B6	0
2ak	Konsultasjon hos allmennpraktiserende lege. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2ad, 3, 4, 11 med unntak av 11e, 12, 13, 14, 15, 21, 22, 217c, 621, 622, 623, 624	244,-	15,-	229,-	B1, B2, B6, D1	0
2bd	Tillegg ved konsultasjon hos fastlege for pasient som ikke er tilknyttet fastlegeordningen. Taksten refunderes ikke av trygden. Taksten kan ikke kreves ved øyeblikkelig hjelp, jf. helsepersonelloven § 7. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2ak, 2ck, 2hd, 3, 4, 11, 12, 13, 14, 15, 21, 22, 621, 622, 623, 624	110,-	0,-	110,-		0

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Egen.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
2cd	Tillegg for tidsbruk ved konsultasjonsvarighet utover 20 min. per påbegynt 15 min. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2ak, 2ck, 3, 4, 11 med unntak av 11e, 12, 13, 101, 102, 213, 215, 217c, 612, 615, 621, 622, 623, 624	143,-	143,-	0,-	B6	rep.
2ck	Tillegg for tidsbruk ved konsultasjonsvarighet utover 20 min. per påbegynt 15 min. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2ad, 2cd, 3, 4, 11 med unntak av 11e, 12, 13, 101, 102, 213, 215, 217c, 615, 621, 622, 623, 624	143,-	143,-	0,-	B6, D1	rep.
2dd	Tillegg for allmennlege som har fått godkjent videre- og etterutdanningsprogram i henhold til spesialistreglene i allmennmedisin i Norge i løpet av de siste 5 år. Taksten gjelder også de 5 første årene etter at legen er godkjent spesialist i allmennmedisin i Norge første gang. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2dk, 3, 4, 11 med unntak av 11e, 12, 13, 14, 15, 217c, 621, 622, 623, 624	80,-	36,-	44,-	B2, B6	0
2dk	Tillegg for allmennlege som har fått godkjent videre- og etterutdanningsprogram i henhold til spesialistreglene i allmennmedisin i Norge i løpet av de siste 5 år. Taksten gjelder også de 5 første årene etter at legen er godkjent spesialist i allmennmedisin i Norge første gang. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2dd, 3, 4, 11 med unntak av 11e, 12, 13, 14, 15, 217c, 621, 622, 623, 624	86,-	46,-	40,-	B2, B6, D1	0
2ed	Gruppebehandling per pasient for veiledning, instruksjon i egenbehandling og bygging av selvhjelpsnettverk innen en gruppe av pasienter med kroniske sykdommer eller funksjonshemninger. Varighet 3/4–1 time for gruppe m/inntil 7 pasienter. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2a, 2c, 3, 4, 11, 12, 13, 14, 15, 21, 217c, 621, 622, 623, 624	229,-	93,-	136,-	B1, B2	5
2fk	Konsultasjon og tillegg for utrykning til kontor ved øyeblikkelig hjelp under legevakt når skyssmiddel er benyttet, for første pasient. Det kan i tillegg beregnes reisetillegg og skyssgodtgjørelse. Taksten kan ikke benyttes ved tilstedevakt. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2ad, 2ak, 2cd, 2ed, 3, 4, 11, 12, 13, 14, 15, 217c, 621, 622, 623, 624	382,-	153,-	229,-	B1, D1	0
2gd	Tillegg ved konsultasjon hos fastlege for fornyet vurdering (second opinion) av pasient tilknyttet fastlegeordningen. Det er en forutsetning for å benytte taksten at legen sender skriftlig rapport (journalnotat) til pasientens fastlege. Taksten kan ikke kreves: – der legen og pasientens lege er i samme gruppepraksis/kontorfellesskap – der legen vikarierer for pasientens lege – under kommunalt organisert legevakt. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2ak, 2ck, 3, 4, 11, 12, 13, 14, 15, 21, 22, 217c, 621, 622, 623, 624	150,-	150,-	0,-	B2	0
2hd	Tillegg ved konsultasjon hos fastlege for pasient som er tilmeldt annen fastlege, herunder asylsøkere som ikke er tildelt fastlege og borgere av EØS-land som ikke er medlemmer av folketrygden. Taksten kan ikke kreves: – der legen og pasientens lege er i samme gruppepraksis/kontorfellesskap – der legen vikarierer for pasientens lege – der legen mottar pasienten under avtalt kollegial fraværdekning eller annen samarbeidsordning med pasientens lege – under kommunalt organisert legevakt. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2ak, 2bd, 2ck, 3, 4, 11, 12,	25,-	25,-	0,-	B2	0

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Egen.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
2pd	13, 14, 15, 21, 22, 621, 622, 623, 624 Tillegg til konsultasjonstakst for allmennlege som har medisinsk doktorgrad eller graden Ph.D. Det er en forutsetning at legen fortsatt driver forskning eller forskningsveiledning.	10,-	10,-	0,-		0
*3ad	Konsultasjon hos spesialist. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 11, 12, 13, 14, 15, 217c, 621, 622, 623	307,-	0,-	307,-	B1, B2, B3	0
*3bd	Tillegg for tidsbruk ved konsultasjon hos spesialist utover 20 min. per påbegynt 15 min. Taksten kan bare benyttes av spesialister som er oppført under takstene 4a1 og 4c1. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 4, 11, 12, 13, 101, 102, 213, 215, 217c, 612, 615, 621, 622, 623, 624, 651	75,-	75,-	0,-		rep.
*3c	Tillegg for pasient som ikke har henvisning fra lege, kiropraktor, manuellterapeut eller optiker. Taksten refunderes ikke av folketrygden. Ugyldig takstkombinasjon: alle unntatt 3a.	170,-	0,-	170,-	B3	

Merknad B2

For bestilt time som ikke benyttes, dvs. at pasienten uteblir uten varsel eller avbestiller senere enn 24 timer før avtalt tid, kan pasienten avkreves konsultasjonshonorar. Dette dekkes ikke av folketrygden. Beløpet anses ikke som godkjent egenandel etter bestemmelser gitt med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd § 5-3. Slik betaling kan kreves av alle pasienter som er fritatt for betaling av egenandel. Pasienter som bestilte time hos legespesialist skal informeres om plikten til å betale ved uteblivelse. Dersom behandling, undersøkelse eller kontroll hos legespesialist er forsinket med mer enn én time etter avtalt tid og pasienten ikke har fått melding om forsinkelsen før oppmøte, er det ikke anledning til å kreve egenandel for tjenesten. Pasienten skal bli informert om årsaken til forsinkelsen. Hvis mulig skal pasienten varsles om forsinkelsen før oppmøte.

Merknad B3

For at legespesialisten skal kunne innkreve takster utover 3a og 3c, må pasienten ha henvisning fra lege, kiropraktor eller manuellterapeut. Dette gjelder også ved psykoterapi. Øyelegespesialist kan i tillegg innkreve takster utover 3a og 3c dersom pasienten har henvisning fra optiker. Det kreves ikke henvisning ved øyeblikkelig hjelp og nødvendig oppfølging av denne tilstanden. Med øyeblikkelig hjelp menes arbeid innenfor spesialiteten som ikke kan utsettes til neste dag. En henvisning gjelder til behandlingen for den aktuelle sykdomstilstanden er avsluttet. Henvisningen skal følge første regningskort for behandlingen. Kravene til henvisning gjelder ikke for pasienter hos leger som omfattes av overgangsordningen etter § 2 punkt 1 i forskrift om rett til trygderefusjon (dvs. leger som hadde refusjonsrett per 1. juli 1998 og er over 70 år per 1. juli 2006) eller for pasient som hadde et fast etablert pasientforhold til spesialist i gynekologi før 1. juni 2001.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Egen.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*4a1	Tillegg for fullstendig undersøkelse ved godkjent spesialist i anesthesiologi, fysikalsk medisin og rehabilitering, hudsykdommer, indremedisin/kirurgi med tilhørende subspecialiteter, nevrologi, pediatri, psykiatri (barnepsykiatri), revmatologi, yrkesmedisin og onkologi (etter henvisning). Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3b, 4b, 4c, 11, 13, 14, 15, 217c	217,-	217,-	0,-	B3, B4	0
*4b1	Tillegg for fullstendig undersøkelse ved andre godkjente spesialister (etter henvisning). Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3b, 4a, 4c, 11, 13, 14, 15, 217, 621, 622, 623, 624	133,-	133,-	0,-	B3, B4	0
*4c1	Tillegg for fullstendig undersøkelse ved øyeblikkelig hjelp hos pediater. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3b, 4a, 4b, 4c2, 11, 13, 14, 15, 621, 622, 623, 624	200,-	200,-	0,-	B3, B4	0
*4c2	Tillegg for fullstendig undersøkelse ved øyeblikkelig hjelp hos øvrige spesialister. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3b, 4a, 4b, 4c1, 11, 13, 14, 15, 621, 622, 623, 624	80,-	80,-	0,-	B3, B4	0

Takst	Tekst	Hon.	Ref.	Egen.	Merk.	Rep.
*4da	Genetisk veiledning og utredning ved spesialist, for første halvtime takst nr. 3a og 4b1					
*4db	Genetisk veiledning og utredning ved spesialist, for hver påbegynt halvtime etter første. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3b, 4a, 11, 12, 21, 22, 217c	124,-	124,-	0,-		rep.

Merknad B4

Det må foreligge henvisning fra lege, kiropraktor eller manuellterapeut. For øyelegespesialist gjelder dette også ved henvisning fra optiker. Henvisningen skal følge regningskortet. Undersøkelsen skal omfatte nøyaktig opptak av sykehistorie samt fullstendig status presens for den respektive spesialitet. Spesialisten skal sende skriftlig rapport (epikrise) til henvisende behandler og, under forutsetning om tilsagn fra pasienten eller dennes verge, også til pasientens faste lege. Rapporten skal redegjøre for diagnose, behandling og vurdering. Takstene 4a1/4a2 eller 4b1/4b2 kan samlet benyttes inntil 2 ganger per 12 måneder (inntil 3 ganger av nevrolog eller psykiater) for samme sykdom/skade/tilstand, dog slik at takst 4a1 eller 4b1 ikke kan benyttes mer enn én gang per år. Det kreves ikke henvisning for å benytte takst 4c ved øyeblikkelig hjelp. Ved øyeblikkelig hjelp må problemstillingen anføres på regningskortet. Regelen om fullstendig undersøkelse og rapport til pasientens faste lege forutsettes fulgt.

Takst	Tekst	Hon.	Ref.	Egen.	Merk.	Rep.
5	Utskrift/kopiering av pasientjournal Taksten refunderes ikke av folketrygden. Ugyldig takstkombinasjon: alle	85,-	0,-	85,-		
7	Tillegg for undersøkelse/behandling av døve, språksvake og fremmedspråklige i de tilfeller det er nødvendig med tolk. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2c, 3b, 11c, 12c	230,-	230,-	0,-		0

Takst	Tekst	Hon.	Merk.	Rep.
8	Ekspedisjonsgebyr Utgifter og arbeid ved forsendelse etter pasientens ønske av resepter, rekvisisjoner, henvisninger eller lignende per brev, faks, telefon eller e-post. Taksten dekkes ikke av folketrygden.	54,-		0

Satser for forbruksmateriell

Takst	Tekst	Hon.	Merk.	Rep.
10a	Materiellgruppe 1 – Utstyr til gynekologisk undersøkelse, herunder tupfere, engangsspekulum, etc. – Utstyr til anoskopi uten lyskilde – Elastiske bind		50,-	B5 rep.
10b	Materiellgruppe 2 – Utstyr til spirometri – Utstyr til EKG – Glukose/materiell til karbohydratbelastning – Utstyr til prøvetaking fra livmorhulen – Utstyr til rektoskopi/anoskopi m/lyskilde – Materiell ved sårskift, herunder salvekompresser, bind, sterile kompresser etc.		80,-	B5 rep.
10c	Materiellgruppe 3 – Materiell ved mindre kirurgiske inngrep, herunder suturmateriale, bedøvelsesmidler, bandasjemateriell og øvrig forbruksmateriell – Utstyr til kateterisering (ekskl. kateter)		115,-	B5 rep.
10d	Materiellgruppe 4 – Materiell ved større kirurgiske inngrep, herunder suturmateriell, bedøvelsesmidler, bandasjemateriell og øvrig forbruksmateriell – Materiell til behandling/skifting av større sår og skader		155,-	B5 rep.

Merknad B5

Beløpene kan repeteres/kombineres hvis det er gjort flere inngrep/flere prosedyrer.

Pasienten må i tillegg dekke utgifter til materiell eller legemidler som ikke er dekket av de ovenstående fastsatte honorar som for eksempel gips, spiral, kateter, vaksiner, legemidler, ortoser, etc., etter legens kostnad.

Engangsutstyr som f.eks. sprøyter mv. kan det ikke beregnes ekstra for, da disse utgifter inngår i taksten.

Takstene 10a til 10d refunderes ikke av folketrygden. Folketrygden dekker slike utgifter kun ved tilfeller som går inn under folketrygdlovens kapittel 13 og denne forskrifts § 3 nr. 4.

Sykebesøk

Merknad B6

Legen har krav på takst for sykebesøk, reisetillegg og skyssgodtgjørelse dersom pasienten på grunn av sin helsetilstand ikke kan møte frem på behandlingsstedet. Når legen må rykke ut fra hjemmet til kontoret for øyeblikkelig hjelp, benyttes takst 2fk for første pasient.

Ved sykebesøk hvor flere pasienter tilses samtidig i samme:

- husstand
- pensjonat
- fartøy
- aldershjem mv.

beregnes honorar/refusjon som for sykebesøk og eventuelle reisetillegg og skyssgodtgjørelse bare for én pasient. For de øvrige godtgjøres det som for konsultasjoner. Takst 11e kan i disse tilfeller benyttes ved kronisk sykdom hos egne pasienter.

Ved besøk hos pasienter i det hus hvor legen bor, har kontor eller arbeider og på fartøy hvor legen oppholder seg eller arbeider, beregnes konsultasjonstakst. I større bygninger gjelder sistnevnte regel for sykebesøk bare i den oppgang hvor legen bor. Det beregnes honorar som for sykebesøk for hver pasient ved behandling av medlem som er innsatt i fengsel, dersom legehjelpen gis ved annet personell enn det som er knyttet til fengselshelsetjenesten, se forskriftens § 3 nr. 3.

Takst	Tekst	Hon.	Ref.	Egen.	Merk.	Rep.
11ad	Sykebesøk ved allmennpraktiserende lege. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 4, 11ak, 12, 13, 14, 15, 217c	180,-	0,-	180,-	B1, B6, B7	0
11ak	Sykebesøk ved allmennpraktiserende lege. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 4, 11ad, 12, 13, 14, 15, 217c	387,-	92,-	295,-	B1, B6, B7, D1	0
11bd	Tillegg for sykebesøk ved fastlege for pasient som ikke er tilknyttet fastlegeordningen. Taksten refunderes ikke av trygden. Taksten kan ikke kreves ved øyeblikkelig hjelp, jf. helsepersonelloven § 7. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 4, 11ak, 11ck, 11e, 12, 13, 14, 155, 217c	110,-	0,-	110,-	B7	0
11cd	Tillegg for tidsbruk ved sykebesøksvarighet utover 30 min. per påbegynt 15 min. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 4, 12, 13, 14, 15, 217c, 612, 615	140,-	140,-	0,-	B7	rep.
11ck	Tillegg for tidsbruk ved sykebesøksvarighet utover 30 min. per påbegynt 15 min. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 4, 12, 13, 14, 15, 217c, 612, 615	160,-	160,-	0,-	B7, D1	rep.
11dd	Tillegg for allmennlege som har fått godkjent videre- og etterutdanningsprogram i henhold til spesialistreglene i allmennmedisin i Norge i løpet av de siste 5 år. Taksten gjelder også de 5 første årene etter at legen er godkjent spesialist i allmennmedisin i Norge første gang. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 4, 11dk, 12, 13, 14, 15, 217c	80,-	50,-	30,-	B7	0
11dk	Tillegg for allmennlege som har fått godkjent videre- og etterutdanningsprogram i henhold til spesialistreglene i allmennmedisin i Norge i løpet av de siste 5 år. Taksten gjelder også de 5 første årene etter at legen er godkjent spesialist i allmennmedisin i Norge første gang. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 4, 11dd, 12, 13, 14, 15, 217c	90,-	60,-	30,-	B7, D1	0
11e	Tillegg ved sykebesøk til egne pasienter med kronisk, alvorlig sykdom. Taksten kan ikke benyttes ved legevakt. Når sykebesøk foretas etter kl. 16, eller på søn-/helgedager, dag før disse og på offentlig høytidsdag, kan for øvrig kveldstakster benyttes.	460,-	460,-	0,-	B7	0

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Egen.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 3, 4, 11bd, 11id, 12, 13, 14, 15					
11f	Tillegg ved aktivt redningsarbeid ved ulykke, gjenopplivning, fødselshjelp, prehospitaletrombolysed ved akutt hjerteinfarkt samt kritisk syke personer som krever intensiv behandling og har behov for monitorering av hjerterytme og O2-metning.	320,-	320,-	0,-		0
11gd	Tillegg for sykebesøk ved fastlege for fornyet vurdering (second opinion) av pasient tilknyttet fastlegeordningen. Det er et vilkår for å benytte taksten at legen sender skriftlig rapport (journalnotat) til pasientens fastlege. Taksten kan ikke kreves: – der legen og pasientens lege er i samme gruppepraksis/kontorfellesskap – der legen vikarierer for pasientens lege – under kommunalt organisert legevakt.	150,-	150,-	0,-	B7	
	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 4, 6, 11ak, 11bd, 11ck, 11e, 12, 13, 14, 15, 217c					
11hd	Tillegg for sykebesøk ved fastlege for pasient som er tilmeldt annen fastlege, herunder asylsøkere som ikke er tildelt fastlege og borgere av EØS-land som ikke er medlemmer av folketrygden. Taksten kan ikke kreves: – der legen og pasientens lege er i samme gruppepraksis/kontorfellesskap – der legen vikarierer for pasientens lege – der legen mottar pasienten under avtalt kollegial fraværdekning eller annen samarbeidsordning med pasientens lege – under kommunalt organisert legevakt.	50,-	50,-	0,-	B7	
	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 4, 11ak, 11bd, 11ck, 11e, 12, 13, 14, 15, 217c					
11id	Tillegg for sykebesøk ved avbrudd (øyeblikkelig hjelp) i ordinær kontorpraksis (kl. 08–16).	370,-	370,-	0,-	B7	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 4, 11ak, 11ck, 11e, 12, 13, 14, 15, 217c					
*12ad	Sykebesøk ved spesialist.	307,-	0,-	307,-	B1, B6, B7	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 11, 12ak, 14, 15, 217c					
*12bd	Tillegg for sykebesøk utført av spesialist ved avbrudd (øyeblikkelig hjelp) i ordinær kontorpraksis (kl. 08–16).	140,-	140,-	0,-	B6, B7	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 11, 12ak, 14, 15, 217c					
*12cd	Tillegg for tidsbruk ved sykebesøksvarighet utover 30 min. per påbegynt 15 min.	95,-	95,-	0,-	B7	rep.
	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 11, 12ck, 13, 14, 15, 217c, 609, 612, 615					
*13d	Tillegg for psykiatrisk undersøkelse ved nevrolog, nevrokirurg, psykiater, barnpsykiater og geriater.	173,-	173,-	0,-	B3, B7	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 4, 12c, 217c					

*Merknad B7**Besøksrunde*

Ved flere sykebesøk under samme reise beregnes reisetillegget på grunnlag av den samlede tid for besøksrunden fratrukket medgått tid for sykebesøk. Avstigning merkes med A på det enkelte kort. Antall besøk, samlet reisetid og sum reisetillegg oppgis på regningskortet for siste besøk. Regningskortene for den enkelte besøksrunde samles for seg etter dato.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Egen.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
14	Møtegodtgjørelse med reisetid når legen deltar i tverrfaglige samarbeidsmøter (herunder telefonmøter med mer enn 2 deltagere og videokonferanse) med helse- og/eller sosialfaglig personell som et ledd i behandlingsopplegg for enkeltpasienter, herunder i	500,-	500,-	0,-		rep.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Egen.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
	<p>basisteam, ved møte i ansvarsgruppe i forbindelse med legemiddelassistert rehabilitering og i møte om individuell plan. Taksten kan ikke benyttes i forbindelse med samarbeid internt i tverrfaglige medisinske sentra og lignende. Taksten kan ikke benyttes som godtgjørelse for fast oppsatte samarbeidsmøter, med mindre det gjelder samarbeid om konkrete pasienter.</p> <p>Beregnes for arbeid i inntil en halv time og repeteres deretter per påbegynte halvtime. Taksten dekker også praksisutgifter. Taksten beregnes for den samlede møte-/reisetid, ikke per pasient. Legen må på anmodning opplyse hvem det har vært holdt møte med.</p> <p>Ugyldig takstkombinasjon: alle unntatt 14d</p>					
14d	Tillegg for spesialist og allmennlege som har fått godkjent videre- og etterutdanningsprogram i henhold til spesialistreglene i allmenntidisin i Norge i løpet av de siste 5 år. Taksten gjelder også de 5 første årene etter at legen er godkjent spesialist i allmenntidisin i Norge første gang. Ugyldig takstkombinasjon: Alle unntatt 14	50,-	50,-			
15a	Tillegg for deltakelse i kommunalt organisert legevakt i Finnmark fylke og kommunene Berg, Bjarkøy, Dyrøy, Gratangen, Ibestad, Karlsøy, Kvæfjord, Kvænangen, Kåfjord, Lavangen, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy, Storfjord, Torsken og Tranøy i Troms fylke, kommunene Alstahaug, Andøy, Ballangen, Beiarn, Bindal, Bø, Dønna, Flakstad, Gildeskål, Grane, Hattfjelldal, Herøy, Leirfjord, Lurøy, Lødingen, Moskenes, Nesna, Rødøy, Røst, Saltdal, Sømna, Træna, Tysfjord, Vega, Vestvågøy, Vevelstad, Værøy, Vågan og Øksnes i Nordland fylke, kommunene Fosnes, Leka, Namsskogan og Røyrvik i Nord-Trøndelag fylke, Solund kommune i Sogn og Fjordane fylke og Fedje i Hordaland fylke, per vakt døgn mandag–fredag. Godtgjørelsen deles dersom flere leger deltar i samme vakt døgn. Ved vaksamarbeid mellom to eller flere av de nevnte kommuner utbetales taksten per kommune.	611,-	611,-		0,-	rep.
15b	Tillegg for deltakelse i kommunalt organisert legevakt i kommunene nevnt under 15a per vakt døgn lør-, søn-, helge- og høytidsdag. Ugyldig takstkombinasjon: alle	836,-	836,-		0,-	rep.

C. Reisetillegg og ledsagelse av pasient og skyssgodtgjørelse

Merknad C0

Vilkår for skyssgodtgjørelse

Skyssgodtgjørelse ytes av kommunen eller det regionale helseforetaket etter forskrift om dekning av utgifter til transport av helsepersonell m.m. i forbindelse med reise for å foreta undersøkelse eller behandling. Godtgjørelsen beregnes etter regulativet for offentlige tjenestemenn. Har legen på grunn av særlige forhold hatt større skyssutgifter, beregnes godtgjørelsen etter utgifter i henhold til fremlagt regning.

Det beregnes bare reise på billigste måte.

Beregning av skyssgodtgjørelse

Beregningsgrunnlaget for skyssgodtgjørelse er antall tilbakelagte km. Ved beregningen av veilengden avrundes samlet antall km ved frem- og tilbakereisen til nærmeste antall hele km. Veilengden regnes fra legens kontor (bolig), men skjer sykebesøket fra et midlertidig oppholdssted, regnes fra dette hvis reisen derfra til pasienten er kortere. Skjer sykebesøket etter rekvisisjon under en reise, beregnes reisetillegg og skyssgodtgjørelse bare for selve avstigningen. Skjer sykebesøket under fast kontordagsreise, beregnes reisetillegg og skyssgodtgjørelse bare for den tid og det antall km som legen reiser ekstra i anledning sykebesøket.

Reisetillegg og ledsagelse

Reisetillegg og skyssgodtgjørelse kan beregnes ved sykebesøk i avstand over 1 km fra legens kontor (bolig) – en vei.

Ved øyeblikkelig hjelp kan det likevel beregnes skyssgodtgjørelse under 1 km (ikke reisetillegg).

Takst	Tekst	Hon./ref.	Merk.	Rep.
21d	Reisetillegg, bil/tog/båt eller annet skyssmiddel, herunder til fots, per påbegynte halve time. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 14, 15, 21k	135,-	C0, C1	rep.
21k	Reisetillegg, bil/tog/båt eller annet skyssmiddel, herunder til fots, per påbegynte halve time. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2a, 2b, 2cd, 2dd, 2e, 2g, 2h, 3, 14, 15, 21d	159,-	C0, C1, D1	rep.

Merknad C1

Ved bomtur som legen ikke selv er skyld i, godtgjør trygden reisetillegg.

Takst	Tekst	Hon./ref.	Merk.	Rep.
22ad	Fra det tidspunkt selve ledsagelsen iverksettes ytes godtgjørelse for hver påbegynt halvtime med	400,-	C2	rep.
22ak	Fra det tidspunkt selve ledsagelsen iverksettes ytes godtgjørelse for hver påbegynt halvtime med	550,-	C2, D1	rep.
22bd	For ventetid og hjemreise ytes godtgjørelse per deretter påbegynt time med. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 3, 13, 14, 15	450,-	C2	rep.
22bk	For ventetid og hjemreise ytes godtgjørelse per deretter påbegynt time med. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 3, 13, 14, 15	450,-	C2, D1	rep.

Merknad C2

Ledsagergodtgjørelse

Hvis det er nødvendig med lege som ledsager for pasient ved reise til sykehus, ytes godtgjørelse etter disse retningslinjer:

- For den tid som går med til å undersøke og behandle pasienten, regnes vanlig takst for sykebesøk eller konsultasjon.
- Tiden fra sykebesøket/konsultasjonen er avsluttet til reisen med pasienten påbegynnes, regnes som ventetid dersom legen ikke kan utføre annet arbeid.
- Ledsagelse i ambulanse/bil med bære skal dekkes av det regionale helseforetaket.

D. Kvelds-, natt- og helgedagstillegg

Merknad D1

Takstene under:

A: 1ak, 1bk.

B: 2ak, 2ck, 2dk, 2fk, 11ak, 11ck, 11dk.

C: 21k, 22ak, 22bk.

Med mindre annet spesielt er nevnt nedenfor, skal dagtakster alltid benyttes når lege foretar konsultasjon eller sykebesøk i sin legepraksis.

Når legens konsultasjon/sykebesøk finner sted mellom kl. 16 og 08 eller når reisen begynner før kl. 07, og likeså når konsultasjonen eller sykebesøket finner sted dagen før søn- og helgedager til kl. 08 følgende arbeidsdag, samt på offentlige høytidsdager, kan legen likevel benytte ovennevnte kveldstakster i følgende tilfeller:

- ved kommunalt organisert legevakt
- ved uforutsette konsultasjoner/sykebesøk som gjelder øyeblikkelig hjelp og i tilfeller som av medisinske grunner ikke kan utsettes til neste dag, og som legen ikke kan ta i sin ordinære arbeidstid.

Kveldstakster kan ikke benyttes av leger som har åpen praksis i tidsrom som nevnt ovenfor, herunder tilbyr tjenester i form av sykebesøk o.l.

E. Prosedyretakster

Særskilte kirurgitakster

(Takstene gjelder bare for leger med avtale om driftstilskudd med regionalt helseforetak. Det er en forutsetning for bruk av vikar at hjemmelshaver selv kan operere og gjøre bruk av takstene.)

Takst	Tekst	Hon./ref.	Merk.	Rep.
*K01a	Kataraktoperasjon, inntil 500 operasjoner per kalenderår. Benyttes godkjent vikar, gjelder antallsbegrensningen for hjemmelshaver og	6 400,-	E1	0

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
	vikar til sammen			
	Ugyldig takstkombinasjon: alle bortsett fra 3ad			
*K01d	Medisinsk indisert øyelokkoperasjon, 1 øyelokk	2 100,-	E1	0
*K01e	Medisinsk indisert øyelokkoperasjon, 2 øyelokk	3 200,-	E1	0
*K02a	Tonsillektomi. Taksten kan benyttes én gang per pasient	6 400,-	E1	0
*K02b	Adenotomi	3 200,-	E1	0
*K02c	Paracentese med ventilasjonsrør narkose	2 400,-	E1	0
*K02d	Adenotomi ved samtidig paracentese med ventilasjonsrør	3 800,-	E1	0
*K02e	Tonsillektomi ved samtidig paracentese med ventilasjonsrør	7 000,-	E1	0
*K02f	Tonsillektomi ved samtidig adenotomi	7 000,-	E1	0
*K02g	Tonsillektomi ved samtidig adenotomi og paracentese med ventilasjonsrør.	7 500,-	E1	0
	Ugyldig takstkombinasjon: Takstene K02a-K02g er gjensidig utelukkende. Bortsett fra 3ad er alle takster ugyldige			
*K05a	Diagnostisk artroskopi	3 000,-	E1	0
	Ugyldig takstkombinasjon: K05b, K05c			
*K05b	Terapeutisk artroskopi i kne	6 000,-	E1	0
	Ugyldig takstkombinasjon: K05a			
*K05c	Terapeutisk artroskopi i skulder	7 000,-	E1	0
	Ugyldig takstkombinasjon: K05a			

Merknad E1

I tillegg til taksten kan legen benytte takst 3ad og takst 10d.

Lønn til assisterende lege er inkludert i takstene, og denne legen kan ikke kreve refusjon fra trygden i forbindelse med disse operasjonene. Takst 148 (kollegial assistanse) kan kun kreves når assistanse gis av utdanningskandidater.

For øvrig kan K-takstene ikke kombineres med andre takster.

Merknad E2

Når intet særskilt er nevnt, benyttes takstene i det følgende som tillegg til takstene for konsultasjoner og sykebesøk. I takstene er iberegnet utgifter til desinfeksjonsmidler og alminnelig engangsutstyr i forbindelse med dette. I tillegg kan legen kreve dekket av pasienten utgifter i henhold til takstene 10a til 10d. Engangsutstyr som f.eks. sprøyter mv. kan det ikke beregnes ekstra for, da disse utgifter inngår i taksten.

Alminnelige prosedyrer

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
100	Mindre kirurgiske prosedyrer	89,-	E2	rep.
	– Anlegging av blodtomhet			
	Behandling og instruksjon i behandling av urininkontinens med elektrostimulering			
	– Behandling av epistaxis			
	– Biopsi			
	Elektrokauterisering			
	– Enkel uroflowmetri			
	– Fjerning av dyptsittende fremmedlegemer i cornea eller conjunctiva			
	– Fjerning av fastsittende fremmedlegemer i cornea eller conjunctiva			
	– Fjerning av fremmedlegemer i nese, øre og svelg			
	– Fjerning av tungebånd			
	– Implantering av medikamentimplantater			
	– Incisjon av peritonsillær abscess			
	– Infusjon av plasmasubstitutter eller andre væsker			
	– Injeksjon av legemidler i ledd, slimpose og senes			
	– Injeksjonsbehandling av hemorroider			
	– Intravenøs injeksjon/infusjon av særlig vevstoksisk legemiddel (f.eks. cytostatika)			
	– Intravenøs injeksjon av medikament som krever særlig nøyaktighet			
	– Kirurgisk fjerning av små svulster, vorter, nævi, del av negl			
	– Kryokirurgi med flytende nitrogen			
	– Kryokirurgi med annen frysemetode			

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
	<ul style="list-style-type: none"> – Operativ biopsi fra hud og slimhinne Paracentese av trommehinnen – Skifting av store sår Skrape/stansebiopsi fra hud/slimhinne – Sår behandlet med sutur Taking og forsendelse eller analyse av arteriell blodgass – Tamponade v/epistaxis – Tåreveisbehandling – Variceinjeksjon Venepunksjon og capilær blodprøve på 0,5 ml microtainerrør på barn under 7 år – Veneseccio – Ørerensning ved skylling/sug 			
101	<p>Individuell, strukturert veiledning ved tidlig intervensjon relatert til kosthold og/eller fysisk aktivitet for pasienter med høyt blodtrykk, diabetes 2 eller sykkelig overvekt (BMI >30). Taksten bygger på undersøkelse av pasientens helsetilstand og omfatter kartlegging av risikobilde. Det er en forutsetning at legen benytter program godkjent av Helsedirektoratet, og at det skrives ut «grønn resept», som alternativ til medikamentell behandling, med et individuelt tilpasset opplegg for kosthold og/eller fysisk aktivitet og en plan for pasientens oppfølging. Taksten kan bare benyttes overfor pasienter som ikke står på medikamentell behandling for aktuell sykdom. Taksten kan benyttes inntil 3 ganger per pasient per år.</p> <p>Ugyldig takstkombinasjon: 2c, 3b</p>	150,-	E2	0
102	<p>Oppstart (første konsultasjon) av individuell strukturert røykeavvenning som ledd i behandling av sykdom, etter anerkjent program</p> <p>Taksten kan benyttes inntil to ganger per pasient per år.</p> <p>Ugyldig takstkombinasjon: 2c, 3b</p>	150,-	E2	0
103	<p>Anoskopi. Takst 100 kan benyttes i tillegg ved biopsi.</p> <p>Ugyldig takstkombinasjon: 1401</p>	70,-	E2	0
104	<p>Rektoskopi. Takst 100 kan benyttes i tillegg ved biopsi.</p>	175,-	E2	0
105	<p>Større kirurgiske prosedyrer</p> <ul style="list-style-type: none"> – Adekvat åpning av dyp abscess/flegmone – Behandling av pararitium/paronychia med eksisjon av nekrotisk vev – Blodtapping i behandling av hemokromatose eller polycytemi – Blæreunksjon eller kateterisering ved urinretensjon – Blæreskyllinger – Elektrodesikasjon/Curettage av hudtumor – Finnålsbiopsi (f.eks. a.m. Frantzén) eller punksjonsbiopsi (f.eks. «tru-cut») – Fjerning av fastsittende fremmedlegeme i hud – Fjerning av fremmedlegeme under hudnivå – Fjerning av mindre tumor under hudnivå, f.eks. overflatisk tumor mammae og lymfeknute – Fjerning av spyttstein – Kirurgisk fjerning av aterom/stort nævus – Kirurgisk fjerning av hele neglen (ablatio unguis) – Kirurgisk fjerning av svulst/aterom/nævus i ansikt – Ligatur av hemorroider – Mageskylling ved forgiftninger – Prøveunksjon av ledd og pleura for innsending av prøve – Radikaloperasjon av inngrodd negl (kilereseksjon) 1 tå/finger – Spinalunksjon med tapping av spinalvæske til videre undersøkelse – Strikkbehandling av hemorroider – Synovectomi – Sår behandlet med eksisjon av sårtrand og sutur – Sår som trenger mer inngående sårtoilette på grunn av knusing eller forurensning 	176,-	E2	rep. 70 %

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
	– Tapping av hydrocele, spermatocele og ledd			
	– Tapping av pleuravæske eller ascites			
106a	Gipsing, bandasjering og avstøpning	132,–	E2	rep. 70 %
	– Avstøpning/avtrykk for fremstilling av innleggssåle;			
	Zinklimbandasje eller annen leggsårbehandling			
	– Bandasjering av fractura clavicularae. Reponering av kjeveluksasjon			
	– Immobilisering av frakturer uten dislokasjon som f.eks. fissura radii/tibiae/antebrachii hos barn			
	– Midlertidig bandasjering av luksasjoner og brudd i store ledd og knokler			
	– Reponering av luksert skulder eller albue			
	– Skifting av gåbandasjer			
	– Skifting av små gipsbandasjer på underarm og hånd, og på ekstremiteter hos barn			
106b	Behandling av frakturer som krever reponering i anestesi og ev. røntgenkontroll før og etter, som f.eks. fract. radii typica	300,–	E2	rep.
*107c	Intraarteriell/intrakavernøs injeksjon av medikamenter	125,–	E2	rep. 50 %
108a	Diagnostisk ultralyd hos allmennlege for påvisning og kvantitering av resturin	100,–	E2	0
108b	Diagnostisk ultralyd hos allmennlege ved leieusikkerhet ved termin	100,–	E2	0
108c	Diagnostisk ultralyd hos allmennlege ved blødning i 1. trimester	100,–	E2	0
108d	Diagnostisk ultralyd hos allmennlege ved mistanke om blodpropp i ekstremiteter	100,–	E2	0
108e	Diagnostisk ultralyd hos allmennlege ved mistanke om sykdom i galleblære eller hovedpulsåre.	100,–	E2	0
108f	Diagnostisk ultralyd hos allmennlege ved vurdering av hudnære sykelige prosesser (abscesser, cyster mv.).	100,–	E2	0
109	Årskontroll av diabetes, jf. NOKLUS-skjema. Taksten kan benyttes inntil én gang per år.	60,–	E2	0
110	Individuell prevensjonsveiledning. Det forutsettes at legen orienterer om de forskjellige metoder man har til rådighet, slik at pasienten kan få anledning til å velge den metode som er mest akseptabel i det enkelte tilfellet. Videre forutsettes det at pasienten gis den nødvendige legeundersøkelse og instruksjon vedrørende den aktuelle metode. Ugyldig takstkombinasjon: 2c, 3b	140,–	E2	0

Gastroenterologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*112a	Gastroskopi	650,–	E2	0
*112b	Tillegg for biopsi	50,–	E2	rep. 5
*114a	Sigmoidoskopi (til colon descendens). Ugyldig takstkombinasjon: 115a	650,–	E2	0
*114c	Tillegg for biopsi	50,–	E2	rep. 2
*115a	Koloskopi (til ileum). Ugyldig takstkombinasjon: 114a	1 950,–	E2	0
*115b	Tillegg for biopsi	50,–	E2	rep. 10
*116	Polypektomi med slynge/blokkering av striktur	225,–	E2	rep.
*120	Absorpsjonsundersøkelse og pusteprobe med isotop	225,–	E2	0
121a	Karbohydratbelastning. Ugyldig takstkombinasjon: 708a	150,–	E2	0

Indremedisin

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*125	Ultralydundersøkelse med ekstern probe	100,–	E2	rep.
*126	Intravenøs cytostatikabehandling gitt av, eller under oppsyn av, spesialist i onkologi	300,–	E2	0
*127a	Beinmargspunksjon, taking av prøve og utstryking	200,–	E2	0

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*127b	Farging av preparat	20,-	E2	0
*127c	Bedømmelse av preparat.	90,-	E2	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 127d			
*127d	Bedømmelse av preparat og vurdering av jernfarging.	100,-	E2	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 127c			
128a	Trykkmåling med doppler ved perifer karlidelse	110,-	E2	0
*128c	Oscillometri eller transkutan SAO2-måling ved perifere karlidelser eller lungesykdommer. Taksten kan også brukes av anestesileger, kirurger, hudleger og pediatere	90,-	E2	0
*129a	Arbeids-EKG med gradert belastning ved sykkelergometer/tredemølle inkl. taking og tyding av EKG.	410,-	E2	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 707			
*129c	Ambulant kontinuerlig minimum 24 timers registrering av EKG på opptaksmedium. Tyding, teknisk assistanse, bruk av utstyr mv.	330,-	E2	
	Ugyldig takstkombinasjon: 129g			
*129d	Fullstendig ekkokardiografisk undersøkelse uten dopplerundersøkelse. Bruk av taksten krever godkjenning av sentralstyret. Gjelder ikke for leger som har fått spesialistgodkjenning i hjertesykdommer etter 1. september 1994.	450,-	E2	0
*129e	Dopplerundersøkelse med måling av blodstrømhastighet i hjertet og store kar. Bruk av taksten krever godkjenning av sentralstyret. Gjelder ikke for leger som har fått spesialistgodkjenning i hjertesykdommer etter 1. september 1994.	300,-	E2	0
129f	Ambulant kontinuerlig 24 timers registrering av blodtrykk. Tyding, teknisk assistanse, bruk av utstyr mv.	367,-	E2	0
129g	Ambulant kontinuerlig minimum 24 timers registrering av EKG på opptaksmedium.	250,-	E2	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 129c, 707			
*129h	Pacemakerkontroll	250,-	E2	0

Kirurgi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*130g	Tapping av hydrocele/spermatocoele med samtidig sklerosering	250,-	E2	0
*134a	Reseksjon av hammertå	325,-	E2	rep.
*134b	Avmeisling av eksostose ved hallux valgus o.l.	325,-	E2	rep.
*134e	Fjerning av osteosyntesemateriell	325,-	E2	rep.
*134f	Fasciotomi, tenotomi	325,-	E2	rep.
*137e	Sene-/ligament-/kapselsutur	325,-	E2	rep.
*138	Operasjon ved residiv av inngrodd negl	650,-	E2	rep.
*139a	Uretrocystoskopi	650,-	E2	0
*139b	Tillegg for biopsitaking og brenning	150,-	E2	0
*140a	Fjerning av ganglion/bursa	1 900,-	E2	0
*140b	Artrodese	1 900,-	E2	0
*140c	Operasjon av Dupuytren's kontraktur	1 900,-	E2	rep. 50 %
*140d	Operasjon av hallux valgus	1 900,-	E2	0
*140e	Brokkoperasjon	1 900,-	E2	0
*140f	Operasjon av hidrosadenitt	1 900,-	E2	0
*140g	Osteotomi	1 900,-	E2	0
*140h	Operasjon av sacralcyste	1 900,-	E2	0
*140i	Operasjon for entrapment av nerve	1 900,-	E2	0
*140j	Operasjon for tennisalbue/epicondylitt	1 900,-	E2	0
*140k	Spalting av senekanaler og seneskjeder	1 900,-	E2	0
*140l	Hemorroideoperasjon (tilsv. a.m. Milligan)	1 900,-	E2	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 103			
*141a	Enkel cystometri/uroflowmetri	260,-	E2	0
*141c	Kombinert registrering av trykk og flow i nedre urinveier	650,-	E2	0
*141d	Ultralydundersøkelse med rektal probe	200,-	E2	0
*142c	Dilatasjon av anus/instrumentell sfinkterotomi i adekvat analgesi	325,-	E2	0
*143a	Plastikkirurgiske korreksjoner med lappeplastikk eller hudtransplantasjon	450,-	E2	rep.

Takst	Tekst	Hon./ref.	Merk.	Rep.
*143c	Dobbeltsidig vasektomi for sterilisering. Pasientbetaling kr 1 200,-. Taksten refunderes ikke av trygden.			E2 0
	Ugyldig takstkombinasjon: Alle			
*143e	Fjerning av dyptliggende tumor, f.eks. tumor mammae, lipom, lymfeknute, ondartede svulster og tumores/lesjoner i ansikt	600,-		E2 rep.
*143f	Fjerning av nevrinom	450,-		E2 rep.
*143g	Fimoseoperasjon og forhudsplastikk ved forhudsykdommer	550,-		E2 0
*145b	Variceoperasjon	550,-		E2 rep.
*146b	Senetransposisjon	625,-		E2 rep.
148	Nødvendig kollegial assistanse utført av lege ved operasjoner per time	325,-		rep.

Anestesiologi inkludert lokalbedøvelse

Typeinndeling:

OVA: Overflateanestesi ved inndrypping, spray, pensling, installasjon o.a.

F.eks.: conjuntiva, cornea, tåreveier, trommehinne, nese, svelg.

INA: Infiltrasjon (injeksjon), f.eks. hud og slimhinne før biopsi, kirurgi.

Før inngrep i øre, svelg, tåresekk. I frakturhematom, senefester, bursae, seneskjeder.

ANA: Andre anestesi- og analgesiformer som regional intravenøs anestesi. Kryoterapi i smertebehandling.

BLA: Blokk- (lednings-)anestesi. F.eks. perifere av nerver (også interkostalnerv), pleksus, ganglier, ev. paracervikal blokk.

BLS: Sentrale blokk, epidural, spinal.

Takst	Tekst	Hon./ref.	Merk.	Rep.
149a	Lokalbedøvelse og triggerpunktanestesi. Ugyldig takstkombinasjon: 149b, 149h og 155	30,-		E2 rep. 50 %
*149b	OVA i urethra hos menn ved skopi eller terapeutisk blokkering. Ugyldig takstkombinasjon: 149a, 149g, 149h og 155	50,-		E2 0
149g	BLA av penis, funikkel, 1 ekstremitetsnerve og ved intracelære inngrep. Paracervikal blokk. Ugyldig takstkombinasjon: 149b, 149h og 155	100,-		E2 0
149h	BLA som omfatter ekstremiteter t.o.m. håndledd/ankel, ev. pleksus. Ugyldig takstkombinasjon: 149a, 149b og 155	175,-		E2 0
*151a	Narkose inntil 30 min. For nødvendige forundersøkelser kan takst 3 og ev. takst 4b benyttes. Ved tannbehandling gjelder takstene for anestesi kun når behandlingen godtgjøres av trygden. Taksten gjelder for spesialist i anestesiologi.	500,-		E2 0
*151b	Tillegg for tidsbruk per påbegynt 15 min. utover 30 min. narkose/sedasjon og ved spinal/epiduralanestesi. For nødvendige forundersøkelser kan takst 3 og ev. takst 4b benyttes. Ved tannbehandling gjelder takstene for anestesi kun når behandlingen godtgjøres av trygden. Taksten gjelder for spesialist i anestesiologi.	200,-		E2 rep.
*151c	Legetilsyn etter avsluttet narkose og ved farmakologisk uttesting av medikament ved smertebehandling	150,-		E2 0
*152	Bruk av elektronisk overvåkingsutstyr i forbindelse med intervensjonell smertebehandling	300,-		E2 0
*153b	BLS (epidural og spinal). Taksten gjelder kun for spesialister i anestesiologi og nevrologi	325,-		E2 0
*153d	Sympatikusblokader, intravenøs, stellatum osv. Taksten gjelder kun for spesialister i anestesiologi og nevrologi	325,-		E2 0
*153e	ANA, regional, intravenøs, interpleural. Taksten gjelder kun for spesialister i anestesiologi og nevrologi	325,-		E2 0
*154a	Diagnostisk og terapeutisk blokk av perifere nerver. Taksten gjelder kun for spesialister i anestesiologi og nevrologi. Taksten kan ikke benyttes ved radiofrekvensbehandling.	100,-		E2 rep. 50 % x5
154b	Instruksjon av TNS, 3 første ganger	300,-		E2 0
154c	Instruksjon av TNS, ut over 3 ganger	100,-		E2 0
*155	Annen injeksjon av lokalanestesi. Taksten gjelder kun for spesialister i anestesiologi, nevrologi, reumatologi og fysikalsk medisin.	50,-		E2 rep. 1

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*156	Ugyldig takstkombinasjon: 149 Vurdering og oppfølging av opioidbehandling ved smertebehandling. Det forutsettes nært samarbeid med fastlege.	200,-	E2	0

Allergologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*176	Epikutane allergiprøver (lappeprøver) per serie à 10 prøver. Taksten inkluderer utgifter til allergenekstrakt.	70,-	E2	rep. 5
177a	Perkutane allergiprøver (prikk, rispeprøver), vanlig serie (inntil 5). Taksten inkluderer utgifter til allergenekstrakt.	90,-	E2	0
177b	Ugyldig takstkombinasjon: 177b, 177c Perkutane allergiprøver (prikk, rispeprøver), vanlig serie (6–10). Taksten inkluderer utgifter til allergenekstrakt.	135,-	E2	0
177c	Ugyldig takstkombinasjon: 177a, 177c Perkutane allergiprøver (prikk, rispeprøver), vanlig serie (11–20). Taksten inkluderer utgifter til allergenekstrakt.	200,-	E2	0
*177d	Ugyldig takstkombinasjon: 177a, 177b Hyposensibiliserende behandling ved allergi. Taksten kan benyttes av spesialist i indremedisin, pediatri, øre-nese-halssykdommer, hudsykdommer og lungesykdommer.	140,-	E2	0
*177g	Allergologisk utredning (taksten kan benyttes én gang i året). Taksten er forbeholdt spesialist i barnesykdommer, venerologi, hudsykdommer, indremedisin, lungesykdommer eller øre-nese-hals-sykdommer.	55,-	E2, E5	0

Gynekologi og fødselshjelp

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*205a	Utredning av urininkontinens. Taksten kan benyttes av urolog.	110,-	E2	0
*205b	Behandling og instruksjon i behandling av urininkontinens med elektrostimulering	90,-	E2	0
*206	Sterilisering via laparoskop på medisinsk indikasjon/diagnostisk laparoskopi	800,-	E2	0
*207a	Hysteroskopi	950,-	E2	0
*207b	Biopsi ved hysteroskopi	50,-	E2	rep. 2
*207c	Fjerning av polyp i livmorhule med hysteroskopi	225,-	E2	0
*208	Kolposkopi	52,-	E2	0
*209	Gynekologisk kryokirurgi	300,-	E2	0
*210	Operativ behandling av cervixdysplasier, laserbehandling og behandling med thermoslynge	1 235,-	E2	0
*211a	Gynekologisk ultralydundersøkelse av gravide og undersøkelse med abdominalprobe ved mistenkt svangerskapspatologi og ved gynekologisk problemstilling. Taksten refunderes for inntil 1 ultralydundersøkelse under svangerskap. Ytterligere undersøkelser refunderes hvis medisinsk indisert.	60,-	E2	0
*211b	Ultralydundersøkelse av gravide og ultralydundersøkelse med biofysisk profil ved mistenkt vekstretardasjon (vektestimering, vurdering av fostervannsmengde og respirasjonsbevegelser). Taksten refunderes inntil 2 ganger under svangerskap. Ytterligere undersøkelser refunderes hvis medisinsk indisert. Taksten kan repeteres 1 gang ved flerlingeundersøkelse.	260,-	E2	rep. 1
*211c	Ultralydundersøkelse med vaginal probe	182,-	E2	0
*211d	Kartlegging av livmorhule med væskesonografi	400,-	E2	0
*211e	Dopplerundersøkelse av høyrisikogravide. Taksten kan repeteres 1 gang ved flerlingeundersøkelse. Taksten kan kombineres med 211b	100,-	E2	rep. 1
*212a	Cervikal abrasio/portiobiopsier/corpus abrasio	325,-	E2	0
*212b	Perineoplastikk	650,-	E2	0
214a	Innsetting og skifting av spiral og prevensjonsstav i huden. Ugyldig takstkombinasjon: 214b	140,-	E2	0
214b	Tilpassing/vedlikehold av pessar og østrogenring.	150,-	E2	0

Takst	Tekst	Hon./ref.	Merk.	Rep.
	Ugyldig takstkombinasjon: 214a			
214c	Endometriebiopsi/cytologisk prøvetaking fra uterinhulen	190,-	E2	0
215	Særlig tidrovende arbeid ved: – steriliseringssaker <math>cr>abortsaker og henvisning til amniocentese (tillegg for konsultasjoner når slike har funnet sted).	200,-	E2	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 2c			
*216	CTG – registrering i svangerskap «Non-stress-test»	147,-	E2, E6	0
217a	Første gangs fullstendig undersøkelse og veiledning av gravide samt utfylling av godkjent svangerskapsjournal.	130,-	E2	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 4b, 217b, 217c			
217b	Tillegg for senere graviditetskontroll (kan benyttes inntil 5 ganger i svangerskapet og skal avmerkes på legeregningene med romertall I til V).	70,-	E2	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 4b, 217a			
217c	Graviditetskontroll utført av jordmor. Taksten utløses når jordmor foretar 2. gangs eller senere graviditetskontroll i samarbeid med lege, men uten samtidig legekonsultasjon. Det er en forutsetning at jordmoren er ansatt hos den legen som utløser taksten, og at Arbeids- og velferdsetaten gis særskilt melding om ansettelsesforholdet. Taksten kan kombineres med 217b. Ved samtidig konsultasjon hos lege kan 217c ikke benyttes.	125,-	E2	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 4, 217a			
*217d	Tillegg ved undersøkelse av høyrisikosvangerskap	100,-	E2	0
*218	Utredning av infertilitet eller endokrinologiske forstyrrelser. Taksten kan benyttes av spesialist i gynekologi, urologi og indremedisin	200,-	E2	0

Hud- og veneriske sykdommer

Takst	Tekst	Hon./ref.	Merk.	Rep.
*250	Undersøkelse av føflekker og andre pigmenterte hudforandringer med dermatoskop (taksten kan bare benyttes av spesialist i hudsykdommer og spesialist i kirurgi og plastikkirurgi)	120,-	E2	0
*251	Fotodynamisk behandling (PDT) av basalcellekarsinom (BCC) og aktinisk keratose (AK). Ved AK bare for pasienter med minst 10 lesjoner eller med nedsatt immunforsvar. Taksten inkluderer utgifter til medikament og materiell	1 550,-	E2	0
*252	Behandling med dermojet intrakutan injeksjon, per injeksjon	14,-	E2	rep.
*253	Undersøkelse av: – hud – hår – urin (fluorescens)	20,-	E2	0
*254	PUVA og UV-B-behandling, per felt	47,-	E2, E9	rep.
*255a	PUVA, UV-A og UV-B helkroppsbehandling	68,-	E2, E9	0
*255b	Kombinasjonsbehandling	84,-	E2, E9	0
*256a	Lokalbad	32,-	E2, E9	0
*256b	Helkroppsbad	52,-	E2, E9	0
*256c	Påsmøring av medikament på inntil 25 % kroppsflate	32,-	E2, E9	0
*256d	Hodebunnsbehandling inkl. innsømming og vask/påsmøring av medikament, inntil 25 % av kroppsflate	52,-	E2, E9	0

Merknad E9

Når behandling gis annet sted enn på dermatologens faste kontor, forutsettes det at dermatologen har såvel full kontroll som det fulle ansvar både over utstyr og for behandling. I den tiden dermatologen ikke er tilstede må behandlingen overvåkes av fagutdannet personell som har nødvendig kjennskap til lysbehandling. Dermatologen må ha jevnlig tilsyn med behandlingsstedet. Takst 254, 255 og 256 kan bare brukes av dermatologer. For spesialister utdannet før 1991 kreves særskilt godkjenning fra sentralstyret for bruk av takstene 254 og 255.

Øre-nese-halssykdommer

Takst	Tekst	Hon./ref.	Merk.	Rep.
*301a	Vestibularisundersøkelser/undersøkelse av likevektssansen inklusiv kalorisk prøve	120,-	E2	0

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*301b	Vestibularisundersøkelser/taking ved video-nystagmografi	120,-	E2	0
*301c	Vestibularisundersøkelser/tyding ved video-nystagmografi	100,-	E2	0
*301d	Video-nystagmo-okulografi	270,-	E2	0
*302	Tilpassing av tinnitusmaske inkludert veiledning av pasient. Det forutsettes at legen selv utfører arbeidet.	170,-	E2	0
*303	Avstøpning av øregang	71,-	E2	50 %
*306	Punksjon av antrum	150,-	E2	50 %
*308	Submukøs septumreseksjon med eller uten konkotomi	408,-	E2	50 %
*309	Mindre bihuleoperasjon (bred åpning av antrum) partiell etmoidalreseksjon, trepanasjon av pannehule	260,-	E2	50 %
310	Epistaxis, behandling av pågående blødning med bakre tamponade	200,-	E2	0
*311a	Endoskopisk undersøkelse av øvre og/eller nedre luftveier	184,-	E2	0
*311c	Stroboskopi. Ugyldig takstkombinasjon: 311a	400,-	E2	0
*313	Undersøkelse av nesens bihuler med ultralyd	68,-	E2	50 %
*314	Antroskopi	300,-	E2	50 %
*315	Fjerning av polypper i nese	300,-	E2	50 %
*317b	Paracentese med ventilasjonsrør	500,-	E2	50 %
*318a	Trommehinneprotese, ett øre	180,-	E2	1
*318b	Omfattende rensing av radikalhulen, ett øre	120,-	E2	1

Hørselsmåling

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*321	Toneaudiometri med luft- og beinledning	86,-	E2	0
322	Toneaudiometri med luftledning	40,-	E2	0
*323	Taleaudiometri med tre-tall-prøve og enstavelsesord	105,-	E2	0
*324a	Utprøving og tilpassing av høreapparat. Ugyldig takstkombinasjon: 324b	195,-	E2	0
*324b	Utprøving og tilpassing av mer enn ett høreapparat. Ugyldig takstkombinasjon: 324a	235,-	E2	0
*324c	Instruksjon i bruk av høreapparat. Ugyldig takstkombinasjon: 324e	120,-	E2	0
*324d	Bestemmelse av nytten av høreapparat ved taleaudiometri i fritt felt, kvantitativt med tallprøven, kvalitativt med enstavelse-D.B.-ordlister	70,-	E2	0
*324e	Oppfølgende kontroll og ytterligere instruksjon i bruken/eventuell justering av høreapparat. Ugyldig takstkombinasjon: 324c	94,-	E2	0
325	Undersøkelse av ett eller begge ører for: – recruitment diplakusi; terskelvandring – impedanseendring tympanometri bekesyaudiometri. Taksten kan repeteres dersom flere typer undersøkelser foretas	82,-	E2	rep. 50 %
*326a	Uformelle prøver og lekeaudiometri på barn	130,-	E2	0
*326b	Uformelle prøver på barn (screeningaudiometri refunderes ikke av trygden)	31,-	E2	0
*328a	Elektrisk reponsaudiometri ERA/lydtrykksmåling in situ/otoakustiske emisjoner	123,-	E2	0

Øyesykdommer

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*400	Undersøkelse og behandling hos øyelege. Ugyldig takstkombinasjon: K01a, b, c, d og e	139,-	E2	0
402	Tonometri hos allmennlege. Ugyldig takstkombinasjon: 400	120,-	E2	0
*403a	Shirmers prøve	60,-	E2	0
*403b	Sondering av nedre tåreveier fra tåresekk mot nesebein	350,-	E2	0
*404a	Fotografering av fremre avsnitt	40,-	E2	1

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*404b	Fotografering eller digital registrering (SLO) av bakre avsnitt	82,-	E2	50 %
*404c	Tillegg for angiografisk undersøkelse av øyebunn	800,-	E2	1
*405a	Ultralyd/Pachymetri (én gang per pasient)/Blood flow/Elektroretinografi	50,-	E2	50 %
*405b	Tillegg for autoperimetri/Goldmann	120,-	E2	50 %
*406a	Fjerning av chalazion	500,-	E2	50 %
*406b	Enkel kirurgi på øyelokk	500,-	E2	50 %
*407	Laseroperasjon. Gjelder ikke refraksjonsanomalier.	915,-	E2	50 %
*408a	Merarbeid ved undersøkelse av barn under 7 år	90,-	E2	0
*408b	Merarbeid ved undersøkelse av barn med lesevansker	81,-	E2	0
*408c	Merarbeid ved undersøkelse av utviklingshemmede	81,-	E2	0
*409	Tillegg for bruk av kontaktglass	30,-	E2	50 %
*410	Undersøkelse ved ortoptist ansatt hos øyelege	370,-	E2	0
*411	Tilpassing av svaksyntoptikk/medisinske linser	100,-	E2	0
*412	OCT (optical coherence tomography) av bakre avsnitt	198,-	E2	50 %

Lungesykdommer

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
501	Inhalasjonsbehandling med bronkolytika tilført kontinuerlig med nebulisator (minst 5 minutter). Ugyldig takstkombinasjon: 507b, 507d	62,-		50 %
*502a	Dynamisk spirometri (flow-volume-curve). Ugyldig takstkombinasjon: 506, 507c, 507d	195,-		0
*502b	Ved gjentatt undersøkelse etter bronkolytisk medikasjon. Ugyldig takstkombinasjon: 501, 506, 507c, 507d	244,-		0
*504	Framkalling av svette til elektrolyttundersøkelse. Taksten kan benyttes av pediater	103,-		0
506	Bestemmelse av maksimal ekspiratorisk strømningshastighet PEF på barn under 7 år. Ugyldig takstkombinasjon: 507	28,-		0
507c	Dynamisk spirometri (flow-volume-curve). Taksten kan kun anvendes av allmennleger. Ugyldig takstkombinasjon: 506.	200,-		0
507d	Ved gjentatt undersøkelse etter bronkolytisk medikasjon. Taksten kan kun anvendes av allmennleger. Ugyldig takstkombinasjon: 501, 506	250,-		0
*508	Bestemmelse av statisk lungevolum ved hjelp av body-boks. Taksten kan benyttes av pediater	305,-		0
*509	Bestemmelse av lungenes «CO transfer factor». Taksten kan benyttes av pediater.	215,-		0
*510b	Provokasjonsundersøkelse av luftveiene etter standardisert opplegg. Taksten kan benyttes av pediater. Ugyldig takstkombinasjon: 510f	300,-		0
510c	Bestemmelse av anstrengelsesutløst luftveisobstruksjon	200,-		0
510d	Bestemmelse av langvarig reversibilitetstest med PEF-registrering på eget skjema	200,-		0
*510e	Vurdering av ventilasjon eller oksygenmetning under arbeidsbelastning. Taksten kan benyttes av pediater	300,-		0
*510f	Bestemmelse av NO i ekspirasjonsluften. Taksten kan benyttes av pediater. Ugyldig takstkombinasjon: 510b.	200,-		0

Nervesykdommer og sinnslidelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*600	Full nevrologisk/reumatologisk undersøkelse, herunder samtale med pasienten. Taksten kan benyttes ved konsultasjon hos nevrolog, reumatolog, spesialist i fysikalsk medisin og rehabilitering eller pediater. Ugyldig takstkombinasjon: 605	490,-		0
*605	Nevrologisk undersøkelse ved nevrokirurg, spesialist i ortopedisk kirurgi, øre-nese-hals-lege eller anestesilog.	230,-		0

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
612a	Ugyldig takstkombinasjon: 600 Nødvendig samtale med pårørende/foresatt til pasient med psykiatrisk eller nevrologisk sykdom, kronisk alvorlig sykdom, terminal sykdom eller rusmiddelproblem, eller pårørende/foresatt til barn med psykisk utviklingshemming. Grunnlaget for bruk av taksten må fremgå av diagnose og journalnotat. Taksten kan kun benyttes ved alvorlig sykdom som for eksempel: langt fremskreden hjertesvikt langt fremskreden lungesykdom invalidiserende nevrologiske lidelser (som f.eks. langt fremskreden multippel sklerose eller muskeldystrofi, ikke f.eks. isjias) dårlig regulert diabetes og/eller diabetes med alvorlige senkomplikasjoner aktiv kreftsykdom slag med betydelig sekvele alvorlige infeksjonssykdommer (f.eks. HIV-infeksjon) skader med alvorlige følgetilstander.	200,-		0
612b	Ugyldig takstkombinasjon: 1a, 1b, 2c, 3b, 11c, 12c, 612b Nødvendig samtale med foreldre/foresatte ved pediatrike (yngre enn 18 år) problemstillinger knyttet til skoleproblemer, mobbing, atferdsvansker, innvandrer/flyktningfamilie, søvnproblemer, enurese/enkoprese, atopiske sykdommer, sykkelig overvekt, anoreksi.	200,-		0
615	Ugyldig takstkombinasjon: 1a, 1b, 2c, 3b, 11c, 12c, 612a Samtaleterapi ved allmennlege med minst 15 minutters varighet med pasienter med psykiske lidelser.	200,-		0
616	Ugyldig takstkombinasjon: 1b, 2c, 3bd, 11c, 12cd, 600, 605, 621, 622, 623, 624 Særlig tidrovende arbeid ved henvisning til eller innleggelse i psykiatriske og barnepsykiatriske institusjoner, behandlingshjem, i kursted for alkoholikere eller spesialklinikk for narkomane og psykisk utviklingshemmede (tillegg for konsultasjoner når sådanne har funnet sted)	250,-		0
617	Bruk av anerkjent skjema for kartlegging av psykiatrisk og/eller nevrologisk sykdom, ved mistanke om alkoholmisbruk, f.eks. Alcohol Use Disorders Identification (WHO), og ved kroniske hodepinetilstander.	60,-		0
618	Overvåket urinprøvetaking av pasient i legemiddellassistert rehabilitering (LAR)	150,-		0

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Egen.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*621a	Psykoterapi minst 1/2 time. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 7, 11, 12, 615, 621b, 621c, 621d	323,-	16,-	307,-	B2, E5, E6	0
*621b	Psykoterapi minst 1 time. Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 7, 11, 12, 615, 621a, 621c, 621d	467,-	160,-	307,-	B2, E5, E6	0
*621c	Psykoterapi minst 1 ½ time Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 7, 11, 12, 615, 621a, 621b, 621d	704,-	244,-	460,-	B2, E5, E6	0
*621d	Psykoterapi minst 2 timer Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 7, 11, 12, 615, 621a, 621b, 621c	938,-	324,-	614,-	B2, E5, E6	0

Merknad E5

Det ytes refusjon etter honorartakstene for behandling av barn under 18 år.

Takst 621a og 621b kan benyttes ved terapeutisk arbeid per telefon under pågående behandlingsopplegg.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Egen.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*622a	Gruppeterapi per gang (det godtgjøres bare for behandling av inntil 8 personer)	550,-	550,-	0,-	B2, E5, E6	0

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Egen.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*622b	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 7, 11, 12, 615, 623, 624 Tillegg per person	307,-	0,-	307,-	B2, E5,	rep. 7
*623a	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 7, 11, 12, 615, 623, 624 Psykoterapeutisk familiararbeid minst 1/2 time	323,-	16,-	307,-	B2, E5,	0
*623b	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 7, 11, 12, 615, 621, 622, 623b, c, d Psykoterapeutisk familiararbeid minst 1 time	509,-	202,-	307,-	B2, E5,	0
*623c	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 7, 11, 12, 615, 621, 622, 623a, c, d Psykoterapeutisk familiararbeid minst 1 1/2 time	764,-	304,-	460,-	B2, E5,	0
*623d	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 7, 11, 12, 615, 621, 622, 623a, b, d Psykoterapeutisk familiararbeid minst 2 timer	1018,-	404,-	614,-	B2, E5,	0
	Ugyldig takstkombinasjon: 1, 2, 3, 7, 11, 12, 615, 621, 622, 623a, b, c				E6	

Merknad E6

Taksten inkluderer for- og etterarbeid, og er forbeholdt spesialister i psykiatri eller barnpsykiatri. Trygden yter godtgjørelse etter taksten også for behandling gitt av leger under psykiatrisk og barnpsykiatrisk spesialutdanning ved institusjon som teller i hovedutdanningen og under supervisjon og attestasjon av overordnet spesialist.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Egen.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*624a	Tillegg for medisinsk vurdering hos spesialist i psykiatri eller barnpsykiatri i forbindelse med psykoterapeutisk arbeid, per gang (for 1/2 time). Ugyldig takstkombinasjon: 622a, 622b, 624b	105,-	105,-	0,-	E6	0
*624b	Tillegg for medisinsk vurdering hos spesialist i psykiatri eller barnpsykiatri i forbindelse med psykoterapeutisk arbeid, per gang (for behandling ut over 1/2 time). Ugyldig takstkombinasjon: 622a, 622b, 624a	165,-	165,-	0,-	E6	0
*625a	Grundig personlighetsvurdering av ny pasient hos spesialist i psykiatri	1 600,-	1 600,-	0,-	E6	0
*625b	Senere personlighetsvurdering av spesialist i psykiatri. Kan benyttes inntil 2 ganger per år dersom dette anses medisinsk nødvendig.	610,-	610,-	0,-	E6	0
*626	Tillegg for psykoterapi med barn under 18 år	150,-	150,-	0,-	E6	0

Pediatri

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
*651a	Nødvendig samtale med foreldre/foresatte ved pediatriske problemstillinger: Skoleproblemer, mobbing, atferdsvansker, innvanderer/flyktningfamilie, søvnproblemer, enurese/enkoprese, hodepine, magesmerter, epilepsi, cerebral parese, mental retardasjon, atopiske sykdommer (for første halvtime). Taksten kan benyttes av spesialist i barnesykdommer og barnpsykiatri ved behandling av barn under 18 år. Taksten kan benyttes av spesialist i hud- og veneriske sykdommer ved behandling av barn under 18 år med atopiske lidelser. Ugyldig takstkombinasjon: 3b		233,-	0
*651b	Nødvendig samtale med foreldre/foresatte ved pediatriske problemstillinger: Skoleproblemer, mobbing, atferdsvansker, innvanderer/flyktningfamilie, søvnproblemer, enurese/enkoprese, hodepine, magesmerter, epilepsi, cerebral parese, mental retardasjon, atopiske sykdommer (for senere påbegynt halvtime). Taksten kan benyttes av spesialist i barnesykdommer eller barnpsykiatri ved behandling av barn under 18 år. Taksten kan benyttes av spesialist i hud- og veneriske sykdommer ved behandling av barn under 18 år med atopiske lidelser. Ugyldig takstkombinasjon: 3b		233,-	rep.

Utviklingshemming

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
660	Merarbeid ved årlig, fullstendig undersøkelse av psykisk utviklingshemmede med behov for tverrfaglig oppfølging. Undersøkelsen skal omfatte forhold av sosial, kognitiv og sansemessig karakter. Taksten kan brukes inntil én gang per år.	450,-		0

*F. Laboratorieundersøkelser og prøver**Merknad F0*

Taksten kan benyttes av privatpraktiserende lege som gjør slik undersøkelse/prøve på egne pasienter.

Alminnelige undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Egen.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
701a	Taking av prøver til laboratorieundersøkelse på legens kontor eller innsending til medisinsk laboratorium. (Gjelder kun prøver som refunderes av trygden.) Ugyldig takstkombinasjon: 1e	47,-	0,-	47,-	F0, F1	0
701c	Prøveinnsending, per innsending ut over første som nevnt i 701a	21,-	21,-	0,-	F0, F1	Rep.
701d	Innsending av positiv, inkubert urinprøve	12,-	12,-		F0, F1	0

Merknad F1

Takstene 701a og c inkluderer utgifter til porto, forskriftsmessig prøveglass og emballasje. Takst 701c kan bare benyttes i kombinasjon med takst 701a, men den kan ikke benyttes når flere prøver av samme materiale samtidig sendes til samme laboratorium.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Hon./ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
703	Inkubering av objektglassagar (inkl. prøveglass)	15,-	F0	0
704j	Blod i fæces	35,-	F0	0
704k	Trichomonas vaginalis i sekret og «clue cells»	40,-	F0	0
705a	Blod i fæces (prøve foretatt hjemme med utlevert impregnert materiell). Minst 3 prøver fra forskjellige dager)	45,-	F0	0
705g	Manuell fremstilling og farging av blodutstryk. Oversiktsmikroskopi av blod i farget preparat eller manuell differensialtelling Ugyldig takstkombinasjon: 706f	50,-	F0	0
705h	Prøvetaking til chlamydiaundersøkelse. Ugyldig takstkombinasjon: 713	16,-	F0	0
705i	Skabbmidd eller sopp	20,-	F0	0
705j	Mikroskopisk undersøkelse av tørket/fiksert og farget preparat med spesifikk fargemetode, både mikrober og eosinofili	20,-	F0	0
705k	Immunologisk CRP-test	40,-	F0	0
705l	Prøvetaking til direkte immunfluorescens for Herpes	10,-	F0	0
706f	Hematologisk analyse med celleteller (trombocyttemåling, differensialtelling og MCV). Ugyldig takstkombinasjon: 706a	63,-	F0	0
706h	Immunologisk graviditetstest/HCG-test	31,-	F0	0
706i	Immunologisk test for mikroalbumin i urin. Ugyldig takstkombinasjon: 712	20,-	F0	0
706j	Immunologisk test for blod fra nedre del av tarmen	28,-	F0	0
706k	Immunologisk test for bakterieantigen (streptokokker)	37,-	F0	0
706l	Immunologisk test for virusantigen (mononukleose)	51,-	F0	0
707	Taking og tyding av EKG Takst 708 gjelder tørrkjemisk analyse (reflektometrisk/fotometrisk avlesing)	120,-	F0	0
708a	Glukose. Ugyldig takstkombinasjon: 121a	21,-	F0	0
708b	Analyse av ALAT og GT	27,-	F0	1
708c	Totalkolesterol	21,-	F0	0
708d	Analyse av kreatinin	27,-	F0	0

Takst	Tekst	Hon./ref.	Merk.	Rep.
708e	Analyse av kalium	27,-		0
709	HbA1c (glykosylert hemoglobin) for bestemmelse av langtidsblodsukker	128,-	F0	0
710	Trombotest/INR-test	69,-	F0	0
711	Hurtigtest for påvisning av <i>Helicobacter pylori</i> -infeksjon	60,-	F0	0
712	Kvantitativ måling av mikroalbumin i urin osv. (ikke semikvantitative målinger). Ugyldig takstkombinasjon: 706i	115,-	F0	0

Spesielle undersøkelser

Takst	Tekst	Hon./ref.	Merk.	Rep.
*720	Taking og tyding av standard EEG	160,-	F0	0
*722	Neurografiundersøkelse og undersøkelse av senresponser og dekrementasjon. Elektromyografiundersøkelse (standard EMG, fibertetthet, singlefibre EMG, kvantitativ EMG, makro EMG)	162,-	F0	rep.
*731a	Grampreparat eller KOH-preparat som egen undersøkelse	7,-	F0	rep.
*734a	Dyrking av blodkulturer, patogene tarmbakterier, anaerobe bakterier, mykobakterier, muggsopper, dermatofytter	37,-	F0	rep.
*741	Mikroskopisk sædanalyse ved fertilitetsutredning. Kan ikke benyttes ved kontroll etter sterilisering. Ugyldig takstkombinasjon: 743b	205,-	F0	0
*743b	Fremstilling og gransking av cytologiske preparater (unntatt cervikovaginalt utstryk), inntil 4 glass. Ugyldig takstkombinasjon: 741	113,-	F0	rep.
*744	Mikroskopi av leddvæske med fasekontrastmikroskopi	150,-	F0	0

*G. Radiologi**Merknad G1*

Taksten kan benyttes av privatpraktiserende lege som gjør slik undersøkelse på egne pasienter.

I tillegg til takstene 801–870 kan legen beregne en egenandel fra pasienten, jf. takst 899.

Takst	Tekst	Hon./ref.	Merk.	Rep.
	I. Overekstremiteter			
801	Finger	22,-	G1	1
802	Hånd	34,-	G1	1
803	Håndleddsregion	26,-	G1	1
804	Underarm	34,-	G1	1
805	Albue	26,-	G1	1
806	Overarm	34,-	G1	1
807	Skulder	34,-	G1	1
	II. Underekstremiteter			
813	Tå	22,-	G1	1
814	Fot	34,-	G1	1
815	Ankel	36,-	G1	1
816	Legg	31,-	G1	1
817	Kne	31,-	G1	1
818	Lår	44,-	G1	1
	III. Hals og brystorganer			
851	Lunger med 1, 2 eller flere plan.	71,-	G1	0
*870	Måling av beinmineralinnhold med DXA. Taksten kan ikke benyttes ved screeningundersøkelse. Taksten kan kreves av spesialister i endokrinologi, nukleærmedisin, radiologi, revmatologi og andre med dokumentert spesialkunnskap innen fagområdet metabolske beinsykdommer. Taksten kan benyttes inntil 1 gang per år per pasient.	240,-	G1	0
	IV. Egenandel			
899	Tillegg for undersøkelse (egenandel kr 218,-)		G1	0

Kapittel III. Tilskudd til fellesformål for leger

Folketrygden yter i perioden 1. juli 2010–30. juni 2011

- 11,0 mill. kroner til Sykehjelps- og pensjonsordningen for leger,
- 36,6 mill. kroner til Fondet for legers videre- og etterutdanning,
- 26,0 mill. kroner til Fond til fremme av allment praktiserende legers videre- og etterutdanning og privatpraktiserende spesialisters etterutdanning,
- 25,0 mill. kroner til Fond for sykehuslegers videre- og etterutdanning,
- 5,6 mill. kroner til Fond for kvalitetssikring av legetjenester utenfor sykehus,
- 3,4 mill. kroner til Fond for standardisering og kvalitetssikring i spesialisthelsetjenesten,
- 32,4 mill. kroner til Fond for kvalitetssikring av laboratorievirksomhet utenfor sykehus,
- 13,0 mill. kroner til Fond til fremme av allmennt medisinsk forskning.

Kapittel IV. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft den 1. juli 2010. Fra samme dato oppheves forskrift 25. juni 2009 nr. 949 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege, gitt med hjemmel i folketrygdloven § 5–4 fjerde ledd og § 22–2 andre ledd.

30. juni Nr. 1055 2010

Forskrift om registrering av og tilsyn med tredjelandsrevisorer

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 30. juni 2010 med hjemmel i lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven) § 10–6 annet ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10f (direktiv 2006/43/EF). Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

§ 1. Anvendelsesområde

Forskriften gjelder registrering av og tilsyn med tredjelandsrevisorer og tredjelandsrevisjonsselskaper, som gjennomfører revisjon av årsregnskapet til revisjonspliktig som er registrert i et tredjeland og som utsteder verdipapirer notert på regulert marked i Norge.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

- a) *tredjeland*, ethvert land utenfor EØS-området,
- b) *tredjelandsrevisjonsselskap*, en juridisk enhet som foretar revisjon av årsregnskapet til revisjonspliktige som er registrert i et tredjeland,
- c) *tredjelandsrevisor*, er en fysisk person som foretar revisjon av årsregnskapet til revisjonspliktige som er registrert i et tredjeland.

§ 3. Registrering

Tredjelandsrevisorer og tredjelandsrevisjonsselskaper skal registreres i henhold til bestemmelsene i revisorloven § 10–2 og § 10–3, så langt de passer.

Tredjelandsrevisjonsselskaper må oppfylle følgende vilkår for å kunne registreres:

1. Flertallet av styrets medlemmer skal oppfylle krav som tilsvarer revisorlovens bestemmelser om godandel, kvalifikasjoner, fageksamen, teoretisk kunnskap og praksis. Dersom tredjelandsrevisjonsselskapet ikke har et styre, gjelder kravet for tredjelandsrevisjonsselskapets nærmest tilsvarende selskapsorgan.
2. Oppdragsansvarlig revisor skal oppfylle krav som nevnt i nr. 1 første punktum.
3. Revisjon av årsregnskaper skal gjennomføres i henhold til internasjonale revisjonsstandarder som nevnt i direktiv 2006/43/EF artikkel 26, eller tilsvarende standarder og krav som er godkjent av EU-kommisjonen.
4. Det skal offentliggjøres åpenhetsrapporter i samsvar med revisorloven § 5a–2 eller tilsvarende utenlandske krav.

Revisjonsberetning avgitt av en tredjelandsrevisor eller et tredjelandsrevisjonsselskap som ikke er registrert i henhold til denne paragraf har ingen rettsvirkning.

Registrering etter denne bestemmelsen er ikke å anse som en godkjenning av revisor eller revisjonsselskap i henhold til revisorloven § 3–1.

§ 4. Tilsyn

Finanstilsynet fører tilsyn med tredjelandsrevisorer og tredjelandsrevisjonsselskaper.

Finanstilsynet kan fritta en registrert tredjelandsrevisor eller et tredjelandsrevisjonsselskap fra slikt tilsyn dersom revisortilsynsmyndighetene i et annet EØS-land, eller et tredjelands kvalitetssikringssystem som er vurdert som tilsvarende i henhold til direktiv 2006/43/EF artikkel 46, har utført kvalitetskontroll i løpet av de siste tre år.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2010.

30. juni Nr. 1056 2010**Forskrift om endring i forskrift om fravær og permisjon ved nyankomne innvandreres deltakelse i introduksjonsordning**

Hjemmel: Fastsatt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 30. juni 2010 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 80 om introduksjonsordning og norskopplæring for nyankomne innvandrere (introduksjonsloven) § 20. Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I forskrift 18. juli 2003 nr. 973 om fravær og permisjon ved nyankomne innvandreres deltakelse i introduksjonsordning gjøres følgende endring:

§ 5–3 nytt tredje og fjerde ledd skal lyde:

Der begge foreldrene deltar i introduksjonsprogram er 50 virkedager av omsorgspermisjonen (10 uker) forbeholdt faren (fars omsorgspermisjon) for barn født etter 1. september 2010 eller adopsjoner etter samme dato. Dersom far ikke benytter disse permisjonsdagene, faller de bort.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i tredje ledd dersom faren på grunn av sykdom eller skade er helt avhengig av hjelp til å ta seg av barnet eller er innlagt i helseinstitusjon. Forhold som nevnt i første punktum må dokumenteres med legeerklæring.

II

Endringen trer i kraft 1. september 2010.

I merknadene til § 5–3 skal nye sjette og sjuende ledd lyde:

Der begge foreldre er deltakere i introduksjonsprogrammet kan de dele omsorgspermisjonen mellom seg slik de selv ønsker. 50 virkedager (10 uker) av den totale permisjonstiden på opp til 10 måneder er forbeholdt faren og betegnes «fars omsorgspermisjon». Fars omsorgspermisjon er en rettighet for far, og skal gi far en mulighet til mer samvær med barnet i det første leveåret. Permisjonen kan tas ut på et tidspunkt som foreldrene selv ønsker, men far kan ikke ta ut sin permisjon på et tidspunkt hvor også mor er hjemme med barnet. Permisjonen bør fortrinnsvis tas ut på et tidspunkt som gjør at kvalifiseringen får kontinuitet for mor og far. Som utgangspunkt tar foreldrene avgjørelsen om når fars omsorgspermisjon skal tas ut. Dersom foreldrenes avgjørelse er uheldig i forhold til kvalifiseringens kontinuitet både for mor og/eller far, tar kommunen endelig avgjørelse om når fars omsorgspermisjon skal tas ut. Kommunens avgjørelse skal begrunnes skriftlig, og kan påklages jf. introduksjonsloven § 21 annet ledd bokstav d. Dersom far ikke ønsker å ta ut disse permisjonsdagene faller de bort, dagene kan ikke overføres til mor. Der mor er enslig forsørger, eller der foreldrene er separert eller skilt kan mor få hele permisjonstiden, forutsatt at mor har omsorgen for barnet. Reglene om innføring av en egen omsorgspermisjon for far gjelder for barn født etter 1. september 2010 eller for adopsjoner etter samme dato.

Det kan gjøres unntak fra reglene om fars omsorgspermisjon dersom faren på grunn av sykdom eller skade er helt avhengig av hjelp til å ta seg av barnet eller er innlagt i omsorgsinstitusjon. Dette betyr at dagene kan overføres til mor eller en annen som tar omsorgen for barnet. Forholdet må dokumenteres med legeerklæring.

1. juli Nr. 1057 2010**Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56, forskrift om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder og forskrift til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 1. juli 2010 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 3–9 og § 7–30b og lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 5–7 og § 15–1. Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I forskrift 7. september 2006 nr. 1062 til utfylling og gjennomføring av regnskapsloven av 17. juli 1998 nr. 56 gjøres følgende endringer:

Ny overskrift før ny § 7–30b–1 skal lyde:

Utfyllende bestemmelser til regnskapsloven § 7–30b

Ny § 7–30b–1 skal lyde:

§ 7–30b–1. Definisjon av nærstående parter

En part er en nærstående part til et foretak dersom parten:

- a. direkte eller indirekte:
 - i. kontrollerer, blir kontrollert av eller er under samme kontroll som foretaket (dette inkluderer morselskap, datterselskap og søsterselskap),
 - ii. har en interesse i foretaket som gir det betydelig innflytelse over foretaket, eller

- iii. har felles kontroll over foretaket,
- b. er et tilknyttet foretak,
- c. er en felleskontrollert virksomhet der foretaket er deltaker,
- d. er styremedlem eller ledende ansatt i foretaket eller dets morselskap,
- e. er et nært medlem av familien til person som nevnt i bokstav a) eller bokstav d),
- f. er et foretak som, direkte eller indirekte, er under kontroll, felles kontroll eller betydelig innflytelse av en person som nevnt i bokstav d) eller bokstav e), eller som slik person har betydelige eierinteresser i, eller
- g. er en pensjonskasse eller lignende for de ansatte i foretaket eller i foretak som er en nærstående part til foretaket.

Nært medlem av en persons familie er familiemedlemmer som kan forventes å påvirke eller blir påvirket av denne personen i deres forretninger med foretaket. Slike familiemedlemmer kan omfatte:

- a. personens partner og barn,
- b. barn av personens partner, og
- c. personer som forsørges av personen eller vedkommendes partner.

Ved vurdering av et mulig forhold mellom nærstående parter skal oppmerksomheten rettes mot det reelle innholdet i forholdet og ikke bare mot forholdets juridiske form.

II

I forskrift 21. januar 2008 nr. 57 om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder gjøres følgende endring:

§ 4–17 oppheves.

III

I forskrift 29. juni 2007 nr. 876 til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 5–7 nytt annet og tredje ledd skal lyde:

(2) Utstedere fra land utenfor EØS med Norge som hjemstat skal anses for å oppfylle kravene nevnt i verdipapirloven § 5–8a dersom utstederen i henhold til tredjelandets lovgivning må oppfylle tilsvarende krav som angitt i direktiv 2004/25/EF artikkel 10.

(3) Et regulert marked kan unnta utstedere fra land utenfor EØS med Norge som hjemstat fra plikten til å redegjøre for prinsipper og praksis vedrørende foretaksstyring etter regnskapsloven § 3–3b dersom utstederen er omfattet av et likeverdig krav etter hjemlandets lovgivning eller i henhold til noteringsvilkårene til en autorisert markedsplass utenfor EØS hvor utsteders verdipapirer også er notert. Årsberetningen skal i tilfelle inneholde opplysninger om hvor redegjørelsen finnes offentlig tilgjengelig. Et utenlandsk krav anses ikke i noe tilfelle for likeverdig med regnskapsloven § 3–3b dersom det ikke omfatter en konsistenssjekk tilsvarende revisorloven § 5–1 første ledd.

§ 13–9 skal lyde:

Hvis den finansielle rapporteringen i:

- a) årsregnskap og/eller årsberetning,
- b) halvårsregnskap og/eller halvårsberetning, og/eller
- c) kvartalsrapport,

avviker vesentlig fra det som følger av lov eller forskrift, kan Finanstilsynet pålegge utstederforetak å avlegge nye rapporter som nevnt i a) til c) innen en fastsatt frist.

IV

Endringene trer i kraft straks.

1. juli Nr. 1058 2010

Forskrift om stopp i fisket etter uer i ICES' statistikkområder XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon, og i Grønlands økonomiske sone i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 1. juli 2010 med hjemmel i forskrift 26. februar 2010 nr. 250 om regulering av fisket etter uer i ICES' statistikkområder XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon, og i Grønlands økonomiske sone i 2010 § 8. Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

§ 1. Stopp i fisket

Fiske etter uer i ICES' statistikkområder XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon, og i Grønlands økonomiske sone stoppes med virkning fra 1. juli 2010.

§ 2. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 61, § 62 og § 64 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2010.

1. juli Nr. 1059 2010**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i Grønlands økonomiske sone i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 1. juli 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av levande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 36 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I forskrift 26. februar 2010 nr. 249 om regulering av fisket etter bunnfisk i Grønlands økonomiske sone i 2010 gjøres følgende endringer:

§ 3 nr. 1 skal lyde:

1. Trålfartøy kan fiske inntil 1 630 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 869,5 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.

§ 3 nr. 2 skal lyde:

2. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske inntil 70 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 229,5 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.

II

Endringene trer i kraft straks.

1. juli Nr. 1060 2010**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 1. juli 2010 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16 og forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 98. Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endring:

§ 33a andre ledd skal lyde:

I teiner som er satt ut for fangst av krabbe på kyststrekningen fra grensen mot Sverige til og med Tysfjord kommune i Nordland fylke, skal det være minst én sirkelformet fluktåpning med diameter på minst 80 mm på hver side av redskapet. På kyststrekningen fra grensen mot Sverige til og med Rogaland fylke kan manntallsførte fiskere som fisker krabbe for omsetning med merkeregistrert fartøy likevel benytte teiner der fluktåpningene er minst 70 mm. I Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag og Nordland fylke med unntak av Tysfjord kommune gjelder kravet nevnt i første punktum ikke for manntallsførte fiskere som fisker krabbe for omsetning med merkeregistrert fartøy.

II

Endringen trer i kraft straks.

2. juli Nr. 1061 2010**Forskrift om grunnsatser for tap av tamrein drept eller skadet av rovvilt reindriftsåret 2009–2010**

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 2. juli 2010 med hjemmel i forskrift 4. mai 2001 nr. 468 om erstatning for tap og følgekostnader når tamrein blir drept eller skadet av rovvilt § 10. Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

§ 1. *Distriktvise grunnsatser*

Når tamrein blir drept eller skadet av rovvilt benyttes følgende grunnsatser:

<i>Distriktskode</i>	<i>Reinbeitedistrikt/tamreinlag</i>	<i>Kalv</i>	<i>Okse</i>	<i>Simle</i>	<i>Kjørerein</i>
ZA	1/2/3 – Østre Sør-Varanger	1289	2380	2306	7000
ZB	5A/5C – Pasvik	1548	2531	2306	7000
ZC	4/5B – Vestre Sør-Varanger	1279	2474	1923	7000

<i>Distriktskode</i>	<i>Reinbeitedistrikt/tamreinlag</i>	<i>Kalv</i>	<i>Okse</i>	<i>Simle</i>	<i>Kjørerein</i>
ZD	5D/6 – Várjatanjárga	1284	2486	1992	7000
ZE	7 – Rákkonjárga	1520	2906	2308	7000
ZF	9 – Čorgaš	1236	2695	1987	7000
ZG	13 – Lágesduottar	1200	2497	1929	7000
ZH	14 – Spierttanjárga	1433	2794	2030	7000
ZJ	14A – Spierttagáísá	1256	2643	2065	7000
ZS	16 – Kárásjoga oarjabealli	1126	2369	1765	7000
YA	19 – Sállan	1401	2761	1989	7000
YB	20 – Fálá	1275	2340	1854	7000
YC	21 – Gearretnjárga	1252	2032	1865	7000
YD	22 – Fiettar	1146	2183	1766	7000
YE	23 – Seainnus/návvgastat	1149	2047	1698	7000
YF	24A – Oarje-Sievju	1370	2932	2135	7000
YG	24B – Nuorta-Sievju	1224	2523	1649	7000
YH	25 – Stierdná	1382	2918	2123	7000
YI	41 – Beaskádas	1267	2399	1645	7000
YJ	26 – Lákkonjárga	1116	2000	1582	7000
YK	27 – Joahkonjárga	1075	1976	1576	7000
YL	28 – Cuokcavuotna	1324	2652	2097	7000
YM	29 – Seakkesnjárga ja sildá	1147	2315	1755	7000
YN	32 – Silvvetnjárga	1203	2322	1819	7000
YP	33 – Spalca	968	1907	1593	7000
YR	34 – Ábborašša	1020	1962	1649	7000
YS	35A – Fávrrorsorda	1110	2453	1800	7000
YT	36 – Cohkolat	1076	2119	1773	7000
YU	37 – Skárfvággi	1140	2418	1959	7000
YW	39 – Árdni/gávvir	1223	2264	1923	7000
YX	40 – Orda	941	1982	1562	7000
YY	35B – Beahcegealli	1397	2367	2079	7000
XM	11T – Ráidná	1166	2950	1882	7000
XR	33T – Ittunjárga	1307	2643	1943	7000
XT	19/32T – Ivgulahku	1260	2501	1992	7000
XA	Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	1718	3799	3046	7000
XD	Tjeldøy	1550	3341	2439	7000
XE	Kongsvikdalen	1618	3228	2621	7000
XG	Grovfjord	1529	3244	2496	7000
XH	Sør-Senja	1606	3268	2435	7000
XJ	Nord-Senja	1630	3244	2626	7000
XK	Kvaløy	1630	3244	2626	7000
XL	Ringvassøy	1498	2991	2500	7000
XN	Rebbenesøy	1630	3244	2626	7000
XP	Vannøy	1345	3728	2626	7000
XU	Mauken/Tromsdalen	1534	3299	2368	7000
XW	Bassevuovdi	1414	2920	2261	7000
XZ	Hjertind	1603	2918	2601	7000
XØ	Gielas	1559	3516	2746	7000
WA	Voengel-Njaarke	1443	2574	2319	7000
WB	Jillen-Njaarke	1496	2932	2348	7000
WD	Byrkije	1525	2940	2500	7000
WF	Røssåga/Toven/Syv søstre	1450	3115	2339	7000
WK	Hestmannen/Strandtindene	1540	3452	2567	7000
WL	Ildgruben	1617	3131	2462	7000
WN	Dunderland/Harodal/Glommen	1534	2908	2485	7000
WP	Balvatn	1612	2733	2453	7000
WR	Duokta	1502	3118	2313	7000
WS	Stajggo-Hábmer	1557	2771	2454	7000
WX	Frostisen	1606	2731	2389	7000
WZ	Skjomen	1480	2778	2389	7000
VA	Færen/Gasken-Laante	1479	2689	2272	7000
VF	Skjækerfjell/Skæhkere	1435	2713	2139	7000

<i>Distriktkode</i>	<i>Reinbeitedistrikt/tamreinlag</i>	<i>Kalv</i>	<i>Okse</i>	<i>Simle</i>	<i>Kjørerrein</i>
VG	Låarte	1423	2451	2232	7000
VJ	Østre-Namdalen	1606	2612	2414	7000
VM	Åarjel-Njaarke	1508	2881	2355	7000
VR	Fosen/Fovsen-Njaarke	1363	2485	2377	7000
UW	Elgå	1500	2953	2357	7000
UX	Riast/Hylling	1611	2954	2479	7000
UZ	Essand	1493	3182	2228	7000
ØG	Trollheimen	1732	3146	2508	7000
ØA	Lom tamreinlag	1587	3037	2475	7000
ØB	Vågå tamreinlag	1592	2740	2613	7000
ØC	Fram reinslag	1439	2881	2466	7000
ØE	Filefjell reinlag	1574	2735	2490	7000

§ 2. *Nærmere om beregning av grunnsatsene*

Gjennomsnittlig slaktevekter fra de tre foregående år (distriktsvis) og en indeksregulert pris pr. kg kjøtt ved leveranse til slakteri (gjennomsnitt fra de tre siste år; områdevis) ligger til grunn for beregning av grunnsatsen. Grunnsatsen er produktet av disse to verdiene.

§ 3. *Klage*

Satsene fastsatt i denne forskrift kan ikke påklages.

§ 4. *Ikrafttredelse og oppheving*

Forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 3. juli 2009 nr. 970 om grunnsatser for tap av tamrein drept eller skadet av rovvilt reindriftsåret 2008/2009.

2. juli Nr. 1062 2010

Forskrift om endring i forskrift om krav til jernbanevirksomhet på det nasjonale jernbanenet (sikkerhetsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 2. juli 2010 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5 og § 6, jf. forskrift 16. desember 2005 nr. 1490 om lisens, sikkerhets sertifikat og om tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenet, samt om sikkerhetsgodkjenning for å drive infrastruktur (lisensforskriften) § 1–3 sjuende ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 42e (direktiv 2004/49/EF endret ved direktiv 2009/149/EF). Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I forskrift 19. desember 2005 nr. 1621 om krav til jernbanevirksomhet på det nasjonale jernbanenet (sikkerhetsforskriften) gjøres følgende endringer:

Ny § 9–1 skal lyde:

§ 9–1. *Sikkerhetsindikatorer*

For å gjøre det enklere å vurdere oppfyllelsen av de felles sikkerhetsmål og mulig overvåke den alminnelige utviklingen av jernbanesikkerheten, er det fastsatt felles sikkerhetsindikatorer. De felles sikkerhetsindikatorene fremgår av vedlegg I til denne forskriften.

Nåværende § 9–1 blir ny § 9–2.

Nytt vedlegg I til forskriften skal lyde:

Vedlegg I. Felles sikkerhetsindikatorer

Felles sikkerhetsindikatorer som Statens jernbanetilsyn skal gi årlig underretning om. Den første rapporteringsperioden skal være 2010.

Dersom det oppdages nye fakta eller feil etter at rapporten er framlagt, skal indikatorene for et bestemt år endres eller korrigeres av Statens jernbanetilsyn ved første passende anledning og senest i den nærmest påfølgende årsrapport.

Når det gjelder indikatorene knyttet til ulykker under punkt 1, får europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 91/2003 av 16. desember 2002 om statistikk over jernbanetrafikk anvendelse i den grad opplysningene er tilgjengelige.

1. Indikatorer knyttet til ulykker

- 1.1. Samlet og relativt (i forhold til togkilometer) antall alvorlige ulykker og fordeling på følgende ulykkestyper:
 - togsammenstøt, herunder sammenstøt med hindringer innenfor den frie profilen,

- togavsporinger,
 - ulykker ved planoverganger, herunder ulykker der fotgjengere er innblandet,
 - personulykker forårsaket av rullende materiell i bevegelse, unntatt selvmord,
 - brann i rullende materiell,
 - annet.
- Enhver alvorlig ulykke skal rapporteres under den primære ulykkestypen, også om følgene av den sekundære ulykken er mer alvorlige, f.eks. brann som følge av avsporing.
- 1.2. Samlet og relativt (per togkilometer) antall alvorlig skadede eller omkomne personer etter ulykkestype, inndelt i følgende personkategorier:
- passasjerer (også i forhold til samlet antall passasjerkilometer og passasjertogkilometer),
 - personell, herunder underleverandørers personell,
 - brukere av planovergang,
 - uvedkommende personer som befinner seg ulovlig på jernbaneanlegg,
 - andre.
2. *Indikatorer knyttet til farlig gods*
Samlet og relativt (i forhold til togkilometer) antall ulykker i forbindelse med transport av farlig gods, inndelt i følgende kategorier:
- ulykker hvor minst ett rullende materiell som frakter farlig gods, som definert i vedlegget, er involvert,
 - antallet ulykker som omfatter utslipp, under transport, av farlig gods.
3. *Indikatorer knyttet til selvmord*
Samlet og relativt (i forhold til togkilometer) antall selvmord.
4. *Indikatorer knyttet til tilløp til ulykker*
Samlet og relativt (i forhold til togkilometer) antall
- skinnebrudd,
 - solslyng,
 - signalfeil,
 - forbikjøring av stoppsignal,
 - hjulbrudd og akselbrudd på rullende materiell i drift.
- Alle tilløp skal rapporteres, både de som forårsaker ulykke, og de som ikke gjør det. Tilløp som forårsaker ulykke, skal rapporteres under den felles sikkerhetsindikatoren for tilløp; dersom de ulykker som finner sted er alvorlige, skal de rapporteres under den felles sikkerhetsindikatoren for ulykker omhandlet i punkt 1.
5. *Indikatorer for beregning av økonomiske konsekvenser av ulykker*
Samlet og relativt (i forhold til togkilometer) kostnad i euro:
- antall dødsfall og alvorlige personskader multiplisert med verdien av å forebygge en personulykke (Value of Preventing a casualty, VPC),
 - kostnaden ved miljøskader,
 - kostnaden ved skader på rullende materiell eller infrastruktur,
 - kostnaden ved forsinkelser som følge av ulykker.
- Sikkerhetsmyndighetene skal rapportere enten de økonomiske konsekvensene av alle ulykker eller bare de økonomiske konsekvensene av alvorlige ulykker. Hva som velges, skal være klart angitt i årsrapporten omhandlet i artikkel 18.
- Verdien av å forebygge en personulykke er den verdien samfunnet tillegger forhindring av et dødsfall eller en alvorlig personskade og kan som sådan ikke utgjøre en referanse for erstatning mellom parter som er involvert i en ulykke.
6. *Indikatorer knyttet til infrastrukturens tekniske sikkerhet og gjennomføringen av denne*
- 6.1. Prosentandel spor med automatisk hastighetsovervåkning (ATP) som er i drift, prosentandel togkilometer der operative ATP-systemer er tatt i bruk.
- 6.2. Antallet planoverganger (samlet, per linjekilometer og sporkilometer) etter følgende åtte typer:
- a) planoverganger med aktiv sikring i form av:
 - i) automatisk varsling mot veifarende,
 - ii) automatisk sikring mot veifarende,
 - iii) automatisk sikring og varsling mot veifarende,
 - iv) automatisk sikring og varsling mot veifarende og sikring mot skinnegangen,
 - v) manuell varsling mot veifarende,
 - vi) manuell sikring mot veifarende,
 - vii) manuell sikring og varsling mot veifarende,
 - b) planoverganger med passiv sikring.
7. *Indikatorer knyttet til sikkerhetsstyringen*
Interne revisjoner som er gjennomført av infrastrukturforvaltninger og jernbaneforetak i henhold til dokumentasjonen for sikkerhetsstyringssystemet. Det samlede antall gjennomførte revisjoner og prosentandelen i forhold til det antall revisjoner som kreves (og/eller er planlagt).

8. *Definisjoner*

Felles definisjoner av de felles sikkerhetsindikatorene og felles metoder for beregning av de økonomiske konsekvensene av ulykker er fastsatt i vedlegget.

Tillegg. Felles definisjoner av de felles sikkerhetsindikatorene og felles metoder for beregning av de økonomiske konsekvensene av ulykker

1. *Indikatorer knyttet til ulykker*

- 1.1. Med «alvorlige ulykker» menes enhver ulykke der minst ett rullende materiell i bevegelse er involvert, og som medfører at minst én person omkommer eller blir alvorlig skadet, eller betydelig skade på materiell, spor, andre installasjoner eller det ytre miljø, eller omfattende trafikkforstyrrelser. Ulykker som finner sted i verksteder, lagre og depoter er unntatt.
 - 1.2. Med «alvorlig skade på materiell, spor, andre installasjoner eller miljøet» menes skade til en verdi av minst 150 000 euro.
 - 1.3. Med «omfattende trafikkforstyrrelser» menes at togavganger på en hovedjernbanelinje innstilles i seks timer eller mer.
 - 1.4. Med «tog» menes rullende materiell som trekkes av ett eller flere lokomotiver eller en eller flere skinnegående motorvogner eller én skinnegående motorvogn som kjører alene under et bestemt nummer fra et fast avgangssted til et fast ankomststed. En lett maskin, dvs. et lokomotiv som kjører alene, betraktes som et tog.
 - 1.5. Med «togsammenstøt, herunder sammenstøt med hindringer innenfor den frie profilen» menes et sammenstøt front mot front, front mot ende eller mellom en del av et tog og en del av et annet tog, eller med:
 - i) skiftende rullende materiell,
 - ii) gjenstander som er fastmontert eller midlertidig befinner seg på eller nær sporet (unntatt ved planoverganger dersom de er mistet av kryssende kjøretøy eller bruker).
 - 1.6. Med «togavsporing» menes ethvert tilfelle der minst ett hjul på et tog sporer av.
 - 1.7. Med «ulykker ved planovergang» menes ulykker ved planoverganger som involverer minst ett rullende materiell og ett eller flere kryssende kjøretøyer, andre kryssende brukere som fotgjengere, eller andre gjenstander som midlertidig befinner seg på eller nær sporet dersom de er mistet av kryssende kjøretøy/bruker.
 - 1.8. Med «personulykker forårsaket av rullende materiell i bevegelse» menes ulykker der en eller flere personer er truffet av et rullende materiell eller en gjenstand som er festet til det rullende materialet eller har løsnet fra det rullende materialet. Personer som faller fra rullende materiell, samt personer som faller eller blir truffet av løse gjenstander når de reiser med rullende materiell, er inkludert.
 - 1.9. Med «brann i rullende materiell» menes brann og eksplosjoner som inntreffer i rullende materiell (herunder last) underveis fra avgangsstasjon til ankomststed, herunder når materialet har stanset på avgangsstasjon, ankomststed eller mellomstasjon og under skifteoperasjoner.
 - 1.10. Med «andre typer ulykker» menes alle andre ulykker enn de som allerede er nevnt (togsammenstøt, togavsporing, ulykke ved planovergang, personulykker forårsaket av rullende materiell i bevegelse og brann i rullende materiell).
 - 1.11. Med «passasjer» menes enhver person, unntatt medlemmer av togbesetning/-mannskap, som reiser med jernbane. Passasjerer som forsøker å borde/stige av et tog i bevegelse, skal medtas i ulykkesstatistikken.
 - 1.12. Med «personell (underleverandørers personell og underleverandører som er selvstendig næringsdrivende inkludert)» menes enhver person som har ansettelse i forbindelse med en jernbane og som er i tjeneste på ulykkestidspunktet. Det omfatter også besetningen på toget og personer som håndterer rullende materiell og infrastrukturinstallasjoner.
 - 1.13. Med «brukere av planovergang» menes enhver person som benytter planovergangen til å krysse jernbanelinjen ved bruk av ethvert transportmiddel eller til fots.
 - 1.14. Med «uvedkommende personer på jernbaneanlegg» menes enhver person som befinner seg ulovlig på jernbaneanlegg, med unntak av brukere av planovergang.
 - 1.15. Med «andre (tredjeparter)» betyr enhver person som ikke er definert som «passasjer», «personell, inkludert underleverandørers personell», «brukere av planovergang» eller «uvedkommende personer på jernbaneanlegg».
 - 1.16. Med «dødsfall (drept person)» menes at en person omkommer umiddelbart eller dør innen 30 dager som følge av en ulykke, unntatt selvmord.
 - 1.17. Med «alvorlig skadet person» menes en skadet person som innlegges på sykehus i mer enn 24 timer som følge av en ulykke, unntatt selvmord.
- #### 2. *Indikatorer knyttet til farlig gods*
- 2.1. Med «ulykke i forbindelse med transport av farlig gods» menes en ulykke eller hendelse som skal rapporteres i henhold til RID/ADR avsnitt 1.8.5.
 - 2.2. Med «farlig gods» menes de stoffer og gjenstander som det er forbudt å transportere i henhold til RID, eller som krever godkjenning i henhold til vilkårene fastsatt i RID.
- #### 3. *Indikatorer knyttet til selvmord*
- 3.1. Med «selvmord» menes en handling der en person forsettlig skader seg selv med døden til følge, og som registreres og klassifiseres som sådan av vedkommende nasjonale myndighet.
- #### 4. *Indikatorer knyttet til tilløp til ulykker*

- 4.1. Med «skinnelbrudd» menes alle skinner som er delt i to eller flere deler, eller alle skinner der en del av metallet har løsnet og skaper et gap på glideflaten, som er mer enn 50 mm langt og mer enn 10 mm dypt.
- 4.2. Med «solslyng» menes alle feil relatert til løpet og geometrien i skinnene og som krever skinnelblokkering eller umiddelbar reduksjon av tillatt kjørehastighet for å opprettholde sikkerheten.
- 4.3. Med «signalfeil» menes alle feil på et signalsystem (enten på infrastruktur eller rullende materiell) som fører til signalinformasjon som er mindre restriktiv enn det som kreves.
- 4.4. Med «forbikjøring av stoppsignal (passhendelse)» menes alle tilfeller der noen del av et tog kjører lenger enn tillatt.

Med å kjøre lenger enn tillatt menes her å kjøre forbi:

- lys- eller semafor signaler ved sporet, som med farge eller stilling signaliserer fare, eller en stoppordre på linjer der et system for automatisk togstopp (ATCS) eller ATP-system ikke er i drift,
- slutt punktet i en sikkerhetsrelatert kjøretillatelse gitt av et ATCS- eller ATP-systemet
- bestemt punkt som er meddelt gjennom muntlig eller skriftlig godkjenning fastsatt i forskrift,
- stoppskilt (sporstopperer er ikke inkludert) eller håndsignaler.

Tilfeller der skinnegående motorvogn uten tilkoplede trekkvogn eller et ubemannet tog kjører forbi et stoppsignal, er ikke inkludert. I tilfeller der signalet av en eller annen grunn ikke signaliserer fare tidnok til at togføreren kan stoppe toget før signalet, er ikke inkludert.

Nasjonale sikkerhetsmyndigheter kan rapportere om de fire typene hver for seg, men skal minst sende inn en samlingsrapport som inneholder opplysninger om alle fire typer.

- 4.5. Med «hjulbrudd og akselbrudd» menes brudd som har innvirkning på vesentlige deler av hjulet eller akselen, og som skaper fare for ulykke (avsporing eller sammenstøt).

5. Felles metoder for beregning av økonomiske konsekvenser av ulykker

- 5.1. Verdien av å forebygge en personulykke (VPC) består av:

1. Egenverdien av sikkerhet: Verdien av betalingsviljen basert på undersøkelser av oppgitte preferanser gjennomført i de medlemsstatene denne verdien kommer til anvendelse.
2. Direkte og indirekte økonomiske kostnader: anslag over kostnadene beregnet i medlemsstatene, bestående av:
 - medisinske kostnader og rehabiliteringskostnader,
 - saksomkostninger, kostnader til politietterforskning eller privat etterforskning av sammenstøt, redningstjeneste og administrative kostnader ved forsikring,
 - produksjonstap: den verdien samfunnet setter på varer og tjenester som kunne ha blitt produsert av en person dersom vedkommende ikke var blitt utsatt for ulykken.

- 5.2. Felles prinsipper for fastsettelse av egenverdien av sikkerhet og direkte/indirekte økonomiske kostnader:

For egenverdien av sikkerhet, skal vurderingen av hvorvidt tilgjengelige estimater er egnet eller ikke, være basert på følgende hensyn:

- estimatene skal være basert på et system for fastsettelse av verdien av redusert risiko for dødsfall i transportsektoren og følge en tilnæringsmåte som bygger på betalingsviljen i henhold til oppgitte preferanser,
- det utvalg av respondenter som benyttes for å fastsette verdiene, skal være representativt for den berørte befolkningen. Utvalget skal særlig gjenspeile fordelingen på alder/inntekt i tillegg til andre relevante samfunnsøkonomiske/demografiske kjennetegn ved befolkningen,
- metode for å regne ut verdien av betalingsvilje: spørreundersøkelsen skal være utformet slik at spørsmålene er entydige/gir mening for respondentene.

Verdien av direkte eller indirekte kostnader skal fastsettes på grunnlag av de faktiske samfunnskostnadene.

- 5.3. Med «kostnaden for miljøskader» menes kostnader som skal bæres av jernbaneforetaket/infrastrukturforvaltninger, fastsatt på grunnlag av deres erfaring, med sikte på at det skadede området skal føres tilbake til den stand det var i før ulykken.
- 5.4. Med «kostnaden ved materiell skade på rullende materiell eller infrastruktur» menes kostnaden ved å framskaffe nytt rullende materiell eller ny infrastruktur som har samme funksjonalitet og tekniske parametere som det rullende materiell eller den infrastruktur som ble uopprettelig skadet, samt kostnaden ved å tilbakeføre rullende materiell eller infrastruktur som kan repareres til den stand det/den var i før ulykken inntraff. Begge verdiene skal beregnes av jernbaneforetaket/infrastrukturforvaltninger på grunnlag av deres erfaring. Omfatter også kostnader knyttet til innleie av rullende materiell til erstatning for det som er skadet.
- 5.5. Med «kostnaden ved forsinkelser som følge av ulykke» menes den pengemessige verdien av forsinkelser for brukere av jernbanetransport (passasjerer og fraktforetak) som følge av ulykker, beregnet ut fra følgende modell:

$$VT = \frac{\text{den pengemessige verdien av innspart reisetid}}{\text{Verdien av tid for en togpassasjer (per time)}}$$

Verdien av tid for en togpassasjer (per time)

$$VT_p = [VT \text{ for jobbspennere}] * [\text{Gjennomsnittlig prosentandel av jobbspennere per år}] + [VT \text{ for andre reisende}] * [\text{Gjennomsnittlig prosentandel andre reisende per år}]$$

VT målt i EUR per passasjer per time

Verdien av tid for et godstog (per time)

$$VT_F = [VT \text{ for godstog}] * [(\text{tonn-km})/(\text{tog-km})]$$

VT måles i EUR per tonn gods per time

$$C_M = \frac{\text{Gjennomsnittlig antall tonn gods per tog per år} = (\text{tonn-km})/(\text{tog-km})}{\text{Kostnaden ved 1 minutt forsinkelse for et tog}}$$

Passasjertog

$$C_{MP} = K_1 * (VT_P / 60) * [(\text{passasjer-km})/(\text{tog-km})]$$

Gjennomsnittlig antall passasjerer per tog per år = (passasjer-km)/(tog-km)

Godstog

$$C_{MF} = K_2 * (VT_F / 60)$$

Faktorene K_1 og K_2 ligger mellom verdien av tid og verdien av forsinkelse, beregnet gjennom preferanseundersøkelser, for å ta hensyn til at tap av tid som følge av forsinkelser oppfattes signifikant mer negativt enn normal reisetid.

Kostnaden ved en ulykke = $C_{MP} * (\text{antall minutter forsinkelse for passasjertog}) + C_{MF} * (\text{antall minutter forsinkelse for godstog})$

Anvendelsesområde for modellen

Kostnaden ved forsinkelser skal beregnes for alle ulykker, både alvorlige og ikke-alvorlige.

Forsinkelser skal beregnes som følger:

- faktiske forsinkelser på jernbanelinjen der ulykken inntraff,
 - faktiske forsinkelser eller, om dette ikke lar seg beregne, beregnede forsinkelser på andre berørte linjer.
6. *Indikatorer knyttet til infrastrukturens tekniske sikkerhet og gjennomføringen av denne*
- 6.1. Med «automatisk hastighetsovervåkning (ATP)» menes et system som håndhever overholdelse av signaler og fartsgrenser gjennom hastighetsovervåkning, herunder automatiske stoppsignaler.
- 6.2. Med «planovergang» menes et sted der en jernbanelinje og en overgang krysser hverandre på samme nivå, som er godkjent av infrastrukturforvaltningen og åpen for offentlig eller privat ferdsel. Overganger mellom plattformer på stasjoner inngår ikke, og heller ikke overganger over skinner utelukkende ment for bruk av personale.
- 6.3. Med «overgang» menes offentlig eller privat vei, gate eller landevei, herunder gangvei og sykkelsti, eller annen vei som er ment for ferdsel av mennesker, dyr, motorkjøretøyer eller maskineri.
- 6.4. Med «planovergang med aktiv sikring» menes planovergang der kryssende brukere beskyttes eller varsles om kommende tog ved at anordninger aktiveres når det ikke er trygt for brukerne å benytte overgangen.
- Sikring i form av fysiske hindringer:
 - halve eller hele bommer,
 - grunder
 - Varsling i form av fastmontert utstyr ved planoverganger:
 - synlige anordninger: lyssignaler,
 - hørbare anordninger: klokker, horn, sirener, osv.
 - fysiske anordninger, f.eks. vibrasjoner på grunn av humper i veien.

Planovergang med aktiv sikring klassifiseres som:

1. «Planovergang med automatisk sikring og/eller varselsignal mot veifarende» betyr en planovergang der sikringen og/eller varselsignalet aktiveres av det kommende toget.

Slike planoverganger klassifiseres som:

- i) automatisk varsling mot veifarende,
- ii) automatisk sikring mot veifarende,
- iii) automatisk sikring og varsling mot veifarende,
- iv) automatisk sikring og varsling mot veifarende og sikring mot skinnegangen.

Med «sikring mot skinnegangen» menes et signal eller annet system for automatisk hastighetsovervåkning som bare tillater at et tog passerer dersom planovergangen er sikret

- mot veifarende og ingen er i ferd med å krysse sporet; dette siste kontrolleres ved bruk av overvåkning og/eller deteksjon av hindringer.
2. Med «planovergang med manuell sikring mot veifarende og/eller varsling» menes en planovergang der sikringen og/eller varslingen aktiveres manuelt og det ikke finnes et forriglet jernbanesignal som varsler toget om at det bare kan passere når sikringen og/eller varselet ved planovergangen er aktivert. Slike planoverganger klassifiseres som:
- v) manuell varsling mot veifarende,
 - vi) manuell sikring mot veifarende,
 - vii) manuell sikring og varsling mot veifarende,
- 6.5. Med «planoverganger med passiv sikring» menes en planovergang uten noen form for varslingssystem og/eller sikring som aktiveres når det er utrygt for brukeren å krysse overgangen.
7. *Indikatorer knyttet til sikkerhetsstyringen*
- 7.1. Med «revisjon» menes en systematisk, uavhengig og dokumentert prosess for å framskaffe revisjonsbevis og evaluere disse objektivt for å fastslå i hvilken grad revisjonskriteriene er oppfylt.
8. *Definisjoner av målenheter*
- 8.1. «Togkilometer» er målenheten som betegner et togs bevegelse over én kilometer. Avstanden som benyttes, er om mulig den faktiske tilbakelagte avstanden; ellers benyttes jernbanenettets standardavstand mellom opprinnelses- og bestemmelsessted. Bare avstanden på innberettende stats nasjonale territorium tas med i beregningen.
- 8.2. «Passasjerkilometer» er målenheten som betegner transporten av én passasjer med jernbane over en avstand på én kilometer. Bare avstanden på innberettende stats nasjonale territorium tas med i beregningen.
- 8.3. «Linjekilometer» er lengden, målt i kilometer, på medlemsstatens jernbanenett, hvis omfang er fastsatt i artikkel 2. For flersporede jernbanelinjer skal bare avstanden mellom avgangsstasjon og ankomststed medregnes.
- 8.4. «Sporkilometer» er lengden, målt i kilometer, på medlemsstatenes jernbanenett, hvis omfang er fastsatt i artikkel 2. I flersporede jernbanenett skal hvert spor medregnes.

II

Forskrift 19. desember 2005 nr. 1621 om krav til jernbanevirksomhet på det nasjonale jernbanenettet (sikkerhetsforskriften) § 13–12 oppheves.

III

1. Endringene under I trer i kraft straks.
2. Endringen under II trer i kraft 19. juli 2010.

2. juli Nr. 1063 2010

Forskrift om gjennomføring av kommisjonsvedtak 2009/965/EF av 30. november 2009 vedrørende referansedokument referert til i artikkel 27(4) i direktiv 2008/57/EF om samtrafikkevennen i Fellesskapets jernbanesystem

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 2. juli 2010 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5, § 6 og § 16 og forskrift 10. april 2006 nr. 411 om samtrafikkevennen i det konvensjonelle jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 3 sjettedde ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37dc (vedtak 2009/965/EF). Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

§ 1. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37dc (kommisjonsvedtak 2009/965/EF) vedrørende referansedokument referert til i artikkel 27(4) i direktiv 2008/57/EF om samtrafikkevennen i Fellesskapets jernbanesystem gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Statens jernbanetilsyn utøver myndighet etter denne forskriften.

§ 3. Forskriften trer i kraft straks.

Kommisjonsvedtak 2009/965/EF

For å lese kommisjonsvedtak 2009/965/EF se her: [Uoffisiell oversettelse.](#)

4. juli Nr. 1064 2010**Forskrift om endring i generell forskrift for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspfleieprodukter**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 4. juli 2010 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 126 om kosmetikk og kroppspfleieprodukter m.m. (kosmetikklova) § 8, jf. delegeringsvedtak 29. desember 2005 nr. 1770.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XVI nr. 1 (direktiv 76/768/EØF med endringer, herunder direktiv 2002/34/EF, direktiv 2003/1/EF, direktiv 2003/16/EF, direktiv 96/45/EF, direktiv 96/41/EF, direktiv 2003/15/EF, direktiv 2004/87/EF, direktiv 2004/93/EF, direktiv 2004/94/EF, direktiv 2004/88/EF, direktiv 2005/9/EF, direktiv 2005/42/EF, direktiv 2005/52/EF, direktiv 2005/80/EF, direktiv 2006/65/EF, direktiv 2007/1/EF, direktiv 2007/17/EF, direktiv 2007/54/EF, direktiv 2007/22/EF, direktiv 2007/67/EF, direktiv 2007/53/EF, direktiv 2008/14/EF, direktiv 2008/42/EF, direktiv 2008/123/EF, direktiv 2008/88/EF, direktiv 2009/6/EF og direktiv 2009/164/EF), nr. 12 (direktiv 2003/80/EF) og nr. 13 (direktiv 2003/83/EF). Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I generell forskrift 26. oktober 1995 nr. 871 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspfleieprodukter gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende direktiv som endringsdirektiv til direktiv 76/768/EØF, EØS-avtalen vedlegg II kapittel XVI nr. 1:
2009/164/EF.

I vedlegg IIA og III er det foretatt endringer. Vedlegget gjengis ikke her, men kan fås ved henvendelse til Mattilsynet, Felles postmottak, Postboks 383, 2381 Brumunddal, e-post postmottak@mattilsynet.no, kontakttelefon 06040, eller leses på Mattilsynets hjemmeside <http://www.mattilsynet.no>.

II

Endringene trer i kraft straks.

5. juli Nr. 1065 2010**Forskrift om endring i forskrift om plikt til å gi oppgaver over utbetalinger på skadeforsikringer**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 5. juli 2010 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–16 bokstav c, jf. § 6–7, jf. delegeringsvedtak 29. juni 1993 nr. 4273. Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I forskrift 29. august 1994 nr. 858 om plikt til å gi oppgaver over utbetalinger på skadeforsikringer gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd første punktum skal lyde:

Forsikringsselskaper og Norsk Pasientskadeserstatning skal ukrevet levere oppgaver over utbetalinger siste år.

II

Endringen under I trer i kraft straks.

5. juli Nr. 1066 2010**Forskrift om endring i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 5. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 16 og § 33 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzz (forordning (EF) nr. 1881/2006 endret ved forordning (EU) nr. 105/2010 og forordning (EU) nr. 165/2010). Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

§ 3. Gjennomføring av forordning (EF) nr. 1881/2006

EØS-avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzz (forordning (EF) nr. 1881/2006) om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler, med følgende endringsforordninger:

- forordning (EF) nr. 1126/2007
- forordning (EF) nr. 565/2008
- forordning (EF) nr. 629/2008
- forordning (EU) nr. 105/2010
- forordning (EU) nr. 165/2010

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 4 oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

I konsolidert forordning (EF) nr. 1881/2006 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzz (forordning (EF) nr. 1881/2006 endret ved forordning (EF) nr. 1126/2007, forordning (EF) nr. 565/2008, forordning (EF) nr. 629/2008, forordning (EU) nr. 105/2010 og forordning (EU) nr. 165/2010) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsaktene i vedlegg II til EØS-avtalen.

Forordning (EF) nr. 1881/2006 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 165/2010.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

- ▶ **M4** Kommissjonsforordning (EU) nr. 105/2010 av 5. februar 2010
- ▶ **M5** Kommissjonsforordning (EU) nr. 165/2010 av 26. februar 2010

Artikkel 4 skal lyde:

- ▶ **M5**

Artikkel 4

Særlige bestemmelser om jordnøtter, andre oljeholdige frø, nøtter, tørket frukt, ris og mais

Jordnøtter, andre oljeholdige frø, nøtter, tørket frukt, ris og mais som ikke overholder de relevante grenseverdiene for aflatoksiner fastsatt i nr. 2.1.5, 2.1.6, 2.1.7, 2.1.8, 2.1.10 og 2.1.11 i vedlegget, kan markedsføres dersom disse næringsmidlene:

- a) ikke er beregnet på direkte konsum eller på bruk som næringsmiddelingsrediens,
- b) overholder de relevante grenseverdiene fastsatt i nr. 2.1.1, 2.1.2, 2.1.3, 2.1.4, 2.1.9 og 2.1.12 i vedlegget,
- c) gjennomgår en behandling som omfatter sortering eller andre former for fysisk behandling, og som etter denne behandlingen ikke overskrider grenseverdiene fastsatt i nr. 2.1.5, 2.1.6, 2.1.7, 2.1.8, 2.1.10 og 2.1.11 i vedlegget, og denne behandlingen ikke fører til andre skadelige restmengder,
- d) er merket slik at bruksområdet framgår klart, og er påført angivelsen «produktet må sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling for å redusere innholdet av aflatoksiner før det konsumeres eller brukes som næringsmiddelingsrediens». Angivelsen skal være påført etiketten på hver enkelt sekk, eske osv. samt det originale følgedokumentet. Identifikasjonskoden for partiet/sendingen skal være påført hver enkelt sekk, eske osv. i sendingen samt det originale følgedokumentet, på en slik måte at den ikke kan slettes.

Artikkel 5 skal lyde:

Artikkel 5

Særlige bestemmelser for jordnøtter, andre oljeholdige frø, produkter framstilt av disse og korn

En tydelig angivelse av tilsiktet bruk skal være påført etiketten på hver enkelt sekk, eske osv. samt det originale følgedokumentet. Dette følgedokumentet må klart kunne settes i forbindelse med sendingen ved at det angir identifikasjonskoden for sendingen, som er påført hver enkelt sekk, eske osv. i sendingen. Dessuten må forretningsvirksomheten til mottakeren av sendingen, som er angitt i følgedokumentet, være forenlig med tilsiktet bruk.

Dersom det ikke er tydelig angitt at tilsiktet bruk ikke er konsum, får grenseverdiene fastsatt i nr. 2.1.5 og 2.1.11 i vedlegget anvendelse på alle jordnøtter, andre oljeholdige frø og produkter framstilt av disse og korn som markedsføres.

Når det gjelder unntaket for jordnøtter og andre oljeholdige frø som skal knuses, og anvendelsen av grenseverdiene fastsatt i nr. 2.1.1 i vedlegget, får unntaket bare anvendelse på sendinger som er tydelig merket med bruksområde og angivelsen «produktet skal knuses med sikte på framstilling av raffinert vegetabilsk olje». Angivelsen skal være påført etiketten på hver enkelt sekk, eske osv. samt det/de originale følgedokument. Endelig bestemmelsessted skal være et knuseanlegg.

- ◀ **M5**

Vedlegget til forordningen skal lyde:

For å lese vedlegget se her:

5. juli Nr. 1067 2010

Forskrift om endring i forskrift om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen

Hjemmel: Fastsatt av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet 5. juli 2010 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 11 om gjennomføring og kontroll av EØS-avtalens konkurranseregler mv. (EØS-konkurranseloven) § 5, jf. delegeringsvedtak 16. april 2004 nr. 630.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIV pkt. B nr. 4b (forordning (EU) nr. 461/2010). Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I forskrift 4. desember 1992 nr. 964 om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen gjøres følgende endring:

Kapittel III skal lyde:

Kapittel III. Om anvendelse av EØS-avtalens artikkel 53 nr. 3 på grupper av vertikale avtaler og samordnet opptreden i motorvognsektoren¹

- ¹ EØS-avtalens artikler er gjennomført i norsk rett ved lov 27. november 1992 nr. 109 om gjennomføring i norsk rett av hoveddelen i Avtale om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS) m.v. Endringene i dette kapittel ved forskrift 5. juli 2010 nr. 1067 svarer til EØS-avtalens vedlegg XIV pkt. B nr. 4b, inntatt ved EØS-komiteens beslutning nr.91/2010 av 2. juli 2010 og kommisjonsforordning (EU) nr. 461/2010 av 27. mai 2010, kunngjort i EUT L 129, 28.5.2010, s. 52.

[I henhold til EØS-avtalens protokoll 1 punkt 1 er EU-forordningens innledning ikke tilpasset med sikte på EØS-avtalen. Innledningen er imidlertid relevant i den utstrekning den er nødvendig for en riktig fortolkning og anvendelse av forskriftens bestemmelser innenfor EØS-avtalens ramme. Innledningen gjengis derfor nedenfor:

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,
under henvisning til rådsforordning nr. 19/65/EØF av 2. mars 1965 om anvendelse av traktatens artikkel 85 nr. 3 på visse grupper av avtaler og samordnet opptreden,¹ særlig artikkel 1,
etter offentliggjøring av utkast til denne forordning,
etter samråd med Den rådgivende komité for konkurransesaker og
ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning nr. 19/65/EØF gis Kommisjonen myndighet til gjennom en forordning å anvende artikkel 101 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte² på visse grupper av vertikale avtaler og tilsvarende samordnet opptreden som faller inn under traktatens artikkel 101 nr. 1. Gruppeunntaksforordninger får anvendelse på vertikale avtaler som oppfyller visse vilkår, og de kan være generelle eller sektorspesifikke.
- 2) Kommisjonen har definert en gruppe av vertikale avtaler som den mener normalt oppfyller vilkårene i traktatens artikkel 101 nr. 3, og derfor vedtatt kommisjonsforordning (EU) nr. 330/2010 av 20. april 2010 om anvendelsen av artikkel 101 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på grupper av vertikale avtaler og samordnet opptreden,³ som erstatter kommisjonsforordning (EF) nr. 2790/1999.⁴
- 3) Motorvognsektoren, som omfatter både personbiler og nyttekjøretøyer, har vært underlagt særlige gruppeunntaksforordninger siden 1985, hvorav den siste er kommisjonsforordning (EF) nr. 1400/2002 av 31. juli 2002 om anvendelse av traktatens artikkel 81 nr. 3 på grupper av vertikale avtaler og samordnet opptreden i motorvognsektoren.⁵ I forordning (EF) nr. 2790/1999 ble det uttrykkelig angitt at forordningen ikke fikk anvendelse på vertikale avtaler hvis gjenstand var omfattet avvirkeområdet for et annet gruppeunntak. Motorvognsektoren har derfor ikke vært omfattet av den forordningen.
- 4) Forordning (EF) nr. 1400/2002 utløper 31. mai 2010. Motorvognsektoren bør imidlertid fortsatt dra fordel av et gruppeunntak for å forenkle administrasjonen og redusere de berørte foretakenes kostnader i forbindelse med overholdelse, samtidig som det sikres effektiv overvåking av markedene i samsvar med traktatens artikkel 103 nr. 2 bokstav b).
- 5) Erfaringene som er gjort siden 2002 med hensyn til distribusjon av nye motorvogner, distribusjon av reservedeler samt reparasjons- og vedlikeholdstjenester for motorvogner, gjør det mulig å fastsette en gruppe av vertikale avtaler som normalt kan anses å oppfylle vilkårene i traktatens artikkel 101 nr. 3.
- 6) Denne gruppen omfatter vertikale avtaler om kjøp, salg eller videresalg av nye motorvogner, vertikale avtaler om kjøp, salg eller videresalg av reservedeler til motorvogner og vertikale avtaler om yting av reparasjons- og vedlikeholdstjenester for slike motorvogner, dersom avtalene inngås mellom ikke-konkurrerende foretak, mellom visse konkurrenter eller av visse sammenslutninger av detaljister eller reparatører. Den omfatter også vertikale avtaler som inneholder tilleggsbestemmelser om overdragelse eller utnyttelse av immaterialrettigheter. Uttrykket «vertikale avtaler» bør derfor defineres slik at det omfatter både slike avtaler og tilsvarende samordnet opptreden.

- 7) Visse typer av vertikale avtaler kan forbedre den økonomiske effektiviteten innenfor en produksjons- eller distribusjonsskjede ved å muliggjøre bedre samordning mellom de deltakende foretakene. De kan særlig føre til en reduksjon i partenes transaksjons- og distribusjonskostnader og sikre et best mulig investerings- og salgsnivå.
- 8) Sannsynligheten for at slike effektivitetsøkende virkninger oppveier eventuelle konkurransebegrensende virkninger, som skyldes restriksjoner i de vertikale avtalene, avhenger av avtalepartenes markedsmakt, og dermed av i hvilken grad foretakene møter konkurranse fra andre leverandører av varer og tjenester som deres kunder anser som innbyrdes ombyttelige eller substituerbare på grunn av deres egenskaper, pris og bruksområde. Vertikale avtaler som inneholder begrensninger som sannsynligvis vil begrense konkurransen og skade forbrukerne, eller som ikke er absolutt nødvendige for å oppnå effektivitetsøkende virkninger, bør utelukkes fra fordelene ved gruppeunntaket.
- 9) For å fastsette det egnede virkeområdet for en gruppeunntaksforordning, må Kommisjonen ta hensyn til konkurransevilkårene i den berørte sektoren. I den forbindelse viser konklusjonene av den inngående overvåkingen av motorvognsektoren anført i vurderingsrapporten om anvendelsen av kommisjonsforordning (EF) nr. 1400/2002 av 28. mai 2008⁶ og i kommisjonsmeldingen om den framtidige konkurranserettslige rammen for motorvognsektoren av 22. juli 2009⁷ at det bør skilles mellom avtaler som gjelder distribusjon av nye motorvogner, og avtaler som gjelder yting) av reparasjons- og vedlikeholdstjenester og distribusjon av reservedeler.
- 10) Med hensyn til distribusjonen av nye motorvogner er det ikke noe som tyder på at det forekommer noen betydelige mangler ved konkurransen som skiller denne sektoren fra andre økonomiske sektorer og kreve at den underlegges andre og strengere regler enn reglene i forordning (EU) nr. 330/2010. Markedsandelsgrensen, det at visse vertikale avtaler ikke unntas og de andre vilkårene fastsatt i nevnte forordning, sikrer normalt at vertikale avtaler om distribusjon av nye motorvogner oppfyller kravene i traktatens artikkel 101 nr. 3. Slike avtaler bør derfor omfattes av unntaket som gis ved forordning (EU) nr. 330/2010, forutsatt at alle vilkår i forordningen er oppfylt.
- 11) Med hensyn til avtaler om distribusjon av reservedeler og yting av reparasjons- og vedlikeholdstjenester, bør det tas hensyn til visse særlige egenskaper ved ettermarkedet for motorvogner. Særlig viser de erfaringer som Kommisjonen har gjort ved anvendelsen av forordning (EF) nr. 1400/2002, at prisstigninger for enkeltstående reparasjoner bare delvis avspeiles i mer driftssikre moderne biler og lengre serviceintervaller. Sistnevnte tendenser henger sammen med den teknologiske utvikling og med at de motorvognedeler som motorvognprodusenter kjøper av leverandører av originalt utstyr, blir stadig mer komplekse og driftssikre. Slike leverandører selger produktene sine som reservedeler i ettermarkedet både gjennom motorvognprodusentens godkjente reparasjonsnett og gjennom uavhengige kanaler, og utgjør derfor en viktig konkurransefaktor i ettermarkedet for motorvogner. De kostnader som forbrukerne i Unionen i gjennomsnitt betaler for reparasjons- og vedlikeholdstjenester for motorvogner, utgjør en svært høy andel av de samlede forbrukerkostnadene til motorvogner.
- 12) Konkurransevilkårene i ettermarkedet for motorvogner har i tillegg direkte virkning på den offentlige sikkerhet, siden bruk av motorvogner kan være farlige dersom de er blitt reparert på feil måte, samt på folkehelsen og miljøet, siden utslipp av karbondioksid og andre luftforurensende stoffer kan være høyere for motorvogner som ikke er blitt regelmessig vedlikeholdt.
- 13) I den grad det kan defineres et særlig ettermarked, vil effektiv konkurranse i markedene for kjøp og salg av reservedeler og for yting av reparasjons- og vedlikeholdstjenester for motorvogner, avhenge av graden av innbyrdes konkurranse mellom godkjente reparatører, med andre ord de som driver virksomhet innenfor de reparasjonsnett som direkte eller indirekte er opprettet av motorvognprodusenter, og mellom godkjente og uavhengige aktører, herunder uavhengige leverandører av reservedeler og reparatører. Sistnevntes evne til å konkurrere avhenger av ubegrenset tilgang til nødvendige innsatsfaktorer som reservedeler og tekniske opplysninger.
- 14) På grunn av til disse særtrekk er reglene i forordning (EU) nr. 330/2010, herunder den enhetlige markedsandelsgrensen på 30 %, nødvendige, men ikke tilstrekkelige for å sikre at fordelene ved gruppeunntaket bare gjelder vertikale avtaler om distribusjon av reservedeler og om yting av reparasjons- og vedlikeholdstjenester, som det med tilstrekkelig sikkerhet kan antas å oppfylle vilkårene i traktatens artikkel 101 nr. 3.
- 15) Vertikale avtaler om distribusjon av reservedeler og om yting av reparasjons- og vedlikeholdstjenester bør derfor omfattes av gruppeunntaket bare dersom de i tillegg til vilkårene for unntak fastsatt i forordning (EU) nr. 330/2010, også oppfyller strengere krav med hensyn til visse former for alvorlige konkurransebegrensninger som kan begrense tilbudet og bruken av reservedeler i ettermarkedet for motorvogner.
- 16) Særlig bør fordelene ved gruppeunntaket ikke omfatte avtaler som begrenser adgangen medlemmer av en motorvognprodusents selektive distribusjonssystem har til å selge reservedeler til uavhengige reparatører som bruker dem til å yte reparasjons- eller vedlikeholdstjenester. Uten tilgang til slike reservedeler ville uavhengige reparatører ikke kunne konkurrere effektivt med godkjente reparatører, siden de ikke ville kunne yte forbrukerne tjenester av god kvalitet som bidrar til sikker og pålitelig drift av motorvogner.

- 17) For å sikre effektiv konkurranse på markedet for reparasjoner og vedlikehold, og for å gi reparatørene mulighet til å tilby sluttbrukere konkurrerende reservedeler, bør gruppeunntaket heller ikke omfatte vertikale avtaler som, selv om de er i samsvar med forordning (EU) nr. 330/2010, likevel begrenser mulighetene for at produsenter av reservedeler kan selge slike deler til godkjente reparatører innenfor en motorvognprodusents distribusjonssystem, uavhengige forhandlere av reservedeler, uavhengige reparatører eller sluttbrukere. Dette berører ikke reservedelprodusentenes erstatningsansvar, eller motorvognprodusentenes mulighet for å kreve at godkjente reparatører innenfor deres distribusjonssystem, utelukkende bruker reservedeler som er av tilsvarende kvalitet som komponentene som brukes ved montering av en bestemt motorvogn. Siden motorvognprodusentene har et direkte avtalemessig ansvar ved reparasjoner som omfattes av garantien, gratis service og tilbakekalling, bør unntaket omfatte avtaler som inneholder forpliktelser for godkjente reparatører til å bruke bare originale reservedeler levert av motorvognprodusenten ved disse reparasjonene.
- 18) For at godkjente og uavhengige reparatører og sluttbrukere skal kunne identifisere produsenten av motorvognkomponenter eller reservedeler og velge mellom alternative reservedeler, bør gruppeunntaket heller ikke omfatte avtaler som innebærer at en motorvognprodusent begrenser mulighetene for en produsent av komponenter eller originale reservedeler til å sette sin logo eller sitt varemerke på disse delene på en effektiv og synlig måte.
- 19) For å gi aktørene tid til å tilpasse seg denne forordning bør tidsrommet for anvendelse av forordning (EF) nr. 1400/2002 med hensyn til vertikale avtaler om kjøp, salg og videresalg av nye motorvogner, forlenges til 31. mai 2013. Når det gjelder vertikale avtaler om distribusjon av reservedeler og om yting av reparasjons- og vedlikeholdstjenester bør forordningen få anvendelse fra 1. juni 2010 for å fortsatt sikre en tilstrekkelig beskyttelse av konkurransen på ettermarkedet for motorvogner.
- 20) Kommisjonen kommer til å overvåke utviklingen i motorvognsektoren fortløpende og iverksette egnede korrigerende tiltak dersom det oppstår mangler ved konkurransen som kan skade forbrukerne i markedet for distribusjon av nye motorvogner, for levering av reservedeler eller for ettersalgsservice for motorvogner.
- 21) I henhold til artikkel 29 nr. 1 i rådsforordning (EF) nr. 1/2003 av 16. desember 2002 om gjennomføring av konkurransereglene fastsatt i traktatens artikkel 81 og 82,⁸ kan Kommisjonen trekke tilbake fordelen gitt ved denne forordning dersom den i et bestemt tilfelle fastslår at en avtale som unntaket i denne forordning får anvendelse på, likevel har virkninger som ikke er forenlige med traktatens artikkel 101 nr. 3.
- 22) I henhold til artikkel 29 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1/2003 kan en medlemsstats konkurransemyndighet trekke tilbake fordelen gitt ved denne forordning med hensyn til en medlemsstats territorium, eller en del av det, dersom den i et bestemt tilfelle fastslår at en avtale som unntaket i denne forordning får anvendelse på, likevel har virkninger som er uforenlige med traktatens artikkel 101 nr. 3 på medlemsstatens territorium, eller en del av det, og som har alle kjennetegn på et særskilt geografisk marked.
- 23) For å fastlå om fordelene gitt ved denne forordning bør trekkes tilbake i henhold til artikkel 29 i forordning (EF) nr. 1/2003, er de konkurransebegrensende virkningene som kan oppstå som følge av parallelle nett av vertikale avtaler som har lignende virkninger, som i betydelig grad begrenser adgangen til eller konkurransen på et relevant marked, av særlig betydning. Slike kumulative virkninger kan for eksempel oppstå i tilfelle av selektiv distribusjon eller konkurranseklausuler.
- 24) For å styrke overvåkingen av parallelle nett av vertikale avtaler som har lignende konkurransebegrensende virkninger, og som omfatter mer enn 50 % av et gitt marked, bør Kommisjonen ved forordning kunne erklære at denne forordning ikke får anvendelse på vertikale avtaler som inneholder bestemte begrensninger med hensyn til det aktuelle marked, og på den måten sørge for at traktatens artikkel 101 igjen anvendes fullt ut på slike avtaler.
- 25) For å vurdere denne forordnings virkninger på konkurransen innenfor detaljhandel med motorvogner, levering av reservedeler og ettersalgsservice for motorvogner i det indre marked, bør det utarbeides en vurderingsrapport om anvendelsen av denne forordning.]
 - 1 EFT 36 av 6.3.1965, s. 533/65.
 - 2 Med virkning fra 1. desember 2009 har artikkel 81 i EF-traktaten blitt artikkel 101 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte. De to artiklene er innholdsmessig identiske. I denne forordning bør henvisninger til artikkel 101 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte forstås som henvisninger til artikkel 81 i EF-traktaten der det er relevant.
 - 3 EUT L 102 av 23.4.2010, s. 1.
 - 4 EFT L 336 av 29.12.1999, s. 21.
 - 5 EFT L 203 av 1.8.2002, s. 30.
 - 6 SEK(2008) 1946.
 - 7 KOM(2009) 388.
 - 8 EFT L 1 av 4.1.2003, s. 1.

Underkapittel I

Felles bestemmelser

Artikkel 1. Definisjoner

1. I dette kapittel menes med:
 - a) «vertikal avtale» en avtale eller samordnet opptreden inngått mellom to eller flere foretak som, i henhold til avtalen eller den samordnede opptreden, utøver virksomhet innenfor ulike ledd i produksjons- eller

- distribusjonsskjeden, og som gjelder vilkårene for partenes kjøp, salg eller videresalg av visse varer eller tjenester,
- b) «vertikal begrensning» en konkurransebegrensning i en vertikal avtale som omfattes av virkeområdet for EØS-avtalen artikkel 53 nr. 1,
 - c) «godkjent reparatør» en person som yter reparasjons- og vedlikeholdstjenester for motorvogner, og som virker innenfor et distribusjonssystem opprettet av en motorvognleverandør,
 - d) «godkjent forhandler» en forhandler av reservedeler for motorvogner som virker innenfor et distribusjonssystem opprettet av en motorvognleverandør,
 - e) «uavhengig reparatør»
 - i) en leverandør av reparasjons- og vedlikeholdstjenester for motorvogner, og som ikke virker innenfor et distribusjonssystem opprettet av leverandøren av de motorvognene som han reparerer og vedlikeholder,
 - ii) en godkjent reparatør innenfor en gitt leverandørs distribusjonssystem i den grad vedkommende yter reparasjons- eller vedlikeholdstjenester for motorvogner som er omfattet av en annen leverandørs distribusjonssystem, som han ikke deltar i,
 - f) «uavhengig forhandler»
 - i) en forhandler av reservedeler for motorvogner som ikke virker innenfor et distribusjonssystem opprettet av leverandøren av de motorvognene som forhandleren selger reservedeler til,
 - ii) en godkjent forhandler innenfor en gitt leverandørs distribusjonssystem i den grad vedkommende selger reservedeler for motorvogner som er omfattet av en annen leverandørs distribusjonssystem, som han ikke deltar i,
 - g) «motorvogn» et selvstendig motordrevet kjøretøy bestemt for kjøring på offentlig vei, og som har minst tre hjul,
 - h) «reservedeler» varer som skal monteres i eller på en motorvogn for å erstatte kjøretøyets komponenter, herunder varer som for eksempel smøremidler som er nødvendige for bruken av motorvognen, med unntak av drivstoff,
 - i) «selektivt distribusjonssystem» et distribusjonssystem der leverandøren påtar seg å selge varene eller tjenestene som omfattes av avtalen, enten direkte eller indirekte, bare til forhandlere som er utvalgt på grunnlag av bestemte kriterier, og der disse forhandlerne påtar seg å ikke selge slike varer eller tjenester til forhandlere som ikke er godkjent innenfor det området som leverandøren har reservert for å drive dette systemet.
2. I dette kapittel skal betegnelsene «foretak», «leverandør», «produsent» og «kjøper» omfatte deres respektive tilknyttede foretak.
- Med «tilknyttede foretak» menes
- a) foretak der en avtalepart direkte eller indirekte
 - i) har myndighet til å utøve mer enn halvparten av stemmerettighetene, eller
 - ii) har myndighet til å utnevne mer enn halvparten av medlemmene i foretakets kontrollorgan, styre eller de organer som rettslig representerer foretaket, eller
 - iii) har rett til å lede foretakets forretninger,
 - b) foretak som overfor en avtalepart direkte eller indirekte har de rettigheter eller den myndighet som er nevnt i bokstav a,
 - c) foretak der et foretak nevnt i bokstav b direkte eller indirekte har de rettigheter eller den myndighet som nevnt i bokstav a,
 - d) foretak der en avtalepart sammen med ett eller flere av foretakene nevnt i bokstav a, b eller c, eller foretak der to eller flere av de sistnevnte foretak i fellesskap har de rettigheter eller den myndighet som nevnt i bokstav a,
 - e) foretak der de rettigheter eller den myndighet som er nevnt i bokstav a i fellesskap innehas av
 - i) avtaleparter eller deres respektive tilknyttede foretak nevnt i bokstav a til d, eller
 - ii) én eller flere av avtalepartene eller ett eller flere av deres tilknyttede foretak nevnt i bokstav a til d og én eller flere tredjemenn.

Underkapittel II

Vertikale avtaler om kjøp, salg eller videresalg av nye motorvogner

Artikkel 2. *Anvendelse av kapittel III A*

I henhold til EØS-avtalen artikkel 53 nr. 3 skal EØS-avtalen artikkel 53 nr. 1 i tidsrommet 1. juni 2010 til 31. mai 2013 ikke få anvendelse på vertikale avtaler om de vilkår som gjelder for partenes kjøp, salg eller videresalg av nye motorvogner, dersom avtalene oppfyller de vilkår for unntak i henhold til kapittel III A i denne forskrift som særlig gjelder vertikale avtaler om kjøp, salg eller videresalg av nye motorvogner.

Artikkel 3. *Anvendelse av kapittel I*

Med virkning fra 1. juni 2013 skal kapittel I i denne forskrift få anvendelse på vertikale avtaler om kjøp, salg eller videresalg av nye motorvogner.

Underkapittel III

Vertikale avtaler om ettermarkedet for motorvogner

Artikkel 4. *Unntak*

I henhold til EØS-avtalen artikkel 53 nr. 3 og med forbehold for bestemmelsene i dette kapittel, skal EØS-avtalen artikkel 53 nr. 1 ikke få anvendelse på vertikale avtaler om de vilkår som gjelder for partenes kjøp, salg eller videresalg av reservedeler for motorvogner eller yting av reparasjons- og vedlikeholdstjenester for motorvogner, dersom avtalene oppfyller kravene for unntak i henhold til kapittel I i denne forskrift og ikke inneholder noen av de særlig alvorlige begrensningene omhandlet i artikkel 5 i dette kapittel.

Dette unntaket får anvendelse i den grad avtalene inneholder vertikale begrensninger.

Artikkel 5. *Begrensninger som fjerner fordelene ved gruppeunntaket — særlig alvorlige begrensninger*

Unntaket fastsatt i artikkel 4 får ikke anvendelse på vertikale avtaler som direkte eller indirekte, alene eller kombinert med andre faktorer under partenes kontroll, har som formål

- a) en begrensning av salget av reservedeler til motorvogner fra medlemmer i et selektivt distribusjonssystem til uavhengige reparatører som bruker disse delene til reparasjon og vedlikehold av en motorvogn,
- b) en begrensning som er avtalt mellom en leverandør av reservedeler, reparasjonsverktøy eller feilsøkingsutstyr eller annet utstyr og en motorvognprodusent, som begrenser leverandørens mulighet til å selge disse varene til godkjente eller uavhengige forhandlere eller til godkjente eller uavhengige reparatører eller sluttbrukere,
- c) en begrensning som er avtalt mellom en motorvognprodusent som anvender komponenter ved førstegangs montering av motorvogner og leverandøren av disse komponentene, som begrenser leverandørens mulighet til å sette sitt varemerke eller sin logo på de leverte komponentene eller reservedelene på en effektiv og lett synlig måte.

Underkapittel IV

Sluttbestemmelser

Artikkel 6. *Unntak fra anvendelse av forordningen*

Det kompetente overvåkningsorgan kan erklære at når parallelle nett av lignende vertikale begrensninger omfatter mer enn 50 % av et relevant marked, får denne forordning ikke anvendelse på vertikale avtaler som inneholder bestemte begrensninger som gjelder det aktuelle markedet.

I henhold til bestemmelsene i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol, kan EFTAs overvåkningsorgan gjennom en anbefaling erklære at når parallelle nett av lignende vertikale begrensninger omfatter mer enn 50 % av et relevant marked i EFTA-statene, får dette kapittel ikke anvendelse på vertikale avtaler som inneholder bestemte begrensninger som gjelder det aktuelle markedet.

En anbefaling i henhold til nr. 1 skal rettes til EFTA-staten(e) som omfatter det aktuelle relevante marked. Kommisjonen skal underrettes om anbefalingen.

Innen tre måneder fra utstedelsen av en anbefaling i henhold til nr. 1, skal alle EFTA-stater den er rettet til underrette EFTAs overvåkningsorgan om hvorvidt de tar anbefalingen til etterretning. Dersom fristen på tre måneder utløper uten at et svar er sendt, anses den EFTA-stat som ikke svarer innen fristens utløp, for å ta anbefalingen til etterretning.

Dersom en EFTA-stat som en anbefaling er rettet til, enten tar den til etterretning eller unnlater å svare innen fristens utløp, pålegges vedkommende EFTA-stat en rettslig forpliktelse i henhold til EØS-avtalen til å etterkomme anbefalingen innen tre måneder fra det tidspunkt da den ble utstedt.

Dersom en EFTA-stat som en anbefaling er rettet til, underretter EFTAs overvåkningsorgan innen fristen på tre måneder utløper om at den ikke tar overvåkningsorganets anbefaling til etterretning, skal EFTAs overvåkningsorgan underrette Kommisjonen om dette. Dersom Kommisjonen er uenig med vedkommende EFTA-stat, får EØS-avtalen artikkel 92 nr. 2 anvendelse.

EFTAs overvåkningsorgan og Kommisjonen skal utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre når de anvender denne bestemmelsen.

Når parallelle nett som har lignende vertikale begrensninger omfatter mer enn 50 % av et relevant marked i det territorium som omfattes av EØS-avtalen, kan de to overvåkningsorganene inngå et samarbeid med sikte på å treffe tiltak hver for seg. Dersom de to overvåkningsorganene blir enige om et relevant marked og om at det er formålstjenlig å treffe tiltak i henhold til denne bestemmelsen, skal Kommisjonen vedta en forordning rettet til EU-medlemsstatene, og EFTAs overvåkningsorgan skal vedta en tilsvarende anbefaling rettet til EFTA-staten(e) som omfatter det aktuelle relevante marked.

Artikkel 7.

Får ikke anvendelse.

Artikkel 8. *Gyldighetstid*

Dette kapittel gjelder fra 1. juni 2010.

Kapittelet gjelder til 31. mai 2023.

II

Endringen trer i kraft straks.

Kapittel III A får fortsatt anvendelse i tidsrommet 1. juni 2010 til 31. mai 2013 på vertikale avtaler om de vilkår som gjelder for partenes kjøp, salg eller videresalg av nye motorvogner.

6. juli Nr. 1068 2010**Delegering av Skattedirektoratets myndighet etter lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) til skattekontorene**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 6. juli 2010 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 19–3 annet ledd. Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

Skattedirektoratets myndighet etter lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 19–3 (2) til å fatte vedtak om nedsettelse eller ettergivelse delegeres til skattekontorene.

II

Vedtaket trer i kraft straks.

6. juli Nr. 1069 2010**Forskrift om endring i forskrift om autorisasjon for installatør av elektronisk kommunikasjonsnett og radioutstyr (autorisasjonsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Post- og teletilsynet 6. juli 2010 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) § 2–14 og § 10–1, jf. funksjonsfordelingsvedtak 4. juli 2003 nr. 881.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF endret ved direktiv 2006/100/EF, forordning (EF) nr. 1430/2007, forordning (EF) nr. 755/2008 og forordning (EF) nr. 279/2009). Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I forskrift 4. mars 2005 nr. 200 om autorisasjon for installatør av elektronisk kommunikasjonsnett og radioutstyr (autorisasjonsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 7 tredje ledd skal lyde:

Kvalifikasjoner som er ervervet i annen EØS-stat, vurderes i samsvar med EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner, jf. direktiv 2005/36/EF avdeling I, II, III kapittel I og IV artikkel 50 nr. 1 og artikkel 51, avdeling V artikkel 56 nr. 1 og 2 og bilag IV liste I.

II

Endringen trer i kraft 1. august 2010.

6. juli Nr. 1070 2010**Forskrift om endring i forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket og forskrift om tilskot til avløsning**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 6. juli 2010 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I forskrift 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket gjøres følgende endring:

§ 3 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) registrert som merverdiavgiftspliktig etter lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift § 2–1 (1) og kan levere omsetningsoppgave som landbruksforetak etter samme lov § 15–4 (1), eller

II

I forskrift 8. november 2006 nr. 1227 om tilskot til avløsning gjøres følgende endring:

§ 3 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) registrert som meirverdiavgiftspliktig etter lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift § 2–1 (1) og kan levere omsetningsoppgave som landbruksforetak etter same lov § 15–4 (1), eller

III

Endringene trer i kraft straks.

7. juli Nr. 1071 2010

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 7. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 11, § 12, § 13, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 9. juli 2010 kl. 14.30.

I

I forskrift 1. juli 2004 nr. 1105 om dyrehelsemessige betingelser for ikke-kommersiell transport av kjæledyr gjøres følgende endring:

§ 8a skal lyde:

Uavhengig av overgangsperioden på fem år i § 4, jf. forordning (EF) nr. 998/2003, art. 6 og 16, skal kravet om identifisering, pass, rabiesvaksinasjon, blodprøvekontroll og behandling mot echinococose gjelde frem til den 1. januar 2012 (jf. forordning (EF) nr. 438/2010).

II

Endringen trer i kraft straks.

28. jan. Nr. 1072 2010

Forskrift om opptak, studier og eksamen ved Handelshøyskolen BI

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Handelshøyskolen BI 28. januar 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3-2, § 3-3, § 3-4, § 3-5, § 3-6, § 3-7, § 3-9, § 3-10, § 4-6, § 4-7, § 4-8, § 4-11, § 5-1, § 5-2, § 5-3, § 5-6 og § 8-2, forskrift 10. april 2006 nr. 412 om godskrivning av høyere utdanning § 2, § 3 og § 4, forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad § 3, § 4 og § 5, forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler § 57, lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven) § 3-2, lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling § 4-2 og § 4-5 og lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 5-13 og § 5-14. Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

I

Kapittel 1. Generelle regler

§ 1-1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder for alle søkere til all utdanning ved Handelshøyskolen BI. Forskriften gjelder videre for studenter som har fått opptak til og er deltaker i studier, program og enkeltkurs, herunder bedriftsinterne kurs og ikke-studiepoenggivende kurs så langt det er formålstjenlig. Videre for studenter i studieopphold tilknyttet utvekslingsavtaler.

For Ph.D. gjelder eget reglement. For forhold som ikke er regulert i reglementet for Ph.D., vil Handelshøyskolen BIs forskrift om opptak, studier og eksamen komme til anvendelse.

§ 1-2. Søkerens og studentens undersøkelses- og opplysningsplikt

(1) Enhver søker/student plikter å sette seg inn i den til enhver tid gjeldende forskrift om opptak, studier og eksamen ved Handelshøyskolen BI og de spesifikke bestemmelsene som gjelder det studietilbudet søkeren søker til eller studenten følger.

(2) Som student plikter man å sette seg inn i studieplaner, kursbeskrivelser, eksamensplaner, rutiner for eksamen, regler for behandling av fusk og nødvendige forutsetninger for å gå opp til eksamen. De ovennevnte regler, planer og rutiner finnes i Handelshøyskolen BIs Studiehåndbok.

(3) Studiehåndboken anses som en del av kontrakten studenten har med Handelshøyskolen BI, og det forventes at studentene kjenner til og følger de deler av retningslinjene i studiehåndboken som er relevant for vedkommende student. Studiehåndboken er tilgjengelig på www.bi.no/studiehandbok.

(4) Manglende kjennskap til ovennevnte kilder kan ikke påberopes som et befriende forhold.

(5) Studenten plikter skriftlig å underrette Handelshøyskolen BI om ev. navneendringer. Navneendring må dokumenteres. Adresse- og telefonendringer rettes av studenten selv via Banner StudentWeb. Unnlatt oppdatering av adresse- og telefonnummer innebærer at studenten må bære risikoen for at underretninger fra Handelshøyskolen BI ikke mottas, eller ikke mottas i tide.

(6) Alle studenter ved Handelshøyskolen BI blir tildelt egen e-postadresse som bl.a. benyttes til viktig studentinformasjon fra Handelshøyskolen BI. Studenten plikter jevnlig å sjekke denne e-postadressen. Via Banner StudentWeb kan studenten velge å videresende e-posten til en annen adresse enn BI e-postadressen. Studenten

plikter selv å sørge for at e-post kan bli mottatt av denne e-postadressen, og må selv bære risikoen for at underretning fra BI ev. ikke mottas.

§ 1–3. Ordensbestemmelser mv.

(1) Regler om krav til søkerens og studentens opptreden og atferd mv., om reaksjoner og om saksbehandling, er nedfelt i lov 1. april 2005 nr. 15 (sist endret i lov nr. 4/2009) om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) kapittel 3 og 4. Det vises særlig til § 4–6 til § 4–8 om taushetsplikt, annullering av eksamen eller prøve og utestengning som følge av grovt forstyrrende atferd eller fusk mv., samt § 4–11 om domstolsprøving.

(2) En student som forsøker å fuske, selv fusker eller medvirker til at en annen student fusker, kan utestenges fra høyskolen og fratras retten til å gå opp til eksamen i inntil ett år. For saksbehandlingen og de formelle vilkår gjelder reglene i § 4–8 og § 4–11 i universitets- og høyskoleloven tilsvarende. Om fusk vises det dessuten til § 5–15 i denne forskriften.

(3) Handelshøyskolen BI skal tilrettelegge for et inspirerende læringsmiljø som fremmer læring og utvikling for den enkelte. Studentene skal behandles med respekt og omsorg og møte hverandre og de ansatte på samme måte. Miljøet skal preges av mangfold, raushet og toleranse. Ingen former for maktmisbruk skal tolereres.

§ 1–4. Delegering og endringer

(1) Handelshøyskolen BI har rett til å iverksette endringer i bestemmelser som gjelder for institusjonen, herunder rett til å endre studieopplegg, tid og sted for undervisning, lærerkrefter, studieavgift, m.m., og å fravike de ulike publikasjoner fra de ulike enheter innenfor Handelshøyskolen BI. Handelshøyskolen BI står fritt til å avlyse programmer og kurs der det ved studiestart ikke er nok kandidater til å sikre en forsvarlig gjennomføring av programmet/kurset.

(2) Endring av studieavgift skal godkjennes av styret ved Handelshøyskolen BI.

(3) Styret ved Handelshøyskolen BI har med hjemmel i § 8–2 i universitets- og høyskoleloven delegert kollegiet ved Handelshøyskolen BI å vedta endringer i kapittel 1, 2, 3 og 4 i denne forskrift. Endringer i kapittel 5 vedtas av styret selv, dog slik at styret kan delegerere til det aktuelle undervisningsutvalg å gi utfyllende regler i kursbeskrivelsen om forhold som er særegne for det enkelte kurs.

(4) Endringer i studieplaner skal godkjennes av kollegiet ved Handelshøyskolen BI eller det organ kollegiet bemyndiger.

(5) Endringer skal gjøres kjent for studentene så raskt som mulig og på en hensiktsmessig måte.

§ 1–5. Om klageadgang

Klage på vedtak i enkeltsaker skal, iht. lov 10. februar 1967 (endret ved lov nr. 103/2009) om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kap. IV innklages til vedtaksenhet. Dersom vedtaket opprettholdes vil klagen oversendes klagenemnda ved Handelshøyskolen BI. For vedtak som innebærer inndragning av falske dokumenter og ilegging av karantenetid i denne forbindelse, annullering av karakter og/eller utestenging fra Handelshøyskolen BI, er klageinstansen en særskilt klagenemnd for universiteter og høyskoler i Norge.

§ 1–6. Forbehold

Handelshøyskolen BI tar forbehold om eventuelle trykkfeil i studieinformasjon, kursbeskrivelser, eksamensplan og annen dokumentasjon som gjelder for det enkelte studium.

Kapittel 2. Søknad om opptak og kontraktsforhold

§ 2–1. Definisjoner

Søker

Person som søker opptak til studier, programmer eller enkeltkurs ved Handelshøyskolen BI.

Student

Person med en skriftlig, bindende og ikke avsluttet studiekontrakt med Handelshøyskolen BI, herunder deltakere på enkeltkurs, bedriftsinterne kurs og ikke-studiepoenggivende kurs.

Studiekontrakt

Individuell kontrakt mellom student og Handelshøyskolen BI som regulerer hvilket studium studenten har studierett på, og hvilke rettigheter og forpliktelser som tilkommer. Denne forskrift anses som en del av studentens studiekontrakt.

Studieavgift

Avgift som studenten betaler for sin utdanning eller ikke-studiepoenggivende kurs. Studieavgiften faktureres pr. semester.

Utdanning

Samlebetegnelse for studium, program, enkeltkurs eller ikke-studiepoenggivende kurs.

Fag

Samlebetegnelse for programmer, enkeltkurs og ikke-studiepoenggivende kurs.

Studium

Utdanning av 60 studiepoengs omfang eller mer.

Program

Utdanning av 30 inntil 59 studiepoengs omfang.

Enkeltkurs

Utdanning av inntil 29 studiepoengs omfang. Kan i noen tilfeller inngå som del av et studium.

Ikke-studiepoenggivende kurs

Utdanning uten studiepoeng.

Individuell utdanning

Utdanning der enkeltstudenten søker om opptak eller deltakelse på utdanning eller ikke-studiepoenggivende kurs og får studiekontrakt eller bekreftelse på slik deltakelse.

Bedriftsinterne kurs

Utdanning der en bedrift inngår avtale med Handelshøyskolen BI om å avholde utdanning for en gruppe studenter og der bedriften betaler kontraktssum direkte til Handelshøyskolen BI. Omfanget av utdanningen bestemmes i den enkelte kontrakt.

Faglig godkjenning

Kan innvilges for hele eller deler av en utdanning basert på formell eller ikke-formell kompetanse. Faglig godkjenning gis enten som innpassing, fag-for-fag-fritak eller jevngodhetsvurdering.

Formell kompetanse

Kompetanse oppnådd som følge av fullført akkreditert utdanning ved norsk universitet eller høyskole eller fullført godkjent høyere utdanning ved utenlandsk utdanningsinstitusjon.

Ikke-formell kompetanse/realkompetanse

Kompetanse oppnådd gjennom betalt eller ubetalt arbeid, ikke-akkreditert norsk utdanning eller ikke-godkjent utenlandsk utdanning, fritidsaktivitet og/eller annet som kommer i tillegg til den kompetansen vedkommende har dokumentert gjennom formell kompetanse.

Innpassing

Innpassing er en faglig godkjenning av et eller flere fag som kan gis til studenter med relevant formell kompetanse innenfor ett spesifikt studium.

Fag-for-fag-fritak

Fag-for-fag-fritak er et fritak for enkeltkurs i et studium som kan gis til studenter som har avlagt samme eller tilsvarende eksamen fra en akkreditert norsk utdanning eller godkjent utenlandsk utdanning. Kan også gis på grunnlag av ikke-formell kompetanse.

Jevngodhetsvurdering

Jevngodhetsvurdering er en faglig vurdering som kan gjøres for enkeltpersoner som har fullført et akkreditert studium ved et norsk universitet eller høyskole eller godkjent studium ved utenlandsk høyere utdanningsinstitusjon. I særlige tilfeller kan slik vurdering gjøres der søkeren ikke kan dokumentere sin akademiske kompetanse fra slik institusjon.

§ 2–2. Studentopptak og studiekontrakt

(1) Opptak til studier og programmer og inngåelse av studiekontrakt skjer ved at Handelshøyskolen BI etter søknad gir tilbud om studieplass, som søker deretter aksepterer.

(2) En søker som aksepterer tilbud om studieplass på et studium/program, må innen en nærmere angitt frist returnere en undertegnet kontrakt. Ved slik aksept er søkeren registrert som student ved Handelshøyskolen BI med de vilkår som fremgår av kontrakten. Det er likevel anledning til å trekke seg fra studiet før studiestart, iht. akseptert studiekontrakt. Utmelding skal alltid gis skriftlig (i rekommandert brev eller ved fremmøte), innen de frister som fremgår av kontrakten, jf. § 3–5.

(3) Det kan gis anledning til bytte av studium/program eller studiested. Studenten må søke skriftlig om endring av studium/program eller studiested, og ved innvilgelse av endring av studium/studiested vil det bli utstedt ny kontrakt. Mulighet for bytte av studium eller studiested forutsetter ledig kapasitet på ønsket studium/studiested, og er begrenset ut fra faglige hensyn.

(4) Ved bekreftelse av studieplass ved Handelshøyskolen BI gir studenten samtidig samtykke til at BI kan oppbevare informasjon som er gitt i søknaden og annen nødvendig informasjon for administrative hensyn. Som student kan man senere få tilsendt studieinformasjon fra Handelshøyskolen BI på e-post eller til hjemmeadresse. Handelshøyskolen BI kan ikke utlevere denne informasjonen til uvedkommende dersom det ikke er gitt særskilt

samtykke til dette. Fullstendig informasjon om Handelshøyskolen BIs praksis når det gjelder lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven) finnes på www.bi.no/studiehandbok.

(5) Vedtak om avvisning av søknad eller avslag på søknad om opptak kan påklages til den enhet som har truffet vedtaket. Dersom klagen ikke tas til følge fullt ut i vedtaksenheten, skal vedtaksenheten oversende saken til klagenemnda ved Handelshøyskolen BI. Fristen for å klage er tre uker fra det tidspunkt vedtaket er kommet fram til søker.

(6) Opptak som student ved enkeltkurs skjer ved påmelding når ikke annet er bestemt. Påmeldingen skal være fylt ut på fastsatt skjema, og være mottatt innen den frist som fremgår av det aktuelle skjema. Kontraktsvilkårene fremgår av påmeldingsskjemaet. Påmeldingen er bindende. Avmelding kan kun skje etter lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted (angrerettloven), jf. tilsendt informasjon etter påmelding. Påmeldingen gjelder også som oppmelding til eksamen.

(7) Bruk av falske dokumenter reguleres av § 3–7 i universitets- og høyskoleloven. Den som har søkt opptak ved Handelshøyskolen BI ved bruk av falske dokumenter, kan politianmeldes i tillegg til å få dokumentene inndratt og nektes opptak, eller ikke få godkjent utdanning i inntil ett år. Handelshøyskolen BI politianmelder alle forhold der forfalskning av søknadspapirer blir avdekket. Vedtak om inndragning og vedtak om karantenetid treffes av klagenemnda ved Handelshøyskolen BI. Vedtaket kan påklages iht. § 3–7 (8) i universitets- og høyskoleloven. Karantenetiden kan også få virkning for andre universiteter og høyskoler som omfattes av universitets- og høyskoleloven.

(8) Når det foreligger saklige grunner kan Handelshøyskolen BI nekte å tilby studieplass til søkere som ellers oppfyller de faglige vilkårene for opptak. Som saklig grunn regnes blant annet at:

- a) Søkeren er eller kunne vært bortvist eller utestengt fra Handelshøyskolen BI eller andre læresteder.
- b) Søkeren tidligere har misligholdt betalingsforpliktelser overfor Handelshøyskolen BI eller andre læresteder. I slike tilfeller kan det som vilkår for opptak kreves at alle mellomværende gjøres opp og at studieavgift betales forskuddsvis.

(9) Studiekontrakten kan fra begge sider sies opp ved vesentlig mislighold av plikter som springer ut av kontrakten eller som innebærer et grovt tillitsbrudd.

(10) For søkere til Ph.D.-graden; se tilleggsbestemmelser i eget reglement for Ph.D. ved Handelshøyskolen BI.

(11) Bestemmelsen i denne paragrafen punkt (1), (2), (3) og (6) gjelder ikke opptak til bedriftsinterne kurs.

§ 2–3. Studieavgift

(1) Enhver student er forpliktet til å betale studieavgift for normert studietid for det aktuelle studium. Studieavgiften betales ved begynnelsen av hvert semester. Normert studietid for det enkelte studium fremgår av forskriftens kapittel 4. Studenten må betale studieavgift for normert studietid selv om han/hun gjennomfører studiet på kortere eller lengre tid. Frist for å melde seg av underveis i studiet er angitt i forskriftens § 3–5.

Avgift til studentsamskipnad må betales sammen med studieavgift ved de studiesteder/for de studentgrupper som har obligatorisk medlemskap i en studentsamskipnad.

(2) Enhver student som følger et program, enkeltkurs eller ikke-studiepoenggivende kurs er forpliktet til å betale studieavgift for den normerte studietiden slik den fremgår av den enkelte kursbeskrivelse. Frist for å melde seg av slik utdanning fremgår av påmeldingsskjemaet dersom ikke annen informasjon er gitt, ellers gjelder § 3–5.

(3) Studenter som etter søknad innvilges fag-for-fag-fritak for eksamen på et av Handelshøyskolen BIs studietilbud på grunnlag av eksamener avlagt ved andre institusjoner eller realkompetanse, jf. § 2–8 (2) b), innrømmes ikke reduksjon i studieavgiften.

(4) Etter fullføringsfrist må studenter som ønsker å forbedre karakterer/fullføre studiet søke om nytt opptak ved nødvendige enkeltkurs eller hele studiet. Ved fullføring av et studium etter fullføringsfrist, jf. § 3–6, betales en egen avgift samt eksamensavgift etter gjeldende satser.

(5) Bestemmelsen i denne paragrafen gjelder ikke opptak til bedriftsinterne kurs.

(6) Manglende betaling av studieavgift medfører tap av studieplass, og ordinær rettslig inndrivelse.

§ 2–4. Generelle opptakskrav

Opptakskravene i dette kapittel er fastsatt med hjemmel i § 3–4 til § 3–7 i universitets- og høyskoleloven, forskrift 31. januar 2007 nr. 173 om opptak til høyere utdanning og § 3, § 4 og § 5 i forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad, samt studiespesifikke opptakskrav angitt i forskriftens § 2–5, § 2–6 og § 2–7.

(1) Det generelle grunnlaget for opptak til høyere utdanning er generell studiekompetanse oppnådd enten ved fullført videregående skole, eller slik det er beskrevet i kapittel 2 i forskrift om opptak til høyere utdanning.

(2) Søkere med utenlandsk utdanning utenfor Norden må dokumentere bestått utdanning på nivå med norsk treårig videregående opplæring som gir generell studiekompetanse. Studenter med annet morsmål enn norsk må dokumentere norskkunnskaper iht. kapittel 2 i forskrift om opptak til høyere utdanning. Unntatt er søkere til fremmedspråklige utdanningsprogram.

(3) For opptak til masterstudier ved Handelshøyskolen BI, følger Handelshøyskolen BI reglene for opptak til slike utdanninger slik disse fastsettes i forskrift om krav til mastergrad i tillegg til bestemmelsene i denne paragraf punkt (1) og (2).

(4) Ved påmelding til enkeltkurs som har spesifikke opptakskrav, vil søkeren bli vurdert etter gjeldende opptakskrav, og utfallet av vurderingen meddeles søkeren skriftlig.

(5) For opptak til bedriftstilpassede kurs gjelder de generelle og studiespesifikke opptakskrav som gjelder for det studiet det aktuelle kurs inngår i.

§ 2–5. Spesifikke opptakskrav til studier på bachelornivå

(1) Søkere til det femårige integrerte masterstudium; bachelor i økonomi og ledelse/master i økonomi og ledelse (siviløkonomstudiet), må i tillegg til bestemmelsene i § 2–4 ha dokumenterte kunnskaper i matematikk R1 eller matematikk S1 + S2 (tidl. 2MX, 2MY eller 3MZ).

(2) Søkere til studier med språkvalg, som vil velge annet språk enn engelsk, må i det aktuelle språket ha språkkunnskaper på nivå II (tidl. B-/C-språk) fra videregående skole.

(3) Søkere til engelskspråklige bachelorstudier må i tillegg til bestemmelsene i § 2–4 ha dokumenterte engelskkunnskaper tilsvarende TOEFL med 550 poeng for papirbasert test/80 poeng for internett-basert test eller IELTS med score 6,0, samt skrive en motivasjonssøknad for studiet på engelsk.

(4) Søkere til bachelorstudiet i internasjonal markedsføring må, før studenten starter på 2. studieår, i tillegg til bestemmelsene i § 2–4, kunne dokumentere språkkunnskaper i engelsk tilsvarende generell studiekompetanse (dvs. (140 timer/A-språk) eller minimum nivå II (C-språk) i tysk, fransk eller spansk dersom studenten skal følge undervisning på et av disse språkene).

Før avreise til utlandet i 5. semester i dette studiet, må studenten ha bestått språkkurs med minimum 12 studiepoeng i undervisningsspråket for det landet studenten søker seg til. All undervisning og prestasjonsvurdering i utlandet foregår enten på vertslandets språk eller på engelsk.

(5) Søkere til avsluttende Bachelor of Management-program i graden Bachelor of Management må, i tillegg til bestemmelsene i § 2–4, ha dokumenterte kunnskaper på minst 120 offentlig godkjente studiepoeng fra høyskole eller universitet. Videre må søkeren være minst 25 år, og kunne dokumentere minimum fire års yrkeserfaring. Det kan, i helt spesielle tilfeller, gis dispensasjon fra kravene om antall offentlig godkjente studiepoeng. Eventuelt opptak blir gitt på bakgrunn av en helhetsvurdering av søkeren. Det settes uansett krav om minimum 90 studiepoeng fra tidligere universitets- eller høyskoleutdanning.

(6) For de fleste studiene på bachelornivå ved Handelshøyskolen BI er det adgang til å søke om direkte opptak til henholdsvis andre og tredje studieår, forutsatt at man har dekket de nødvendige fagområdene, eller har forpliktet seg til å ta nødvendige kurs som tillegg, se for øvrig forskriftens § 2–3 og § 4–8. Konkrete krav til fagsammensetning utarbeides for hver student. Når antallet ledige plasser er begrenset, konkurrerer søkerne på grunnlag av angitt poengkrav. Innenfor de rammer som trekkes opp av lov og forskrifter gjeldende for universiteter og høyskoler, avgjør Handelshøyskolen BI om søkeren tilfredsstillende minimumskrav til studiepoeng innenfor fagområdene i de ulike studier.

§ 2–6. Spesifikke opptakskrav til studier på masternivå

(1)

a) For opptak til toårig fulltids masterstudium gjelder, i tillegg til opptakskravene i § 2–4, kravene som er spesifisert for hvert masterstudium. Opptakskravene er vedtatt av styret og er tilgjengelig på www.bi.no/studiehandbok.

b) Opptakskrav for studenter på femårig kontrakt (opprykk fra bachelornivå til masternivå for studenter på bachelor i økonomi og ledelse): Studentene må ha vist tilfredsstillende studieprogresjon i studiene på bachelornivå. Tilfredsstillende progresjon er definert som å ha fullført 180 studiepoeng på bachelornivå. En student kan bli tatt opp til masterdelen med færre studiepoeng fra bachelornivå, begrenset oppad til 15 manglende studiepoeng. Manglende studiepoeng fra bachelornivå kan ikke være innenfor følgende fag:

– Kvantitative metoder, økonomi eller emner knyttet til valg av major på masterdelen av studiet.

(2) For opptak til avsluttende Master of Management-program og de enkelte Master of Management-programmene gjelder følgende regler i tillegg til bestemmelsene i § 2–4:

a) Det kreves fullført bachelorgrad, tilsvarende 180 offentlig godkjente studiepoeng fra høyskole, universitet eller tilsvarende. Søkeren må være minst 25 år og det settes i tillegg krav til minimum fire års yrkeserfaring.

b) Søkere kan også bli tatt opp på grunnlag av realkompetanse som i noen grad kompenserer for mangelfull formell bachelorgrad. Kriteriene for vurdering av realkompetanse er beskrevet i «Retningslinjer for vurdering av realkompetanse – Master of Management», gjengitt på www.bi.no/studiehandbok.

c) Søkere til enkelte av Master of Management-programmene må i noen tilfeller oppfylle visse tilleggskrav. Hvilke krav som gjelder for hvilke Master of Management-programmer er gjengitt på www.bi.no/studiehandbok.

d) For søkere til Master of Management som skal avlegges ved ISM University of Management and Economics (ISM) i Litauen er det, i tillegg til kravene i § 2–6 (2) a–c, krav om:

- i) dokumentasjon på at yrkeserfaringen er ledererfaring
- ii) dokumentasjon på søkerens motivasjon for å studere (på engelsk)
- iii) dokumentasjon på engelskkunnskaper på øvre gjennomsnittlig nivå.

Ved mangel på plasser blir søkere rangert etter et vektet gjennomsnitt av alle karakterer fra sin bachelorutdanning.

e) Søkere til det avsluttende Master of Management-programmet må i tillegg ha gjennomført og bestått to valgbare Master of Management-programmer (60 studiepoeng) før det gis opptak. For studenter ved ISM er

det krav om å bestå tre valgbare Master of Management-programmer. Søkere som er i ferd med å avslutte sitt siste valgbare program, vil bli gitt betinget opptak.

- f) For å få opptak til det avsluttende Master of Management-programmet må søkere oppfylle et karakterkrav på gjennomsnittlig C (alternativt 2.8 på tidligere karakterskala).
- (3) For opptak til Master of Business Administration-studier gjelder følgende regler i tillegg til bestemmelsene i § 2–4:
- Det kreves fullført bachelorgrad eller tilsvarende fra en akkreditert/godkjent utdanningsinstitusjon. Kvalifikasjoner avlagt ved utenlandske studiesteder vurderes etter de alminnelige regler som gjelder for opptak til norske universiteter og høyskoler. Søkere må i tillegg dokumentere betydelig ledererfaring.
 - I særskilte tilfeller kan søkere som i noen grad ikke møter de formelle kravene i § 2–6 (3) a), bli gitt en vurdering mht. opptak på bakgrunn av søkerens eksepsjonelle arbeidserfaring. Slik vurdering er individuell og vil kun bli gitt til søkere med omfattende ledererfaring ervervet over en betydelig periode. Det kan gis uttelling for tunge styreverv eller akademiske publikasjoner. Søkeren vil bli vurdert av MBA opptakskomiteé.
 - Søkere til studiet kan i enkelte tilfeller bli pålagt å fullføre og bestå en skriftlig opptakstest.
 - Søkere plikter å vedlegge to anbefalingsbrev, hvorav ett skal være fra nåværende arbeidsgiver, om mulig.
 - Alle kvalifiserte søkere vil bli intervjuet av MBA associate dean eller den han/hun utpeker.
- (4) For opptak til Executive Master in Energy Management gjelder regler vedtatt av styret i ESCP Europe. Opptakskravene er gjengitt på www.bi.no/master/energy.

§ 2–7. Opptakskrav til studier til Ph.D.

Det henvises til eget reglement for graden Ph.D. ved Handelshøyskolen BI.

§ 2–8. Faglig godkjenning av annen utdanning

Denne paragraf er fastsatt med hjemmel i § 3–4 og § 3–5 i universitets- og høyskoleloven, samt forskrift 10. april 2006 nr. 412 om godskriving av høyere utdanning og forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad. Utfyllende retningslinjer for vurdering av faglig godkjenning, betaling mm. er angitt på www.bi.no/studiehandbok.

- (1) Søkere med tidligere avlagt utdanning kan søke om faglig godkjenning av slik utdanning enten ved opptak til studier ved Handelshøyskolen BI eller som godkjenning av slik utdanning som jevngod med hele eller deler av grad tildelt av Handelshøyskolen BI.
- Tidligere avlagt grad eller annet studieprogram som har gitt eget vitnemål, kan ikke konverteres til en bachelorgrad eller mastergrad.
 - Faglig godkjenning av tidligere avlagt utdanning, som hele eller deler av en grad ved Handelshøyskolen BI, skjer innenfor rammene av det enkelte studium. All utdanning som skal faglig godkjennes, må være på samme nivå og innhold som den utdanning det søkes om faglig godkjenning mot. Handelshøyskolen BI plikter å påse at det ikke gis dobbel uttelling for samme faginnhold.
 - Studenten må ha avlagt minimum 60 studiepoeng ved Handelshøyskolen BI for at det kan tildeles en grad, jf. § 3 i forskrift om godskriving av høyere utdanning. Styret kan fastsette at det for tildeling av enkelte grader skal kreves inntil 90 nye studiepoeng. For fellesgrader som tildeles i formalisert samarbeid med annen/andre institusjon(er) kan styret fastsette unntak fra kravene om nye studiepoeng § 4 i forskrift om godskriving av høyere utdanning.
- (2) Faglig godkjenning kan vurderes på en av tre ulike måter: som innpassing, fag-for-fag-fritak eller jevngodhetsvurdering.
- Innpassing kan søkes for deler av grad på grunnlag av relevant formell utdanning, jf. slik denne er angitt under § 2–8 (3) a) og b). Den formelle utdanningen det søkes innpassing for må minst være på samme nivå som den graden det søkes innpassing mot. Den tidligere utdanning må dekke ett eller flere fag/emner i det studiet det søkes om innpassing for. Innpassing gir avkorting tilsvarende det antall studiepoeng som blir innpasset til studiet.
 - Fag-for-fag-fritak kan søkes på grunnlag av:
 - formell utdanning når det dokumenteres at tilsvarende eksamen er avlagt ved samme eller annen utdanningsinstitusjon. Tidligere oppnådde prestasjoner i form av karakter må være spesifisert. Det gis kun fritak for hele kurs. Tidligere utdanning må minimum ha samme omfang som faget det søkes fritak for. Avslag kan gis på bakgrunn av at kurs anses som foreldet.
 - ikke-formell kompetanse, f.eks. annen velegnet eksamen, prøve og/eller dokumentert realkompetanse, ev. i kombinasjon med formell utdanning. Det vil fremkomme i vitnemålet at fritaket er gitt på bakgrunn av slik kompetanse. For eksamener/studier med karakterkrav er det ikke anledning til å søke fritak på bakgrunn av ikke-formell kompetanse. Innvilget fritak vil gi avkorting tilsvarende det antall studiepoeng det er gitt fritak for i angitt studium.
 - Jevngodhetsvurdering kan søkes på grunnlag av:
 - fullført studium fra godkjent utenlandsk høyere utdanningsinstitusjon mot spesifikk grad ved Handelshøyskolen BI. Dersom slik vurdering gir uttelling som faglig jevngod med hel grad ved Handelshøyskolen BI, vil slik godkjenning gi rett til å bruke den tittel som er fastsatt for den utdanningen som det er jevnført med. Grad eller utdanning som tidligere er blitt godkjent av institusjon under universitets- og høyskoleloven som faglig jevngod med nærmere angitt grad, får normalt ikke ny

vurdering med henblikk på godkjenning som faglig jevngod med slik grad ved Handelshøyskolen BI. Søkeren mottar en bekreftelse på jevngodhetsvurderingen.

- ii) formell utdanning der søker ikke kan dokumentere sin akademiske kompetanse. Slik vurdering gjøres kun i særlige tilfeller, og kan gi helt eller delvis faglig godkjenning opp mot spesifikk grad ved Handelshøyskolen BI. Prøve til kontroll av søkerens kompetanse vil bli krevd avlagt.

(3)

- a) Utdanning fra institusjon som går inn under universitets- og høyskoleloven godkjennes med samme antall studiepoeng i den utstrekning de oppfyller faglige krav i aktuell grad ved Handelshøyskolen BI. Tilsvarende gjelder for gjennomført utdanning fra institusjon under nevnte lov før lovens ikrafttredelse. Faglig godkjenning forutsetter uansett at utdanningen hadde formell etableringsgodkjennelse/eksamensrett fra aktuell myndighet på det tidspunktet den ble gjennomført.
- b) Utdanning fra utenlandsk institusjon kan godkjennes med samme antall studiepoeng i den utstrekning den oppfyller faglige krav i aktuell grad ved Handelshøyskolen BI. Handelshøyskolen BI stiller som et krav at søkere med utenlandsk utdanning må kunne dokumentere at slik utdanning er godkjent i landet utdanningen er avlagt, ev. har en generell godkjenning fra NOKUT, jf. § 3–4 i universitets- og høyskoleloven.
- c) ikke-akkreditert norsk utdanning, ikke godkjent utenlandsk utdanning uten generell godkjenning fra NOKUT, jf. § 3–54 i universitets- og høyskoleloven, eller annen ikke-formell kompetanse kan gis faglig godkjenning etter forskriftens § 2–8 (2) b).

(4) Søknad om faglig godkjenning rettes til den aktuelle studieenhet. Søkeren må være søker til det aktuelle studium. For å søke om fag-for-fag-fritak må søker være opptatt på det aktuelle studium. Søknaden videresendes til aktuell administrativ vedtaksenhet som fatter vedtak i samråd med faglig ansvarlig. Vedtak om avvisning av søknad eller avslag på søknad kan påklages til administrativ vedtaksenhet. Fristen for å klage er tre uker fra det tidspunktet vedtaket er gjort kjent for søker. Dersom klagen ikke tas til følge fullt ut i vedtaksenheten, skal vedtaksenheten oversende saken til klagenemnda ved Handelshøyskolen BI.

(5) Dean for det enkelte studium kan gi retningslinjer for håndtering av studiespesifikke faglige godkjenningsordninger. Dean kan i samråd med aktuelt undervisningsutvalg fastsette bestemte fag, emner eller emnegrupper som skal inngå i graden. Vedtak om studiespesifikke faglige godkjenningsordninger er oppgitt under aktuelt studium på www.bi.no/studiehandbok.

(6) Opplysninger om vederlag for vurdering av faglig godkjenning, ev. studieavgiftsreduksjon som konsekvens av innpassing, vedtas av styret og er å finne på www.bi.no/studiehandbok.

(7) For vurdering av utenlandsk doktorgrad i andre tilfeller enn ved søknad på utlyst stilling ved Handelshøyskolen BI, kan styret ved institusjonen fastsette at søkeren skal betale et vederlag som dekker Handelshøyskolen BIs utgifter for vurderingen.

Kapittel 3. Studier, studierett og utdanningsplan

§ 3–1. Definisjoner

Studierett

Rettigheter tilknyttet det å være tatt opp som student ved et studium, program eller enkeltkurs og inneha studentstatus. Det tildeles ordinær studierett innenfor samme tidsperiode som studiet er normert til. I tillegg tildeles retten til forlenget studietid. Studieretten innebærer rett til deltakelse i all organisert undervisning, veiledning (individuell og i grupper), øvelser og oppgaveløsning mv. i det studiet studenten er tatt opp til. I forlenget studietid vil det være begrensinger mht. rett til deltakelse i pedagogiske aktiviteter. Studieretten tildeles etter lærestedets tilbud om og studentens aksept av studieplass.

Studieplan

Plan for hvordan studiet normert skal gjennomføres for at det skal føre til et bestemt læringsmål, herunder oppbygging, faglig innhold og krav til godkjent kompetanse.

Utdanningsplan

Individuell plan for gjennomføring av et studium/studieprogram som utarbeides mellom høyskolen og den enkelte student, med sikte på at studenten skal kunne nå sitt læringsmål på normert tid. Planen inneholder bestemmelser om høyskolens ansvar og forpliktelser overfor studenten, og studentens forpliktelser overfor høyskolen og medstudenter.

Studiepoeng

Mål på studiebelastningen på et kurs/program/studium, der 60 studiepoeng tilsvarer ett studieårs arbeidsinnsats. Hvert enkeltkurs/program er tillagt et antall studiepoeng etter forventet arbeidsmengde.

Normert studietid

Tiden et studium er normert til, og som det er forventet at en student skal kunne fullføre dette studiet på.

Studieprogresjon

Måles ved antall studiepoeng en student har avlagt ift. antall studiepoeng som er normert på angitt tidspunktet i studiet. Normal studieprogresjon er 60 studiepoeng pr. studieår. Studieprogresjonen regnes ut fra hvor mange studiepoeng studenten har bestått tilhørende det studiet studenten har kontrakt på.

Forlenget studietid

Studietid en student tildeles utover normert studietid. Forlenget studietid gir studenten mulighet til å fullføre sitt studium dersom han/hun er blitt forsinket ift. normert studietid.

Studiested

Det studiestedet ved Handelshøyskolen BI som studenten har tegnet sin studiekontrakt med. Dersom studenten ønsker å endre studiested, må dette søkes om.

Permisjon

Frivillig eller tvunget opphold i studiet.

Force majeure

En uforutsett, ikke påvirkbar omstendighet som medfører at studenten ikke har mulighet til å oppfylle sin forpliktelse som student.

§ 3–2. Studierett

(1) Den som har akseptert tilbud om studieplass har studierett iht. normert studietid for det aktuelle studiet, programmet eller enkeltkurset han/hun er tatt opp til, jf. kapittel 4. For enkeltkurs gjelder studieretten fra det tidspunkt studenten har mottatt bekreftelse på tildelt plass. Studieretten kan normalt beholdes i forlenget studietid jf. § 3–6.

(2) Studenten må betale studieavgift hvert semester innen gjeldende frister for å beholde studieretten.

(3) Studenter kan permanent eller midlertidig miste studieretten til den utdanningen de er tatt opp når studenten:

- a) Har overskredet den fastsatte grensen for normert studietid inklusive forlenget studietid.
- b) Ikke oppfyller de økonomiske forpliktelsene tilknyttet kontrakten med Handelshøyskolen BI.
- c) Ikke oppfyller krav til progresjon jf. § 3–4.
- d) Er utestengt for brudd på ordensbestemmelsene, fusk jf. § 1–3.
- e) Har brukt opp sine forsøk til eksamen jf. § 5–7.

(4) Studieretten til et studium opphører når studenten:

- a) Har oppnådd graden og det ikke er innvilget forlenget studietid.
- b) Oppnår studierett ved et annet studium eller studiested ved Handelshøyskolen BI, med mindre det er forutsatt at også den tidligere studieretten skal bestå.
- c) Melder fra om at han eller hun ønsker å avslutte studiet i henhold til gjeldende frister i studiekontrakten.

§ 3–3. Fastsetting av studieplan og kursbeskrivelser

Fastsettes med hjemmel i § 3–3 i universitets- og høyskoleloven.

(1) Det skal fastsettes studieplan for alle studier/programmer som tilbys ved Handelshøyskolen BI og som gir studiepoeng.

(2) Kollegiet fastsetter studieplan for nye studier ved Handelshøyskolen BI.

(3) Studieplaner vedtas årlig av de respektive deans ved Handelshøyskolen BI. Den respektive dean vedtar endringer i kursbeskrivelsene innenfor hver studieplan.

(4) Det skal fremgå av kursbeskrivelsen hvilke vurderinger som skal inngå i kurset og som skal inngå på vitnemålet, eller regnes inn i karakter på vitnemål/karakterutskrift.

§ 3–4. Utdanningsplan og studieprogresjon

(1) Utdanningsplan

a) Mellom Handelshøyskolen BI og studenter som tas opp til studier av 60 studiepoengs omfang eller mer, skal det utarbeides en utdanningsplan, iht. § 4–2 i universitets- og høyskoleloven. Utdanningsplanen skal inneholde bestemmelser om høyskolens ansvar og forpliktelser overfor studenten, og studentens forpliktelser overfor høyskolen og medstudenter.

b) Utdanningsplanen skal være satt opp slik at studenten skal kunne gjennomføre planlagt studium eller studieløp på normert tid som heltid- eller deltidstudent. Utdanningsplanen er vanligvis lik normert studieprogresjon for den aktuelle studieplan.

c) Utdanningsplanen kan endres etter avtale mellom Handelshøyskolen BI og studenten.

d) For studenter ved bachelorstudiene er det som hovedregel mulig å skifte bachelorstudium etter første studieår. Utdanningsplanen justeres iht. studieplan på det nye bachelorstudiet og studenten må være forberedt på at det kan bli nødvendig å ta tilleggskurs.

(2) Studieprogresjon

a) Eventuelle spesifikke krav til studieprogresjon er nedfelt i den enkelte students studiekontrakt.

b) Studenter som ikke tilfredsstillers studieprogresjonskrav iht. den enkelte kontrakt, vil ikke kunne fortsette på neste studieår. Studenten tilbys ett års opphold (progresjonspermisjon) i ordinær utdanningsplan for å innhente

manglende eksamener. Studenten vil ikke bli belastet med studieavgifter i denne perioden. Dersom progresjonskravet ikke er oppfylt etter oppholdet fra ordinær utdanningsplan, vil studenten bli meldt ut fra BI.

- c) For studenter på Ph.D.-studiet, se eget reglement.
- d) Det er i utgangspunktet ikke mulig å forsere den oppsatte studieprogresjonen angitt som studentens utdanningsplan. I særskilte tilfeller kan den enkelte student søke om å gjennomføre (forsere) studiet på kortere tid enn normert. Studenten må kunne dokumentere tilstrekkelig kunnskap i alle kurs innenfor sin studieplan ift. det nivået studenten er på. Det er associate dean for studiet som avgjør om studenten kan forsere oppsatt studieprogresjon.

§ 3–5. Utmelding, studieavbrudd og permisjon

(1) Dersom en student ønsker å melde seg ut underveis i et studium kan utmelding skje innen de frister som fremgår av kontrakten. Frister for utmelding/avmelding på andre fag fremgår av kontrakt, dersom ikke annen informasjon er gitt. Utmelding gis skriftlig, enten i rekommandert brev eller ved fremmøte, og skal bekreftes skriftlig av Handelshøyskolen BI. Studenten vil da bli registrert som sluttet, og være fri for videre betalingsforpliktelser dersom ikke annen informasjon fremkommer i kontrakten.

(2) Dersom uforutsette, alvorlige forhold gjør at studier blir urimelig tyngende eller umulig (force majeure), kan en student søke om å få melde seg ut av studiet, programmet eller (enkelt)kurset i løpet av studieåret, og derved bli fritatt for videre betalingsforpliktelser. Utmeldingen må dokumenteres med legeerklæring eller annen relevant dokumentasjon. På grunnlag av denne dokumentasjonen avgjør Handelshøyskolen BI om det foreligger utmeldingsgrunn.

(3) Studenter som har meldt seg ut av et studium, må søke om opptak på nytt dersom de senere ønsker studieplass. Handelshøyskolen BI vurderer da ut fra gjeldende regelverk og studieplaner om tidligere avlagte eksamener kan inngå i grad/tittel.

(4) Permisjon

- a) Det gis anledning til å søke om inntil ett års permisjon (opphold i studiet) i løpet av normert studietid. Søknad om permisjon skal sendes skriftlig til den studieenheten studenten tilhører. Søknadsfristen er uke 25 det studieåret permisjonen skal starte. Permisjonen gis kun fra høstsemesteret og til og med påfølgende vårsemester.
 - b) Studenter på MBA-studiet er unntatt fra søknadsfristen i punkt a). Studenter på MBA kan gis permisjon inntil ett år og må avslutte studiet sammen med det etterfølgende kullet.
 - c) Unntak fra søknadsfrist og permisjonsoppstart er permisjoner som skyldes foreldrepermisjon, avtjening av førstegangstjeneste eller force majeure. Slik permisjon må dokumenteres med legeerklæring eller annen relevant dokumentasjon. Studenten blir ikke belastet med studieavgift i permisjonstiden.
 - d) Studenter på femårig integrert studium i bachelor og master i økonomi og ledelse (siviløkonom) kan bli gitt inntil to års permisjon fra studiene mellom bachelornivå og masternivå av programmet, i tillegg til annen permisjon gitt i punkt (4) a) og c) over. Studenter som tar lengre permisjon mellom bachelornivå og masternivå på studiet, mister studieretten, etter § 3–2, og samtidig retten til automatisk å komme inn på masternivå, og må søke om opptak til masternivå på de vilkår som fremkommer under forskriftens § 2–4 og § 2–6 (1).
 - e) For studenter på Ph.D.-studiet vises det til eget reglement om Ph.D. ved Handelshøyskolen BI.
- (5) En student som søker permisjon grunnet foreldrepermisjon har i permisjonstiden fortsatt status som student ved Handelshøyskolen BI, og har rett til å gjenoppta sine studier på tilsvarende nivå som før permisjonen.

§ 3–6. Forlenget studietid (fullføringsfrister)

(1) Følgende fullføringsfrister gjelder for de ulike studier:

- a) for studenter på bachelorstudiene, Master of Management-studiet og toårig studium i master i regnskap og revisjon er fullføringsfristen to år utover normert studietid, slik denne er angitt i kontrakten.
- b) for studenter på toårig masterstudium (med unntak av studenter på master i regnskap og revisjon) og femårig integrert studium i bachelor og master i økonomi og ledelse (siviløkonom), er fullføringsfristen ett år utover normert studietid, slik denne er angitt i kontrakten. Det kan bli gitt ytterligere ett år frist for innlevering av masteroppgaven. Endelig frist er 1. september to år etter at studiet normalt skulle vært fullført.
- c) for studenter på Master of Business Administration og Executive Master of Energy Management er fullføringsfristen ett over utover normert studietid, slik denne er angitt i kontrakten.
- d) for studenter på Ph.D.-studiet vises det til eget reglement om Ph.D. ved Handelshøyskolen BI.
- e) for studenter på enkeltkurs er fullføringsfristen ett år utover normert studietid.

(2) Studenter i fullføringstid kan ta kontinuasjonseksamener for å få fullført sitt studium, men kan ikke ta ekstrakurs.

(3) Etter fullføringsfristen må kandidater som ønsker å forbedre karakterer eller fullføre studiet, søke om nytt opptak ved nødvendige enkeltkurs eller hele studiet. Handelshøyskolen BI vurderer da ut fra gjeldende regelverk og studieplaner om tidligere avlagte eksamener kan inngå i grad/tittel. Innvilges nytt opptak for fullføring av studium, betales en semesterbasert gjenopptaksavgift, i tillegg til kontinuasjonsavgiften jf. § 2–3 (4).

(4) I tidsbegrensingen gjelder ikke utsatt studiestart eller opphold i studiet som skyldes tvungen midlertidig permisjon eller utestengelse, opphold på grunnlag av foreldrepermisjon, avtjening av førstegangstjeneste eller dokumentert langvarig sykdom (force majeure).

Kapittel 4. Grader og vitnemål

§ 4-1. Definisjoner

Grad

Utdanning av bestemt omfang og sammensetning, og som gir rett til å bruke en bestemt tittel. Tittelen dokumenteres i et vitnemål.

Diploma Supplement

Vitnemålstillegg på engelsk som skal gi informasjon om utdanningssystemet ved norske universiteter og høyskoler og den enkelte students utdanning og kvalifikasjoner.

Selvstendig arbeid

Skriftlig arbeid av et nærmere angitt omfang som inngår i mastergradseksamen og som skal vise selvstendig forståelse, refleksjon og modning. Gjerne omtalt som masteroppgave eller prosjektoppgave avsluttende program.

§ 4-2. Grader

Fastsatt med hjemmel i § 3-2 i universitets- og høyskoleloven og § 58 i forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler har Handelshøyskolen BI rett til å tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel og med normert studietid som angitt:

- a) Høgskolekandidat, normert studietid 2 år
- b) Bachelor, normert studietid 3 år
- c) Master, normert studietid 2 år
- d) Master of Business Administration (MBA), normert studietid 1-1 ½ år
- e) Philosophiae doctor (Ph.D.), normert studietid 3 år.

§ 4-3. Generelle krav til innhold og sammensetning av graden bachelor

(1) Studiets lengde

- a) Bachelorstudiene er treårige heltidsstudier, hvor hvert år omfatter 60 studiepoeng. Til sammen utgjør et bachelorstudium 180 studiepoeng. For å oppfylle eksterne rammeplaner eller kvalifisere for fellesgrader med utenlandske universiteter/høyskoler, kan enkelte studier utgjøre mer enn 180 studiepoeng.
- b) Enkelte av bachelorstudiene tilbys også på deltid, og kan også bygges opp ved å ta eksamener i enkeltstående høyskolekurs. Studenter som har et tittelstudium som studiemål, men velger å gjennomføre dette ved å ta enkeltstående høyskolekurs, gjøres særlig oppmerksom på at studier må fullføres etter den til enhver tid gjeldende studieplan.

(2) Titler

- a) Studenter som starter på bachelorstudiet etter høsten 2009, vil etter det første året av et bachelorstudium enten kunne få tittelen bedriftsøkonom eller tittelen markedsøkonom, avhengig av studium og kurskombinasjon. For studenter som startet før dette, gis utfyllende informasjon på www.bi.no/studiehandbok.
- b) Studenter som starter på bachelorstudiet i økonomi og administrasjon etter høsten 2009 vil etter studiets andre år få tittel høyskolekandidat. Tilsvarende vil studenter på bachelorstudiet i markedsføring få tittelen markeds kandidat. For studenter som startet før dette, gis utfyllende informasjon på www.bi.no/studiehandbok.
- c) Studenter som har fullført hele bachelorstudiet vil få tittelen bachelor i det studiet de har gjennomført.

§ 4-4. Særskilte krav til innhold og sammensetning for enkelte bachelorgrader

(1) For studenter på bachelorstudiet i eiendomsmegling vises det til lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling (eiendomsmeglingsloven) og forskrift 23. november 2007 nr. 1318 om eiendomsmegling. Studenter på bachelorstudiet i eiendomsmegling plikter å sette seg inn i nevnte lov og forskrift.

- a) Studenter som skal opp til den avsluttende muntlig eksamen på bachelorstudiet i eiendomsmegling, må ha avlagt alle skriftlige eksamener for 180 studiepoeng, og oppnådd karakter på karakterskalaen A-F, innenfor gjeldende studieplan for eiendomsmeglerstudiet.
- b) Iht. § 4-5 (3) i eiendomsmeglingsloven kan kandidater som har fått vitnemål på bachelorstudiet i eiendomsmegling, benytte tittelen «eiendomsmeglerfullmektig». Tittelen «eiendomsmegler» kan bare benyttes av personer som har eiendomsmeglerbrev, jf. § 4-2 i eiendomsmeglingsloven.
- c) Eiendomsmeglerbrev utstedes av Finanstilsynet etter reglene i nevnte lov § 4-2. Bestått godkjent eiendomsmeglereksamen (treårig bachelorstudium i eiendomsmegling) er blant kravene som må være oppfylt.

(2)

- a) Studenter med fullført bachelorstudium i revisjon kan søke godkjenning som registrert revisor. Finanstilsynet fastsetter regler for, og administrerer, godkjenning som registrert revisor med hjemmel i kapittel 3 i lov 15. januar 1999 nr. 2 (sist endret i lov nr. 48/2009 og nr. 122/2009) om revisjon og revisorer (revisorloven).

- b) Slik godkjenning forutsetter fullført bachelorstudium i revisjon iht. gjeldende rammeplan. Studiet som helhet må være bestått, og karakteren C eller bedre må være oppnådd til eksamen i følgende fagemner:
- årsregnskap og god regnskapsskikk
 - revisjon
 - skatterett
 - rettslære.
- (3)
- a) For studenter på studiet Bachelor of Management, settes det følgende krav til fagsammensetning for å oppnå graden Bachelor of Management:
- 90 valgfrie studiepoeng
 - 30 studiepoeng kjernefag innenfor spesifikke økonomisk administrative fagområder, se www.bi.no/studiehandbok for detaljer
 - 30 studiepoeng bachelorprogram eller spesialisering
 - 30 studiepoeng avsluttende program Leadership in Action.
- b) Bachelorprogram/spesialisering og det avsluttende programmet Leadership in Action må tas ved Handelshøyskolen BI.

§ 4-5. *Generelle krav til innhold og sammensetning av graden master*

Krav til omfang fastsettes med hjemmel i forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad, Ved Handelshøyskolen BI kan graden master oppnås på følgende grunnlag:

- a) Graden master oppnås på grunnlag av mastergradseksamen av 120 studiepoengs (toårig) omfang, inkludert selvstendig arbeid på minst 30, maks 60 studiepoeng.
- b) Graden master oppnås på grunnlag av mastergradseksamen av 300 studiepoengs (femårig) omfang, inkludert selvstendig arbeid på minst 30, maks 60 studiepoeng.
- c) Erfaringsbasert master oppnås på grunnlag av mastergradseksamen av 90 eller 120 studiepoengs omfang, inkludert selvstendig arbeid på minimum 30, maksimum 60 studiepoeng.
- d) Graden Master of Business Administration ved Handelshøyskolen BI oppnås på grunnlag av mastergradseksamen av 1-1 ½ års omfang (fulltid). Det er ikke krav til selvstendig arbeid.

§ 4-6. *Særskilte krav til innhold og sammensetning for enkelte mastergrader*

(1) Disiplinbasert master er et toårig heltidsstudium som består av totalt 90 studiepoengs kurs, og masteroppgave på 30 studiepoeng. Til sammen utgjør graden master 120 studiepoeng.

- a) Mastergraden tildeles etter fullført og bestått nødvendig kombinasjon av kurs og masteroppgave av totalt 120 studiepoengs omfang. Studenter som har fullført hele masterstudiet vil få tittelen master i det studiet de har gjennomført. Se www.bi.no/studiehandbok for studieplan for hver spesialisering.
- b) Graden kan tildeles med «Honours» til studenter som har oppnådd fremragende resultater. Se www.bi.no/studiehandbok for ytterligere informasjon.
- c) Studenter som får opptak til et masterstudium som en del av en «double degree»-avtale med en samarbeidsinstitusjon gir overføring av studiepoeng mellom institusjonene og den avtale som foreligger. Se www.bi.no/studiehandbok for ytterligere informasjon.
- d) Studenter som har fullført master i økonomi og ledelse kan ha rett til å bruke tittelen «Siviløkonom». Retten til å bruke denne tittelen vil bli tildelt dersom kandidaten kan dokumentere følgende:
 - En fullført mastergrad i økonomi og ledelse, alternativt en mastergrad i Business.
 - En fullført bachelorgrad som inkluderer følgende emner og studiepoeng, gjennomført før opptak til masterstudiet:
 - Bedriftsøkonomiske emner; 30 studiepoeng
 - Administrasjon og ledelse; 24–25 studiepoeng
 - Samfunnsøkonomi; 15–20 studiepoeng
 - Metodefag; 15–20 studiepoeng.

I tillegg må kandidaten dokumentere ytterligere kunnskaper i matematikk, økonomi og økonometri.

- e) Studenter som har fullført master i markedsføring og i master i strategisk markedsføringsledelse kan søke om rett til å bruke tittelen «sivilmarkedsfører». Retten til å bruke denne tittelen vil bli tildelt dersom kandidaten kan dokumentere følgende:
 - En fullført mastergrad i markedsføring.
 - Totalt 126 studiepoeng innenfor følgende områder, hvorav minst 114 studiepoeng skal tas på bachelornivå:
 - Markedsføring og kommunikasjon; 54 studiepoeng
 - Bedriftsøkonomi/finans; 18 studiepoeng
 - Samfunnsøkonomi; 12 studiepoeng
 - Metode og statistikk; 12 studiepoeng
 - Strategi, organisasjon og ledelse; 12 studiepoeng
 - Juridiske fag; 6 studiepoeng

- Matematikk; 6 studiepoeng
 - Bedrift og samfunn; 6 studiepoeng.
- (2) Master of Management er et 90 studiepoengs studium. Normert studietid for hele graden Master of Management er tre år på deltid.
- a) Graden Master of Management oppnås når studenten har bestått to Master of Management program, i tillegg til det avsluttende Master of Management-programmet. Hvert program er på 30 studiepoeng.
 - b) Studenter som har fullført og bestått tre programmer på totalt 90 studiepoeng tilfredsstillers kravet til selvstendig arbeid i høyere grad, jf. forskrift om krav til mastergrad.
 - c) Studenter som avlegger graden Master of Management ved International School of Management (ISM) i Litauen, vil oppnå graden når studenten har bestått tre Master of Management-programmer, i tillegg til det avsluttende Master of Management-programmet. Hvert program er på 30 studiepoeng.
 - d) Definisjon av Master of Management-program
Et Master of Management-program utgjør 30 studiepoeng. Et Master of Management-program kan settes sammen av to eller flere delprogram. Kombinasjonen av delprogrammer en kandidat ønsker å sette sammen skal ikke ha faglig overlapping med hverandre og skal forhåndsgodkjennes av Handelshøyskolen BI.
- (3)
- a) Master of Business Administration er et 90 studiepoengsstudium. Normert studietid er 11 måneder heltid.
 - b) Studiet Master of Business Administration kan også bli gjennomført som et deltidsstudium. Normert studietid for deltidsstudiet Executive Master of Business Administration er 18 måneder.
 - c) Graden Master of Business Administration tildeles etter fullført og bestått nødvendig kombinasjon av kurs, seminarer og consultancy project av totalt 90 studiepoengs omfang. I tillegg må kandidatene ha bestått karakter i team-building seminar. Kun karakter i kjernekurs og consultancy report vil fremkomme på vitnemålet og være del av den samlede gjennomsnittskarakter.
 - i) I de tilfeller der deltidsstudiet gjennomføres i samarbeid med andre utenlandske akademiske institusjoner, og disse institusjonene krever det, må kandidatene ha oppnådd en samlet gjennomsnittlig karakter i kjernekurs og consultancy report på minst C. Se www.bi.no/studiehandbok for ytterligere informasjon.
 - d) Studenter som avlegger graden Master of Business Administration ved Fudan University i Kina vil oppnå graden når studenten har bestått 120 studiepoeng. Normert studietid er 5 semester på deltid. Graden tildeles etter at den nødvendige kombinasjon av kurs og masteroppgave er fullført og bestått der dette er et krav.
 - e) Graden kan tildeles med «Honors» til studenter som har oppnådd fremragende resultater. Se www.bi.no/studiehandbok for mer informasjon.
- (4) ESCP Europe har gradsrettighetene til graden Executive Master in Energy Management. Krav til innhold og sammensetning for denne graden er vedtatt ved ESCP Europe og publisert på www.bi.no/master/energy.

§ 4–7. *Krav til innhold og sammensetning av graden Ph.D.*

Ph.D.-graden er normert til 180 studiepoeng/tre års heltidsstudium. Lengden på studieforløpet er normert til fire år, og inkluderer ett år med obligatorisk undervisning og andre plikter. Se eget reglement for Ph.D. ved Handelshøyskolen BI.

§ 4–8. *Vitnemål og kursbevis*

Fastsatt med hjemmel i § 3–11 i universitets- og høyskoleloven og § 2, § 3 og § 4 i forskrift 10. april 2006 nr. 412 om godskrivning av høyere utdanning.

- (1) Vitnemål utstedes når alle eksamener i en grad er fullført og bestått. Samtidig utstedes det automatisk og kostnadsfritt Diploma Supplement for alle grader avlagt ved Handelshøyskolen BI. Det skal fremgå av vitnemålet dersom utdanningen er gitt i samarbeid med andre institusjoner.
- (2)
 - a) Vitnemål fra Handelshøyskolen BI utstedes under forutsetning av at minimum 60 studiepoeng som skal inngå i beregningsgrunnlaget er tatt ved Handelshøyskolen BI.
 - b) Unntatt fra dette kravet er grader som gis i samarbeid med andre norske og utenlandske institusjoner.
- (3) Ved faglig godkjenning av utdanning som tidligere har inngått i beregningsgrunnlaget for en grad eller som del av en grad, må en student i tillegg ha avlagt minst 60 nye studiepoeng før det kan utstedes et nytt vitnemål eller tildeles en ny grad.
- (4) Dersom en student har fått innvilget fritak for eksamen eller fått innpasset annen ekstern utdanning etter reglene i § 2–8, vil dette fremgå av vitnemålet.
- (5) Programmer og studier på 30 til 60 studiepoeng dokumenteres med vitnemål.
- (6) Kurs under 30 studiepoeng dokumenteres med kursbevis.
- (7) Ikke-poenggivende kurs dokumenteres med deltakerbevis.
- (8) Ikke fullførte gradsstudier dokumenteres med karakterutskrift.

Kapittel 5. Eksamen

Fastsatt med hjemmel i § 3–9, § 3–10, § 4–7 – § 4–11 og § 5–1 – 5–3 i universitets- og høyskoleloven.

§ 5–1. Definisjoner

Kandidat

En person som skal avlegge eksamen og har eksamensrett iht. forskriftens § 5–4.

Eksamen

Arrangementet som formelt prøver kandidatens kunnskaper og ferdigheter i de tilfeller det gis en karakter som angis på vitnemålet/kursbeviset, eller som inngår i beregningsgrunnlaget for en karakter som angis på vitnemålet.

Vurderingsform

Formen en eksamen, en deleksamen eller et eksamenselement har.

Deleksamen

En av flere vurderinger i et kurs som gir separat karakter som inngår i beregningen av endelig karakter i kurset. Vekten av hver deleksamen er angitt i kursbeskrivelsen.

Eksamenselement

Et vurderingselement som inngår i kursets/programmets summative vurdering.

Summativ vurdering

Kontrollerende og avsluttende vurdering av kandidatens kompetanse. Avsluttende prøver og karakter i et fag kan gis før kurset eller programmet er avsluttet. Resultatet bedømmes ved karakter.

Formativ vurdering

Veiledende vurdering som gjøres underveis i et kurs. Vurderingen påvirker ikke summativ karakter i kurset.

Arbeidskrav

Alle former for arbeider og oppgaver som settes som vilkår for å gå opp til eksamen, og der resultatet ikke inngår i beregningsgrunnlaget for den karakteren som angis på vitnemålet. I enkelte kurs, kalles dette obligatoriske innsendingsoppgaver.

Kontinuasjoneksamen

En eksamen som en kandidat går opp til etter, enten å ha avlagt tilsvarende eksamen tidligere, eller ikke har meldt seg av eksamen innen avmeldingsfristen (jf. § 5–6 (1)).

Avsluttende oppgave

En fellesbetegnelse for bacheloroppgaven i bachelorstudiet og masteroppgaven for masterstudiene. På Handelshøyskolen BI betegnes dette som masteroppgave på toårig disiplinbasert master og Master of Business Administration, og for Master of Management som oppgave på avsluttende Master of Management-program. Forskriftsmessig omtales avsluttende masteroppgaver som selvstendig arbeid i høyere grad.

Pensum

Med pensum forstås i denne forskrift «Obligatorisk litteratur slik dette er fastsatt i kursbeskrivelsen».

§ 5–2. Eksamen, vurderingsformer og arbeidskrav

(1) Handelshøyskolen BI skal sørge for at kandidatenes kunnskaper og ferdigheter blir prøvet og vurdert på en upartisk og faglig betryggende måte. Vurderingen skal også sikre det faglige nivå ved vedkommende kurs eller studium.

(2) Styret har delegert til den aktuelle dean å fatte vedtak om utfyllende regler om kursets eksamen gjengitt i kursbeskrivelsen

(3) De for tiden gyldige vurderingsformer (eller en kombinasjon av disse) er:

- a) innleveringsoppgaver
- b) skriftlig skoleeksamen
- c) flervalgseksamener
- d) muntlig eksamen
- e) aktiv klassesdeltagelse.

Nærmere bestemmelser om vurderingsformer fremgår av særskilte regler for de aktuelle kurs, eller studier der slike regler er gitt.

(4) Vurderingsform, tillatte hjelpemidler og eventuelt gruppestørrelse til eksamen fremgår av kursbeskrivelsen som er vedtatt av dean for det aktuelle studiet.

(5) En summativ vurdering kan gjelde for hele, eller deler av et kurs. Vurderingsformen i et fag kan likeledes omfatte en eller flere deksamener og kan bestå av en eller flere ulike vurderingsformer. For å bestå faget, må samtlige deksamener være bestått. Der det gis en samlet karakter for flere deksamener, skal vektingen være oppgitt i kursbeskrivelsen. For fag med prosessvurdering henvises til den enkelte kursbeskrivelse. Om vekting av ulike deler av den enkelte eksamen, se § 5–11 (2).

(6) Om kontinuasjonseksamen gjelder særlige regler i § 5–7.

(7) I tillegg til summativ vurdering, kan det enkelte fag ha obligatoriske arbeidskrav. Slike arbeidskrav fremkommer av fagets kursbeskrivelse. Vurderingsuttrykket for arbeidskrav skal være godkjent/ikke godkjent.

For gjennomføring av arbeidskravene gjelder reglene om fusk ved eksamen i § 5–15 så langt de passer.

(8) Kandidater kan innkalles til muntlig høring som etterprøving/kontroll av innleveringsoppgaver uten at dette er nærmere spesifisert i kursbeskrivelsen. En slik kontroll er ikke en del av karaktersettingen med mindre dette er spesifisert i kursbeskrivelsen.

§ 5–3. Pensum

All vurdering baseres på gjeldende pensum slik dette til enhver tid er fastsatt i kursbeskrivelsen. Kursbeskrivelsen er vedtatt av den aktuelle dean.

§ 5–4. Eksamensrett

(1) Kandidater har adgang til å avlegge en eksamen dersom følgende betingelser er tilfredsstillt:

- a) Har en kontrakt som hjemler adgang til den aktuelle eksamen.
- b) Oppfyller eventuelle, spesielle faglige eller andre krav som gjelder deltagelse i den aktuelle enkelteksamen, herunder obligatoriske arbeidskrav.
- c) Er registrert som eksamenspåmeldt ved fristens utløp.
- d) Har gjennomført færre eksamensforsøk i den aktuelle enkelteksamen enn det som følger av § 5–7 (1).
- e) Har betalt forfalt studieavgift.

(2) Vedtak om å nekte en kandidat å gå opp til eksamen kan påklages til den enhet som har truffet det påklagde vedtak. Fristen for å klage er tre uker fra det tidspunkt vedtaket er gjort kjent for søker. Dersom klagen ikke tas til følge fullt ut i vedtaksenheten, skal vedtaksenheten oversende saken til klagenemnda ved Handelshøyskolen BI.

§ 5–5. Eksamensavgift

(1) Eksamensavgift for første eksamensforsøk er normalt inkludert i studieavgiften, jf. § 5–4 (1) e). Unntak kan imidlertid forekomme, og vil i så fall bli opplyst i hvert enkelt tilfelle.

(2) Kontinuasjonsavgift betales særskilt.

§ 5–6. Eksamensforsøk

(1) Et eksamensforsøk regnes som gjennomført selv om kandidaten ikke møter så fremt kandidaten var påmeldt den aktuelle eksamen ved utløpet av avmeldingsfristen og ikke har dokumentert legitimt fravær, f.eks. sykdom ved eksamen.

(2) Dokumentasjon av legitimt fravær må være datert senest påfølgende virkedag etter eksamen. Om datering og frist for innlevering til BI; se www.bi.no/studiehandbok. Fristen må overholdes med mindre dette er umulig, eller urimelig vanskelig.

(3) Om adgangen til kontinuasjoneksamen gjelder reglene i § 5–7.

§ 5–7. Kontinuasjoneksamen

(1)

- a) Kandidaten kan gjennomføre maksimalt tre eksamensforsøk i samme kurs. For informasjon om kontinuasjoneksamen henvises det til den enkelte kursbeskrivelse.
- b) I særlige tilfeller kan kandidaten søke om et fjerde og siste eksamensforsøk. Det gis normalt ikke ytterligere forsøk. Studenter ved Master of Business Administration og Executive Master in Energy Management kan ikke søke om fjerde gangs eksamensforsøk.

Begrunnet søknad sendes studieenheten for vedtak. Søknaden må fremmes innen fristen for oppmelding til eksamen i aktuelt semester. Vedtak om å avvise eller avslå søknad om fjerde gangs eksamensforsøk kan påklages til den enhet som har truffet det påklagde vedtak. Fristen for å klage er tre uker fra det tidspunkt vedtaket er gjort kjent for søker. Dersom klagen ikke tas til følge fullt ut i vedtaksenheten, skal vedtaksenheten oversende saken til klagenemnda ved Handelshøyskolen BI.

(2)

- a) For bachelorstudiet avholdes kontinuasjoneksamen normalt ved neste ordinære gjennomføring av kurset. Når et kurs utgår uten å bli erstattet, avholdes normalt ytterligere to eksamener i opprinnelig kurs.
- b) For Bachelor of Management, toårig master, Master of Management og Ph.D.-studiet vil kontinuasjoneksamen bare finne sted neste gang kurset blir gjennomført. Når et kurs utgår kontinueres det i erstatningskurs.
- c) For Master of Business Administration og Executive Master in Energy Management-studiene kontinuerer kandidaten når kurset arrangeres ifm. ny gjennomføring av studiet. Når et kurs utgår kontinueres det i erstatningskurs. I noen tilfeller kan kursansvarlig, etter samråd med associate dean, gi tillatelse til at kandidaten leverer ytterligere kursarbeider for kunne å fullføre et påbegynt kurs.
- d) For Ph.D.-studiet, se eget reglement.

(3) I kurs med prosessvurdering eller klassesdeltakelse vil hele kurset som hovedregel måtte gjennomføres på nytt ved neste gjennomføring av kurset.

(4)

- a) For masteroppgave i toårig master og oppgave i avsluttende Master of Management program har kandidater som får karakteren F på denne oppgaven to valg:

- i) Skrive en ny masteroppgave.
 - ii) Søke om å bearbeide tidligere innlevert masteroppgave og oppnå maksimum karakteren E.
 - iii) Studenter på master i regnskap og revisjon har tilsvarende rettighet dersom de oppnår karakteren D eller dårligere på sin masteroppgave. En bearbeidet masteroppgave fra kandidater på dette studiet kan ikke oppnå bedre karakter enn C.
- b) Søknad om kontinuasjon av masteroppgave sendes til aktuell studieadministrasjon som videresender denne til associate dean for studiet for vedtak. Se for øvrig studiumspesifikk informasjon på www.bi.no/studiehandbok.
- (5) Det vil bli fakturert en kontinuasjonsavgift etter gjeldende satser.

§ 5–8. Spesiell tilrettelegging av eksamen

(1) Kandidater som av medisinske eller andre grunner har behov for tilrettelegging av eksamen, kan søke om dette i form av ekstra hjelpemidler eller særskilte ordninger mht. eksamensgjennomføringen. Eget skjema benyttes. Behovet må dokumenteres med legeattest eller attest fra andre sakkyndige. Attesten må være datert det semester kandidaten skal avlegge eksamen og gjelder kun for ett eksamenssemester. Attesten må inneholde en spesifikasjon av de ulemper kandidaten har i eksamenssituasjonen, samt hvilke tilrettelegginger sakkyndig mener kan kompensere for disse. Studiehåndboken gir opplysninger for hva tilrettelegging av eksamen kan være, egnet søknadsskjema, gyldighet av attester og søknader, samt hvilke frister som gjelder for søknad om tilrettelegging av eksamen.

(2) Handelshøyskolen BI behandler søknad om spesiell tilrettelegging individuelt. Søknaden vil bli vurdert ut fra om gjennomføringen av eksamen vil være faglig forsvarlig. Tilretteleggingen skal ikke gi kandidaten fordeler i forhold til andre kandidater.

(3) Også for kandidater med kroniske lidelser må søknad om tilrettelagt eksamen sendes hvert semester, slik at søknaden kan vurderes i forhold til de eksamenene som skal avlegges i løpet av det spesifikke semesteret. Dersom Handelshøyskolen BI har utstedt bekreftelse på at attesten er gyldig i hele studieperioden, er det ikke nødvendig å vedlegge attest ved hver søknad.

(4) Kandidater som har fått innvilget spesiell tilrettelegging av eksamen, må medbringe skriftlig bekreftelse på dette på selve eksamensdagen.

§ 5–9. Betingelser ved skriftlig skoleeksamen

(1) Kandidaten skal være på plass i eksamenslokalet senest 15 minutter før tidspunktet for eksamensstart. Kandidater som møter etter at eksamen har begynt, eller som har fått beskjed om å møte i et annet eksamenslokale, kan nektes adgang.

(2) Kandidater som har fått innvilget spesiell tilrettelegging av eksamen etter § 5–8, må medbringe skriftlig bekreftelse på dette. Denne skal fremlegges på eksamensdagen. Kandidater med spesiell tilrettelegging av eksamen må møte 20 minutter før eksamen begynner.

(3) Kandidater skal uoppfordret vise gyldig legitimasjon. Som gyldig legitimasjon regnes studiebevis m/bilde, førerkort, pass eller annen godkjent offentlig legitimasjon. Kandidater uten gyldig legitimasjon kan vises bort fra eksamen.

(4) Det er ikke tillatt å medbringe hjelpemidler som ikke er godkjent inn i eksamenslokalet i eksamenstiden. Kandidatene kan heller ikke låne hverandres hjelpemidler under eksamen. Den enkelte kandidat er selv ansvarlig for å sette seg inn i hva som er lovlige hjelpemidler (angitt i kursbeskrivelsen og på eksamensoppgaven), retningslinjer for bruk av disse (angitt i studiehåndboken), og regler for kildebruk før eksamen. Mobiltelefoner, PC, andre kommunikasjonsverktøy eller elektroniske medier tillates ikke. PC er kun tillatt dersom det er oppgitt som tillatt hjelpemiddel i kursbeskrivelsen, eller i tilfelle der kandidaten har fått innvilget det på bakgrunn av søknad om spesiell tilrettelegging av eksamen jf. § 5–8.

(5) Eksamensoppgavens forside beskriver hva settet inneholder. Det er kandidatens ansvar å kontrollere at disse opplysningene stemmer overens med det utleverte oppgavesettet. Kandidaten skal kun benytte de kladdeark og innføringsark som utdeles av eksamensinspektørene. For utfylling av innføringsark henvises det til studiehåndboken og den informasjon som gis i eksamenslokalet. Innlevert kladd godtas ikke som besvarelse.

(6) Kandidater som trekker seg fra eksamen etter at oppgaven er utdelt, kan ikke forlate lokalet før fremmøtelisten er signert, og tillatelse er gitt av eksamensvakten. Nærmere regler er gitt i www.bi.no/studiehandbok. Kandidaten vil i slike tilfeller få karakteren Ikke Bestått (F), jf. § 5–11 (4).

(7) Når kandidaten ønsker å forlate eksamenslokalet midlertidig, skal en av inspektørene varsles. Kandidaten blir sittende inntil inspektøren har gitt klarsignal.

(8) Under eksamen plikter kandidaten å rette seg etter inspektørens anvisninger, både i og utenfor eksamenslokalet. Kandidaten skal ikke kommunisere med andre enn eksamensinspektørene, eller forlate eksamenslokalets nærmeste omgivelser.

(9) I særskilte tilfeller kan studenter søke om å få avlegge eksamen i utlandet. Nærmere retningslinjer og krav til dokumentasjon er gitt i www.bi.no/studiehandbok.

§ 5–10. Betingelser ved innleveringsoppgaver

(1) Innleveringsoppgaver publiseres på BIs offisielle side for publisering av eksamensoppgaver, dersom ikke annet er oppgitt.

(2) Eksamensoppgavens første side inneholder formell informasjon om eksamen som kandidatene er forpliktet til å sette seg inn i.

- (3) Besvarelsene leveres på kandidatens studiested, dersom ikke annet er oppgitt. Kandidaten plikter å gjøre seg kjent med innleveringssted på sitt studiested.
- (4) Dersom ikke annet er oppgitt i oppgaven skal besvarelsen leveres trykket og forsvarlig stiftet i det antall eksemplarer som er oppgitt i oppgaven. Elektronisk innlevering kommer eventuelt som supplement til papireksemplarene.
- (5) Egenerklæring med alle kandidatens studentnummer og navn skal fylles ut, signeres og leveres sammen med besvarelsen.
- (6) Innlevering av besvarelsen skal skje innen fristen som er oppgitt på oppgaven. Besvarelser som forsøkes innlevert etter fristen vil bli avvist. Når en besvarelse er innlevert, er det ikke mulig å erstatte, eller etterlevere, hele eller deler av en innlevert besvarelse. Etterlevering etter fristen vil ikke bli sendt til sensur.
- (7)
 - a) Det gis normalt ikke utsettelse på innleveringsfristen. For avsluttende oppgaver på bachelorstudiene og masterstudiene, kan det i særskilte tilfeller søkes om utsatt innleveringsfrist med begrunnelse i personlig force majeure. Nærmere retningslinjer på www.bi.no/studiehandbok.
 - b) Studenter som får utsettelse på innlevering av masteroppgave på toårig master-studium, må betale en utsettelsesavgift på 10 % av studieårsavgiften (10 % av to semesteravgifter).
- (8) For Ph.D.-avhandling; se eget reglement om Ph.D. ved Handelshøyskolen BI.

§ 5–11. *Sensur*

- (1) Instituttet oppnevner sensorer, og følgende sensurordninger gjelder ved Handelshøyskolen BI:
 - a) I alle tilfeller skal det benyttes minst en intern sensor kombinert med ekstern evaluering av vurderingen (bedømmelsessensor) eller vurderingsformen (tilsynssensor).
 - b) Ved bedømmelse av muntlig eksamen skal det være minst to sensorer.
 - c) Ved ny sensur etter § 5–13 eller § 5–14 benyttes minst to nye bedømmelsessensorer, hvorav minst én ekstern. Hvis den endelige karakter er fastsatt på grunnlag av både skriftlig og muntlig prøve, og klager får medhold i klage på sensuren over den skriftlige del av eksamenen, holdes ny muntlig prøve til fastsetting av endelig karakter.
 - d) I studier (fellesgrader) der et eller flere fag undervises av samarbeidende akademiske institusjoner, sensureres kandidaten arbeider i disse fagene iht. denne institusjonens forskrifter.
- (2) Det er adgang til å gi ulike deler av eksamensoppgaven spesielle vekter. Vektene skal oppgis i oppgaveteksten og benyttes i sensureringen.
- (3) Ved kontinuasjonseksamen gjøres den beste karakteren gjeldende.
- (4) Kandidater som trekker seg fra eksamen etter § 5–9 (6), får karakteren ikke bestått (F).
- (5) For sensurfrister henvises til § 3–9 (4) i universitets- og høyskoleloven. Sensurfristene publiseres på Banner StudentWeb.
- (6) Sensuren kunngjøres normalt på Banner StudentWeb. Sensuren regnes som kunngjort når den er tilgjengelig på Banner StudentWeb.
- (7) Kandidater som har avlagt eksamen bør selv aktivt kontrollere at karakter er gitt, og er registrert. Ev. etterlysning av manglende karakterer bør gjøres snarest, og helst innen ett år etter at eksamen er avlagt.

§ 5–12. *Særlige regler for flervalgseksamen*

- (1) Kandidaten skal benytte det utleverte svarark, og følge den vedlagte veiledningen.
- (2) Sensurering av flervalgseksamen består i å kontrollere kandidatens valgte svaralternativ mot fasit. Sensorveiledning utarbeides ikke ved denne type eksamen.
- (3) Karakterbegrunnelse i flervalgseksamen vil være en gjennomgang av kandidatens svarark kontrollert mot fasit. Den vil også inneholde opplysninger som poengutregning, og om hvordan karakter fastsettes ut fra poengskalaen.
- (4) Ved klage over karakterfastsetting (klagesensur) skal kandidatens svarark på nytt kontrolleres mot fasit. Resultatet av kontrollen skal meddeles kandidaten sammen med eventuell ny og endelig karakter.
- (5) Går klagen over sensurvedtaket ut på at det er feil i den utarbeidede fasiten, eller i eksamensoppgaven, behandles klagen som klage over formelle feil, jf. § 5–14.

§ 5–13. *Begrunnelse for og klage over karakterfastsetting*

- (1) Begrunnelse for karakterfastsetting
 - a) Kandidaten har rett til å få en begrunnelse for karakterfastsettingen av sine prestasjoner i samsvar med § 5–3 i universitets- og høyskoleloven. Dette gjelder likevel ikke ved fastsetting av karakter ved klagesensur når karakteren opprettholdes og slik begrunnelse er gitt tidligere.
 - b) Krav om begrunnelse må framsettes innen en uke fra karakter er gjort tilgjengelig i Banner StudentWeb. Ved annen kunngjøring må krav om begrunnelse fremsettes innen en uke fra kandidaten fikk kjennskap til karakteren, likevel ikke mer enn tre uker fra karakteren ble kunngjort. Ved muntlig eksamen må krav om begrunnelse fremsettes umiddelbart etter at karakter er meddelt.
 - c) Begrunnelse gis muntlig eller skriftlig av en av sensorene. For de enkelte studier kan det fastsettes at muntlig begrunnelse gis til fastsatte tider, hvor sensor skal være tilgjengelig for kandidatene.

- d) I begrunnelsen for karakterfastsettingen skal det gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for bedømmelsen og for bedømmelsen av kandidatens prestasjon. Er det gitt skriftlige retningslinjer (sensorveiledning) for bedømmelsen, skal disse være tilgjengelig for kandidatene etter at sensuren er kunngjort.
- (2) Klage over karakterfastsetting (klagesensur)
- a) En kandidat kan klage skriftlig på karakteren for sine egne prestasjoner innen tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort, eller – dersom det er bedt om begrunnelse – fra det tidspunkt begrunnelse er gitt. Dersom kandidaten har fremsatt klage på formelle feil ved eksamen jf. § 5–14 løper klagefristen etter denne paragraf først fra det tidspunkt endelig avgjørelse av klagen over formelle feil foreligger.
- b) Klage over karakterfastsetting bør være begrunnet.
- c) Skriftlig klage sendes den aktuelle studieenhet. Ved gruppebesvarelser må klagen være signert av alle kandidatene.
- d) Det er mulig å klage på skriftlige eksamenselementer i prosessvurderinger. I slike tilfeller vil opprinnelig sensor få tilsendt resultat av klagesensur for så å foreta en ny helhetsvurdering av kandidaten basert på ny sensur i det aktuelle eksamenselementet.
- e) Resultater av muntlige eksamener og klassepresentasjoner kan ikke påklages.
- f) Nytt resultat kan bli dårligere eller bedre enn opprinnelig sensur, det kan også innebære at opprinnelig karakter opprettholdes.
- g) Den karakter som fastsettes ved klagesensur kan ikke påklages til ny vurdering, men kan være gjenstand for klage over formelle feil, jf. § 5–14.
- (3) For flervalgseksamen, se § 5–12.

§ 5–14. Formelle feil ved eksamen

- (1) Kandidater som har avlagt eksamen eller prøve kan klage over formelle feil ved oppgavegiving, eksamensavvikling eller sensur, jf. § 5–2 i universitets- og høyskoleloven.
- (2) Klage over formelle feil ved eksamen må fremsettes skriftlig innen tre uker etter at kandidaten er eller burde være kjent med det forhold som begrunner klagen. Har kandidaten bedt om begrunnelse for karakterfastsettingen, løper fristen likevel ikke før slik begrunnelse er gitt. Har kandidaten fremsatt klage over karakterfastsettingen etter reglene i § 5–13 (2), løper klagefristen etter denne paragraf først fra det tidspunkt resultatet av klagesensuren er kunngjort.
- (3)
- a) Klage fremsettes for studieenheten som formidler denne til sentralt eksamenskontor. Hvis det er begått feil som det er rimelig å anta kan ha hatt betydning for kandidatens prestasjon eller bedømmelsen av denne, fatter eksamenskontoret i samarbeid med kursansvarlig, vedtak om nødvendige tiltak for å kompensere feilen. Slike tiltak kan være ny sensur, ny eksamen eller andre lignende tiltak. Karakterer kan kun endres etter ny sensur.
- b) I Master of Business Administration og Ph.D.-studiene videresender studieenheten klagen til aktuell kursansvarlig som fatter vedtak sammen med associate dean for studiet.
- (4) Kandidater har anledning til å klage på forslag til tiltak innen tre uker fra det tidspunkt vedtaket er gjort kjent for kandidaten. Klagen sendes til vedtaksenheten. Dersom klagen ikke tas til følge, oversender vedtaksenheten klagen til klagenemnda ved Handelshøyskolen BI.
- (5) Tiltak mot formelle feil ved eksamen kan også iverksettes selv om ingen har klaget over feilen. Kandidater som feilen eller avgjørelsen gjelder eller direkte berører skal orienteres om feilen, om hvilke tiltak som er iverksatt og om at de innen tre uker etter å ha mottatt orienteringen kan påklage avgjørelsen til klagenemnda ved Handelshøyskolen BI.
- (6) Dersom det avholdes ny sensur eller ny eksamen, kan den nye karakterfastsettingen påklages etter reglene i § 5–13.
- (7) Styret kan fastsette generelle retningslinjer for behandling av klage over formelle feil, herunder for hvilke tiltak som bør iverksettes.
- (8) I studier (fellesgrader) der et eller flere fag undervises av samarbeidende akademiske institusjoner, må kandidaten klage til denne institusjonen og følge de retningslinjer denne institusjonen har for behandling av formelle feil ved eksamen.

§ 5–15. Fusk

- (1) Regler om fusk til eksamen, herunder om reaksjoner og saksbehandling, reguleres av § 4–7, § 4–8 og § 4–11 i universitets- og høyskoleloven. Om medvirkning til fusk, se § 1–3 (2) i denne forskriften.
- (2) For Handelshøyskolen BI gjelder i tillegg følgende bestemmelser:
- a) Som fusk regnes brudd på eksamensforskriften ved Handelshøyskolen BI (kap. 5), eller på bestemmelser gitt i medhold av denne, samt andre uredlige handlinger eller forhold som tar sikte på å gi kandidaten et uberettiget fortrinn ved vurderingen. Også handlinger som på andre måter medfører at kandidatens kunnskaper og ferdigheter ikke blir prøvet og vurdert på en upartisk og faglig betryggende måte, blir betraktet som fusk. Endelig regnes det som fusk når kandidaten har fått kjennskap til eksamensoppgaver før eksamen starter, eller har manipulert eksamensbesvarelsen etter at den er levert.

- b) Fuskereglene i denne forskrift gjelder også for opplæringsdelen for Ph.D.-kandidater. I tillegg gjelder særskilte regler i eget reglement for Ph.D. ved Handelshøyskolen BI.
- (3) Hovedområder som betraktes som fusk er: Bruk av ulovlige hjelpemidler, ulovlig samarbeid mellom enkeltpersoner eller grupper, plagiat og manglende eller feilaktig kildebruk slik at teksten fremstår som kandidatens egen.
- (4) Har en kandidat forsettlig eller grovt uaktsomt fusket, eller forsøkt å fuske, kan vurderingen annulleres og kandidaten kan utestenges fra Handelshøyskolen BI, og fratras retten til å gå opp til eksamen i inntil ett år, jf. § 1–3 i denne forskriften. Utestengelsen kan også få virkning for andre universiteter og høyskoler som omfattes av universitets- og høyskoleloven.
- (5) For Ph.D.-stipendiater ansatt ved Handelshøyskolen BI, kan Handelshøyskolen BI fatte vedtak om oppsigelse eller suspensjon iht. § 15–13 og § 15–14 i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv.
- (6) Vedtak om annullering eller utestengelse treffes av klagenemnda ved Handelshøyskolen BI. Vedtaket kan påklages iht. universitets- og høyskoleloven § 4–7 (3) og § 5–1 (7). Særskilt klageorgan for universiteter og høyskoler i Norge er klageinstans.
- (7) Vedtaket skal som hovedregel ikke iverksettes før vedtaket er endelig.
- (8) Annullering av vurderingen iht. universitets- og høyskoleloven § 4–7, teller som ett forsøk til eksamen, jf. § 5–6.

§ 5–16. Karakterer

Ved eksamen, prøve, bedømmelse av oppgave eller annen vurdering skal karakterene enten være bestått/ikke bestått eller en gradert skala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått. Laveste karakter som godkjennes for bestått eksamen er E. Vurderingsuttrykkene som benyttes for den graderte skalaen er:

- A fremragende
- B meget god
- C god
- D nokså god
- E tilstrekkelig
- F ikke bestått.

II

Forskriften trer i kraft 1. august 2010. Forskriftens kapittel 2 får umiddelbar virkning for behandling av opptak til studier og programmer.

21. juni Nr. 1073 2010

Forskrift om endring i diverse forskrifter som inneholder navnet «Statens forurensningstilsyn», «Statens forurensningstilsyn» eller «SFT»

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 21. juni 2010 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, § 5, § 6, § 6a, § 8, § 8a, § 9 og § 15, forskrifter 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester, lov 5. april 1963 nr. 9 om plantevernmidler m.v. § 7 og § 9, delegeringsvedtak 19. mai 1995 nr. 479, lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 27, delegeringsvedtak 16. mai 1986 nr. 1094, delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161 jf. lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 5–4 og § 20–2, lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 11 og § 18, delegeringsvedtak 27. mars 2009 nr. 573, delegeringsvedtak 5. april 2009 nr. 574, delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730, lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler (EØS-høringsloven), lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 5, § 9, § 10, § 11, § 12, § 13, § 16, § 20, § 22, § 24, § 29, § 31, § 32, § 32a, § 33, § 39, § 49, § 51, § 51a, § 52a, § 52c, § 63, § 78, § 81, § 82, § 85 og § 86, delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245, delegeringsvedtak 11. juni 1993 nr. 785, lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 13, § 31, § 32, § 33, § 35, § 37, § 43, § 44, § 45, § 46 og § 47, delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171, lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 20, § 26 og § 38, delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095, delegeringsvedtak 28. mai 2004 nr. 790, lov 31. mai 1974 nr. 17 om kommunale vass- og kloakkavgifter § 2, delegeringsvedtak 6. september 1974 nr. 14, lov 17. desember 2004 nr. 99 om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven) § 3, § 5, § 7, § 8, § 11, § 12, § 14, § 16 og § 17, delegeringsvedtak 17. desember 2004 nr. 1669, delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 824, lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 23 og § 24, lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7 og § 19, delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 4–4, § 4–7 og § 8–4, lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a–1, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4, § 3–1 og § 4–5, lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 og § 43, lov 15. juni 2001 nr. 79 om miljøvern på Svalbard (svalbardmiljøloven) § 66, § 71 og § 72 og lov 17. juni 2005 nr. 101 om eideomsregistrering (matrikkellova) § 22. Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

I

I følgende forskrifter skal «Statens forurensningstilsyn», «Statens forurensningstilsyn» eller «SFT» erstattes med «Klima- og forurensningsdirektoratet»:

1. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester.
2. forskrift 24. oktober 1995 nr. 865 om eksport og import av visse farlige kjemikalier § 3, § 4 og § 5.

3. forskrift 16. juli 2002 nr. 1139 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier.
4. forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften).
5. forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften).
6. forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften).
7. forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften).
8. forskrift 23. desember 2004 nr. 1851 om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteforskriften).
9. forskrift 11. oktober 2005 nr. 1196 om smittefarlig avfall fra helsetjeneste og dyrehelsetjeneste mv.
10. forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH).
11. forskrift 22. januar 1998 nr. 93 om deklarerings og merking av mikrobiologiske produkter som medfører tilføring til det ytre miljø.
12. forskrift 24. juni 2002 nr. 724 om miljøgifter, avfall og gebyrer forskrift avløp og avfall på Svalbard.
13. forskrift 26. juni 2009 nr. 864 om eiendomsregistrering (matrikkelforskriften).

II

Endringene trer i kraft straks.

1. juli Nr. 1074 2010

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien og forskrift om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, eggceller og embryo av visse dyrearter

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 1. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 2010/333/EU). Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

I

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1488 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien gjøres følgende endringer:

EØS-tilvisingsfeltet skal lyde:

EØS-tilvisingar: EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 92/260/EØF, vedtak 93/195/EØF, vedtak 93/197/EØF (samtlige sist endra ved vedtak 2010/266/EU), vedtak 2004/211/EF (sist endra ved vedtak 2010/333/EU), vedtak 93/196/EØF, direktiv 2004/68/EF, vedtak 2008/698/EF, vedtak 93/623/EØF (endra ved vedtak 2000/68/EF), direktiv 90/426/EØF og vedtak 2010/57/EF).

Vedlegg A skal lyde:

Vedlegg A. Liste over godkjente land og regionar

For å lese vedlegg A se her:

II

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1477 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, eggceller og embryo av visse dyrearter gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 96/539/EF, vedtak 96/540/EF, vedtak 2000/284/EF, vedtak 2004/211/EF (sist endret ved vedtak 2010/333/EU), forordning (EF) nr. 1792/2006, vedtak 2008/635/EF, vedtak 2008/636/EF, vedtak 2008/804/EF og vedtak 2009/624/EF), del 4.1 nr. 9 (direktiv 92/65/EØF som endret ved vedtak 95/176/EF) og del 4.2 nr. 33 (vedtak 95/294/EF), nr. 34 (vedtak 95/307/EF), nr. 36 (vedtak 95/388/EF som endret ved vedtak 2005/43/EF), nr. 40 (vedtak 95/483/EF) og nr. 69 (vedtak 2004/205/EF).

Vedlegg F skal lyde:

Vedlegg F. Liste over tredjestater og områder i tredjestater hvorfra import av sæd, eggceller og embryo fra dyr av hestefamilien er tillatt

For å lese vedlegg F se her:

III

Endringene trer i kraft straks.

6. juli Nr. 1075 2010

Forskrift om fastsetting av enke- og enkemannspensjon der en del av pensjonen skal reduseres for gjenlevendes egen ervervsinntekt og en annen del ikke

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 6. juli 2010 med hjemmel i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse § 34 fjerde ledd, lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. § 17 fjerde ledd og lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere. Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

§ 1. Anvendelsesområde

Forskriften gjelder fastsetting av enke- og enkemannspensjon der en del av den samordningspliktige pensjonen skal reduseres for gjenlevendes egen ervervsinntekt og en annen del ikke. Delt beregning gjelder når dødsfallet inntraff etter 1993 og det for den delen av pensjonen som er beregnet på grunnlag av tjenestetid etter 1993 ikke skal skje en reduksjon på grunn av gjenlevendes egen inntekt, mens det for tid før 1994 skal skje slik reduksjon. Forskriften fastsetter hvilken periode som skal legges til grunn for beregning av pensjonen når pensjongivende tjenestetid er knyttet til tid før og fra 1. januar 1994.

§ 2. Det er opptjent inntil full tjenestetid

Dersom avdøde hadde opptjent inntil full tjenestetid, skal det ved pensjonsberegningen legges til grunn faktisk tjenestetid henholdsvis fram til 1. januar 1994 og faktisk tjenestetid fra denne dato.

§ 3. Det er opptjent mer enn full tjenestetid

Dersom avdøde hadde opptjent mer enn full tjenestetid, skal den del som er opptjent etter 1993 telle med fullt ut i pensjonsberegningen.

§ 4. Det er medregnet tjenestetid til aldersgrensen

I tilfeller der tid fram til aldersgrensen skal medregnes fordi medlemmet døde i stilling eller var uførepensjonist, skal den del som er knyttet til tid etter 1993 telle med fullt ut i pensjonsberegningen. Dette gjelder også der avdøde ble uførepensjonist før 1994, og tiden som medregnes er knyttet til tid etter 1993.

§ 5. Pensjonsberegning

Ved beregning av samlet enke- og enkemannspensjon skal gjeldende regler for de to beregningsmåtene som er beskrevet i § 1 benyttes. Samlet pensjon beregnes etter de to regelsettene for pensjongivende tjenestetid henholdsvis før og fra 1. januar 1994 slik dette er fastsatt i § 2 til § 4 ovenfor.

I beregningen legges til grunn antall hele år henholdsvis før og fra 1. januar 1994. Dersom samlet pensjongivende tjenestetid er avrundet opp ett år i forhold til summen av hele år før 1994 og etter 1993, legges dette ene året til tiden etter 1993 når pensjonen skal beregnes. Dersom samlet pensjongivende tjenestetid er avrundet opp to år i forhold til summen av hele år før 1994 og etter 1993, legges det ene året til tiden før 1994 og det andre året til tiden etter 1993 når pensjonen skal beregnes.

§ 6. Etterbetaling

Etterlatte som omfattes av lov 15. januar 2010 nr. 1 om endringer i lov om Statens Pensjonskasse og i enkelte andre lover, kan ha krav på etterbetalt pensjon for tid fra 1. januar 1994. Det skal foretas ny pensjonsberegning fra tidspunktet da etterlattepensjonen startet slik at pensjonen ikke reduseres i forhold til gjenlevendes egen ervervsinntekt for pensjongivende tjenestetid etter 1993. Ved beregningen skal grunnbeløpet i folketrygden på etterbetalingstidspunktet legges til grunn slik at etterbetalingsbeløpet ikke blir redusert i forhold til et synkende grunnbeløp.

Dersom gjenlevende er død, skal etterbetalingen skje til arvingene.

Dersom gjenlevende har mottatt nettoberegnet etterlattepensjon før 1. februar 2010, og den nye pensjonsberegningen resulterer i lavere pensjonsutbetaling, skal ikke differansen kreves tilbakebetalt. For framtidig utbetaling skal gjenlevende få etterlattepensjon etter det regelsett som gir best resultat. Endring av beregningsmåte må skje på initiativ fra gjenlevende.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gis virkning fra 1. februar 2010.

6. juli Nr. 1076 2010**Forskrift om samordning av enke- og enkemannspensjon der en del av pensjonen skal reduseres for gjenlevendes egen ervervsinntekt og en annen del ikke**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 6. juli 2010 med hjemmel i lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser § 23 nr. 3. Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

§ 1. Anvendelsesområde

Forskriften gjelder samordning av enke- og enkemannspensjon fra tjenstepensjonsordning med pensjon til gjenlevende ektefelle fra folketrygden der en del av pensjonen skal reduseres for gjenlevendes egen ervervsinntekt og en annen del ikke.

§ 2. Pensjonsberegning

Når enke- og enkemannspensjon fra tjenstepensjonsordning skal reduseres for gjenlevendes egen ervervsinntekt for pensjongivende tjenestetid før 1994, men ikke for pensjongivende tjenestetid etter 1993, skal samordningsreglene for hver av disse beregningsmåtene følges.

I beregningen legges til grunn antall hele år henholdsvis før og fra 1. januar 1994. Dersom samlet pensjongivende tjenestetid er avrundet opp ett år i forhold til summen av hele år før 1994 og etter 1993, legges dette ene året til tiden etter 1993 når pensjonen skal beregnes. Dersom samlet pensjongivende tjenestetid er avrundet opp to år i forhold til summen av hele år før 1994 og etter 1993, legges det ene året til tiden før 1994 og det andre året til tiden etter 1993 når pensjonen skal beregnes.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gis virkning fra 1. februar 2010.

6. juli Nr. 1077 2010**Forskrift om endring i forskrift om samordning av enkepensjon fra tjenstepensjonsordning med tilleggspensjon fra folketrygden når enkepensjonen ikke skal reduseres på grunn av enkens egen inntekt**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 6. juli 2010 med hjemmel i lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser § 23 nr. 2 fjerde ledd. Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

I

I forskrift 4. september 1992 nr. 663 om samordning av enkepensjon fra tjenstepensjonsordning med tilleggspensjon fra folketrygden når enkepensjonen ikke skal reduseres på grunn av enkens egen inntekt gjøres det følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om samordning av enke- eller enkemannspensjon fra tjenstepensjonsordning med tilleggspensjon fra folketrygden når enke- eller enkemannspensjonen ikke skal reduseres på grunn av gjenlevendes egen inntekt

§ 1 første ledd skal lyde:

Forskriften gjelder fastsettelse av samordningsfradrag i enke- eller enkemannspensjon fra tjenstepensjonsordning for tilleggspensjon fra folketrygden når enke- eller enkemannspensjonen etter reglene i tjenstepensjonsordningen ikke skal reduseres på grunn av gjenlevendes egen ervervsinntekt (se lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse § 34).

§ 2 første ledd skal lyde:

Forskriften har som formål å sikre at enke- eller enkemann med pensjon som går inn under anvendelsesområdet, jf. § 1, i sin helhet får tilleggspensjon fra folketrygden som enken eller enkemannen har opptjent, som en fridel som holdes utenfor samordning av enke- eller enkemannspensjonen, jf. lovens § 23 nr. 2 fjerde ledd.

§ 4 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) den tilleggspensjon enken eller enkemannen har opptjent.

§ 5 nytt tredje ledd skal lyde:

For etterlatte som omfattes av lov 15. januar 2010 nr. 1 om endringer i lov om Statens Pensjonskasse og i enkelte andre lover, og som skal ha etterbetalt pensjon fra virkningstidspunktet for pensjonen, dvs. 1. januar 1994 eller senere, skal det foretas etterbetaling av et beløp beregnet på grunnlag av de reduserte samordningsfradrag ved anvendelse av bestemmelsene i forskriften her og den periode den enkelte reduksjon gjelder for. Ved beregningene skal grunnbeløpet i folketrygden på etterbetalingstidspunktet legges til grunn slik at etterbetalingsbeløpet ikke blir redusert i forhold til et synkende grunnbeløp.

II

Endringene her trer i kraft straks og gis virkning fra 1. februar 2010.

7. juli Nr. 1078 2010**Forskrift om endring i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 7. juli 2010 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 6–21, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 6–21. Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

I

I forskrift 22. november 1999 nr. 1160 fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 6–21–2 første ledd skal lyde:

(1) Det gis fradrag for kostnad til en beskjeden bevertning av kunder eller forretningsforbindelser, når bevertningen finner sted i forretningstiden eller i umiddelbar forbindelse med forhandlinger eller demonstrasjoner av varer eller tjenester. Det gis ikke fradrag for kostnad til kjøp av brennevin og tobakksvarer. Bevertningen må finne sted på arbeidsstedet eller på spisested i nærheten av dette hvis det ikke er rimelige serveringsmuligheter på arbeidsstedet for det antall personer det gjelder. Kostnad ved uteservering må under enhver omstendighet ikke overstige den beløpsgrensen som fastsettes i Skattedirektoratets årlige takseringsregler. Overstiger kostnaden denne grensen, anses hele beløpet som ikke fradragsberettiget kostnad ved representasjon. Det er videre en forutsetning at det i forbindelse med måltid som nevnt ikke serveres brennevin. I så fall gis det ikke fradrag for kostnad til mat.

II

Endringen gjelder fra og med inntektsåret 2010.

7. juli Nr. 1079 2010**Forskrift om endring i forskrift om midler til bygdeutvikling**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 7. juli 2010 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

I

I forskrift 28. januar 2009 nr. 75 om midler til bygdeutvikling gjøres følgende endring:

§ 3 annet ledd nummer 2 skal lyde:

2. *Praktikantordning:* Det kan gis tilskudd til inntil 60 % av foretakets kostnader til dekning av arbeidsgiveravgift, yrkesskadeforsikring, lønn til praktikant tilsvarende 70 % av lønnstrinn 1 i Statens regulativ og feriepenger i forhold til dette. Praksisvertens egenandel er på 40 %. I tillegg kan faktiske dokumenterte utgifter til barnepass samt kursutgifter dekkes. Praksis på egen, foreldres eller svigerforeldres gård kommer ikke inn under ordningen.

II

Endringen trer i kraft straks.

7. juli Nr. 1080 2010**Forskrift om endring i forskrift om drift av passasjerfartøy som fører 12 passasjerer eller færre**

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 7. juli 2010 i med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 9, § 11, § 15, § 16, § 21, § 27 og § 42, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171. Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

I

I forskrift 24. november 2009 nr. 1400 om drift av passasjerfartøy som fører 12 passasjerer eller færre gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om drift av fartøy som fører 12 eller færre passasjerer mv.

§ 1 tredje ledd skal lyde:

Forskriften gjelder ikke for:

- a) fartøy som anvendes i rutetrafikk
- b) fartøy som anvendes til organisert lege- og ambulansetjeneste
- c) fartøy som anvendes til organisert skoleskyss
- d) fartøy som fører et mindre antall passasjerer enn en person for hver 25 bruttotonasje enhet
- e) fartøy som lånes eller leies ut uten fører, mannskap eller instruktør
- f) tenderfartøy tilhørende passasjerskip med gyldig sertifikat
- g) beredskapsfartøy når det anvendes til utrykning
- h) fartøy som ikke anvendes i næringsvirksomhet.

§ 2 nye bokstaver i og j skal lyde:

- i) *Redningsflåte*: Flåte som oppfyller kravene i kapittel 4.2 i IMO res. MSC.48(66) International Life-Saving Appliance Code (LSA-koden).
- j) *Rutetrafikk*: En rekke seilinger for å sikre forbindelsen mellom de samme to havner, eller en rekke seilinger til og fra samme havn uten mellomliggende anløp
 - 1) i forhold til en offentlig rutetabell, eller
 - 2) med slik regelmessighet eller hyppighet at de fremstår som en systematisk rekke seilinger.

§ 2 nåværende bokstaver i og j blir nye bokstaver k og l.

§ 4 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Rederiet og føreren av fartøyet skal for å sikre forsvarlig drift, oppfylle sine plikter etter skipssikkerhetsloven, forskriften her og andre forskrifter som gjelder for fartøyet gitt med hjemmel i skipssikkerhetsloven.

§ 9 overskriften skal lyde:

§ 9. Krav til konstruksjonskategori

I § 10 annet ledd (tabell) under fartsområde 4 i raden i bokstav b NAVTEX-mottaker, skal tallet 1 erstattes med strekpunkt (slik som for fartsområde 1–3).

§ 10 nytt sjettede ledd skal lyde:

Radioutstyret skal være CE-merket eller tilfredsstillende forskrift 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr (Skipsutstyrsforskriften).

§ 13 skal lyde:

- (1) Alle fartøy skal minst ha følgende redningsredskaper om bord:
 - a) Redningsflåte(r) med kapasitet til alle om bord. I fartsområde 3 og mindre kan åpne, vendbare redningsflåter som tilfredsstillende kravene i vedlegg 11 i koden for hurtiggående fartøyer, 2000 (HSC-koden) aksepteres.
 - b) CE-merkete redningsvester eller CE-merkete heltrukne flytedrakter til alle om bord, begge deler i henhold til EN ISO 12402–3 eller EN 396, med minimum 150 N samlet oppdrift og minimum termisk beskyttelse klasse D iht. EN ISO 15027.
 - c) Et antall redningsvester eller -drakter som nevnt under bokstav b til barn, tilsvarende minst 10 % av passasjerantallet, eller et større antall som måtte være nødvendig for å utstyre hvert barn med slikt utstyr. Redningsvester eller -drakter for barn skal oppbevares atskilt fra redningsvester eller -drakter for voksne, og skal være lett tilgjengelige.
 - d) Redningsvester og -drakter skal oppbevares på et lett tilgjengelig sted som er tydelig merket. Oppbevaringsstedene skal være i nærheten av mønstrings- eller innskipningsstasjonene og skal være godt ventilerte.
 - e) En livbøye med lys.
 - f) En kastering med flytende redningsline på minst 30 meter.
 - g) 3 fallskjermlys og 3 håndbluss.
 - h) En redningsgrind eller tilsvarende innretning som gjør det mulig å plukke opp en person fra vannet.
- (2) Første ledd bokstavene a–e gjelder ikke for fartøy konstruert uten overbygning som gir beskyttelse mot været for alle passasjerer når alle om bord er iført CE-merket heltrukket flytedrakt i henhold til EN ISO 12402–3 eller EN 396 med minimum 150 N samlet oppdrift og minimum termisk beskyttelse klasse D iht. EN ISO 15027, eller CE-merket dykkerdrakt som alene eller i kombinasjon med flytemiddel gir samme oppdrift, termisk beskyttelse og synbarhet.

§ 18 annet ledd første punktum skal lyde:

Fører skal minimum inneha Begrenset Operatørsertifikat, ROC (Restricted Operator's Certificate), men kan ha SRC (Short Range Certificate) (VHF) sertifikat dersom fartøyet kun opererer i fartsområde 4 eller mindre.

§ 19 skal lyde:

Ved alle operasjoner skal fartøyets fører vie særlig oppmerksomhet mot faren for at noen faller over bord. Ved utøvelse av vannsport som innebærer sleping, skal fartøyet være bemannet med minst én person som til en hver tid skal kunne følge med på passasjerene og de som blir slept. Vedkommende skal umiddelbart varsle føreren av fartøyet dersom noen av disse faller i vannet.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2011.

7. juli Nr. 1081 2010

Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova

Heimel: Fastsett av Kunnskapsdepartementet 7. juli 2010 med heimel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 2–3 tredje ledd, § 3–4 første ledd og § 13–3d og lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) § 2–3 annet ledd og § 7–1d. Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova blir det gjort følgjande endringar:

§ 1–3 skal lyde:

§ 1–3. Vidaregåande opplæring

Den vidaregåande opplæringa skal vere i samsvar med Læreplanverket for Kunnskapsløftet og den fastsette tilbudsstrukturen. Læreplanverket for Kunnskapsløftet omfattar den generelle delen av læreplanen, prinsipp for opplæringa, læreplanane for faga og fag- og timefordelinga.

- a) Elevar som får opplæring ved ein knutepunktskole etter opplæringslova § 3–9 andre ledd, har i teiknspråk, norsk og engelsk rett til opplæring i samsvar med læreplanane i norsk teiknspråk, norsk for døve og sterkt tunghørte, engelsk og sterkt tunghørte.
- 2) Elevar med rett til punktskriftopplæring med meir etter opplæringslova § 3–10 har rett til inntil 456 timar i tillegg til den ordinære timeramma i fag- og timefordelinga.

Opplæringa i fellesfaga skal vere tilpassa dei ulike utdanningsprogramma.

§ 3–9 oppheves.

§ 3–11 skal lyde:

§ 3–11. Undervegsvurdering

Undervegsvurdering skal brukast som ein reiskap i læreprosessen, som grunnlag for tilpassa opplæring og bidra til at eleven, lærlingen og lære kandidaten aukar kompetansen sin i fag, jf. § 3–2. Undervegsvurderinga skal gis løpande og systematisk og kan vere både munnleg og skriftleg.

Undervegsvurderinga skal innehalde grunnleggjande informasjon om kompetansen til eleven, lærlingen og lære kandidaten og skal givast som meldingar med sikte på fagleg utvikling.

Eleven, lærlingen og lære kandidaten har minst ein gong kvart halvår rett til ein samtale med kontaktlæraren eller instruktøren om sin utvikling i forhold til kompetansemåla i faga. Samtalen kan gjennomførast i samband med halvårsvurderinga utan karakter, jf. § 3–13 og i samband med samtalen med foreldra etter § 20–3 og § 20–4.

Læraren skal vurdere om eleven har tilfredsstillande utbytte av opplæringa, jf. opplæringslova § 5–1 og § 5–4.

Lære kandidatar og elevar med individuell opplæringsplan skal både ha undervegsvurdering og rettleiing i samsvar med den opplæringsplanen som er utarbeidd for dei, jf. opplæringslova § 5–5 første ledd. Elevar som er fritekne frå vurdering med karakter etter § 3–20 skal ha undervegsvurdering utan karakter på grunnlag av måla i den individuelle opplæringsplanen så langt planen avvik frå læreplanen for faget.

Elevar som er fritekne frå vurdering med karakter etter § 3–21 til § 3–24 skal ha undervegsvurdering utan karakter i faget. Grunnlaget for vurdering er kompetansemåla i faget, jf. § 3–3.

§ 3–20 skal lyde:

§ 3–20. Fritak frå vurdering med karakter for elevar med individuell opplæringsplan

Når ein elev i grunnskolen får opplæring etter individuell opplæringsplan, avgjer foreldra om eleven skal ha vurdering med eller utan karakter. I fag der det både gis skriftlege og munnlege karakter, kan foreldra også velje om eleven skal ha berre skriftleg eller munnleg karakter i faget. Dei som vel karakter i norsk skriftleg, kan velje karakter i den eine eller begge målformene. Valretten gjeld berre i fag som er omfatta av enkeltvedtaket om spesialundervisning.

Skoleeigaren skal sørge for at eleven og foreldra i grunnskolen får nødvendig rettleiing om kva val av vurdering utan og med karakter inneber for eleven.

Elevar i vidaregåande opplæring kan ikkje få fritak frå vurdering med karakter sjølv om dei har individuell opplæringsplan i eit fag.

§ 3–41 skal lyde:

§ 3–41. Føring av fråvæer i grunnskolen

Frå og med 8. årstrinnet skal alt fråvæer førast på vitnemålet. Fråvæer skal førast i dagar og enkelttimar. Enkelttimar kan ikkje konverterast til dagar.

Eleven eller foreldra kan krevje at årsaka til fråværet blir ført på eit vedlegg til vitnemålet. Dette gjeld berre når eleven har lagt fram dokumentasjon på årsaka til fråværet.

Dersom det er mogleg, skal eleven leggje fram dokumentasjon av fråværet frå opplæringa på førehand.

For inntil 10 skoledagar i eit opplæringsår, kan eleven krevje at følgjande fråvæer ikkje vert ført på vitnemålet:

- a) dokumentert fråvæer som skyldast helsegrunnar
- b) innvilga permisjon etter opplæringslova § 2–11.

For at fråvæer som skyldast helsegrunnar etter bokstav a ikkje skal førast på vitnemålet, må eleven leggje fram ei legerklæring som dokumenterer dette. Fråvæer som skyldast helsegrunnar må vare meir enn tre dagar, og det er berre fråvæer frå og med fjerde dagen som kan strykast. Ved dokumentert risiko for fråvæer etter bokstav a på grunn av funksjonshemming eller kronisk sjukdom, kan fråvæer strykast frå og med første fråværsdag.

§ 3–43 skal lyde:

§ 3–43. Førstegongsvitnemål

Førstegongsvitnemål, jf. § 7–2 i forskrift 31. januar 2007 nr. 173 om opptak til høgare utdanning, blir gitt til den som ved utløpet av normal tid i tråd med fastsett opplæringsløp i læreplanverket, har bestått vidaregåande opplæring som gir generell studiekompetanse. Det er mogleg å føre karakterar som er oppnådde etter normal tid ved særskild eksamen etter § 3–33, utsett eksamen etter § 3–35 og ny eksamen etter § 3–36 eller § 3–37 på førstegongsvitnemålet.

Førstegongsvitnemål kan berre skrivast ut éin gong til den personen det gjeld. Det gjeld likevel ikkje dersom vedkommande får endra karakter(ar) på grunnlag av klage.

Elevane kan få ført på førstegongsvitnemålet karakterar som er forbetra innan utløpet av normal tid. Det er mogleg å få ført på karakterar i fag som går utover minstekravet til studiekompetanse, og som er oppnådde innan utløpet av normal tid.

Kravet om gjennomført vidaregåande opplæring på normal tid kan etter søknad bli utvida til maksimalt fem år. Dette gjeld dersom det blir lagt fram skriftleg dokumentasjon på at eleven har vore fråverande frå opplæringa ein lengre periode i løpet av eit opplæringsår på grunn av eitt eller fleire av desse forholda:

- a) vedkommande innanfor denne perioden gjennomfører internasjonal utveksling som medfører tap av opplæringstid
- b) vedkommande innanfor denne perioden gjennomfører folkehøgskole, verneplikt eller i minst seks månader av opplæringsåret utfører omsorgsarbeid
- c) vedkommande har hatt fråvæer på grunn av langvarig sjukdom
- d) vedkommande har innanfor denne perioden fått innvilga søknad om omval etter opplæringslova § 3–1 fjerde ledd
- e) vedkommande har fått rett til ekstra opplæringstid etter reglane i opplæringslova § 3–1 femte ledd.

Føresegna gjeld og for elevar som er tekne inn til vidaregåande opplæring etter læreplanverket over fire år i ein kombinasjon av ordinær treårig vidaregåande opplæring og idrettsutøving.

§ 3–47 skal lyde:

§ 3–47. Føring av fråvæer i vidaregåande opplæring

Alt fråvæer skal førast på vitnemålet og kompetansebeviset. Fråvæer skal førast i dagar og enkelttimar. Enkelttimar kan ikkje konverterast til dagar.

Rektor kan avgjere om fråvæer for den som er deltids elev, skal førast i dagar og timar eller berre i timar. For elevar som skal ha kompetansebevis, skal fråvæer førast på kompetansebeviset.

Eleven kan krevje at årsaka til fråværet blir ført på eit vedlegg til vitnemålet eller kompetansebeviset, dersom han eller ho legg fram dokumentasjon på årsaka til fråværet.

Dersom det er mogleg, skal eleven leggje fram dokumentasjon av fråværet frå opplæringa på førehand.

For inntil samanlagt 10 skoledagar i eit opplæringsår, kan ein elev krevje at følgjande fråvæer ikkje blir ført på vitnemålet eller på kompetansebeviset dersom det kan dokumenterast at fråværet skyldast:

- a) helse- og velferdsgrunnar
- b) arbeid som tillitsvald
- c) politisk arbeid
- d) hjelpearbeid
- e) lovpålagt oppmøte
- f) representasjon i arrangement på nasjonalt og internasjonalt nivå.

For at fråvæer som skyldast helsegrunnar etter bokstav a ikkje skal førast på vitnemålet eller på kompetansebeviset, må eleven leggje fram ei legerklæring som dokumenterer dette. Fråvæer som skyldast helsegrunnar må vare meir enn tre dagar, og det er berre fråvæer frå og med fjerde dagen som kan strykast. Ved

dokumentert risiko for fråvær etter bokstav a på grunn av funksjonshemming eller kronisk sjukdom, kan fråvær strykast frå og med første fråværsdag.

Organisert studiarbeid og skoleadministrative gjeremål etter avtale med faglæraren eller rektor, skal ikkje reknast som fråvær.

Innanfor ramma av 10 skoledagar kan elevar som er medlemmer av andre trussamfunn enn Den norske kyrkja, krevje at inntil to dagar fråvær som er knytt opp mot ei religiøs høgtid, ikkje blir ført på vitnemålet eller på kompetansebeviset.

Kapittel 20 skal lyde:

Kapittel 20. Foreldresamarbeid i grunnskolen og vidaregåande opplæring

§ 20–1. Formålet med foreldresamarbeid

Skolen skal sørgje for samarbeid med heimen, jf. opplæringslova § 1–1 og § 13–3d. Foreldresamarbeid skal ha eleven i fokus og bidra til eleven sin faglege og sosiale utvikling. Eit godt foreldresamarbeid er ein viktig ressurs for skolen for å styrkje utviklinga av gode læringsmiljø og skape læringsresultat som mellom anna fører til at fleire fullfører vidaregåande opplæring.

§ 20–2. Foreldreutvalet for grunnsopplæringa

Foreldreutvalet for grunnsopplæringa (FUG) er eit sjølvstendig rådgivande organ for departementet i saker om samarbeid mellom skole og heim. Mandatet til utvalet omfattar grunnskolen og første året av vidaregåande opplæring.

FUG skal arbeide for godt samarbeid mellom skole og heim, og skal vareta foreldra sine interesser i skolesamanheng.

§ 20–3. Foreldresamarbeid i grunnskolen

Skolen skal halde kontakt med foreldra gjennom opplæringsåret.

Skolen skal i starten av kvart opplæringsår halde eit foreldremøte der foreldra informerast om skolen, innhaldet i opplæringa, medverkinga til foreldra, rutinar og anna som er relevant for foreldra.

Foreldra har minst to gonger i året rett til ein planlagd og strukturert samtale med kontaktlæraren om korleis eleven arbeider dagleg, og eleven sin kompetanse i faga. I tillegg skal kontaktlæraren samtale med foreldra om utviklinga til eleven i lys av opplæringslova § 1–1, generell del og prinsipp for opplæringa i læreplanverket. Samtalen skal klargjere korleis eleven, skolen og foreldra skal samarbeide for å leggje til rette for læringa og utviklinga til eleven. Eleven kan vere med i samtalen med foreldra. Når eleven har fylt 12 år, har han eller ho rett til å vere med i samtalen. Samtalen kan sjåast i samanheng med samtalen med eleven etter § 3–11 tredje ledd og halvårsvurdering i fag etter § 3–13.

Foreldra skal få munnleg eller skriftleg:

- a) varsling om eleven sitt fråvær
- b) varsling dersom det er fare for at det ikkje er grunnlag for vurdering i fag, orden og oppførsel eller fare for at eleven kan få karakteren nokså godt eller lite godt i orden eller oppførsel, jf. § 3–7
- c) informasjon om eleven og foreldra sine rettar og pliktar etter opplæringslova og forskrifta
- d) anna viktig informasjon om eleven, med mindre denne er underlagt teieplikt etter anna lovgiving.

§ 20–4. Foreldresamarbeid i vidaregåande opplæring

Skolen skal halde kontakt med foreldra til elevar som ikkje er myndige etter verjemålslova § 1 gjennom heile opplæringsåret.

Skolen skal i starten av opplæringsåret på Vg1 og Vg2 halde eit foreldremøte der foreldra informerast om skolen, innhaldet i opplæringa, medverkinga til foreldra, rutinar og anna som er relevant for foreldra.

Foreldra til ikkje myndige elevar på Vg1 og Vg2 har første halvår av opplæringsåret rett til minst ein planlagd og strukturert samtale med kontaktlæraren om korleis eleven arbeider dagleg og eleven sin kompetanse i faga. I tillegg skal kontaktlæraren samtale med foreldra om utviklinga til eleven i lys av opplæringslova § 1–1, generell del og prinsipp for opplæringa i læreplanverket. Samtalen skal klargjere korleis eleven, skolen og foreldra skal samarbeide for å leggje til rette for læringa og utviklinga til eleven. Eleven har rett til å vere med i samtalen med foreldra. Samtalen kan sjåast i samanheng med samtalen med eleven etter § 3–11 tredje ledd og halvårsvurdering i fag etter § 3–13.

Foreldra til ikkje myndige elevar skal få munnleg eller skriftleg:

- a) varsling om eleven sitt fråvær
- b) varsling dersom det er fare for at det ikkje er grunnlag for vurdering i fag, orden og oppførsel eller fare for at eleven kan få karakteren nokså godt eller lite godt i orden eller oppførsel, jf. § 3–7
- c) informasjon om eleven og foreldra sine rettar etter opplæringslova og forskrifta
- d) anna viktig informasjon om eleven, med mindre denne er underlagt teieplikt etter anna lovgiving.

II

I forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til privatskolelova blir det gjort følgjande endringar:

Ny § 2A–8 skal lyde:

§ 2A–8. Vidaregåande opplæring

Opplæringa i fellesfaga skal vere tilpassa dei ulike utdanningsprogramma.

§ 3–9 oppheves.

§ 3–11 skal lyde:

§ 3–11. Undervegsvurdering

Undervegsvurdering skal brukast som ein reiskap i læreprosessen, som grunnlag for tilpassa opplæring og bidra til at eleven aukar kompetansen sin i fag, jf. § 3–2. Undervegsvurderinga skal gis løpande og systematisk og kan vere både munnleg og skriftleg.

Undervegsvurderinga skal innehalde grunnmitt informasjon om kompetansen til eleven og skal givast som meldingar med sikte på fagleg utvikling.

Eleven har minst ein gong kvart halvår rett til ein samtale med kontaktlæraren om sin utvikling i forhold til kompetansemåla i faga. Samtalen kan gjennomførast i samband med halvårsvurderinga utan karakter, jf. § 3–13 og i samband med samtalen med foreldra etter § 4–3 og § 4–4.

Læraren skal vurdere om eleven har tilfredsstillande utbytte av opplæringa, jf. privatskolelova § 3–6 og opplæringslova § 5–1 og § 5–4.

Elevar med individuell opplæringsplan skal både ha undervegsvurdering og rettleiing i samsvar med den opplæringsplanen som er utarbeidd for dei, jf. privatskolelova § 3–6 og opplæringslova § 5–5 første ledd. Elevar som er fritekne for vurdering med karakter etter § 3–19 skal ha undervegsvurdering utan karakter på grunnlag av måla i den individuelle opplæringsplanen så langt planen avvik frå læreplanen for faget.

Elevar som er fritekne frå vurdering med karakter etter § 3–20 til § 3–23 skal ha undervegsvurdering utan karakter i faget. Grunnlaget for vurdering er kompetansemåla i faget, jf. § 3–3.

§ 3–40 skal lyde:

§ 3–40. Føringsfråvær i grunnskolen

Frå og med 8. årstrinnet skal alt fråvær førast på vitnemålet. Fråvær skal førast i dagar og enkelttimar. Enkelttimar kan ikkje konverterast til dagar.

Eleven eller foreldra kan krevje at årsaka til fråværet blir ført på eit vedlegg til vitnemålet. Dette gjeld berre når eleven har lagt fram dokumentasjon på årsaka til fråværet.

Dersom det er mogleg, skal eleven leggje fram dokumentasjon av fråværet frå opplæringa på førehand.

For inntil 10 skoledagar i eit opplæringsår, kan eleven krevje at følgjande fråvær ikkje vert ført på vitnemålet:

- a) dokumentert fråvær som skyldast helsegrunnar
- b) innvilga permisjon etter privatskolelova § 3–13.

For at fråvær som skyldast helsegrunnar etter bokstav a ikkje skal førast på vitnemålet, må eleven leggje fram ei legeerklæring som dokumenterer dette. Fråvær som skyldast helsegrunnar må vare meir enn tre dagar, og det er berre fråvær frå og med fjerde dagen som kan strykast. Ved dokumentert risiko for fråvær etter bokstav a på grunn av funksjonshemming eller kronisk sjukdom, kan fråvær strykast frå og med første fråværsdag.

§ 3–42 skal lyde:

§ 3–42. Førstegongsvitnemål

Førstegongsvitnemål, jf. § 7–2 i forskrift 31. januar 2007 nr. 173 om opptak til høgare utdanning, blir gitt til den som ved utløpet av normal tid i tråd med fastsett opplæringsløp i den læreplanen skolen har fått godkjend etter privatskolelova § 2–3, har bestått vidaregåande opplæring som gir generell studiekompetanse. Det er mogleg å føre karakterar som er oppnådde etter normal tid ved særskild eksamen etter § 3–31, utsett eksamen etter § 3–33 og ny eksamen etter § 3–34 og § 3–35.

Førstegongsvitnemål kan berre skrivast ut ein gong til den personen det gjeld. Det gjeld likevel ikkje dersom vedkommande får endra karakter(ar) på grunnlag av klage.

Elevane kan få ført på førstegongsvitnemålet karakterar som er forbetra innan utløpet av normal tid. Det er mogleg å få ført på karakterar i fag som går utover minstekravet til studiekompetanse, og som er oppnådde innan utløpet av normal tid.

Kravet om gjennomført vidaregåande opplæring på normal tid kan etter søknad bli utvida til maksimalt fem år. Dette gjeld dersom det blir lagt fram skriftleg dokumentasjon på at eleven har vore fråverande frå opplæringa i ein lengre periode i løpet av eit opplæringsår på grunn av eitt eller fleire av desse forholda:

- a) vedkommande innanfor denne perioden gjennomfører internasjonal utveksling som medfører tap av opplæringstid
- b) vedkommande innanfor denne perioden gjennomfører folkehøgskole, verneplikt eller i minst seks månader av opplæringsåret utfører omsorgsarbeid
- c) vedkommande har hatt fråvær på grunn av langvarig sjukdom
- d) vedkommande har innanfor denne perioden fått innvilga søknad om omval etter privatskolelova § 3–3 fjerde ledd og opplæringslova § 3–1 fjerde ledd

e) vedkommende har fått rett til ekstra opplæringsstid etter reglane i opplæringslova § 3–1 femte ledd.

Føresegna gjeld og for elevar som er tekne inn til vidaregåande opplæring etter læreplanen skolen har fått godkjend etter privatskolelova § 2–3 over fire år i ein kombinasjon av ordinær treårig vidaregåande opplæring og idrettsutøving.

§ 3–46 skal lyde:

§ 3–46. Føring av fråvær i vidaregåande opplæring

Alt fråvær skal først på vitnemålet og kompetansebeviset. Fråvær skal først i dagar og enkelttimar. Enkelttimar kan ikkje konverterast til dagar.

Dagleg leiar kan avgjere om fråvær for den som er deltidselev, skal først i dagar og timar eller berre i timar. For elevar som skal ha kompetansebevis, skal fråvær først på kompetansebeviset.

Eleven kan krevje at årsaka til fråværet blir ført på eit vedlegg til vitnemålet eller kompetansebeviset, dersom han eller ho legg fram dokumentasjon på årsaka til fråværet.

Dersom det er mogleg, skal eleven leggje fram dokumentasjon av fråværet frå opplæringa på førehand.

For inntil samanlagt 10 skoledagar i eit opplæringsår, kan ein elev krevje at følgjande fråvær ikkje blir ført på vitnemålet eller på kompetansebeviset dersom det kan dokumenterast at fråværet skyldast:

- a) helse- og velferdsgrunnar
- b) arbeid som tillitsvald
- c) politisk arbeid
- d) hjelpearbeid
- e) lovpålagt oppmøte
- f) representasjon i arrangement på nasjonalt og internasjonalt nivå.

For at fråvær som skyldast helsegrunnar etter bokstav a ikkje skal først på vitnemålet eller på kompetansebeviset, må eleven leggje fram ei legeerklæring som dokumenterer dette. Fråvær som skyldast helsegrunnar må vare meir enn tre dagar, og det er berre fråvær frå og med fjerde dagen som kan strykast. Ved dokumentert risiko for fråvær etter bokstav a på grunn av funksjonshemming eller kronisk sjukdom, kan fråvær strykast frå og med første fråværsdag.

Organisert studiearbeid og skoleadministrative gjeremål etter avtale med faglæraren eller dagleg leiar, skal ikkje reknast som fråvær.

Innanfor ramma av 10 skoledagar kan elevar som er medlemmer av andre trussamfunn enn Den norske kyrkja, krevje at inntil to dagar fråvær som er knytt opp mot ei religiøs høgtid, ikkje blir ført på vitnemålet eller på kompetansebeviset.

Nytt kapittel 4 skal lyde:

Kapittel 4. Foreldresamarbeid i grunnskolen og vidaregåande opplæring

§ 4–1. Formålet med foreldresamarbeid

Skolen skal sørgje for samarbeid med heimen, jf. privatskolelova § 1–1 og § 7–1d. Foreldresamarbeid skal ha eleven i fokus og bidra til god oppfølging av eleven sin faglege og sosiale utvikling. Eit godt foreldresamarbeid er ein viktig ressurs for skolen for å styrkje utviklinga av gode læringsmiljø og skape læringsresultat som mellom anna fører til at fleire fullfører vidaregåande opplæring.

§ 4–2. Kontakt med heimen i grunnskolen

Skolen skal halde kontakt med foreldra gjennom opplæringsåret.

Skolen skal i starten av kvart opplæringsår halde eit foreldremøte der foreldra informerast om skolen, innhaldet i opplæringa, medverkinga til foreldra, rutinar og anna som er relevant for foreldra.

Foreldra har minst to gonger i året rett til ein planlagd og strukturert samtale med kontaktlæraren om korleis eleven arbeider dagleg, og eleven sin kompetanse i faga. I tillegg skal kontaktlæraren samtale med foreldra om utviklinga til eleven i lys av privatskolelova § 1–1 og den læreplanen skolen har fått godkjend etter privatskolelova § 2–3. Samtalen skal klargjere korleis eleven, skolen og foreldra skal samarbeide for å leggje til rette for læringa og utviklinga til eleven. Eleven kan vere med i samtalen med foreldra. Når eleven har fylt 12 år, har han eller ho rett til å vere med i samtalen. Samtalen kan sjåast i samanheng med samtalen med eleven etter § 3–11 tredje ledd og halvårsvurdering i fag etter § 3–13.

Foreldra skal få munnleg eller skriftleg:

- a) varslingsom eleven sitt fråvær
- b) varslingsom det er fare for at det ikkje er grunnlag for vurdering i fag, orden og oppførsel eller fare for at eleven kan få karakteren nokså godt eller lite godt i orden eller oppførsel, jf. § 3–7
- c) informasjon om eleven og foreldra sine rettar og pliktar etter privatskolelova og forskrifta
- d) anna viktig informasjon om eleven, med mindre denne er underlagt teieplikt etter anna lovgiving.

§ 4–3. Kontakten med heimen i vidaregåande opplæring

Skolen skal halde kontakt med foreldra til elevar som ikkje er myndige etter verjemålslova § 1 gjennom heile opplæringsåret.

Skolen skal i starten av opplæringsåret på Vg1 og Vg2 halde eit foreldremøte der foreldra informerast om skolen, innhaldet i opplæringa, medverkinga til foreldra, rutinar og anna som er relevant for foreldra.

Foreldra til ikkje myndige elevar på Vg1 og Vg2 har første halvår av opplæringsåret rett til ein planlagd og strukturert samtale med kontaktlæraren om korleis eleven arbeider dagleg og eleven sin kompetanse i faga. I tillegg skal kontaktlæraren samtale med foreldra om utviklinga til eleven i lys av privatskolelova § 1–1 og den læreplanen skolen har fått godkjend etter privatskolelova § 2–3. Samtalen skal klargjere korleis eleven, skolen og foreldra skal samarbeide for å leggje til rette for læringa og utviklinga til eleven. Eleven har rett til å vere med i samtalen med foreldra. Samtalen kan sjåast i samanheng med samtalen med eleven etter § 3–11 tredje ledd og halvårsvurdering i fag etter § 3–13.

Foreldra til ikkje myndige elevar skal få munnleg eller skriftleg

- a) varsling om eleven sitt fråvær
- b) varsling dersom det er fare for at det ikkje er grunnlag for vurdering i fag, orden og oppførsel eller fare for at eleven kan få karakteren nokså godt eller lite godt i orden eller oppførsel, jf. § 3–7
- c) informasjon om eleven og foreldra sine rettar etter opplæringslova og forskrifta
- d) anna viktig informasjon om eleven, med mindre denne er underlagd teieplikt etter anna lovgiving.

III

Endringane trer i kraft 1. august 2010.

8. juli Nr. 1082 2010

Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til næringsmidler

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 8. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54z (direktiv 2009/163/EF). Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

I

I forskrift 21. desember 1993 nr. 1378 om tilsetningsstoffer til næringsmidler gjøres følgende endring:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen settes direktiv 2009/163/EF inn i nr. 54z:
(direktiv 94/35/EF endret ved direktiv 96/83/EF, direktiv 2003/115/EF og direktiv 2009/163/EF).

II

Endringen trer i kraft straks.

8. juli Nr. 1083 2010

Forskrift om minste pensjonsnivå – alderspensjon fra folketrygden

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 8. juli 2010 med hjemmel i lov 5. juni 2009 nr. 32 om endringer i folketrygdløven (ny alderspensjon) del II tredje ledd andre punktum. Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

§ 1. Satsene for minste pensjonsnivå etter folketrygdløven § 19–8 fastsettes til 120 276 kroner for lav sats, til 139 932 kroner for ordinær sats og til 151 272 kroner for høy sats. Den særskilte satsen etter sjettede ledd fastsettes til 226 920 kroner.

§ 2. Forskriften trer i kraft 1. januar 2011.

8. juli Nr. 1084 2010

Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 8. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, § 16 og § 17 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisning: EØS-avtalen vedlegg I kap. II nr. 1 (forordning (EF) nr. 885/2009). Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

I

I forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes:
forordning (EF) nr. 885/2009.

§ 2 skal lyde:

§ 2. Gjennomføring av forordning (EF) nr. 1831/2003

EØS-avtalen vedlegg I, kapittel II, nr. 1 (forordning (EF) nr. 1831/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 378/2005 (endret ved forordning (EF) nr. 850/2007 og forordning (EF) nr. 885/2009 og forordning (EF) nr. 386/2009) om tilsetningsstoffer i fôrvarer, gjelder som forskrift, med de EØS-tilpasninger som følger av vedlegg I, kapittel II, protokoll 1 til avtalen og EØS-avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordning

Til forskriftens vedheng tilføyes:

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 885/2009:

Uoffisiell versjon.

8. juli Nr. 1085 2010**Forskrift om unntak fra krav om tillatelse ved bruk av dyr i undervisning**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet 8. juli 2010 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 13 fjerde ledd, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814. Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

§ 1. Formål

Forskriften skal videreføre rettstilstanden etter lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern vedrørende krav om tillatelse ved bruk av dyr i undervisning.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder bruk av dyr i undervisning. Forskriften gjelder også avl, hold, formidling og avlving av dyr til bruk i undervisning.

Forskriften gjelder ikke undervisning som regnes som «forsøk» etter forskrift 15. januar 1996 nr. 23 om forsøk med dyr.

§ 3. Unntak fra kravet om tillatelse

Kravet om tillatelse etter dyrevelferdsloven § 13 gjelder ikke aktiviteter som er omfattet av denne forskriften, jf. § 2.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

9. juli Nr. 1086 2010**Forskrift om endring i forskrift om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise (svartelistingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 9. juli 2010 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9–1, § 10–42, § 15–3, § 15–4 og § 16–1 og forskrift 4. desember 2007 nr. 1353 om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise (svartelistingsforskriften) § 3 nr. 3.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66zab (forordning (EF) nr. 474/2006 endret ved forordning (EF) nr. 910/2006, forordning (EF) nr. 1543/2006, forordning (EF) nr. 235/2007, forordning (EF) nr. 787/2007, forordning (EF) nr. 1043/2007, forordning (EF) nr. 1400/2007, forordning (EF) nr. 331/2008, forordning (EF) nr. 715/2008, forordning (EF) nr. 1131/2008, forordning (EF) nr. 298/2009, forordning (EF) nr. 619/2009, forordning (EF) nr. 1144/2009, forordning (EU) nr. 273/2010 og forordning (EU) nr. 590/2010. Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

I

I forskrift 4. desember 2007 nr. 1353 om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise (svartelistingsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 1 tredje ledd nytt nr. 14 skal lyde:

14. forordning (EU) nr. 590/2010 av 5. juli 2010,

II

Endringen trer i kraft straks.

Forordning

Til forskriftens vedheng tilføyes følgende forordning:

Forordning (EU) nr. 590/2010:

Engelsk versjon.

9. juli Nr. 1087 2010

Forskrift om kompensasjon ved restriksjoner i bruk av utmarksbeite på grunn av rovvilt

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 9. juli 2010 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 31. Kunngjort 13. juli 2010 kl. 15.10.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å yte økonomisk kompensasjon til dyreeiere som mottar vedtak om restriksjoner i bruk av utmarksbeite på grunn av rovvilt. Kompensasjonen skal bidra til å dekke førkostnader på innmarksbeite eller annet inngjerdet eller rovdryrsikkert beite.

§ 2. Vilkår

Kompensasjon etter denne forskriften kan bare gis i tilfeller der Mattilsynet med hjemmel i dyrevelferdsloven § 30 fatter vedtak om begrensninger i bruk av utmarksbeite for sau, geit eller storfe på grunn av rovvilt. Dyreeier må uten ugrunnet opphold ha rettet seg etter Mattilsynets vedtak

§ 3. Beregning av kompensasjon

Det gis bare kompensasjon for Mattilsynets vedtak, jf. § 2, som gjelder i beitesesongen. Beitesesongen er perioden mellom normal dato for beiteslipp og normal sankedato. Fylkesmannen bestemmer disse datoene.

Varigheten av begrensningen i Mattilsynets vedtak må samlet være mer enn en uke i løpet av beitesesongen.

For føring av dyr på innmarksbeite eller annet inngjerdet eller rovdryrsikkert beite er satsen kr 5,- per dyr per dag for småfe og kr 14,- per dyr per dag for storfe. Kompensasjon gis for det antall dyr som skal slippes på eller er sanket fra utmarksbeite. Kompensasjon beregnes fra første dag for den perioden Mattilsynet har fastsatt begrensninger i bruk av utmarksbeitet.

Det gis ikke kompensasjon dersom dyreeier får dekket utgiftene til gjennomføring av tiltaket på annen måte, herunder gjennom tilskudd til forebyggende tiltak. Dersom utgiftene til tiltaket delvis er dekket, skal det gjøres tilsvarende fratrukk ved beregningen av kompensasjon.

§ 4. Søknad og utbetaling

Søknad om kompensasjon sendes fylkesmannen i dyreeiers bostedsfylke. Søknadsskjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning skal benyttes. Kopi av vedtak fra Mattilsynet og bekreftelse på at vedtak er fulgt, samt annen nødvendig dokumentasjon legges ved søknaden. Søknadsfristen er 31. oktober det året restriksjonen gjelder.

Krav på kompensasjon kan ikke overdras eller pantsettes.

§ 5. Opplysningsplikt og kontroll

Søker plikter å gi alle opplysninger som kommunen, fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning finner nødvendig for å kunne forvalte ordningen.

Kommunen, fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning kan foreta stedlig kontroll hos mottaker.

§ 6. Retting av feilutbetalinger

Fylkesmannen og Statens landbruksforvaltning kan rette feil i utbetalt kompensasjon, enten ved etterbetaling eller vedtak om tilbakebetaling av kompensasjon fra mottaker.

§ 7. Avkorting

Hele eller deler av kompensasjonen kan avkortes dersom mottaker

1. ikke har drevet på en faglig forsvarlig måte eller ikke har gjort det som normalt kan forventes for å forebygge eller begrense tap,
2. uaktsomt eller forsettlig har gitt feil eller mangelfulle opplysninger i søknad, rapportering eller på annen måte, som har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av kompensasjon.

§ 8. Innkreving av tilbakebetalings- eller avkortingsbeløp mv.

Differansen mellom utbetalt beløp og berettiget kompensasjon som følge av vedtak om tilbakebetaling etter § 6 eller avkorting etter § 7, kan kreves tilbakebetalt fra mottaker eller motregnes i senere tilskuddsutbetalinger som utspringer fra mottakers jordbruksvirksomhet.

Krav fra offentlig myndighet som utspringer av regelverk for jordbruksvirksomhet kan motregnes i kompensasjonsutbetalinger til mottaker.

Der mottaker av kompensasjon ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan renter kreves fra det tidspunkt tilbakebetalingskravet er kommet fram til mottaker. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra

tidspunktet for utbetalingen av den urettmessige kompensasjonen. Rentefoten skal settes lik den rentefot som til enhver tid er fastsatt av Finansdepartementet i medhold av § 3 i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

§ 9. *Administrasjon, klage og dispensasjon*

Vedtak om kompensasjon fattes av fylkesmannen.

Fylkesmannens vedtak kan påklages til Statens landbruksforvaltning etter lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker kapittel VI. Tilsvarende kan vedtak fattet av Statens landbruksforvaltning påklages til Landbruks- og matdepartementet.

Statens landbruksforvaltning kan i særlige tilfeller dispensere fra søknadsfristen.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves forskrift 5. juni 2008 nr. 579 om kompensasjon ved restriksjoner i bruk av utmarksbeite pga rovvilt.

9. juni Nr. 1088 2010

Forskrift om endring i forskrift om studier og eksamen ved Høgskolen i Bodø

Hjemmel: Fastsatt av styret for Høgskolen i Bodø 9. juni 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3-3, § 3-4, § 3-5, § 3-8, § 3-9, § 3-10, § 3-11, § 4-5, § 4-7 og § 4-8. Kunngjort 16. juli 2010 kl. 13.15.

I

I forskrift 8. oktober 2008 nr. 1308 om studier og eksamen ved Høgskolen i Bodø gjøres følgende endringer:

§ 16 nytt punkt 2 skal lyde:

2. Det arrangeres utsatt/ny eksamen i alle emner hvor det er registrert ikke bestått, sykemelding eller annet godkjent fravær.

§ 16 nåværende punkt 2 blir nytt punkt 3.

§ 16 nåværende punkt 3 blir nytt punkt 4 og skal lyde:

4. Dersom det i gjeldende studieplan er krav om at en gitt eksamen er bestått før videre studieprogresjon kan påberopes, kan studenter som ikke har bestått denne eksamen kreve at utsatt/ny eksamen arrangeres før eller i forbindelse med oppstart av påfølgende semester. Slikt krav må være framsatt innen en uke etter at sensur har falt. Selv om det er registrert ikke bestått, sykemelding eller annet godkjent fravær på utsatt/ny eksamen, vil det ikke settes opp ytterligere utsatt/ny eksamen. Studenten må da melde seg opp til neste ordinære eksamen i emnet

§ 16 nåværende punkt 4 og 5 blir nye punkt 5 og 6.

§ 16 nytt punkt 7 skal lyde:

7. Innenfor samme semester skal det kun arrangeres én eksamen i samme emne. Ved særskilte tilfeller kan det søkes begrunnet til Studie- og forskningsdirektør.

§ 16 nytt punkt 8 skal lyde:

8. Ved ikke bestått resultat på bacheloroppgaven må studenten utarbeide helt ny besvarelse. Forbedring/omarbeiding av ikke bestått besvarelse tillates ikke. Oppgaven kan imidlertid ta utgangspunkt i samme temaområde. En masteroppgave som har fått ikke bestått resultat, kan bare leveres én gang på nytt som eksamensforsøk, og da innen avtalt tidspunkt og med vesentlige endringer. En masteroppgave som har fått bestått eksamensresultat, kan ikke leveres på nytt i bearbeidet form.

§ 18 punkt 5 skal lyde:

5. Forskrift om studier og eksamen gjelder også for privatister så lenge bestemmelsene ikke strider mot innholdet i denne paragraf.

§ 19 punkt 2 skal lyde:

2. Eksamenssted fastsettes av fakultetet og skal framgå av studieplan og eksamensplan.

§ 20 punkt 1 skal lyde:

1. Kandidater med behov for spesielle ordninger i forbindelse med eksamen, må innen gitt frist søke om dette. Søknad stiles til høgskolen v/studie- og forskningsdirektør. Bekreftet dokumentasjon som begrunner søknaden må vedlegges. Søknadsskjema finnes på høgskolens hjemmesider på Internett.

§ 24 punkt 4 skal lyde:

4. I alle studier der det ikke benyttes ekstern sensor, skal det benyttes eksamenskomité, jf. § 27.

§ 27 punkt 1 skal lyde:

1. Dekan oppnevner eksamenskomité og fastsetter eksamenskomiteens oppdrag.

§ 27 punkt 8 oppheves.

§ 27 nåværende punkt 9 blir punkt 8.

§ 28 nytt punkt 7 skal lyde:

7. For mastergradsoppgaver med påfølgende muntlig eksamen offentliggjøres karakter for den skriftlige delen samme dag som muntlig eksamen avholdes og forut for denne.

§ 29 punkt 6 og nytt punkt 7 skal lyde:

6. Klage over karakterfastsetting skal forelegges klagekommisjonen for ny sensurering. Sensurfrist ved ny sensurering er 15 virkedager fra den dato høgskolen mottok klagen, med mindre særlige grunner gjør det nødvendig å bruke ekstra tid, jf. lovens § 3–9. Resultatet av ny sensurering kan være til gunst eller ugunst for klageren, jf. universitetsloven § 3–9 (5), og vedtaket er endelig, jf. loven § 5–3 (6).

7. Ved ny sensur (klagesensur) skal klagekommisjonen gjøres kjent med den karakter det klages over, klagers anførsler dvs. innholdet i studentens klage, eventuell begrunnelse fra førstehåndssensorene, samt eventuelle kommentarer fra disse til klagen.

§ 29 nåværende punkt 7 blir nytt punkt 8.

II

Endringene trer i kraft 17. august 2010.

21. juni Nr. 1089 2010

Forskrift om endring i forskrift til lov om register for frivillig virksomhet

Hjemmel: Fastsatt av Kulturdepartementet 21. juni 2010 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 88 om register for frivillig virksomhet § 21. Kunngjort 16. juli 2010 kl. 13.15.

I

I forskrift 15. oktober 2008 nr. 1214 til lov om register for frivillig virksomhet gjøres følgende endringer:

Ny § 4b skal lyde:

§ 4b. *Tilknytning til en gruppe enheter (Relasjonelle forhold)*

Med *tilknytning* til en gruppe enheter menes tilknytningsforhold mellom sentralledd og annen registreringsenhet. Annen registreringsenhet kan være regionalledd og lokalledd.

Med *sentralledd* menes en selvstendig juridisk person som organisatorisk og/eller gjennom vedtekter samordner regional- og/eller lokalledd med felles formål.

Med *regionalledd* menes en selvstendig juridisk person som organisatorisk og/eller gjennom vedtekter er tilknyttet et sentralledd, og som har ett eller flere lokalledd tilknyttet seg.

Med *lokalledd* menes en selvstendig juridisk person på lokalt plan som organisatorisk og/eller gjennom vedtekter har tilknytning til et sentralledd og eventuelt regionalledd.

Hvis det foreligger tilknytningsforhold til én eller flere andre registreringsenheter skal opplysning om tilknytningen meldes av sentralleddet til Frivillighetsregisteret i tråd med veileder fra registerfører. Slik oppdatering skal meldes årlig.

Registerfører skal underrette regional- og lokalledd som det registreres tilknytningsforhold til. Regional- og lokalledd kan melde sletting av opplysninger om tilknytningsforhold.

§ 21 oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

30. juni Nr. 1090 2010

Forskrift om endring i forskrift om nye og endrede oppdelinger i tolltariffen

Hjemmel: Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 30. juni 2010 med hjemmel i stortingsvedtak 26. november 2009 nr. 1500 om toll for budsjetterminen 2010 (kap. 5511 post 70 og 71) § 5, jf. delegeringsvedtak 14. januar 2010 nr. 21. Kunngjort 16. juli 2010 kl. 13.15.

I

I forskrift 11. desember 2009 nr. 1889 om nye og endrede oppdelinger i tolltariffen er det gjort endringer i tolltariffen 2010 for fisk og marine produkter:

For å lese endringene i pdf se her:

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2010.

12. juli Nr. 1091 2010

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler

Hjemmel: Fastsatt Mattilsynet 12. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12, § 19 og § 33.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 239/2010). Kunngjort 16. juli 2010 kl. 13.15.

I

I forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg I kapittel I innledende del nr. 7 skal lyde:

(forordning (EF) nr. 318/2007 endret ved forordning (EF) nr. 1278/2007, forordning (EF) nr. 86/2008, forordning (EF) nr. 311/2008, forordning (EF) nr. 607/2008, forordning (EF) nr. 754/2008, forordning (EF) nr. 1219/2008, forordning (EF) nr. 1294/2008, forordning (EF) nr. 201/2009, forordning (EF) nr. 555/2009, forordning (EF) nr. 1118/2009 og forordning (EU) nr. 239/2010).

§ 20 skal lyde:

§ 20. Forordning (EF) nr. 318/2007

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 318/2007 som endret ved

forordning (EF) nr. 1278/2007,
forordning (EF) nr. 86/2008,
forordning (EF) nr. 311/2008,
forordning (EF) nr. 607/2008,
forordning (EF) nr. 754/2008,
forordning (EF) nr. 1219/2008,
forordning (EF) nr. 1294/2008,
forordning (EF) nr. 201/2009,
forordning (EF) nr. 555/2009,
forordning (EF) nr. 1118/2009 og
forordning (EU) nr. 239/2010)

om fastsettelse av krav til dyrehelse ved import av visse fugler til Fellesskapet og karantenevilkår for disse gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordninger

Forskriftens avsnitt «Forordninger» skal lyde:

Forordninger

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 318/2007 som endret ved forordning (EF) nr. 1278/2007, forordning (EF) nr. 86/2008, forordning (EF) nr. 311/2008, forordning (EF) nr. 607/2008, forordning (EF) nr. 754/2008, forordning (EF) nr. 1219/2008, forordning (EF) nr. 1294/2008, forordning (EF) nr. 201/2009, forordning (EF) nr. 555/2009, forordning (EF) nr. 1118/2009 og forordning (EU) nr. 239/2010). Forordning (EF) nr. 318/2007 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 239/2010 og sist endret 22. mars 2010.

Se her for å lese konsolidert forordning (EF) nr. 318/2007 (dansk versjon):

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 318/2007, forordning (EF) nr. 1278/2007, forordning (EF) nr. 86/2008, forordning (EF) nr. 311/2008, forordning (EF) nr. 607/2008, forordning (EF) nr. 754/2008, forordning (EF) nr. 1219/2008, forordning (EF) nr. 1294/2008, forordning (EF) nr. 201/2009, forordning (EF) nr. 555/2009, forordning (EF) nr. 1118/2009 og forordning (EU) nr. 239/2010.

Forordning (EF) nr. 318/2007 (uoffisiell oversettelse)

Forordning (EF) nr. 1278/2007 (dansk versjon)

Forordning (EF) nr. 86/2008 (dansk versjon)

Forordning (EF) nr. 311/2008 (dansk versjon)

Forordning (EF) nr. 607/2008 (dansk versjon)

Forordning (EF) nr. 754/2008 (dansk versjon)

Forordning (EF) nr. 1219/2008 (dansk versjon)

Forordning (EF) nr. 1294/2008 (dansk versjon)

Forordning (EF) nr. 201/2009 (dansk versjon)

Forordning (EF) nr. 555/2009 (dansk versjon)

Forordning (EF) nr. 1118/2009 (dansk versjon)

Forordning (EU) nr. 239/2010 (dansk versjon)

13. juli Nr. 1092 2010

Forskrift om endring i forskrift om adgang for ungdom til å delta i fisket i 2010 (ungdomsfiskeordningen)

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. juli 2010 med hjemmel i lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 7 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 11 og § 16. Kunngjort 16. juli 2010 kl. 13.15.

I

I forskrift 26. februar 2010 nr. 251 om adgang for ungdom til å delta i fisket i 2010 (ungdomsfiskeordningen) gjøres følgende endringer:

§ 1 siste ledd skal lyde:

Innenfor ungdomsfiskeordningen kan det per person og per fartøy ikke omsettes fangst for mer enn 50 000 kroner. Fiskeridirektoratets regionkontor kan likevel gi tillatelse til at det fiskes for mer enn 50 000 kroner per fartøy, men ikke per person, dersom det fiskes fra merkeregistrert fartøy i et opplegg arrangert av en kommune.

§ 4 siste ledd skal lyde:

I fiske der ungdomsfiskeordningen benyttes kan det fra det enkelte fartøy ikke fiskes med større antall redskap enn nevnt i første ledd. Merkeregistrerte fiskefartøy kan ikke nyttes til ordinær drift eller ha redskap i sjøen utover redskapsbegrensningen nevnt i første ledd i perioden fra fartøyet første gang benyttes i ungdomsfiskeordningen til siste fangst er levert. Fiskeridirektoratets regionkontor kan likevel gi tillatelse til at det fiskes med større redskapsmengde per fartøy, men ikke per person, dersom det fiskes fra merkeregistrert fartøy i et opplegg arrangert av en kommune.

II

Endringene trer i kraft straks.

13. juli Nr. 1093 2010

Forskrift om endring i forskrift om handel med gjødsel og kalkingsmidler mv.

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 13. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 10, § 14 og § 33 første ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 16. juli 2010 kl. 13.15.

I

I forskrift 4. juli 2003 nr. 1063 om handel med gjødsel og kalkingsmidler mv. gjøres følgende endringer:

§ 17 tredje ledd skal lyde:

Emballert produkt skal ha varedeklarasjon påført emballasje på et iøynefallende sted. Festede merkelapper må holdes på plass av emballasjens lukkemekanisme. Dersom lukkemekanisme består av segl eller plombe, må den ha navn eller merke som angir produsent eller ansvarlig for produktet. Varedeklarasjonen må ikke kunne slettes og må være lett leselig. Varedeklarasjon av storsekk over 400 kg kan likevel gjøres kjent på annen måte, herunder produktkatalog og nettside, forutsatt at varedeklarasjonen er lett tilgjengelig. Emballasjen må likevel være tydelig merket med varetype, handelsnavn og vekt.

§ 17 femte ledd skal lyde:

Alle produkter skal enkelt kunne identifiseres på lager og i alle omsetningsledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. juli Nr. 1125 2010

Forskrift om endring i forskrift om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 15. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 14, § 15, § 16, § 17 og § 18 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 23. juli 2010 kl. 10.20.

I

I forskrift 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland gjøres følgende endring:

§ 7 tredje ledd skal lyde:

Med mindre annet er særskilt bestemt i forskrift 22. desember 2008 nr. 1621 om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften), gjelder kravet til melding etter første ledd ikke ved import av frisk frukt og grønnsaker nevnt i vedlegg I til forskriften her.

II

Endringen trer i kraft straks.

15. juli Nr. 1126 2010

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 15. juli 2010 med hjemmel i forskrift 22. desember 2009 nr. 1744 om regulering av fisket etter makrell i 2010 § 24. Kunngjort 23. juli 2010 kl. 10.20.

I

I forskrift 22. desember 2009 nr. 1744 om regulering av fisket etter makrell i 2010 gjøres følgende endringer:

Ny § 16 skal lyde:

§ 16. Samfiske i forbindelse med låssetting

To kystfartøy med største lengde under 13 meter eller kystfartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, med adgang til å delta i fisket med not, og som er utrustet og bemannet for samfiske kan gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil en kvote tilsvarende summen av 2 x 67,701 kvoteenheter, jf. § 9. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

- Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget. Kopi av påmeldingen sendes samtidig til FMC Norge (telefaks 55 23 82 76 eller fmc@fiskeridir.no).
- Fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2010. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.
- Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote.
- Låssettingen skal skje innenfor grunnlinjen, og samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.
- Landing av fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy. Låset/posen skal være oppankret/fortøyd til land før overføring til førings-/kjøperfartøy finner sted.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling.

Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Nåværende § 16 til § 26 blir nye § 17 til § 27.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. juli Nr. 1127 2010**Forskrift om endring i forskrift om bekjempelse av dyresjukdommer**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 16. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 23. juli 2010 kl. 10.20.

I

I forskrift 27. juni 2002 nr. 732 om bekjempelse av dyresjukdommer gjøres følgende endring:

§ 23 skal lyde:

§ 23. Skrapesjuka hos småfe

Ved mistanke om eller tilfelle av skrapesjuka, gjelder bestemmelsene i § 18. Videre er det forbudt å føre småfe inn i dyreholdet.

II

Endringen trer i kraft straks.

19. juli Nr. 1128 2010**Forskrift om endring i forskrift om ansettelsesvilkår for stillinger som postdoktor, stipendiat, vitenskapelig assistent og spesialistkandidat**

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 19. juli 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 6–4 fjerde ledd. Kunngjort 23. juli 2010 kl. 10.20.

I

I forskrift 31. januar 2006 nr. 102 om ansettelsesvilkår for stillinger som postdoktor, stipendiat, vitenskapelig assistent og spesialistkandidat gjøres følgende endringer:

§ 1–5 fjerde ledd skal lyde:

(4) Åremålsperioden skal være fra to til fire år. For spesialistutdanning i oral kirurgi og oral medisin skal åremålsperioden være fra to til fem år. Ved ansettelse utover to år avgjør arbeidsgiver om den ansatte skal pålegges pliktarbeid i form av undervisningsarbeid og tilsvarende arbeid, og omfanget av eventuelt pliktarbeid.

Ny § 1–6 skal lyde:

§ 1–6. Åremål for organisert dobbelkompetanseutdanning

(1) Personale som deltar i organisert dobbelkompetanseutdanning kan tilsettes som stipendiat og spesialistkandidat i kombinert stilling med mål å gjennomføre integrert doktorgradsutdanning og spesialistutdanning.

(2) Slik tilsetting følger forskriften for henholdsvis stipendiat og spesialistkandidat, bortsett fra de forhold som omtales i denne paragraf.

(3) Samlet lengde for åremålet og fordeling av åremålet på henholdsvis stipendiatstilling, spesialistkandidatstilling og eventuelt pliktarbeid i stillingene, skal tilpasses og framgå av bestemmelser i de enkelte studieprogrammer for dobbelkompetanseutdanning.

(4) Generelle retningslinjer for fordeling av arbeidstiden mellom doktorgradsutdanning, spesialistutdanning og eventuelt pliktarbeid skal framgå av bestemmelsene i de enkelte studieprogrammer for dobbelkompetanseutdanning.

(5) Ved oppstart skal det foreligge en arbeidsavtale for hele utdanningsløpet.

II

Endringene trer i kraft straks.

21. juli Nr. 1129 2010

Forskrift om endring i forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m. og forskrift om førerkort m.m.

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 21. juli 2010 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 4. Kunngjort 23. juli 2010 kl. 10.20.

I

I forskrift 1. oktober 2004 nr. 1339 om trafikkopplæring og førerprøve m.m. gjøres følgende endringer:

§ 31–3 nytt tredje ledd skal lyde:

Den praktiske prøven i klassene C og D kan avlegges med automatgiret kjøretøy frem til 1. januar 2014 uten at føreretten begrenses til å gjelde slike kjøretøy, jf. § 29–8 første ledd. Det er et vilkår at kjøretøyet var i bruk som førerprøvevogn før 1. august 2010, og at girskiftet i hovedsak blir utført manuelt under førerprøven.

§ 31–3 nåværende tredje til femte ledd blir nye fjerde til sjette ledd.

II

I forskrift 19. januar 2004 nr. 298 om førerkort m.m. gjøres følgende endring:

§ 4–3 femte ledd skal lyde:

Når praktisk prøve er avlagt med kjøretøy med automatgir, er føreretten begrenset til slike kjøretøy jf. forskrift 1. oktober 2004 nr. 1339 om trafikkopplæring og førerprøve § 29–8 med unntak som nevnt i § 31–3 tredje ledd.

III

Endringene trer i kraft 1. august 2010.

30. juni Nr. 1130 2010

Forskrift om endring i forskrift om skipsutstyr (skipsutstyrsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 30. juni 2010 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 9, § 32 og § 45, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171, delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590 og delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 849 og lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 21, § 23, § 24, § 25 og § 39, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095, delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 849, delegeringsvedtak 1. desember 1998 nr. 4532, delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 591 og delegeringsvedtak 25. juni 2007 nr. 719.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XXXII nr. 1 og vedlegg XIII nr. 56d (direktiv 96/98/EF endret ved direktiv 98/85/EF, direktiv 2002/75/EF, direktiv 2002/84/EF, direktiv 2008/67/EF og direktiv 2009/26/EF). Kunngjort 30. juli 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr (skipsutstyrsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 16 andre ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Utstyr oppført i vedlegg A som «Nytt produkt 2009», samt utstyr som i vedlegg A er anmerket i kolonne 1 som Ex. A.2/(09) x.y og som er produsert før 6. april 2010 i henhold til typegodkjenningsprosedyrer som gjaldt ikke senere enn 5. april juli 2010, kan frem til 5. april 2012 markedsføres og anbringes om bord.

II

Endringen trer i kraft straks.

Vedlegg A skal lyde:

Vedlegg A. Utstyr som det finnes detaljerte prøvingsstandarder for i internasjonale dokumenter

Kommentarer som gjelder for hele vedlegg A

- a. Generelt: I tillegg til prøvingsstandardene som uttrykkelig er nevnt i vedlegg A, er det i de relevante IMO-konvensjonene og tilhørende resolusjoner og sirkulærer fastsatt visse bestemmelser som skal etterprøves ved typeprøvingen (typegodkjenningen) i henhold til modulene for samsvarsvurdering i vedlegg B til forskriften her.
- b. Kolonne 1: For utstyr som i kolonne 1 er angitt med «Ex. A.2/x.y» (x.y representerer to tall separert med punktum), vises det til § 16 i forskriften her vedrørende salg og anbringelse om bord av utstyr produsert før 21. juli 2009.
- c. Kolonne 2: For utstyr som er merket «Nytt produkt åååå» eller «Ex. A.2/x.y» i vedlegget her, vises det til § 16 i forskriften her vedrørende salg og anbringelse om bord av utstyr i en overgangsfase.
- d. Kolonne 3: Når det vises til at produktet er «flyttet til A.2 x.y» (x.y representerer to tall separert med punktum), medfører dette at det ikke kreves rattmerking av disse produktene, fordi det ikke foreligger internasjonale prøvingsstandarder. Når internasjonale prøvingsstandarder er utarbeidet for produktet, vil det igjen bli ført opp på listen og det vil da være krav til rattmerking av produktet.
- e. Kolonne 3: Når det vises til at produktet er «slettet», medfører dette at krav til rattmerking for dette produkt opphører.
- f. Kolonne 5: Hvor det er referert til en IMO-resolusjon (Res.), kommer kun prøvingsstandardene inntatt i vedlegg(ene) til resolusjonen til anvendelse.
- g. Kolonne 5: Det er de til en hver tid gjeldende internasjonale konvensjoner og prøvingsstandarder som kommer til anvendelse. Av hensyn til korrekt identifisering av relevante standarder, skal testrapporter, samsvarssertifikater og samsvarserklæringer identifisere den anvendte prøvingsstandard og dens versjon.
- h. Kolonne 5: Hvor to sett internasjonale prøvingsstandarder er oppført, adskilt med ordet «eller», oppfylder hvert sett samtlige prøvingskrav for å dekke IMOs prestasjonsnormer. Prøving i henhold til det ene settet er tilstrekkelig for å vise overensstemmelse med kravene som fremgår av de internasjonale instrumentene. Hvor standarder er separert med komma «,», skal alle angitte referanser legges til grunn.
- i. Kolonne 6: Hvor bokstaven «H» er angitt, betyr dette samsvarsmodul H samt EU-sertifikat for designundersøkelse.
- j. Krav inntatt i vedlegget her, kan ikke påberopes som fritaksgrunn for utstyrinstallasjoner påkrevet i henhold til internasjonale konvensjoner (SOLAS/MARPOL) inntatt i gjeldende norsk rett.

1. Redningsutstyr

Kommentarer som gjelder for del 1 – Redningsutstyr

Kolonne 4: IMO MSC/Circ.980 kommer til anvendelse, unntatt når dette er erstattet av instrumentene referert til i kolonne 4.

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvarsvurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
1.1	Livbøyer	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/7.1 – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA- koden) I, II, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
1.2	Posisjongivende lys til redningsutstyr. a. Til livbåter og mann-overbord-båter b. Til livbøyer c. Til redningsvester	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/7, – Reg. III/22, – Reg. III/26, – Reg. III/32, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) II, IV, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8, – IMO MSC/Circ.885, – IMO MSC/Circ.980.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F
1.3	Selvaktiverende røyksignaler for livbøyer	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/7, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, II, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F
1.4	Redningsvester	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/7, – Reg. III/22, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, II, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8, – IMO MSC/Circ.922.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F
1.5	Flyte- og beskyttelsesdrakter, ikke klassifisert som redningsvester. – isolerte eller uisolerte	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/7, – Reg. III/22, – Reg. III/32, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, II, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F
1.6	Flyte- og beskyttelsesdrakter, klassifisert	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/7, – Reg. III/22, – Reg. III/32,	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
	som redningsvester – isolerte eller uisolerte		– Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA- Code) I, II, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.		
1.7	Termiske beskyttelsesmidler	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/22, – Reg. III/32, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA- Code) I, II, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F
1.8	Fallskjermlys (pyrotekniske)	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/6, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA- Code) I, III, – IMO Res. MSC 97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F
1.9	Håndbluss (pyrotekniske)	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA- Code) I, III, – IMO Res. MSC 97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F
1.10	Flytende røyksignaler (pyrotekniske)	– Reg. III/4, – Reg. X/3	– Reg. III/34, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA- Code) I, III.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F
1.11	Linekastende apparater (pyrotekniske)	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/18, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA- Code) I, VII, – IMO Res. MSC	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
			97(73)-(2000 HSC Code) 8.		
1.12	Oppblåsbare redningsflåter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/13, – Reg. III/21, – Reg. III/26, – Reg. III/31, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, IV, – IMO Res. MSC 97(73)-(2000 HSC Code) 8, – IMO MSC/Circ.811.	– IMO Res. MSC.81 (70). – ISO 15738 (2002).	B+D B+E B+F
1.13	Stive redningsflåter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/21, – Reg. III/26, – Reg. III/31, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, IV, – IMO Res. MSC 97(73)-(2000 HSC Code) 8, – IMO MSC/Circ.811.	– IMO Res. MSC.81 (70), – IMO MSC/Circ.1006.	B+D B+E B+F
1.14	Automatisk selvrettende redningsflåter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, IV, – IMO Res. MSC 97(73)-(2000 HSC Code) 8, – IMO MSC/Circ.809, ¹ inkludert tillegg 1, – IMO MSC/Circ.811.	– IMO Res. MSC.81 (70), – IMO MSC/Circ.809 inkludert tillegg 1, – IMO MSC/1006, – ISO 15378(2002).	B+D B+E B+F
1.15	Overbygde vendbare redningsflåter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, Vedlegg 10, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, IV, – IMO Res. MSC	– IMO Res. MSC.81 (70), – IMO MSC/Circ.809 inklusive tillegg 1, – IMO MSC/1006 – ISO 15378 (2002).	B+D B+E B+F

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
1.16	Friflyt-arrangement til redningsflåter (hydrostatisk utløserenheter)	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	97(73)-(2000 HSC Code) 8, vedlegg 11, – IMO MSC/Circ.809, inkludert tillegg 1, IMO MSC/Circ.811. – Reg. III/13, – Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, IV, – IMO Res. MSC 97(73)-(2000 HSC Code) 8, – IMO MSC/Circ.811.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F
1.17	Livbåter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/21, – Reg. III/31, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, IV, – IMO Res. MSC 97(73)-(2000 HSC Code) 8, – IMO MSC/Circ.811.	– IMO Res. MSC.81 (70), – IMO MSC/Circ.1006.	B+D B+F G
1.18	Stive mann-overbord-båter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/21, – Reg. III/31, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, V, – IMO Res. MSC 97(73)-(2000 HSC Code) 8, – IMO MSC/Circ.980.	– IMO Res. MSC.81 (70), – IMO MSC/Circ.1006.	B+D B+F G
1.19	Oppblåste mann-overbord-båter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/21, – Reg. III/31, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, V, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70), – ISO 15372 (2000).	B+D B+F G

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
1.20	Hurtiggående mann-overbord-båter	– Reg. III/4.	– Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, V, – IMO MSC/Circ.809, ¹ inkludert tillegg 1, – IMO MSC/Circ.1016, – IMO MSC/circ.1094.	– IMO Res. MSC.81 (70), – IMO MSC/Circ.1006, – ISO 15372 (2000).	B+D B+F G
1.21	Utsettingsarrangementer med fall (Daviter)	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/23, – Reg. III/33, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, VI, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F G
1.22	Friflyt utsettingsarrangement	– Flyttet til A.2 1.3			
1.23	Utsettingsarrangementer til frittfalls livbåter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/16, – Reg. III/23, – Reg. III/33, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, VI, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F G
1.24	Utsettingsarrangement, redningsflåter (Daviter)	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/12, – Reg. III/16, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, VI, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F G
1.25	Utsettingsarrangementer, hurtiggående mann-	– Reg. III/4.	– Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO Res.	– IMO Res. MSC.81 (70)	B+D B+E B+F

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
	overbord-båt (Daviter)		MSC.48(66)-(LSA-Code) I, VI, – IMO MSC/Circ.809, ¹ inkludert tillegg 1.		G
1.26	Utløsermekanismer til livbåter og mann-overbord-båter og redningsflåter Som utsettes ved wirefall	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/16, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, IV, VI, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+F B+E
1.27	Marine evakuerings-systemer (MES)	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/15, – Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, VI, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70), – ISO 15738 (2002).	B+F G
1.28	Redningsutstyr til ombordtaking	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/26, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, VI, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70), – MSC/Circ.810, – ISO 15738 (2002).	B+D B+F
1.29 Ex. A.2/ 1.4	Innskipningsleidere	– Reg. III/4, – Reg. III/11, – Reg. X/3	– Reg. III/11, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code), – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code), – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code).	– IMO Res. MSC.81 (70), – ISO 5489 (2008).	B+D B+F
1.30	Lysreflekterende materialer	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-	– IMO Res. A.658(16).	B+D B+E B+F

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
			Code) I, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.		
1.31	Toveis VHF-radiotelefon-apparater	– Flyttet til 5.17 og 5.18.			
1.32	Radartransponder SART (9 GHz)	– Flyttet til 4.18.			
1.33	Radarreflektor til livbåter og mann-overbord-båter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA- Code) I, IV, V, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.164(78).	– EN ISO 8729 (1998).	B+D B+E B+F G
1.34	Kompass til livbåter og mann-overbord-båter	– Flyttet til 4.23.			
1.35	Bærbart brannslukkings-utstyr til livbåter og mann-overbord-båter	– Flyttet til 3.38.			
1.36	Motor til livbåter og mann-overbord-båter	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/34, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA- Code) IV, V.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F
1.37	Motor til mann-overbord-båter – påhengsmotor	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/34, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA- Code) V.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F
1.38	Søkelys til bruk i livbåter og mann-overbord-båter. «Nytt produkt 2002»	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA- Code) IV, V, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81 (70).	B+D B+E B+F
1.39	Åpne vendbare redningsflåter. «Nytt produkt 2002»	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, vedlegg 10, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA- Code) I, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000	– IMO Res. MSC.36(63)- (1994 HSC Code) vedlegg 10, – IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 8, vedlegg 11, – ISO 15738 (2002).	B+D B+F

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
			HSC Code) 8, vedlegg 11.		
1.40	Mekanisk losheis	Flyttet til 4.48			
1.41	Vinsjer for redningsflåter og redningsbåter. «Nytt produkt 2008»	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/16 – Reg. III/17, – Reg. III/23, – Reg. III/24, – Reg. III/34, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA-Code) I, VI, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	– IMO Res. MSC.81(70).	B+D B+E B+F G
1.42	Losleider «Nytt produkt 2008»	Flyttet til 4.49			

2. Hindring av havforurensing

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Regel i MARPOL 73/78 – hvor det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Regler i MARPOL 73/78 – samt relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.) som får anvendelse</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
2.1	Oljefiltreringsutstyr (for et oljeinnhold i 14. spillvannet på høyst 15 ppm)	– Vedlegg I, Reg. 14.	– Vedlegg I, Reg. 14.	– IMO Res. MEPC.107(49).	B+D B+E B+F
2.2	Detektorer for olje-/vannkontakt	– Vedlegg I, Reg. 32.	– Vedlegg I, Reg. 32.	– IMO Res. MEPC.5 (XIII).	B+D B+E B+F
2.3	Oljeinnholdmålere	– Vedlegg I, Reg. 14.	– Vedlegg I, Reg. 14.	– IMO Res. MEPC.107(49).	B+D B+E B+F
2.4	Behandlingsenheter, som skal settes på eksisterende oljevannsepareringsutstyr (for et oljeinnhold i spillvannet på høyst 15 ppm)	– Slettet.			
2.5	Overvåkings- og kontrollsystem for oljeutslipp fra oljetankskip	– Vedlegg I, Reg. 31.	– Vedlegg I, Reg. 31.	– IMO Res. MEPC.108(49).	B+D B+E B+F
2.6	Kloakkrensaneanlegg	– Vedlegg IV, Reg. 9.	– Vedlegg IV, Reg. 9.	– IMO Res. MEPC.2(VI).	B+D B+E B+F

Nr.	Betegnelse	Regel i MARPOL 73/78 – hvor det kreves «typegodkjenning»	Regler i MARPOL 73/78 – samt relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.) som får anvendelse	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
2.7	Forbrenningsanlegg om bord	Vedlegg VI, Reg. 16.	– Vedlegg VI, Reg. 16.	– IMO Res. MEPC.76(40).	B+D B+E B+F G
2.8 ex. A.2/ 2.1	Utstyr for om bord- overvåkning og registrering av NO _x	Vedlegg VI, Reg. 13 – NO _x Tekniske regelverk	– Vedlegg VI, Reg. 13. – NO _x Tekniske regelverk.	– IMO Res. MEPC.103(49)	B+D B+E B+F G
2.9 ex. A.2/ 2.4	Andre tekniske metoder for å begrense SO _x - utslipp	– Vedlegg VI, Reg. 14.	– Vedlegg VI, Reg. 14.	– IMO Res. MEPC.170(57)	B+D B+E B+F G

3. Brannbeskyttelse

Kommentarer som gjelder for del 3 – Brannbeskyttelse

Kolonne 5: Hvor det for en utstyrsbetegnelse foreligger mer enn en prøvingsstandard som angitt i kolonne 5, skal selskapet som utfører testene sørge for at de relevante prøvingsstandardene anvendes slik at produktet tilfredsstillende krav som følger av internasjonale konvensjoner (SOLAS/MARPOL).

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-Regel (Reg.) det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
3.1	Underlag for dekkbelegg	– Reg. II-2/4, – Reg. II-2/6, – Reg. X/3.	– Reg. II-2/4, – Reg. II-2/6, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– IMO MSC.61(67)-(FTP Code), Vedlegg 1, del 2 og del 6 og vedlegg 2, – IMO MSC/Circ.1120.	B+D
3.2	Bærbare brannsluknings-apparater	– Reg. II-2/10, – Reg. X/3. – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 4.	– Reg. II-2/4, – Reg. II-2/10, – Reg. II-2/19, – Reg. II-2/20, – IMO Res. A.951(23), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 4, – IMO MSC/Circ.1239, – IMO MSC/Circ.1275.	– EN 3-6 (1995) inkludert A.1 (1999), – EN 3-7(2004) inkludert A.1 (2007), – EN 3-8 (2006) inkludert AC (2007), – EN 3-9 (2006) inkludert AC (2007).	B+D B+E B+F
3.3	Brannmannsutstyr: Beskyttelsesklær	– Reg. II-2/10, – Reg. X/3,	– Reg. II-2/10, – IMO Res.	– EN 469 (2005) inkludert A1 (2006) og AC (2006),	B+D B+E

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-Regel (Reg.) det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
		– IMO Res. MSC.98(73)-(FSSHSC Code) 3.	MSC.36(63)-(1994) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 3.	– EN 531 (1995) inkludert (1998), – EN 1486 (2007). Eller – ISO 15538 (2001).	B+F
3.4	Brannmannsutstyr: Støvler	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSSHSC Code) 3.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 3.	– EN ISO 20344 (2004) inkludert A1 (2007) og AC (2005), – EN ISO 20345 (2004) inkludert A1 (2007) og AC (2007).	B+D B+E B+F
3.5	Brannmannsutstyr: Hansker	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSSHSC Code) 3.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 3.	– EN 659 (2003) inkludert (2008).	B+D B+E B+F
3.6	Brannmanns-utstyr: Hjelm	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSSHSC Code) 3.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 3.	– EN 443 (2008).	B+D B+E B+F
3.7	Selvstendig trykkluft åndedrettsapparat. ¹	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSSHSC Code) 3.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 3.	– EN 136 (1998) inkludert (1999) og AC (2003), – EN 137 (2006).	ACB+D B+E B+F
3.8	Røykhjelm eller røykmaske som blir forsynt fra luftpumpe og luftslange	– Reg. X/3. – Note ²	– IMO Res. MSC.36(63)-(1994) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– EN 14593–1 (2005), – EN 14593–2 (2005), – EN 14594 (2005).	B+D B+E B+F
3.9	Sprinklersystem komponenter for	– Reg. II–2/7, – Reg. II–2/10,	– Reg. II–2/7, – Reg. II–2/9,	– IMO Res. A.800(19).	B+D B+E

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74- Regel (Reg.) det kreves «typegodkjen- ning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO- Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvningsstandarder	Moduler for samsvars- vurdering
1	2	3	4	5	6
	innredningen, arbeidsrom og kontrollrom ekvivalent til det som er referert til i SOLAS 74 Reg. II- 2/12. ³	– IMO Res. MSC.98(73)-(FSS- Code) 8.	– Reg. II-2/10, IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 8.		B+F G
3.10 Ex. A.2/	Dyser til fast installerte	– Reg. II-2/10, – Reg. X/3,	– Reg. II-2/10, – Reg. X/3,	– IMO MSC/circ.1165.	B+D B+E
3.11	sprinkleranlegg i maskin- og lastepumperom	– IMO Res. MSC.98(73)- (FSS-Code) 7.	– IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 7.		B+F G
3.11	Brannsikre skiller av klasse «A» og «B» a) «A»- klasse skiller, b) «B»- klasse skiller.	Klasse «A»: – Reg. II-2/3.2, Klasse «B»: – Reg. II-2/3.4.	– Reg. II-2/9, og Klasse «A»: – Reg. II-2/3.2. Klasse «B»: – Reg. II-2/3.4.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTP B+D Code) vedlegg 1 del 3 og vedlegg 2, – IMO MSC/Circ.1120.	B+E B+F
3.12	Anordninger som skal forhindre at ild sprer seg til lastetanker i oljetankskip	– Reg. II-2/4, – Reg. II-2/16.	– Reg. II-2/4, – Reg. II-2/16.	– EN 12874 (2001), – ISO 15364 (2007), – IMO MSC/Circ.677, – IMO MSC/Circ.1009.	B+F
3.13	Ubrennbare materialer	– Reg. II-2/3, – Reg. X/3.	– Reg. II-2/3, – Reg. II-2/5, – Reg. II-2/9, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTP B+D Code) Vedlegg 1 del 1, – IMO MSC/Circ.1120.	B+E B+F
3.14	Andre materialer enn stål til rør som skal gå gjennom skiller av klasse «A» og «B»	Produkt 3.14 er tatt inn produktnummer 3.26 og 3.27			
3.15	Andre materialer enn stål til rør som fører olje eller brennolje – rør og koblinger – ventiler – fleksible rørarrangementer	– Reg. II-2/4, – Reg. X/3.	– Reg. II-2/4, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, 10, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.10, – IMO MSC/circ.1120	– IMO Res. A.753(18), – ISO 15540 (1999) inkludert rettelse 1 (1999), – ISO 15541 (1999).	B+D B+E B+F
3.16	Brannører	– Reg. II-2/9.	– Reg. II-2/9.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTP B+D Code) vedlegg 1 del 3, – IMO MSC/Circ.1120, – IMO MSC/Circ. 1273.	B+E B+F G

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-Regel (Reg.) det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
3.17	Kontrollsystem komponenter for branndører ⁴	– Reg. II–2/9, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/9, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTPB+D Code) vedlegg 1 del 4.	B+E B+F
3.18	– Overflatematerialer og dørkbelegg med lav flammesprednings- evne. ⁵ – Finer – Malingssystemer Dørkbelegg Rørisolasjons- deksler – Lim benyttet ifbm. konstruksjon av klasse «B» og «C» skiller. – Eksplosjonsskiller (kanaler)	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/5, – Reg. II–2/6, – Reg. II–2/9, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/5, – Reg. II–2/6, – Reg. II–2/9, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7, – IMO MSC/Circ.1120.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTPB+D Code) vedlegg 1 del 2 og del 5, og vedlegg 2., – IMO MSC/Circ.1120, – ISO 1716 (2002). ⁶	B+E B+F
3.19	Forheng, gardiner og andre opphengte tekstiler	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/9, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/9, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTPB+D Code) vedlegg 1 del 7, – IMO MSC/Circ.1120.	B+E B+F
3.20	Polstrede møbler	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/5, – Reg. II–2/9, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/5, – Reg. II–2/9, IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTPB+D Code) vedlegg 1 del 8, – IMO MSC/Circ.1120.	B+E B+F
3.21	Sengeutstyr (Betegnelsen vedrører krav inntatt i SOLAS)	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/9, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/3, – Reg. II–2/9, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTPB+D Code) vedlegg 1 del 9, – IMO MSC/Circ.1120.	B+E B+F
3.22	Brannspjeld	– Reg. II–2/9.	– Reg. II–2/9.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTPB+D Code) vedlegg 1 del 3, – IMO MSC/Circ.1120.	B+E B+F
3.23	Ubrennbare kanalgjennomføringer i	Flyttet til 3.26.			

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74- Regel (Reg.) det kreves «typegodkjen- ning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO- Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvars- vurdering
1	2	3	4	5	6
	«A»-klasseskiller				
3.24	Elektriske kabelgjennom- føringer i «A»- klasseskiller	Flyttet til 3.26.			
3.25	Klasse «A» og «B» brannsikre vinduer og lysventiler	– Reg. II–2/9.	– Reg. II–2/9, – IMO MSC/Circ.847, – IMO MSC/Circ.1120.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTPB+D Code) vedlegg 1 del 3, – IMO MSC/Circ.1120, – IMO MSC/Circ.1203.	B+E B+F
3.26	Gjennomføringer i «A»-klasseskiller – elektriske kabelgjennom- føringer, – rør, trunker, m.m. «Nytt produkt 2002»	– Reg. II–2/9.	– Reg. II–2/9, – IMO MSC/Circ.1276.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTPB+D Code) vedlegg 1 del 3, – IMO MSC/Circ.1120.	B+E B+F
3.27	Gjennomføringer i «B»-klasseskiller – elektriske kabelgjennom- føringer – rør, trunker, kanaler m.m. «Nytt produkt 2002»	– Reg. II–2/9.	– Reg. II–2/9.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTPB+D Code) vedlegg 1 del 3, – IMO MSC/Circ.1120.	B+E B+F
3.28	Sprinkleranlegg (Begrenset til sprinklerhoder) «Nytt produkt 2002»	– Reg. II–2/7, – Reg. II–2/10.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 8.	– ISO 6182–1 (2004). Eller, – EN 12259–1 (1999) inkludert A1 (2001), A2 (2004) og A3 (2006).	B+D B+E B+F
3.29	Brannslanger «Nytt produkt 2002»	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– EN ISO15540 (2004) inkludert A.1 (2007).	B+D B+E B+F
3.30	Bærbart oksygen analyse- og gassdeteksjons- utstyr «Nytt produkt 2002»	– Reg. II–2/4, – Reg. VI/3.	– Reg. II–2/4, – Reg. VI/3, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 15.	– EN 60945 (2002) – IEC 60092–504 (2001) – IEC 60533 (1999) Gjeldende for: a) Kategori 1 (sikkert område) – EN 50104 (2002) inkludert A.1 (2004) Oksygen, – EN 60079–29–1 (2007). b) Kategori 2 (eksplosiv gassatmosfære) – EN 50104 (2002) inkludert A.1 (2004) Oksygen, – EN 60079–29–1 (2007), – IEC 60079–0 (2004), – IEC 60079–1 (2007), – IEC 60079–10 (2002), – IEC 60079–11 (2006),	B+D B+E B+F

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-Regel (Reg.) det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
				– IEC 60079–15 (2005), – IEC 60079–26 (2006).	
3.31	Fast installerte sprinkleranlegg til hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	– Reg. X/3.	– IMO MSC/Circ.912, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– IMO Res. MSC.44(65).	B+D B+E B+F G
3.32	Brannhemmende materialer (unntatt møbler) til hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	– Reg. X/3.	– IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTP+B Code) vedlegg 1 del 10.	B+E B+F
3.33	Brannhemmende materialer til møbler til hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	– Reg. X/3.	– IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTP+B Code) vedlegg 1 del 10.	B+E B+F
3.34	Brannsikre skiller til hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	– Reg. X/3.	– IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTP+B Code) vedlegg 1 del 11.	B+E B+F
3.35	Branndører om bord på hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	– Reg. X/3.	– IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– IMO Res. A.754(18), – IMO Res. MSC.61(67)-(FTP+B Code) vedlegg 1 del 11.	B+D B+E B+F
3.36	Brannspjeld om bord på hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	– Reg. X/3.	– IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7, – IMO MSC/Circ.1120.	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTP+B Code) vedlegg 1 del 11.	B+E B+F
3.37	Gjennomføringer i brannsikre skiller på hurtiggående fartøy – elektriske kabelgjennomføringer – rør, trunker, kanaler m.m. «Nytt produkt 2002»	– Reg. X/3.	– IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– IMO Res. A.754(18), – IMO Res. MSC.61(67)-(FTP+B Code) vedlegg 1 del 11.	B+D B+F
3.38	Bærbart brannslukkingsutstyr til livbåter og	– Reg. III/4, – Reg. X/3.	– Reg. III/34, – IMO Res. A.951(23),	– EN 3–6 (1995) inkludert A1 (1999), – EN 3–7 (2004) inkludert A1	B+D B+E B+F

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74- Regel (Reg.) det kreves «typegodkjen- ning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO- Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvars- vurdering
1	2	3	4	5	6
	mann-overbord- båter		– IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA- Code) I, IV, V, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8.	(2007), – EN 3–8 (2006) inkludert AC (2007).	
3.39	Dyser til ekvivalente vann baserte brannslukkings- systemer for maskinroms- områder kategori «A» og lastepumperom. «Nytt produkt 2002»	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(FSS Code) 7.	– IMO MSC/Circ.1165.	B+D B+E B+F
3.40	Lavt sittende ledelys (LLL) (kun komponenter) «Nytt produkt 2003»	– Reg. II–2/13, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 11.	– Reg. II–2/13, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 11.	– IMO Res. A.752 (18). Eller – ISO 15370 (2001).	B+D B+E B+F G
3.41	Fluktmasker (EEBD) «Nytt produkt 2003»	– Reg. II–2/13.	– Reg. II–2/13, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 3, – IMO MSC/Circ.849.	– EN 402(2003), – EN 1146 (2005), – EN 13794 (2002), – ISO 23269 (2008).	B+D B+E B+F
3.42	Nøytralgasssystem komponenter «Nytt produkt 2003»	– Reg. II–2/4.	– Reg. II–2/4, – IMO Res. A.567(14), – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 15, – IMO MSC/Circ.353, – IMO MSC/Circ.387, – IMO MSC/Circ.485, – IMO MSC/Circ.731, – IMO MSC/Circ.1120.	– IMO MSC/Circ.353, – IMO MSC/Circ.387, – IMO MSC/Circ.450 revisjon 1, – IMO MSC/Circ.485, – IMO MSC/Circ.731.	B+D B+E B+F G
3.43	Dyser for slukkesystemer for frityrgrøte (automatisk eller manuell) «Nytt produkt 2003»	– Reg. II–2/1, – Reg. II–2/10, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/1, – Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– ISO 15371 (2000).	B+D B+E B+F G
3.44	Brannmannsutstyr: Sikkerhetsline «Nytt produkt 2003»	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 3.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000	– IMO Res. MSC.61(67)-(FTP Code), – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code).	B+D B+E B+F

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74- Regel (Reg.) det kreves «typegodkjen- ning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO- Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars- vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
			HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 3.		
3.45	Ekvivalente faste gasssluknings-systemer komponenter for maskinrom og lastepumperom «Nytt produkt 2003»	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 3.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 5, – IMO MSC/Circ.848.	– IMO MSC/Circ.848, – IMO MSC/Circ.1267.	B+D B+E B+F
3.46	Ekvivalente faste gasssluknings-systemer komponenter for maskinrom (aerosol systemer) «Nytt produkt 2003»	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 5.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 5.	– IMO MSC/Circ.1270.	B+D B+E B+F
3.47	Konsentrat for faste slukkingssystemer som bruker høyekspansivt skum i maskinrom og pumperom. ⁷ «Nytt produkt 2003»	– Reg. II–2/10.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 6, – IMO MSC.1/Circ.1239.	– IMO MSC/Circ.670.	B+D B+E B+F G
3.48	Faste vannbaserte brannsluknings-systemer komponenter for bruk i kategori A maskinrom «Nytt produkt 2003»	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3. Se note 11	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.	– IMO MSC/Circ.913, – IMO MSC.1/Circ.1276.	B+D B+E B+F
3.49 Ex. A.2/ (10) 3.2	Dyser for faste vannforstøvningsbrannslukningsanlegg for spesialkategorirom, ro-ro lasterom, ro-ro rom og lasterom for kjøretøy «Nytt produkt 2003»	– Reg. II–2/19, – Reg. II–2/20, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.98(73)- (FSS-Code) 7.	– Reg. II–2/19, – Reg. II–2/20, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS Code) 7.	IMO MSC.1/Circ.1272.	B+D B+E B+F
3.50	Kjemikaliebestandige beskyttelsesklær «Nytt produkt 2003»	Flyttet til A.2/3.9.			

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74- Regel (Reg.) det kreves «typegodkjen- ning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO- Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvningsstandarder	Moduler for samsvars- vurdering
1	2	3	4	5	6
3.51 Ex.	Faste	– Reg. II–2/7,	– Reg. II–2/7.2.2,	Kontroll- og indikeringsutstyr.	B+D
A.2/ (09)	brann-deteksjon og	– Reg. X/3,	– Reg. II–2/7.4,	Elektriske installasjoner om	B+E
3.5,	brannvarslings	– IMO Res.	– Reg. II–2/7.4.1,	bord på skip:	B+F
A.2/ (09)	(alarm) systemer	MSC.98(73)-(FSS–	IMO Res.	– EN 54–2 (1997) inkludert	
3.6,	for	Code) 9.	MSC.36(63)-(1994	AC(1999) og A1(2006).	
A.2/ (09)	kontrollstasjoner,		HSC Code) 7,	Strømforsyningsutstyr:	
3.7,	arbeidsområder,		– IMO Res.	– EN 54–4 (1997) inkludert	
A.2/ (09)	innredning,		MSC.97(73)-(2000	AC(1999), A1(2002) og	
3.16,	maskinrom og		HSC Code) 7,	A2(2006).	
A.2/ (09)	ubemannet		– IMO Res.	Varmesensor – Punktfølere:	
3.17	maskinroms- områder		MSC.98(73)-(FSS	– EN 54–5 (2000) inkludert	
			Code) 9,	A1(2002).	
			– IMO	Røyksensor – Punktfølere:	
			MSC.1/Circ.1242.	– EN 54–7 (2000) inkludert	
				A1(2002) og A2(2006).	
				Flammesensor – Punktfølere:	
				– EN 54–10(2002) inkludert	
				A1(2005).	
				Manuelle varslingssteder:	
				– EN 54–11(2001) inkludert	
				A1(2005).	
				Samt for tilhørende elektriske	
				og elektroniske installasjoner	
				om bord på skip:	
				– IEC 60092–504 (2001),	
				– IEC 60533 (1999).	
3.52	Faste og	– Reg. II–2/10,	– Reg. II–2/4,	– EN 1866 (1998),	B+D
A.2/ (09)	transportable	– Reg. X/3,	– Reg. II–2/10,	– EN 1866–1 (2007),	B+E
3.1	brannslukkere	– IMO Res.	– Reg. X/3,	Eller	B+F
		MSC.98(73)-(FSS–	IMO Res.	– ISO 11601 (1999).	
		Code) 4.	MSC.36(63)-(1994		
			HSC Code) 7,		
			– IMO Res.		
			MSC.97(73)-(2000		
			HSC Code) 7,		
			– IMO Res.		
			MSC.98(73)-(FSS		
			Code) 4.		
3.53	Alarmeringsutstyr	– Reg. II–2/7,	– Reg. II–2/7,	Sirener	B+D
A.2/ (09)		– Reg. X/3,	– IMO Res.	– EN 54–3 (2001) inkludert	B+E
3.18		– IMO Res.	MSC.36(63)-(1994	A1(2002) og A2(2006),	B+F
		MSC.98(73)-(FSS	HSC Code) 7,	– IEC 60092–504 (2001),	
		Code) 9.	– IMO Res.	– IEC 60533 (1999).	
			MSC.97(73)-(2000		
			HSC Code) 7,		
			– IMO Res.		
			MSC.98(73)-(FSS		
			Code) 9.		
3.54	Fast utstyr for	– Reg. II–2/4,	– Reg. II–2/4,	– EN 60945 (2002),	B+D
	oksygenanalyser og	– Reg. VI/3.	– Reg. VI/3,	– IEC 60092–504 (2001),	B+E
	gassdeteksjon		– IMO Res.	– IEC 60533 (1999),	B+F
	«Nytt produkt		MSC.98(73)-(FSS	Som gjelder for:	
	2008»		Code) 15.	a) Kategori 4: (sikkert	
				område):	
				– EN 50104 (2002) inkludert	
				A.1 2004 Oksygen,	

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74- Regel (Reg.) det kreves «typegodkjen- ning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO- Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvningsstandarder	Moduler for samsvars- vurdering
1	2	3	4	5	6
				b) Kategori 3: (eksplosiv gassatmosfære): – EN 50104 (2002) inkludert A.1 2004 Oksygen, – EN 60079–29–1 (2007). – EN 15182–1 (2007), – EN 15182–3 (2007).	
3.55 Ex. A.2/ (10) 3.4	Munnstykker med to bruksområder (spray/jet type)	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 7, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 7.		B+D B+E B+F
3.56 Ex. A.2/ (10) 3.14	Brannslanger (trommel-type)	– Reg. II–2/10, – Reg. X/3.	– IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code), – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) .	– EN 671–1 (2001) inkludert AC (2002).	B+D B+E B+F
3.57 Ex. A.2/ (10) 3.28	Komponenter til brannslukningsan- legg som benytter medium- ekspandere skum – fastmontert skum for tankere	– Reg. II–2/10.	– Reg. II–2/10.8.1, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS- code) 14, – IMO MSC.1/Circ.1239, – IMO MSC.1/Circ.1276.	– IMO MSC/Circ.798	B+D B+E B+F
3.58 Ex. A.2/(10) 3.29	Komponenter for fastmonterte brannsluknings- anlegg som bruker lavtekspanderende skum – maskinrom og tankdekk- beskyttelse	– Reg. II–2/10.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS- code) 6, 14, – IMO MSC.1/Circ.1239, – IMO MSC.1/Circ.1276.	– IMO MSC/Circ.582 inkludert rettelse 1.	B+D B+E B+F
3.59 Ex. A.2/ (10) 3.30	Ekspanderende skum for faste brannsluknings- anlegg om bord på kjemikalietankere	– IMO Res. MSC.4(48)-(IBC- Code).	– IMO Res. MSC.4(48)- (IBC_Code).	– IMO MSC/Circ.553, – IMO MSC/Circ.582, – IMO MSC/Circ.799.	B+D B+E B+F G
3.60	Dyser for sprinkleranlegg montert i lugarbalkonger «Nytt produkt 2010»	– Reg. II–2/10.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS- code) 7.	– IMO MSC.1/Circ.1268.	B+D B+E B+F
3.61	Høyt- ekspanderende skumssystemer for beskyttelse av maskin- og lastepumperom. «Nytt produkt 2010»	– Reg. II–2/10.	– Reg. II–2/10, – IMO Res. MSC.98(73)-(FSS- code) 6.	– IMO MSC.1/Circ.1271.	B+D B+E B+F

4. Navigasjonsutstyr

Kommentarer som gjelder for del 4, navigasjonsutstyr

Kolonne 5: Hvor det henvises til EN/IEC 61162, skal det tas hensyn til den påtenkte planløsningen for å bestemme angjeldende standard i henhold til EN 61162 eller IEC 61162.

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74- Regel (Reg.) der det kreves «typegodkjen- ning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO- Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvars- vurdering
1	2	3	4	5	6
4.1	Magnetkompass	– Reg. V/18.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.382(X), – IMO Res. A.694(17).	– EN ISO 449 (1999), – EN ISO 694 (2001), – ISO 1069 (1973), – ISO 2269 (1992), – EN 60945 (2002). Eller, – ISO 449 (1997), – ISO 694 (2000), – ISO 1069 (1973), – ISO 2269 (1992), – IEC 60945 (2002).	B+D B+E B+F G
4.2	Elektromagnetisk kursgiver (THD) (tidligere elektromagnetisk kompass)	– Reg. V/18, – Reg. V/19, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)- (1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.116(73).	– EN 60945 (2002), – EN 61162 series, – ISO 22090–2 (2004), inkludert rettelse 2005. Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 serien, – ISO 22090–2 (2004), inkludert rettelse 2005.	B+D B+E B+F G
4.3	Gyrokompass	– Reg. V/18.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.424(XI), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.191(79).	– EN ISO 8728 (1998), – EN 60945 (2002), – EN 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008), Eller, – ISO 8728 (1997), – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.4	Radarutstyr	Flyttet til 4.34, 4.35 og 4.36.			
4.5	Automatisk radarplotteanlegg (ARPA)	Flyttet til 4.34.			
4.6	Ekkolodd	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)- (1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.224(VII), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.74(69) vedlegg 4, – IMO Res. MSC 97(73)-(2000 HSC Code) 13. – IMO Res.	– EN ISO 9875 (2001), – EN 60945 (2002), – EN 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008), Eller, – ISO 9875 (2000), – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74- Regel (Reg.) der det kreves «typegodkjen- ning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO- Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvars- vurdering
1	2	3	4	5	6
			MSC.191(79).		
4.7	Farts- og distansemåleanlegg (Logg) (SDME)	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)- (1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.824(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.96(72), – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), – EN 61023 (1999), – EN 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61023 (1999), – IEC 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.8	Rorindikator, omdreinings- og stigningsindikator	Flyttet til 4.20, 4.21 og 4.22.			
4.9 Ex. A.2/ (10) 4.26	Indikator for svingehastighet	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)- (1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC 97(73)-(2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.526(13), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), – EN 61162 serien, – EN 20672 (2007), – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 serien, – ISO 20672 (2007), – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.10	Radiopeileapparat	Slettet.			
4.11	Loran-C utstyr	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)- (1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.818(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), – EN 61075 (1993), – EN 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61075 (1991), – IEC 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.12	Chayka utstyr	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)- (1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.694 (17), – IMO Res. A.818 (19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), – EN 61075 (1993), – EN 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61075 (1991), – IEC 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-Regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
			HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.191(79).		
4.13	Decca navigasjonsutstyr	Slettet.			
4.14	GPS utstyr	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)- (1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.819(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code), – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code), – IMO Res. MSC.112(73), – IMO Res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), – EN 61108–1 (2002), – EN 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61108–1 (2002), – IEC 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.15	GLONASS utstyr	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)- (1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.113(73), – IMO Res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), – EN 61108–2 (1998), – EN 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61108–2 (1998), – IEC 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.16	Selvstyreanlegg – HCS (tidligere autopilot)	– Reg. V/18.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.342(IX), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.64(67) vedlegg 3, – IMO Res. MSC.191(79).	– EN ISO 11674 (2001), – EN 60945 (2002), – EN 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – ISO 11674 (2000), – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.17	Mekanisk losheis	Flyttet til 1.40.			
4.18	Radartransponder SART (9GHz)	– Reg. III/4, – Reg. IV/14, – Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)- (1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 13.	– Reg. III/6, – Reg. IV/7, – IMO Res. A.530(13), – IMO Res. A.802(19), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, 14, – IMO Res.	– EN 60945 (2002), – EN 61097–1 (1993). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61097–1 (1992).	B+D B+E B+F G

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-Regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
			MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8, 14, – ITU-R M.628–3(11/93).		
4.19	Radarutstyr til hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2002»	Flyttet til 4.37.			
4.20 Ex. A.2/ (10) 4.27	Rorindikator	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.526(13), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), – ISO 20673 (2007), – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – ISO 20673 (2007), – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.21 Ex. A.2/ (10) 4.28	Propell omdreingsindikator	– Reg. V/18.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), – ISO 22554 (2007), – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – ISO 22554 (2007), – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.22 Ex. A.2/ (10) 4.29	Stigningsindikator	– Reg. V/18.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), – ISO 22555 (2007), – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – ISO 22555 (2007), – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.23	Kompass til livbåter og mann-overbord-båter	– Reg. III/4, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13.	– Reg. III/34, – IMO Res. MSC.48(66)-(LSA Code) IV, V, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8, 13.	– EN ISO 613 (2001), – ISO 10316 (1990). Eller, – ISO 613 (2000), – ISO 10316 (1990).	B+D B+E B+F G
4.24	Automatisk radarplotteanlegg (ARPA) til hurtiggående fartøy	Flyttet til 4.37.			
4.25	Programmerbart selvstyranlegg (ATA)	Flyttet til 4.35.			
4.26	Programmerbart selvstyranlegg (ATA) til hurtiggående fartøy	Flyttet til 4.38.			

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-Regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
4.27	Elektronisk plotteanlegg (EPA)	Flyttet til 4.36			
4.28	Integrert brosystem	Flyttet til 4.30			
4.29	Ferdskriver (VDR) «Nytt produkt 2003»	– Reg. V/18, – Reg. V/20, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/20, – IMO Res. A.694 (17), – IMO Res. A.861 (20), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13. – IMO Res. MSC.214(81), – IMO Res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), – EN 61162 Serien, – EN 61996–1 (2007–11), – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 Serien, – IEC 61996–1 (2007–11), – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.30	Elektronisk kart- informasjonssystem (ECDIS) med reservesystem, og Raster kartsystem (RCDS) «Nytt produkt 2003»	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.817(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.64(67), – IMO Res. MSC.86(70), – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.241(81), – IMO Res. MSC.191(79). Sluttnote ⁸	– EN 60945 (2002), – EN 61162 Serien, – EN 61174 (2001–12), – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 Serien, – IEC 61174 (2008), – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.31	Gyrokompas for hurtiggående fartøy «Nytt produkt 2003»	– Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13.	– IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.821(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.191(79).	– ISO 16328 (2001), – EN 60945 (2002), – EN 61162 Serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – ISO 16328 (2001), – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 Serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.32	Automatisk identifikasjonssystem (AIS) «Nytt produkt 2003»	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13,	– Reg. V/19, – IMO Res. A.694 (17), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13,	– EN 60945 (2002), – EN 61162 Serien, – EN 61993–2 (2001), – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002),	B+D B+E B+F G

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-Regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
		– IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13.	– IMO Res. MSC.74(69), – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.191(79), – ITU-R M. 1371–1(10/00). ⁹	– IEC 61162 Serien, – IEC 61993–2 (2001), – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	
4.33	Selvstyringsanlegg ¹⁰ «Nytt produkt 2003»	– Reg. V/18.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.74(69).	– EN 60945 (2002), – EN 61162 Serien, – EN 62065 (2002). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 Serien, – IEC 62065 (2002).	B+D B+E B+F G
4.34	Radarutstyr med automatisk plotteanlegg (ARPA) (Kategori 1).	– Reg. V/18.	– Reg. V/19. – IMO Res. A.278(VIII), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.823(19), – IMO Res. MSC.191(79), – IMO Res. MSC.192(79), – ITU-R M. 628–3(11/93), – ITU-R M. 1177–3(06/03).	– EN 60945 (2002), – EN 61162 Serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008), – EN 62388 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 Serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008), – IEC 62388 utg. 1.0 (2007).	B+D B+E B+F G
4.35	Radarutstyr med automatisk plottingsutstyr (ATA) (Kategori 2). «Nytt produkt 2002»	– Reg. V/18.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.278(VIII), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.191(79), – IMO Res. MSC.192(79), – ITU-R M. 628–3(11/93), – ITU-R M. 1177–3(06/03).	– EN 60945 (2002), – EN 61162 Serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008), – EN 62388 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 Serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008), – IEC 62388 utg. 1.0 (2007).	B+D B+E B+F G
4.36	Radarutstyr med elektronisk plottehjelp (EPA) (Kategori 3). «Nytt produkt 2002»	– Reg. V/18.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.278(VIII), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.191(79), – IMO Res. MSC.192(79), – ITU-R M. 628–3(11/93), – ITU-R M. 1177–3(06/03).	– EN 60945 (2002), – EN 61162 Serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008), – EN 62388 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 Serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008), – IEC 62388 utg. 1.0 (2007).	B+D B+E B+F G

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74- Regel (Reg.) der det kreves «typegodkjen- ning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO- Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars- vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
			3(06/03).		
4.37	Radarutstyr med automatisk radarplotteanlegg (ARPA) for hurtiggående fartøy. «Nytt produkt 2002»	– Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13.	– IMO Res. A.278(VIII), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.820(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.191(79), – IMO Res. MSC.192(79), – ITU-R M. 628–3(11/93), – ITU-R M. 1177–3(06/03).	– EN 60945 (2002), – EN 61162 Serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008), – EN 62388 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 Serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008), – IEC 62388 utg. 1.0 (2007).	B+D B+E B+F G
4.38	Radarutstyr med godkjent med kartopsjon (Kategori 1HC, Kategori 2HC og Kategori 3HC) «Nytt produkt 2002»	– Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13.	– IMO Res. A.278(VIII), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.820(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.191(79), – IMO Res. MSC.192(79), – ITU-R M. 628–3(11/93), – ITU-R M. 1177–3(06/03).	– EN 60945 (2002), – EN 61162 Serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008), – EN 62388 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 Serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008), – IEC 62388 utg. 1.0 (2007).	B+D B+E B+F G
4.39	Radarreflektor «Nytt produkt 2003»	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/19, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.164(78).	– EN ISO 8729 (1998), – EN 60945 (2002). Eller, – ISO 8729 (1997), – IEC 60945 (2002).	B+D B+E B+F G
4.40 Ex.	Selvstyringssystem A.2/ (09) for hurtiggående fartøy	– Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13,	– IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.822(19), – IMO Res.	– ISO 16329 (2003), – EN 60945 (2002), – EN 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008). Eller,	B+D B+E B+F G

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74- Regel (Reg.) der det kreves «typegodkjen- ning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO- Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvningsstandarder	Moduler for samsvars- vurdering
1	2	3	4	5	6
		– IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 13.	MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.191(79).	– ISO 16329 (2003), – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	
4.41	Utstyr for	– Reg. V/18,	– Reg. V/19,	– ISO 22090–3 (2004),	B+D
A.2/ (09)	utsendelse av	– Reg. X/3,	– IMO Res.	– EN 60945 (2002),	B+E
4.3	kursinformasjon	– IMO Res.	A.694(17),	– EN 61162 serien,	B+F
	(THD) basert på	MSC.36(63)-	– IMO Res.	– IEC 62288 utg.1.0 (2008).	G
	informasjon fra	(1994 HSC Code)	MSC.36(63)-(1994	Eller,	
	globale	13,	HSC Code) 13,	– ISO 22090–3 (2004),	
	navigasjonssatellit-	– IMO Res.	– IMO Res.	– IEC 60945 (2002),	
	systemer (GNSS	MSC.97(73)-	MSC.97(73)-(2000	– IEC 61162 serien,	
	metode)	(2000 HSC Code)	HSC Code) 13,	– IEC 62288 utg.1.0 (2008).	
		13.	– IMO Res.		
			MSC.116(73),		
			– IMO Res.		
			MSC.119(79).		
4.42 Ex.	Søkelys for	– Reg. X/3,	– IMO Res.	– ISO 17884 (2004),	B+D
A.2/ (09)	hurtiggående fartøy	– IMO Res.	A.694(17),	– EN 60945 (2002).	B+E
4.5		MSC.36(63)-	– IMO Res.	Eller,	B+F
		(1994 HSC Code)	MSC.36(63)-(1994	– ISO 17884 (2004),	G
		13,	HSC Code) 13,	– IEC 60945 (2002).	
		– IMO Res.	– IMO Res.		
		MSC.97(73)-	MSC.97(73)-(2000		
		(2000 HSC Code)	HSC Code) 13.		
		13.			
4.43 Ex.	Nattsynsutstyr for	– Reg. X/3,	– IMO Res.	– ISO 16273 (2003),	B+D
A.2/ (09)	hurtiggående fartøy	– IMO Res.	A.694(17),	– EN 60945 (2002).	B+E
4.6		MSC.36(63)-	– IMO Res.	Eller,	B+F
		(1994 HSC Code)	MSC.36(63)-(1994	– ISO 16273 (2003),	G
		13,	HSC Code) 13,	– IEC 60945 (2002).	
		– IMO Res.	– IMO Res.		
		MSC.97(73)-	MSC.94(72),		
		(2000 HSC Code)	– IMO Res.		
		13.	MSC.97(73)-(2000		
			HSC Code) 13.		
4.44 Ex.	Mottaker for	– Reg. V/18,	– Reg. V/19,	– EN 60945 (2002),	B+D
A.2/ (09)	differensielle	– Reg. X/3,	– IMO Res.	– IEC 61108–4 (2004),	B+E
4.12	korreksjoner:	– IMO Res.	A.694	– EN 61162 serien.	B+F
	DGPS,	MSC.36(63)-	(17),	Eller,	G
	DGLONASS	(1994 HSC Code)	– IMO Res.	– IEC 60945 (2002),	
		13,	MSC.36(63)-(1994	– IEC 61108–4 (2004),	
		– IMO Res.	HSC Code) 13,	– IEC 61162 serien.	
		MSC.97(73)-	– IMO Res.		
		(2000 HSC Code)	MSC.97(73)-(2000		
		13.	HSC Code) 13,		
			– IMO Res.		
			MSC.114(73).		
4.45 Ex.	Kartanlegg for	– Reg. V/18,	– Reg. V/19,	– EN 60936–3 (2002),	B+D
A.2/ (09)	skipsradar	– Reg. X/3,	– IMO Res.	– EN 60945 (2002),	B+E
4.21		– IMO Res.	A.694(17),	– EN 61162 serien,	B+F
		MSC.36(63)-	– IMO Res.	– IEC 62288 utg.1.0 (2008),	G
		(1994 HSC Code)	A.817(19),	– EN 62388 (2008),	
		13,	– IMO Res.	Eller,	

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74- Regel (Reg.) der det kreves «typegodkjen- ning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO- Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars- vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
		– IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 13.	MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.64(67), – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.191(79), – IMO Res. MSC.192(79).	– IEC 60936–3 (2002), – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 serien, – IEC 62288 utg.1.0 (2008), – IEC 62388 utg.1.0 (2007).	
4.46 Ex. A.2/ (09)	Utstyr for utsendelse av	– Reg. V/18, – Reg. X/3,	– Reg. V/19, – IMO Res.	– ISO 22090–1 (2002), – EN 60945 (2002),	B+D B+E
4.	kursinformasjon (THD) basert på informasjon fra gyrokompass	– IMO Res. MSC.36(63)- (1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 13.	A.694(17), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.116(73).	– EN 61162 serien. Eller, – ISO 22090–1 (2002) inkludert rettelse 1 (2005), – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 serien.	B+F G
4.47	Forenklet ferdskriver (S- VDR) «Nytt produkt 2008»	– Reg. V/20.	– Reg. V/20, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.163(78), – IMO Res. MSC.214(81), – IMO Res. MSC.191(79).	– EN 60945(2002), – EN 61162 serien, – EN 61996–2 (2008), – IEC 62288 utg.1.0 (2008), Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61162 serien, – IEC 61996–2 (2008), – IEC 62288 utg.1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.48 Ex. A2/ (10) 1.40	Mekanisk losleider	– Reg. V/23.	– Reg. V/23, – IMO Res. A.889(21), – IMO MSC/Circ.773.	– IMO Res. A.889(21).	B+D B+E B+F
4.49 Ex. A2/ (10) 1.42	Losleider	– Reg. V/23, – Reg. X/3.	– Reg. V/23, – IMO Res. A.889(21), – IMO MSC/Circ.773.	– IMO Res. A.889(21), – ISO 799 (2004).	B+D B+E B+F G
4.50	DGPS utstyr «Nytt produkt 2010»	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)- (1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 13.	– Reg. V/19, – IMO Res. A.964(17), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.114(73), – IMO Res. MSC.191(79).	– EN 60945 (2002), – IEC 61108–1 (2003), – IEC 61108–4 (2004), – EN 61162 serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61108–1 (2003), – IEC 61108–4 (2004), – IEC 61162 serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	B+D B+E B+F G
4.51	D Glonass utstyr «Nytt produkt 2010»	– Reg. V/18, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-	– Reg. V/19, – IMO Res. A.964(17), – IMO Res.	– EN 60945 (2002), – IEC 61108–1 (2003), – IEC 61108–4 (2004), – EN 61162 serien,	B+D B+E B+F G

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74- Regel (Reg.) der det kreves «typegodkjen- ning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO- Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvningsstandarder	Moduler for samsvars- vurdering
1	2	3	4	5	6
		(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 13.	MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 13, – IMO Res. MSC.114(73), – IMO Res. MSC.191(79).	– IEC 62288 utg. 1.0 (2008). Eller, – IEC 60945 (2002), – IEC 61108–1 (2003), – IEC 61108–4 (2004), – IEC 61162 serien, – IEC 62288 utg. 1.0 (2008).	

5. Radiokommunikasjonsutstyr

Kommentarer som gjelder for del 5 – Radiokommunikasjonsutstyr

Kolonne 4: Angitte ITU-henvisninger er inntatt og referert til i de internasjonale konvensjonene (SOLAS/MARPOL) og relevante resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.) fra IMO.

Kolonne 5: I tilfelle motstrid mellom krav inntatt IMO MSC/Circ.862 og angitte internasjonale prøvningsstandarder for angjeldende utstyr, skal IMO MSC/Circ.862 ha forrang.

Kolonne 6: Hvor det henvises til EN/IEC 61162, skal det tas hensyn til den påtenkte planløsningen for å bestemme angjeldende standard i henhold til EN 61162 eller IEC 61162.

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74- Regel (Reg.) med endringer der det kreves «typegodkjen- ning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) med endringer samt de relevante IMO- Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvningsstandarder	Moduler for samsvars- vurdering
1	2	3	4	5	6
5.1	VHF-radioanlegg, som kan sende og motta DSC og radiotelefonti	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)- (1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)- (2000 HSC Code) 14.	– Reg. IV/7, – Reg. X/3, – IMO Res. A.385(X), – IMO Res. A.524(13), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.803(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO MSC/Circ.862, – IMO COMSAR Circ.32, – ITU-R M.489–2 (10/95), – ITU-R M.493–12 (03/07), – ITU-R M.541–8 (10/97), – ITU-R M.689–2 (11/93).	– ETSI ETS 300 162–1 V1.4.1B+D (2005–05), – ETSI EN 300338 V1.2.1 (1999–04), – ETSI EN 300828 V1.1.1 (1998–03), – ETSI EN 301925 V1.1.1 (2002–09), – EN 60945 (2002), – IEC 61097–3 (1994), – IEC 61097–7 (1996), – EN 61162 serien, – IMO MSC/Circ.862.	B+D B+E B+F G
5.2	VHF DSC-vaktmottaker	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res.	– Reg. IV/7, – Reg. X/3, – IMO Res.	– ETSI EN 300338 V1.2.1 (1999–04), – ETSI EN 300828 V1.1.1	B+D B+E B+F

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-Regel (Reg.) med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) med endringer samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
		MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	A.694(17), – IMO Res. A.803(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO COMSAR Circ.32, – ITU-R M.489–2 (10/95), – ITU-R M.493–12 (03/07), – ITU-R M.541–8 (10/97).	(1998–03), – ETSI EN 301033 V1.2.1 (2005–05), – EN 60945 (2002), – IEC 61097–3 (1994), – IEC 61097–8 (1998).	G
5.3	NAVTEX-mottaker	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	– Reg. IV/7, – Reg. X/3, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.148(77), – IMO COMSAR Circ.32, – ITU-R M.540–2 (06/90), – ITU-R M.625–3 (10/95).	– ETSI EN 300 065–1 V1.1.3 (2005–5), – ETSI EN 301011 V1.1.1 (1998–09), – EN 60945 (2002), – IEC 61097–6 (2005–12).	B+D B+E B+F G
5.4	EGC-mottaker	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	– Reg. IV/7, – Reg. X/3, – IMO Res. A.570(14), – IMO Res. A.664(16), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO COMSAR Circ.32.	– ETSI ETS 300460 Ed.1 (1996–05), – ETSI ETS 300 460/ A1 (1997–11), – ETSI EN 300829 V1.1.1 (1998–03), – EN 60945 (2002), – IEC 61097–4 (1994).	B+D B+E B+F G
5.5	HF-radioutstyr for mottak av marin sikkerhetsinformasjon (MSI)	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-	– Reg. IV/7, – Reg. X/3, – IMO Res. A.694(17),	– ETSI ETS 300067 Utgave 1 (1990–11), – ETSI ETS 300 067/ A1 Utgave 1 (1993–10),	B+D B+E B+F G

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-Regel (Reg.) med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) med endringer samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
	(HF-NBDP-radiotelex-mottaker)	(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	– IMO Res. A.699(17), – IMO Res. A.700(17), – IMO Res. A.806(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO COMSAR Circ.32, – ITU-R M.491–1 (07/86), – ITU-R M.492–6 (10/95), – ITU-R M.540–2 (06/90), – ITU-R M.625–3 (10/95), – ITU-R M.688 (06/90).	– EN 60945 (2002), – EN 61162 Serien.	
5.6	406 MHz EPIRB (Cospas-Sarsat)	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	– Reg. IV/7, – Reg. X/3, – IMO Res. A.662(16), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.696(17), – IMO Res. A.810(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO MSC/Circ.862, – IMO COMSAR Circ.32, – ITU-R M.633–2 (05/00), – ITU-R M.690–1 (10/95).	– ETSI EN 300066 V 1.3.1 (2001–01), – EN 60945 (2002), – IEC 61097–2 (2002), IMO MSC/Circ.862. ¹¹	B+D B+E B+F G
5.7	L-bånd EPIRB (INMARSAT)	Slettet.			
5.8	2182 kHz vaktmottaker	Slettet.			
5.9	Totone alarmsignalgenerator	Slettet.			
5.10	MF-radioanlegg	– Reg. IV/14,	– Reg. IV/9,	– ETSI EN 300338 V1.2.1	B+D

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-Regel (Reg.) med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) med endringer samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
	som kan sende og motta DSC og radiotelefoni ¹²	– Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	– Reg. IV/10, – Reg. X/3, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.804(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO COMSAR Circ.32, – ITU-R M.493–12 (03/07), – ITU-R M.541–8 (10/97).	(1999–04), – ETSI ETS 300 373–1 V1.2.1 (2002–10), – EN 60945 (2002), – IEC 61097–3 (1994), – IEC 61097–9 (1997), – EN 61162 serien, – IMO MSC/Circ.862.	B+E V1.2.1B+F G
5.11	MF DSC-vaktmottaker	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	– Reg. IV/9, – Reg. IV/10, – Reg. X/3, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.804(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO COMSAR Circ.32, – ITU-R M.493–10 (03/07), – ITU-R M.541–8 (10/97), – ITU-R M.1173 (10/95).	– ETSI EN 300338 V1.2.1 (1999–04), – ETSI EN 301033 V1.2.1 (2005–05), – EN 60945 (2002), – IEC 61097–3 (1994), – IEC 61097–8 (1998).	B+D B+E B+F G
5.12	Inmarsat-B SES	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	– Reg. IV/10, – Reg. X/3, – IMO Res. A.570(14), – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.808(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO MSC/Circ.862, – IMO COMSAR	– EN 60945 (2002), – IEC 61097–10 (1999), – IMO MSC/Circ 862.	B+D B+E B+F G

<i>Nr.</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>SOLAS 74-Regel (Reg.) med endringer der det kreves «typegodkjenning»</i>	<i>Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) med endringer samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)</i>	<i>Internasjonale prøvingsstandarder</i>	<i>Moduler for samsvars-vurdering</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
5.13	Inmarsat-C SES	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	Circ.32. – Reg. IV/10, – Reg. X/3, – IMO Res. A.570(14), – IMO Res. A.664(16), ¹³ – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.807(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO MSC/Circ.862, – IMO COMSAR Circ.32.	– ETSI ETS 300460 Utg.1 (1996–05), – ETSI ETS 300 460/A1 (1997–11), – ETSI EN 300829 V1.1.1 (1998–03), – EN 60945 (2002), – IEC 61097–4 (2007), – EN 61162 serien, – IMO MSC/Circ.862.	B+D B+E B+F G
5.14	MF/HF-radioanlegg, som kan sende og motta DSC, NBDP (radiotelex) og radiotelefoni ¹²	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	– Reg. IV/10, – Reg. X/3, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.806(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO MSC/Circ.862, – IMO COMSAR Circ.32, – ITU-R M.476–5 (10/95), – ITU-R M.491–1 (07/86), – ITU-R M.492–6 (10/95), – ITU-R M.493–12 (03/07), – ITU-R M.541–8 (10/97), – ITU-R M.625–3 (10/95), – ITU-R M.1173 (10/95).	– ETSI ETS 300067 Utg.1 (1990–11), – ETSI ETS 300 067/A1 Utg.1 (1993–10), – ETSI EN 300338 V1.2.1 (1999–04), – ETSI ETS 300 373–1 V1.2.1 (2002–10), – EN 60945 (2002), – IEC 61097–3 (1994), – IEC 61097–9 (1997), – EN 61162 serien, – IMO MSC/Circ.862.	B+D B+E B+F G
5.15	MF/HF DSC-vaktmottaker	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14,	– Reg. IV/10, – Reg. X/3, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.806(19),	– ETSI EN 300338 V1.2.1 (1999–04), – ETSI EN 301033 V1.2.1 (2005–05), – EN 60945 (2002), – IEC 61097–3 (1994),	B+D B+E B+F G

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-Regel (Reg.) med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) med endringer samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
		– IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	– IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO COMSAR Circ.32, – ITU-R M.493–12 (03/07), – ITU-R M.541–8 (10/97).	– IEC 61097–8 (1998).	
5.16	Aeronautisk toveis VHF-radioanlegg	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	– Reg. IV/7, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.80(70), – IMO COMSAR Circ.32, – ICAO konvensjonen, Anneks 10, Radiobestemmelser.	– ETSI EN 301688 V1.1.1 (2000–07), – EN 60945 (2002).	B+D B+E B+F G
5.17	Transportabelt toveis VHF-radiotelefonapparat til livbåter	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	– Reg. III/6, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.809(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8, 14, – IMO Res. MSC.149(77), – ITU-R M.489–2 (10/95), – ITU-R M.542.1 (07/82).	– ETSI EN 300225 V1.4.1 (2004–12), – EN 300828 V1.1.1 (1998–03), – EN 60945 (2002), – IEC 61097–12 (1996).	B+D B+E B+F G
5.18	Fastmontert toveis VHF-radiotelefonapparat til livbåt	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	– Reg. III/6, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. A.809(19), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 8, 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 8, 14,	– ETSI EN 301466 V1.1.1 (2000–11), – EN 60945 (2002), – IEC 61097–12 (1996).	B+D B+E B+F G

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-Regel (Reg.) med endringer der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) med endringer samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
5.19 Ex. A.2/ (09) 5.3	Inmarsat-F SES	– Reg. IV/14, – Reg. X/3, – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14.	HSC Code) 8, 14, – ITU-R M.489–2 (10/95). – Reg. IV/10, – IMO Res. A.570 (14), – IMO Res. A.808 (19), – IMO Res. A.694 (17), – IMO Res. MSC.36(63)-(1994 HSC Code) 14, – IMO Res. MSC.97(73)-(2000 HSC Code) 14, – IMO MSC/Circ.862, – IMO COMSAR Circ.32.	– EN 60945 (2002), – IEC 61097–13 (2003), – IMO MSC/Circ.862.	B+D B+E B+F G

6. Utstyr som kreves i henhold til COLREG 72

Nr.	Betegnelse	SOLAS 74-Regel (Reg.) der det kreves «typegodkjenning»	Gjeldende SOLAS 74-Regel (Reg.) samt de relevante IMO-Resolusjoner (Res.) og sirkulærer (Circ.)	Internasjonale prøvingsstandarder	Moduler for samsvars-vurdering
1	2	3	4	5	6
6.1 Ex. A.2/ (09) 6.1	Navigasjons-lanterner	– COLREG Annex I/14.	– Annex I/14, – IMO Res. A.694(17), – IMO Res. MSC.253(83).	– EN 14744 (2005), – EN 60945 (2002). Eller, – EN 14744 (2005) inkludert AC (2007), – IEC 60945 (2002).	B+D B+E B+F G

- 1 For bruk ved ulykker som involverer farlig last kreves en overtrykksmaske.
- 2 Ikke inkludert i reglene i nytt kapittel II–2 (IMO Res. MSC.99 (73)) eller FSS-koden (IMO Res. MSC.98 (73)).
- 3 Begrenset til munnstykker og tilhørende ytelser.
- 4 Når uttrykket komponenter er brukt i kolonne nr. 2 kan dette bety at en enkelt komponent, en gruppe av komponenter eller hele systemet skal testes for å forsikre at de internasjonale kravene er oppfylt.
- 5 Overflater referert til i SOLAS Regel II–2/5 og 2/6 i kolonne nr. 3 og 4 gjelder overflater på skott, dekk, dørkbelegg, skottpanel og himlinger hvor relevant. Kravene beskrevet i disse regler er ikke ment å gjelde for plastikkør, elektriske kabler og møbler (ref. MSC/Circ.965).
- 6 Dersom overflatematerialet skal ha en bestemt maksimal kaloriverdi, måles denne i henhold til ISO 1716.
- 7 Faste slukkesystemer som bruker høyt ekspanderende skum i maskinrom og pumperom må fortsatt testes med det godkjente konsentratet til administrasjonens tilfredshet.
- 8 ECDIS reservesystem og RCDS gjelder kun når reservefunksjonaliteten er inkludert i ECDIS-systemet. Det skal fremgå av modul B sertifikatet om disse mulighetene ble gjenstand for testing.
- 9 ITU-R M.1371–3 (2007) vedlegg 3 kommer til kun til anvendelse i henhold til kravene i IMO Res. MSC.74 (69).
- 10 Utstyret skal virke tilfredsstillende ved minimums manøvringshastighet og opp til 30 knop.
- 11 IMO MSC/Circ.862 gjelder kun for en eventuell fjernaktiveringsanordning, ikke selve EPIRB.
- 12 I henhold til IMOs og ITUs beslutninger, er ikke kravene til totone alarmsignalgenerator og sending i H3E lenger gjort gjeldende i prøvingsstandardene.
- 13 Kun gjeldende hvor Inmarsat CSES inneholder EGC-funksjonene.

9. juli Nr. 1131 2010**Forskrift om sporbarhet og merking av storfe og storfekjøtt mv.**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 9. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 10, § 11, § 12, § 14, § 15, § 16, § 19, § 21 og § 29, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 10 og § 38, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.1 nr. 7c (forordning (EF) nr. 1760/2000 sist endret ved forordning (EF) nr. 1791/2006), del 1.2 nr. 76 (forordning (EF) nr. 494/98), del 1.2 nr. 86a (forordning (EF) nr. 509/1999), del 1.2 nr. 140 (forordning (EF) nr. 1082/2003 endret ved forordning (EF) nr. 499/2004), del 1.2 nr. 141 (forordning (EF) nr. 911/2004 endret ved forordning (EF) nr. 1792/2006), del 1.2 nr. 142 (forordning (EF) nr. 644/2005), del 4.1 nr. 1 (direktiv 64/432/EØF endret ved direktiv 97/12/EF og direktiv 2000/15/EF), del 1.2 nr. 143 (vedtak 2006/28/EF) og ESA-vedtak 17/03/COL. Kunngjort 30. juli 2010 kl. 14.50.

*Kapittel I. Gjennomføring av forordninger***§ 1. Forordning (EF) nr. 1760/2000**

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.1 nr. 7c (forordning (EF) nr. 1760/2000 sist endret ved forordning (EF) nr. 1791/2006) om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av forordning (EF) nr. 820/97 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Forordninger om identifikasjon og registrering mv. av dyr

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.2

- nr. 76 (forordning (EF) nr. 494/98),
- nr. 86a (forordning (EF) nr. 509/1999),
- nr. 140 (forordning (EF) nr. 1082/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 499/2004),
- nr. 141 (forordning (EF) nr. 911/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 1792/2006) og
- nr. 142 (forordning (EF) nr. 644/2005)

om gjennomføringsbestemmelser til forordning (EF) nr. 1760/2000 avdeling I gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

*Kapittel II. Merking av dyr***§ 3. Utfyllende nasjonale bestemmelser om frist for merking av dyr som fødes i Norge**

Dyreholder skal sørge for at dyr som fødes i Norge, blir merket i overensstemmelse med § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 4 nr. 1, innen 20 dager etter fødsel, men likevel før de flyttes fra driftsenheten de ble født på.

§ 4. Forlengelse av frist for merking av kalver av ammekyr

Mattilsynet kan etter søknad tillate at fristen for merking av kalver av ammekyr som ikke brukes i melkeproduksjon, jf. § 3, forlenges til dyrene er 6 måneder gamle, dersom dyreholder godtgjør at:

- a) driftsenheten har utegangerdrift hvor dyrene holdes i et ekstensivt driftssystem,
- b) området hvor dyrene holdes er preget av betydelige naturgitte begrensninger som medfører redusert fysisk kontakt med mennesker,
- c) dyrene ikke er vant med regelmessig kontakt med mennesker og viser sterkt aggressiv atferd, og
- d) det ved påsetting av øremerkene ikke vil være tvil om mordyrets identitet.

Dyreholder som har fått tillatelse som omhandlet i første ledd, skal sørge for at kalvene får påsatt godkjente øremerker innen de er 6 måneder gamle, men likevel før de tas fra mordyret eller flyttes fra driftsenheten.

§ 5. Utfyllende nasjonale bestemmelser om frist for merking av dyr som er importert fra en tredjestat

Dyreholder skal sørge for at dyr som er importert fra en tredjestat, blir merket på bestemmelsesdriftsenheten i overensstemmelse med § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 4 nr. 3, innen 7 dager etter at dyrene har gjennomgått veterinær grensekontroll, men likevel før de flyttes fra bestemmelsesdriftsenheten.

§ 6. Utfyllende nasjonale bestemmelser om informasjon på øremerke

Både det første og det andre øremerket til dyr som er født på en norsk driftsenhet eller importert til en norsk driftsenhet fra en tredjestat, skal være preget med ordet Mattilsynet, koden MT for Mattilsynet eller Mattilsynets logo, samt dyrets identifikasjonskode, jf. § 7 tredje ledd.

Det andre øremerket til dyr som er importert til en norsk driftsenhet fra en tredjestat, skal i tillegg være lakserødt. Fargen lakserød skal kun benyttes på øremerke til bruk som det andre øremerket til dyr som er importert fra en tredjestat.

§ 7. Utfyllende nasjonale bestemmelser om identifikasjonskode for driftsenhet og dyr

Identifikasjonskoden til en norsk driftsenhet, unntatt slakteri, skal bestå av landskoden NO for Norge etterfulgt av de 8 første sifrene i produsentnummeret virksomheten er tildelt av Statens landbruksforvaltning eller Produsentregisteret BA.

Identifikasjonskoden til et norsk slakteri skal bestå av landskoden NO for Norge etterfulgt av det 3-sifrede godkjenningsnummeret virksomheten er tildelt av Mattilsynet.

Identifikasjonskoden til et dyr som er født på en norsk driftsenhet eller importert til en norsk driftsenhet fra en tredjestat, skal bestå av driftsenhetens identifikasjonskode etterfulgt av det 4-sifrede individnummeret dyret er tildelt av Mattilsynet ved bestilling av øremerke.

§ 8. Utfyllende nasjonale bestemmelser om bestilling av øremerke

Dyreholder skal bestille alle øremerker til dyr gjennom Mattilsynets tilsynssystemer (Husdyrregisteret).

Nytt øremerke med samme identifikasjonskode som et tidligere bestilt øremerke, unntatt erstatningsøremerke, kan ikke bestilles før det har gått minst 10 år.

§ 9. Utfyllende nasjonale bestemmelser om påsetting av øremerke

Leverandør av øremerke til dyr skal gi dyreholder skriftlig veiledning om hvor og hvordan merket bør settes på for å unngå skader og infeksjoner.

§ 10. Nasjonale bestemmelser om søknad om godkjenning av øremerke

Søknad om Mattilsynets godkjenning av øremerke til dyr skal fremmes av produsent eller importør av merket.

Søknad om godkjenning av øremerke som skal oppfylle kravene i § 2 annet strekpunkt, jf. forordning (EF) nr. 911/2004 artikkel 2 og artikkel 3, skal være vedlagt en prøve av merket, et diagram som viser merkets størrelse og vekt og dokumentasjon for at merket er testet med tilfredsstillende resultat i overensstemmelse med de metodene som er beskrevet i Seksjon 10.7 Del 1 i International Agreement on Recording Practices fra International Committee on Animal Recording (ICAR).

Kapittel III. Rapportering av fødsel, forflytning og dødsfall av dyr

§ 11. Utfyllende nasjonale bestemmelser om rapportering

Dyreholder, unntatt transportør, skal sørge for at alle forflytninger av dyr til og fra driftsenheten og alle fødsler og dødsfall av dyr på driftsenheten blir rapportert til Mattilsynet.

Rapport om forflytning av dyr til eller fra driftsenheten eller dødsfall av dyr på driftsenheten skal avgis innen 7 dager etter at hendelsen fant sted. Rapport om fødsel av dyr på driftsenheten skal avgis innen 7 dager etter at dyret ble merket.

Rapporten, med de opplysningene som kreves i § 12 til § 15, skal avgis på skjema utarbeidet av Mattilsynet eller ved dataoverføring til Mattilsynets tilsynssystemer (Husdyrregisteret).

Rapportering kreves ikke dersom kalv dør på driftsenheten før den er merket.

§ 12. Rapportering ved fødsel av dyr på driftsenheten

Rapport om fødsel av dyr på driftsenheten, skal inneholde følgende opplysninger:

- a) Navnet og adressen til dyreholderen.
- b) Driftsenhetens identifikasjonskode.
- c) Dyrets fødselsdato.
- d) Dato for merking av dyret.
- e) Dyrets identifikasjonskode.
- f) Dyrets kjønn.
- g) Dyrets rase eller farge.
- h) Mordyrets identifikasjonskode.

§ 13. Rapportering ved forflytning av dyr til driftsenheten

Rapport om forflytning av dyr til driftsenheten fra en annen driftsenhet i Norge, skal inneholde følgende opplysninger:

- a) Opplysningene i § 12 bokstav a, b og e.
- b) Dato for dyrets ankomst.
- c) Navnet og adressen til dyreholderen, unntatt transportøren, eller identifikasjonskoden til driftsenheten dyret ble forflyttet fra.

Rapport om forflytning av dyr til driftsenheten fra en annen EØS-stat, skal inneholde følgende opplysninger:

- a) Opplysningene i § 12 bokstav a og b.
- b) Dato for dyrets ankomst.
- c) Opplysningene i § 17 første ledd bokstav a til h.
- d) Referansenummeret på medfølgende helsesertifikat.

Rapport om forflytning av dyr til driftsenheten fra en tredjestat, skal inneholde følgende opplysninger:

- a) Opplysningene i § 12 bokstav a, b, c, f og g.
- b) Dato for dyrets ankomst.
- c) Tredjestatens opprinnelige identifikasjon av dyret.
- d) Dato for merking av dyret og dyrets nye identifikasjonskode.
- e) Referansenummeret på medfølgende helsesertifikat.

§ 14. Rapportering ved forflytning av dyr fra driftsenheten

Rapport om forflytning av dyr fra driftsenheten skal inneholde følgende opplysninger:

- a) Opplysningene i § 12 bokstav a, b og e.

- b) Dato for forflytning av dyret fra driftsenheten.
- c) Navnet og adressen til dyreholderen, unntatt transportøren, eller identifikasjonskoden til driftsenheten dyret ble forflyttet til.
- d) Referansenummeret på medfølgende helsesertifikat, dersom forflytningen skjer til driftsenhet i en annen EØS-stat.

§ 15. Rapportering ved dødsfall av dyr på driftsenheten

Rapport om dødsfall, inkludert slakting, av dyr på driftsenheten skal inneholde opplysningene i § 12 bokstav a, b og e og datoen for dyrets dødsfall.

Kapittel IV. Pass til dyr

§ 16. Utfyllende nasjonale bestemmelser om pass ved forflytning av dyr

Bestemmelsene om utstedelse av pass i § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 6 nr. 1, gjelder kun dersom dyret er beregnet på handel mellom Norge og en annen EØS-stat.

Kravet om medfølgende pass i § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 6 nr. 2, gjelder kun dersom dyret flyttes mellom Norge og en annen EØS-stat.

§ 17. Krav til opplysninger i pass

Pass til dyr skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a) Dyrets identifikasjonskode.
- b) Dyrets fødselsdato.
- c) Dyrets kjønn.
- d) Dyrets rase eller farge.
- e) Mordyrets identifikasjonskode eller, hvis det gjelder et dyr som er importert fra en tredjestat, identifikasjonskoden dyret har fått tildelt etter import til EØS, og som henger sammen med dyrets opprinnelige identifikasjonsnummer.
- f) Identifikasjonskoden til driftsenheten hvor dyret er født.
- g) Identifikasjonskodene til alle driftsenheter hvor dyret har vært, samt datoene for hver enkelt forflytning.
- h) Identifikasjonskoden til driftsenheten dyret eksporteres fra.
- i) Siste dyreholders, unntatt transportørs, underskrift.
- j) Utstedende myndighets navn.
- k) Dato for utstedelse av passet.

Kapittel V. Register over dyr på driftsenheten

§ 18. Utfyllende nasjonale bestemmelser om oppbevaring av registeret

Registeret som omhandlet i § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 7 nr. 1 og 4, skal oppbevares av dyreholder i minimum 10 år og kunne fremvises for Mattilsynet på anmodning. Plikten til å oppbevare registeret gjelder selv om dyreholdet på driftsenheten opphører.

§ 19. Krav til opplysninger i registeret

Registeret som omhandlet i § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 7 nr. 1 og 4, skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a) Ajourførte opplysninger om hvert enkelt dyrs identifikasjonskode, fødselsdato, kjønn og rase eller farge.
- b) For dyr som dør på driftsenheten; datoen for dyrets dødsfall.
- c) For dyr som flyttes fra driftsenheten; navnet og adressen til dyreholderen, unntatt transportøren, eller identifikasjonskoden til driftsenheten dyret ble flyttet til, samt dato for flyttingen.
- d) For dyr som flyttes til driftsenheten; navnet og adressen til dyreholderen, unntatt transportøren, eller identifikasjonskoden til driftsenheten dyret ble flyttet fra, samt dato for ankomst.
- e) Navnet og signaturen til representanten fra Mattilsynet som kontrollerer registeret og datoene for når slik kontroll har funnet sted.

Kapittel VI. Nasjonale bestemmelser om tilleggsmærke og helsekort for dyr

§ 20. Tilleggsmærke mv.

Til og med 31. desember 2011 gjelder følgende:

- a) Dyreholder skal sørge for at dyr som flyttes til driftsenheten fra en annen driftsenhet i Norge som følge av eierskifte, eller som flyttes til driftsenheten fra en annen EØS-stat, blir merket med ett øremerke innen 7 dager etter ankomst. Dette merket kommer i tillegg til de to øremerkene som ble påsatt dyret på opprinnelsesdriftsenheten. Dersom dyret allerede har et slikt tilleggsmærke, skal det erstattes med et nytt. Bestemmelsen gjelder ikke dersom bestemmelsesdriftsenheten er et slakteri hvor dyret skal slaktes innen 7 dager etter ankomst.
- b) Dersom dyret kommer fra en driftsenhet i Norge, skal tilleggsmarket som kreves i bokstav a, være hvitt. Fargen hvit skal kun benyttes på tilleggsmærke til dyr som flyttes fra en norsk driftsenhet til en annen.

- c) Tilleggsmerket som kreves i bokstav a, skal være av en type som er godkjent av Mattilsynet og være forhåndspregret med følgende informasjon:
1. koden MT for Mattilsynet, og
 2. dyrets tilleggsidentifikasjonskode, som skal bestå av bestemmelsesdriftsenhetens identifikasjonskode, jf. § 7 første ledd, etterfulgt av dyrets nye 4-sifrede individnummer tildelt av Mattilsynet ved bestilling av tilleggsmerket.
- d) Rapporten om forflytningen av dyret til bestemmelsesdriftsenheten, jf. § 11 og § 13 første og annet ledd, skal i tillegg inneholde opplysninger om dyrets tilleggsidentifikasjonskode, jf. bokstav c nr. 2.
- e) Dyrets tilleggsidentifikasjonskode, jf. bokstav c nr 2, skal registreres i registeret på bestemmelsesdriftsenheten, i tillegg til opplysningene fastsatt i § 19 bokstav a.

§ 21. Helsekort

Dyreholder er ansvarlig for at det føres en oversikt over sykdom og behandling av alle dyr som til enhver tid befinner seg på driftsenheten, herunder forebyggende helsearbeid. Oversikten skal føres på skjema godkjent av Mattilsynet.

Når dyr med individuelt helsekort overføres til annen driftsenhet i Norge, skal helsekortopplysningene overføres sammen med dyret.

Helsekort skal oppbevares av dyreholder i minimum 10 år og kunne fremvises for Mattilsynet på anmodning. Plikten til å oppbevare helsekort gjelder selv om dyreholdet på driftsenheten opphører.

Kapittel VII. Nasjonale bestemmelser om sporbarhet og merking av ferskt storfekjøtt mv.

§ 22. Definisjon av ferskt storfekjøtt mv.

Ferskt storfekjøtt som definert i § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 12 første strekpunkt, skal forstås som ferskt kjøtt, kjølt eller fryst, herunder kvernet kjøtt, nyretapp og mellomgulv, jf. tolltariffens posisjoner 0201 og 0202 og deler av tolltariffens varenummer 0206 10 00 og 0206 29 00.

§ 23. Andre definisjoner

I dette kapitlet forstås ved:

- a) *kvernet kjøtt*: utbeinet kjøtt som er kvernet til fragmenter og som tilhører de av tolltariffens posisjoner og varenummer som nevnt i § 22, samt inneholder mindre enn 1 prosent salt.
- b) *avskjær*: små biter av kjøtt som kan anvendes til folkemat og som er fremstilt ved nedskjæring og utbeining av skrotter eller nedskjæring av kjøtt.
- c) *nedskåret kjøtt*: kjøtt som er oppdelt i små biter, skiver eller andre stykningsdeler og dermed ikke krever videre oppdeling før salg til sluttforbruker og kan anvendes direkte av sluttforbrukeren.
- d) *emballert nedskåret kjøtt*: individuelle fullstendig eller delvis emballerte forpakninger med nedskåret kjøtt som selges uforandret til sluttforbruker eller detaljist, der emballasjen ødelegges eller endres ved åpning av forpakningen.
- e) *uemballert nedskåret kjøtt*: nedskåret kjøtt som uemballert fremstilles for salg direkte til sluttforbruker i ferskvarerisker hos detaljister og som er tiltenkt å kunne oppdeles på oppfordring fra sluttforbruker.
- f) *parti*: alt kjøtt også utbeinet, for eksempel skrotter, kvarte skrotter eller kjøttstykker med ben, som er nedskåret, kvernet eller emballert sammen under helt like forhold.
- g) *detaljisthandel*: håndtering eller bearbeiding av kjøtt, samt lagring av kjøtt for direkte salg eller levering direkte til sluttforbruker, inkludert catering, kantiner, storhusholdning, restauranter, forretninger, supermarkeder og engrosmarkeder.
- h) *sluttforbruker*: den siste forbruker av nedskåret kjøtt som ikke bruker kjøttet som en del av næringsmiddelproduksjon eller næringsmiddelvirksomhet.

§ 24. Sporbarhet

Alle virksomheter og organisasjoner fra samme eller forskjellige sektorer av storfekjøtthandelen skal i alle produksjons- og omsetningsledd bruke et identifikasjonssystem og et omfattende registreringssystem.

Systemet skal anvendes på en slik måte at det sikres forbindelse mellom identifikasjonen av kjøttet og det eller de berørte dyr, i samsvar med § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 13 nr. 1 og artikkel 16 nr. 2.

Registreringssystemet skal særlig omfatte ankomst og avgang av dyr, skrotter eller stykningsdeler av kjøtt for å sikre at det opprettes en forbindelse mellom ankomster og avganger i den enkelte virksomhet.

§ 25. Merking når opplysninger ikke er tilgjengelige

Det godkjeningsnummeret som er nevnt i § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 13 nr. 2 bokstav b, er det godkjenings- eller registreringsnummer som er tildelt av Mattilsynet.

Ved gjennomføringen av § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 13 nr. 5, for:

- a) kjøtt som stammer fra dyr som er født i EØS før 1. januar 1998, som det ikke foreligger opplysninger om fødselssted eller oppdrettssted for, bortsett fra det siste oppdrettsstedet, skal angivelsen av fødselssted eller oppdrettssted erstattes av angivelsen «Født før 1. januar 1998».
- b) kjøtt som stammer fra dyr som er importert levende til EØS, som det ikke foreligger opplysninger om fødselssted eller oppdrettssted for, bortsett fra det siste oppdrettsstedet, skal angivelsen av fødselssted eller

oppdrettssted erstattes av angivelsen «Importert levende til EØS» eller «Importert levende fra (navn på tredjestat)».

§ 26. Forenkling av opprinnelsesangivelse

Dersom dyr er oppdrettet i flere land, vil kravene til opprinnelsesangivelse for kjøtt i § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 13 nr. 5 bokstav a, kunne fravikes. I de tilfellene dyr er oppdrettet høyst 30 dager i EØS-staten eller tredjestaten der det er født eller slaktet, er angivelsen av denne EØS-staten eller tredjestaten ikke påkrevd forutsatt at dyret er oppdrettet mer enn 30 dager i en annen EØS-stat eller tredjestat.

§ 27. Størrelsen på en gruppe

Størrelsen på gruppen som er nevnt i § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 13 nr. 1 annet avsnitt, skal defineres som:

- a) under nedskjæring av hele skrotter eller kvarte skrotter, som antall skrotter eller kvarte skrotter nedskåret sammen og som utgjør et parti for det aktuelle nedskjæringsanlegget.
- b) under etterfølgende nedskjæring eller kverning, som antall skrotter eller kvarte skrotter, som nedskåret eller kvernet utgjør et parti for det aktuelle nedskjæringsanlegget eller virksomheten som kverner kjøtt.

Størrelsen på gruppen kan ikke i noe tilfelle overstige én dags produksjon.

Ved etablering av partier vist til i første ledd, skal virksomheten sørge for at:

- a) alle skrotter eller kvarte skrotter i et parti som er nedskåret sammen, består av dyr født i samme land, oppdrettet i samme land og slaktet i samme land og på samme slakteri,
- b) alle skrotter, der kjøttet er en del av et parti som blir nedskåret ytterligere, oppfyller kravene i bokstav a og må nedskjæres ved samme nedskjæringsanlegg,
- c) alt kjøtt i et parti som kvernes stammer fra dyr slaktet i samme land.

Virksomheten tillates likevel, som unntak fra reglene gitt i annet ledd bokstav b, å danne partier av kjøtt fra dyr slaktet på maksimalt tre ulike slakterier og fra skrotter nedskåret på maksimalt tre ulike nedskjæringsvirksomheter.

Virksomheten skal likevel, som unntak fra reglene gitt i annet ledd bokstav b, under produksjon av avskjær og tillagningen av et parti av avskjær, kun etterleve kravene til at kjøttet er slaktet i samme land.

§ 28. Tilleggsopplysninger for kvernet kjøtt

Tilleggsopplysningene som kan være angitt på merkene i henhold til § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 14 tredje avsnitt, er som følger:

- a) angivelsene nevnt i § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 13 nr. 2 bokstav b og c, samt dato for kverning av kjøttet,
- b) angivelsene nevnt i § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 13 nr. 5 bokstav a punkt i og ii.

§ 29. Tilleggsopplysninger for avskjær

Virksomhetene skal uavhengig av § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 13 nr. 2 bokstav b og c og nr. 5 bokstav a punkt i og ii, angi følgende tilleggsopplysninger om avskjær på merkene:

- a) land der slakting av dyrene fant sted. Angivelsen skal ha følgende form: «Slaktet i (EØS-statens eller tredjestatens navn)»
- b) land der produksjonen av avskjær fant sted og virksomhetsnummeret på virksomheten der avskjæret ble produsert. Angivelsen skal ha følgende form: «Produsert i (EØS-statens eller tredjestatens navn) (virksomhetsnummer)»,
- c) landene der dyrene i gruppen av dyr ble født og oppdrettet. Angivelsen skal ha følgende form: «Født og oppdrettet i (EØS-statens eller tredjestatens navn)».

Dersom kjøttet stammer fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet i samme land, gis det unntak fra kravene i første ledd bokstav a og c, ved at virksomhetene tillates å merke med «Opprinnelse: (EØS-statens navn eller tredjestatens navn)».

§ 30. Tilleggsopplysninger for emballert nedskåret kjøtt

Virksomhetene skal uavhengig av § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 13 nr. 2 bokstav b og c og nr. 5 bokstav a, og § 26 tredje ledd, angi følgende tilleggsopplysninger på merkene på emballasjen:

- a) land der slakting av dyrene fant sted, etterfulgt av virksomhetsnummeret for slakteriet eller der det er hensiktsmessig, virksomhetsnumrene til de to eller tre slakteriene der dyrene i gruppen av dyr er slaktet. Angivelsen skal ha følgende form: «Dyrene i gruppen av dyr er slaktet i (EØS-statens eller tredjestatens navn) (virksomhetsnummer (virksomhetsnumre))»,
- b) land der nedskjæring av skrottene fant sted, etterfulgt av virksomhetsnummeret for nedskjæringsvirksomheten eller der det er hensiktsmessig, virksomhetsnumrene til de to eller tre nedskjæringsvirksomhetene der nedskjæringen fant sted. Angivelsen skal ha følgende form: «Nedskjæring av kjøtt i parti i (EØS-statens eller tredjestatens navn) (virksomhetsnummer (virksomhetsnumre))».

§ 31. Uemballert nedskåret kjøtt

For uemballert nedskåret kjøtt fremstilt for salg direkte til forbruker i ferskvaredisker hos detaljister, skal virksomheten i de tilfellene unntaket i § 27 tredje ledd benyttes, sørge for at alle partier som samtidig fremstilles for salg er i samsvar med § 27 tredje ledd.

Virksomhetene skal uavhengig av § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 13 nr. 2 bokstav b og c, angi navn på landet der dyret er født, oppdrettet og slaktet, etterfulgt av navnet på landet der nedskjæringen fant sted, direkte i tilknytning til alt uemballert nedskåret kjøtt for salg direkte til forbruker i ferskvaredisker hos detaljister.

Kjøtt fra dyr født eller oppdrettet eller slaktet i ulike land, skal være klart atskilt når det fremstilles for salg. Informasjonen skal være lett synlig, slik at sluttforbrukeren lett kan skille mellom kjøtt av ulik opprinnelse.

Virksomheter som fremstiller ulike partier av uemballert nedskåret kjøtt for salg, skal hver dag registrere, med dato, virksomhetsnumrene til slakteriene der dyrene er slaktet og nedskjæringsvirksomhetene der skrottene er nedskåret. Denne informasjonen skal på anmodning gjøres tilgjengelig for sluttforbrukeren.

Som unntak fra § 27 første ledd siste punktum, gitt at kravene i annet ledd i denne paragrafen er oppfylt, kan størrelsen på gruppen i forbindelse med uemballert nedskåret kjøtt fremstilt for salg direkte til sluttforbruker, overstige én dags produksjon.

§ 32. *Fremgangsmåter for godkjenning av frivillig varespesifikasjon*

Tidsrommet for godkjenning av frivillig varespesifikasjon fastsatt i § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 16 nr. 3 annet avsnitt, skal være to måneder regnet fra dagen etter datoen for innsending av søknaden. Med dette menes tidsrommet da godkjenning verken er blitt avslått eller gitt, og vedkommende myndighet i EØS-staten som kjøttet sendes til, ikke har bedt om tilleggsopplysninger.

Tidsrommet i første ledd er fastsatt til 14 dager med hensyn til stykningsdeler av kjøtt i enkeltemballasje som er merket i en EØS-stat i samsvar med en godkjent spesifikasjon og innført til en annen EØS-stats territorium, dersom det ikke er tilføyd opplysninger på det opprinnelige merket.

Kjøtt i små forbrukerforpakninger som er merket i en EØS-stat i samsvar med en godkjent spesifikasjon, kan innføres til og omsettes på en annen EØS-stats territorium uten forhåndsgodkjenning av spesifikasjonen på merket fra denne EØS-staten, forutsatt at:

- a) de aktuelle forpakningene ikke endres,
- b) spesifikasjonen som er godkjent av EØS-staten der kjøttet pakkes, også omfatter omsetning av pakket kjøtt i andre EØS-stater,
- c) EØS-staten som godkjenner spesifikasjonen, på forhånd oversender alle nødvendige opplysninger til alle andre EØS-stater der pakket kjøtt skal omsettes i samsvar med den godkjente spesifikasjonen.

§ 33. *Sanksjoner*

Med forbehold om sanksjonene nevnt i § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 18, vil Mattilsynet, dersom kjøttet er merket:

- a) uten at det er i samsvar med det obligatoriske merkingssystemet, eller
- b) ved anvendelse av det frivillige merkingssystemet, uten at det er i samsvar med spesifikasjonen, eller dersom det ikke foreligger noen godkjent spesifikasjon, kreve at kjøttet fjernes fra markedet inntil det er merket på nytt i samsvar med bestemmelsene i denne forskriften.

Dersom det aktuelle kjøttet oppfyller alle eksisterende veterinær- og hygieneregler, kan Mattilsynet imidlertid tillate at kjøttet sendes direkte til bearbeiding til andre produkter enn dem som er angitt i § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 12 første strekpunkt.

§ 34. *Gebyr*

Kostnader ved tilsyn og kontroll som utøves i tilknytning til frivillig merking i henhold til § 1, jf. forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 16, skal dekkes av de virksomheter som merker i overensstemmelse med godkjent spesifikasjon. Virksomhetene skal betale gebyr for hvert påbegynt timeverk medgått til reise, kontroll og saksbehandling. Gebyret settes til den timesats som følger av den til enhver tid gjeldende dagsverksats i forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet.

Kapittel VIII. Administrative bestemmelser

§ 35. *Tilsyn og vedtak*

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23 og dyrevelferdsloven § 30, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26 og dyrevelferdsloven § 32 til § 35.

§ 36. *Dispensasjon*

Mattilsynet kan i særskilte tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 37. *Straff*

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28 og dyrevelferdsloven § 37.

§ 38. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft straks.

*Forordninger**Konsolidert forordning (EF) nr. 1760/2000*

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.1 nr. 7c (forordning (EF) nr. 1760/2000 som sist endret ved forordning (EF) nr. 1791/2006) slik Mattilsynet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Forordning (EF) nr. 1760/2000 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 1791/2006) og sist endret 28. november 2008.

► **B** Forordning (EF) nr. 1760/2000

► **M1** Akt om tiltredelsesvilkårene for Den tsjekkiske republikk, Republikken Estland, Republikken Kypros, Republikken Latvia, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenia og Den slovakiske republikk og om tilpasningen av traktatene

► **M2** Forordning (EF) nr. 1791/2006

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1760/2000
av 17. juli 2000

om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97

[EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR¹ —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 37 og 152, under henvisning til forslag fra Kommisjonen,² under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité,³ under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen,⁴ etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁵ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I artikkel 19 i rådsforordning (EF) nr. 820/97 av 21. april 1997 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter⁶ er det fastsatt at det skal innføres et obligatorisk system for merking av storfekjøtt som skal være obligatorisk i alle medlemsstatene fra 1. januar 2000. I samme artikkel fastsettes det også at på grunnlag av forslag fra Kommisjonen, skal det vedtas alminnelige regler for det obligatoriske systemet før denne dato.
- 2) Ved rådsforordning (EF) nr. 2772/1999 av 21. desember 1999 om fastsettelse av alminnelige regler for et obligatorisk system for merking av storfekjøtt,⁷ er det fastsatt at disse alminnelige reglene skal gjelde bare midlertidig i et tidsrom på høyst åtte måneder, det vil si fra 1. februar til 31. august 2000.
- 3) Av klarhetshensyn bør forordning (EF) nr. 820/97 oppheves og erstattes med denne forordning.
- 4) Som følge av det ustabile markedet for storfekjøtt og storfekjøttprodukter som skyldes bovin spongiform encefalopati-krisen, har den større åpenheten omkring vilkårene for produksjon og markedsføring av de aktuelle produktene, særlig når det gjelder sporbarhet, hatt en positiv innvirkning på konsumet av storfekjøtt. For å bevare og styrke forbrukernes tillit til storfekjøtt og for å unngå å villed dem, er det nødvendig å utvikle et rammeverk der opplysninger gjøres tilgjengelig for forbrukerne gjennom en passende og klar produktmerking.
- 5) For å oppnå dette er det viktig å opprette både et effektivt system for identifikasjon og registrering av storfe på produksjonsstadiet og et særskilt system for fellesskapsmerking i storfekjøttsektoren basert på objektive kriterier på markedsføringsstadiet.
- 6) En slik forbedring vil gi garantier for at det også blir mulig å oppfylle visse krav av allmenn interesse, særlig når det gjelder vern av folkehelsen og dyrehelsen.
- 7) Dette vil dessuten bidra til å styrke forbrukernes tillit til kvaliteten på storfekjøtt og storfekjøttprodukter, bevare et høyt nivå for beskyttelse av folkehelsen og styrke den varige stabiliteten på markedet for storfekjøtt.
- 8) Ved artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i rådsdirektiv 90/425/EØF av 26. juni 1990 om veterinærkontroll og avlskontroll ved handel med visse levende dyr og produkter innenfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked,⁸ er det fastsatt at dyr beregnet på handel innenfor Fellesskapet, skal identifiseres i samsvar med fellesskapsreglene og registreres på en slik måte at de kan spores tilbake til avsender- eller transittdriftsenheten, -senteret eller -organisasjonen, og at disse identifikasjons- og registreringssystemene innen 1. januar 1993 skal utvides til å omfatte forflytning av dyr innenfor hver medlemsstats territorium.
- 9) Ved artikkel 14 i rådsdirektiv 91/496/EØF av 15. juli 1991 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av dyr som innføres til Fellesskapet fra tredjestater, og om endring av direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF,⁹ er det fastsatt at identifikasjonen og registreringen av slike dyr, bortsett fra slaktedyr og registrerte dyr av hestefamilien, i henhold til artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i direktiv 90/425/EØF skal finne sted etter at denne kontrollen er utført.
- 10) Forvaltningen av visse fellesskapsstøtteordninger i landbrukssektoren krever individuell identifikasjon av visse

typer husdyr. Identifikasjons- og registreringssystemene må derfor være egnet for anvendelse og kontroll av disse ordningene.

- 11) Det er nødvendig å sikre hurtig og effektiv utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene, slik at denne forordning kan anvendes på en korrekt måte. Det er fastsatt fellesskapsbestemmelser om dette ved rådsforordning (EØF) nr. 1468/81 av 19. mai 1981 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av reglene for toll- eller landbrukssaker,¹⁰ og ved rådsdirektiv 89/608/EØF av 21. november 1989 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av veterinær- og avlsbestemmelsene.¹¹
- 12) Gjeldende regler for identifisering og registrering av storfe er fastsatt i rådsdirektiv 92/102/EØF av 27. november 1992 om identifikasjon og registrering av dyr,¹² og i forordning (EF) nr. 820/97. Erfaringen har vist at gjennomføringen av direktiv 92/102/EØF ikke har vært helt tilfredsstillende med hensyn til storfe, og at ytterligere forbedring er nødvendig. Det er derfor nødvendig å vedta en egen forordning for storfe for å styrke direktivets bestemmelser.
- 13) Dersom innføringen av et forbedret identifikasjonssystem skal bli akseptert, er det viktig at produsentene ikke pålegges for store administrative krav. Det må fastsettes rimelige frister for gjennomføringen.
- 14) For å kunne tilbakespore dyr hurtig og effektivt av hensyn til kontrollen av Fellesskapets støtteordninger, må hver enkelt medlemsstat opprette en nasjonal edb-basert database som kan registrere dyrenes identitet, alle driftsenhetene på dens territorium og forflytningene av dyrene i samsvar med bestemmelsene i rådsdirektiv 97/12/EF av 17. mars 1997 om endring og ajourføring av direktiv 64/432/EØF om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet,¹³ som klarlegger helsekravene i forbindelse med denne databasen.
- 15) Det er viktig at hver medlemsstat treffer de tiltak som eventuelt fortsatt er nødvendige for å sikre at den nasjonale edb-baserte databasen er i full drift så raskt som mulig.
- 16) Det må tas skritt for å sørge for at det foreligger tekniske vilkår som sikrer best mulig kommunikasjon mellom produsenten og databasen og en utstrakt bruk av databasene.
- 17) For å gjøre det mulig å tilbakespore forflytningene av storfe, må dyrene identifiseres med et øremerke i hvert øre og i prinsippet ledsages av et pass under alle forflytninger. Utformingen av øremerket og passet må fastsettes på fellesskapsplan. I prinsippet må det utstedes et pass for hvert dyr som har fått tildelt øremerke.
- 18) Dyr som importeres fra tredjestater i samsvar med direktiv 91/496/EØF, må omfattes av de samme kravene til identifikasjon.
- 19) Hvert dyr må beholde øremerkene hele livet.
- 20) På grunnlag av arbeidet i Det felles forskningssenter er Kommisjonen i ferd med å undersøke mulighetene for å identifisere dyr elektronisk.
- 21) Dyreholdere, unntatt transportører, må føre et ajourført register over dyrene på sine driftsenheter. Utformingen av registeret må fastsettes på fellesskapsplan. Vedkommende myndighet må på anmodning ha tilgang til dette registeret.
- 22) Medlemsstatene kan fordele kostnadene ved gjennomføringen av disse tiltakene på hele storfekjøttsektoren.
- 23) Myndigheten eller myndighetene som er ansvarlige for gjennomføringen av den enkelte avdeling i denne forordning, må utpekes.
- 24) Det bør innføres et obligatorisk system for merking av storfekjøtt som skal være obligatorisk i alle medlemsstater. I samsvar med det obligatoriske systemet skal næringsdrivende og organisasjoner som markedsfører storfekjøtt, på merket angi opplysninger om storfekjøttet og om det stedet hvor dyret eller dyrene som storfekjøttet stammer fra, ble slaktet.
- 25) Det obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt bør styrkes fra 1. januar 2002. Innenfor rammen av det obligatoriske systemet skal næringsdrivende og organisasjoner som markedsfører storfekjøtt, i tillegg angi på merket opplysninger om opprinnelse, særlig om det stedet hvor dyret eller dyrene som storfekjøttet stammer fra, ble født, oppfôret og slaktet.
- 26) Opplysninger i tillegg til opplysningene om det stedet hvor dyret eller dyrene som storfekjøttet stammer fra, ble født, oppfôret og slaktet, kan gis innenfor rammen av det frivillige systemet for merking av storfekjøtt.
- 27) Det obligatoriske systemet for opprinnelsesmerking bør ha trådt i kraft fra 1. januar 2002, idet det bare kreves fullstendige opplysninger om forflytninger av storfe i Fellesskapet for dyr som er født etter 31. desember 1997.
- 28) Det obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt bør også gjelde for storfekjøtt som importeres til Fellesskapet. Det må imidlertid tas hensyn til det faktum at ikke alle opplysninger som kreves for merking av storfekjøtt produsert i Fellesskapet, er tilgjengelige for næringsdrivende eller organisasjoner i tredjestater. Det bør derfor fastsettes hvilke minimumsopplysninger som tredjestater må sikre er angitt i merkingen.
- 29) For næringsdrivende eller organisasjoner som produserer og markedsfører hakket storfekjøtt, og som ikke er i stand til å framskaffe alle opplysninger som kreves i henhold til det obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt, må det fastsettes unntak som sikrer et visst minimum av opplysninger.
- 30) Formålet med merking er å skape størst mulig åpenhet omkring markedsføringen av storfekjøtt.
- 31) Bestemmelsene i denne forordning må ikke påvirke rådsforordning (EØF) nr. 2081/92 av 14. juli 1992 om beskyttelse av geografiske betegnelser og opprinnelsesbetegnelser for landbruksvarer og næringsmidler.¹⁴

- 32) For alle andre angivelser enn dem som hører under det obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt, bør det også fastsettes en fellesskapsramme for merking av storfekjøtt, og i lys av de forskjellige beskrivelsene av storfekjøtt som markedsføres i Fellesskapet, er opprettelsen av et frivillig system for merking av storfekjøtt den mest hensiktsmessige løsningen. Dersom et slikt frivillig merkingssystem skal fungere effektivt, må det være mulig å spore merket storfekjøtt tilbake til dyret eller dyrene det stammer fra. Merkingen som gjøres av en næringsdrivende eller en organisasjon, skal godkjennes først etter at vedkommende myndighet har mottatt en spesifikasjon. Næringsdrivende og organisasjoner skal bare ha rett til å merke storfekjøtt dersom merket inneholder deres navn eller identifikasjonslogo. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal ha tillatelse til å trekke tilbake sin godkjenning av hvilken som helst spesifikasjon i tilfelle uregelmessigheter. For å sikre at merkingsspesifikasjonene kan bli anerkjent i hele Fellesskapet, er det nødvendig å sørge for utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene.
- 33) Næringsdrivende og organisasjoner som importerer storfekjøtt til Fellesskapet fra tredjestater, ønsker kanskje også å merke sine produkter i samsvar med det frivillige merkingssystemet. Det bør derfor fastsettes bestemmelser som i størst mulig omfang gjør det mulig å sikre at tiltakene for merking av importert storfekjøtt er like pålitelige som for storfekjøtt fra Fellesskapet.
- 34) Ved overgangen fra bestemmelsene fastsatt i avdeling II i forordning EF nr. 820/97, til bestemmelsene i denne forordning kan det oppstå vanskeligheter som det ikke er tatt hensyn til i denne forordning. For å være forberedt på disse mulighetene bør Kommissjonen derfor kunne vedta nødvendige overgangsbestemmelser. Kommissjonen bør også være bemyndiget til å løse særlige praktiske problemer, når dette er berettiget.
- 35) For å sikre at tiltakene fastsatt i denne forordning er pålitelige, er det nødvendig å pålegge medlemsstatene å utføre egnede og effektive kontrolltiltak. Disse kontrollene skal ikke berøre annen kontroll som Kommissjonen kan foreta analogt med artikkel 9 i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av Det europeiske fellesskaps økonomiske interesser.¹⁵
- 36) Det må fastsettes egnede sanksjoner i tilfelle overtredelse av bestemmelsene i denne forordning.
- 37) De nødvendige tiltak for gjennomføringen av denne forordning bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommissjonen¹⁶ —
- 1 Ordlyden i fortalet til de rettsaktene som EØS-avtalens vedlegg omhandler, er ikke tilpasset til EØS, jf. EØS-avtalens protokoll 1 nr. 1. Fortalen er bare relevant i den grad den kan bidra til en korrekt tolkning av bestemmelsene i rettsaktene innenfor rammen av EØS-avtalen.
 - 2 EFT C 376 E av 28.12.1999, s. 42.
 - 3 EFT C 117 av 26.4.2000, s. 47.
 - 4 EFT C 226 av 8.8.2000, s. 9.
 - 5 Europaparlamentsuttalelse av 12. april 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT), Rådets felles holdning av 6. juni 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT) og europaparlamentsbeslutning av 6. juli 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT).
 - 6 EFT L 117 av 7.5.1997, s. 1.
 - 7 EFT L 334 av 28.12.1999, s. 1.
 - 8 EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29. Direktivet sist endret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 av 15.3.1993, s. 49).
 - 9 EFT L 268 av 24.9.1991, s. 56. Direktivet sist endret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 av 1.7.1996, s. 1).
 - 10 EFT L 144 av 2.6.1981, s. 1. Direktivet opphevet ved forordning (EF) nr. 515/97 (EFT L 82 av 22.3.1997, s. 1).
 - 11 EFT L 351 av 2.12.1989, s. 34.
 - 12 EFT L 355 av 5.12.1992, s. 32. Direktivet sist endret av tilredelsesakten av 1994.
 - 13 EFT L 109 av 25.4.1997, s. 1.
 - 14 EFT L 208 av 24.7.1992, s. 1.
 - 15 EFT L 312 av 23.12.1995, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 (EFT L 127 av 21.5.1999, s. 4).
 - 16 EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

VEDTATT DENNE FORORDNING:]

Avdeling I *Identifikasjon og registrering av storfe*

Artikkel 1

1. Hver EØS-stat skal opprette et system for identifikasjon og registrering av storfe i samsvar med bestemmelsene i denne avdeling.

2. Bestemmelsene i denne avdeling får anvendelse med forbehold for EØS-regler som kan bli fastsatt for utryddelse og bekjempelse av sykdommer, og med forbehold for direktiv 91/496/EØF og forordning (EØF) nr. 3508/92.¹ Bestemmelsene i direktiv 92/102/EØF som gjelder særskilt for storfe, får imidlertid ikke lenger anvendelse fra den dato da disse dyrene skal identifiseres i samsvar med denne avdeling.

¹ EFT L 355 av 5.12.1992, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 (EFT L 127 av 21.5.1999, s. 4).

Artikkel 2

I denne avdeling menes med:

- «dyr»: dyr av storfe som definert i artikkel 2 nr. 2 bokstav b) og c) i direktiv 64/432/EØF,¹
- «driftsenhet»: enhver virksomhet eller bygning, eller ved utgangeropprett, ethvert sted innenfor samme EØS-stats territorium der det holdes, oppdrettes eller håndteres dyr nevnt i denne forordning,

- «dyreholder»: enhver fysisk eller juridisk person som har ansvar for dyr, også midlertidig, herunder under transport eller på et marked,
 - «vedkommende myndighet»: den sentrale myndighet eller myndighetene i en EØS-stat som er ansvarlige for å foreta veterinærkontroll og for gjennomføringen av denne avdeling, eller når det gjelder kontroll av tilskudd, myndighetene som er ansvarlige for gjennomføringen av forordning (EØF) nr. 3508/92.
- 1 EFT L 121 av 29.7.1964. Direktivet er ajourført ved direktiv 97/12/EF (EFT L 109 av 25.4.1997, s. 1) og sist endret ved direktiv 98/99/EF (EFT L 358 av 31.12.1998, s. 107).

Artikkel 3

Systemet for identifikasjon og registrering av storfe skal omfatte følgende elementer:

- a) øremerker for identifikasjon av det enkelte dyr,
- b) edb-baserte databaser,
- c) dyrepass,
- d) individuelle registre som føres på den enkelte driftsenhet.

Kommisjonen/ESA og vedkommende myndighet i den berørte EØS-staten skal ha tilgang til alle opplysninger nevnt i denne avdeling. EØS-statene og Kommisjonen/ESA skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre tilgang til disse opplysningene for alle berørte parter, herunder berørte forbrukerorganisasjoner godkjent av EØS-staten, forutsatt at dataene sikres fortrolig behandling og beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning.

Artikkel 4

1. Alle dyr på en driftsenhet som er født etter 31. desember 1997, eller som etter 1. januar 1998 er beregnet på handel innenfor EØS, skal identifiseres med et øremerke som festes i hvert øre og er godkjent av vedkommende myndighet. ► **M1** Alle dyr på en driftsenhet i Den Tsjekiske Republikk, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia eller Slovakia, som er født innen tiltredelsesdatoen, eller som etter den dato er bestemt til handel innenfor Fellesskapet, skal identifiseres med et øremerke som festes i hvert øre og er godkjent av vedkommende myndighet. ◀ **M1** ► **M2** Alle dyr på en driftsenhet i Bulgaria eller Romania som er født på tiltredelsesdatoen eller er beregnet på handel innenfor Fellesskapet etter den dato, skal identifiseres med et øremerke som festes i hvert øre og er godkjent av vedkommende myndighet. ◀ **M2** Begge øremerkene skal være påført samme entydige identifikasjonskode som gjør det mulig å identifisere det enkelte dyr og driftsenheten det ble født på. Som unntak fra disse kravene kan dyr som er født før 1. januar 1998 og beregnet på handel innenfor EØS etter denne dato, fram til 1. september 1998 identifiseres i samsvar med direktiv 92/102/EØF.

Som unntak fra første ledd kan dyr som er født før 1. januar 1998 og beregnet på handel innenfor EØS etter denne dato med henblikk på umiddelbar slakting, fram til 1. september 1999 identifiseres i samsvar med direktiv 92/102/EØF.

Storfe beregnet på kulturelle eller sportslige arrangementer (unntatt messer og utstillinger), kan istedenfor øremerker identifiseres med et identifikasjonssystem som er godkjent av Kommisjonen/ESA og gir de samme garantier.

2. Øremerket skal påsettes innen en frist som regnes fra dyrets fødsel og fastsettes av EØS-staten, i alle tilfeller før dyret flyttes fra driftsenheten det ble født på. Fristen skal til og med 31. desember 1999 ikke være lenger enn 30 dager, og etter denne dato ikke lenger enn 20 dager.

På anmodning fra en medlemsstat og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2, kan imidlertid Kommisjonen fastsette under hvilke omstendigheter EØS-statene kan forlenge maksimumsfristen.

Dyr født etter 31. desember 1997, kan ikke flyttes fra en driftsenhet med mindre de er identifisert i samsvar med bestemmelsene i denne artikkel.

► **M1**

Dyr, som er født i Den Tsjekiske Republikk, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia eller Slovakia etter tiltredelsesdatoen, må ikke flyttes fra en driftsenhet, dersom de ikke er identifisert i henhold til denne artikkelen.

◀ **M1**

► **M2**

Ingen dyr født i Bulgaria eller Romania etter tiltredelsesdatoen kan flyttes fra en driftsenhet med mindre de er identifisert i samsvar med bestemmelsene i denne artikkel.

◀ **M2**

3. Dyr som er importert fra en tredjestat og har gjennomgått kontrollene nevnt i direktiv 91/496/EØF og blir værende på EØS territorium, skal innen en frist som fastsettes av EØS-staten, men senest 20 dager etter de nevnte kontrollene, og i alle tilfeller før de flyttes fra driftsenheten, identifiseres på bestemmelsesdriftsenheten med et øremerke i samsvar med bestemmelsene i denne artikkel.

Det er imidlertid ikke nødvendig å identifisere dyret dersom bestemmelsesdriftsenheten er et slakteri i EØS-staten der kontrollene er foretatt, og dyret slaktes innen 20 dager etter kontrollene.

Tredjestatens opprinnelige identifikasjon skal registreres i den edb-baserte databasen nevnt i artikkel 5, eller dersom denne ennå ikke er i full drift, i registrene nevnt i artikkel 3, sammen med identifikasjonskoden som EØS-bestemmelsesstaten har tildelt.

4. Dyr fra en annen EØS-stat skal beholde sitt opprinnelige øremerke.

5. Øremerker må ikke fjernes eller skiftes uten tillatelse fra vedkommende myndighet.
6. Øremerkene skal tildeles driftsenheten og fordeles og festes på dyrene på en måte som fastsettes av vedkommende myndighet.
7. Senest 31. desember 2001 skal Europaparlamentet og Rådet på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen ledsaget av eventuelle forslag og etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 95, gjøre vedtak om muligheten av å innføre elektronisk identifikasjon på bakgrunn av framskrittene som er gjort på dette området.

Artikkel 5

Vedkommende myndighet i EØS-statene skal opprette en edb-basert database i samsvar med bestemmelsene i artikkel 14 og 18 i direktiv 64/432/EØF.

De edb-baserte databasene skal senest 31. desember 1999 være i full drift, og skal fra denne dato inneholde alle data som kreves i samsvar med nevnte direktiv.

Artikkel 6

1. Fra 1. januar 1998 skal vedkommende myndighet utstede et pass for hvert dyr som skal identifiseres i samsvar med artikkel 4, innen 14 dager etter meldingen om dyrets fødsel, eller når det gjelder dyr importert fra tredjestater, innen 14 dager etter meldingen om den berørte EØS-stats nye identifikasjon av dyret i samsvar med artikkel 4 nr. 3. Vedkommende myndighet kan utstede pass til dyr fra en annen EØS-stat på samme vilkår. I disse tilfellene skal passet som ledsager dyret ved ankomsten, leveres til vedkommende myndighet, som skal returnere det til EØS-staten som utstedte det.

► M1

Fra tiltredelsesdatoen utsteder myndighetene i Den Tsjekiske Republikk, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia og Slovakia et pass for hvert dyr, som skal identifiseres i henhold til artikkel 4, senest 14 dager etter meldingen om dyrets fødsel eller, hvis det dreier seg om dyr, som er importert fra tredjestater, senest 14 dager etter meldingen om den aktuelle EØS-statens identifikasjon av dyret, jf. artikkel 4 nr. 3.

◄ M1

► M2

Fra tiltredelsesdatoen utsteder myndighetene i Bulgaria og Romania et pass for hvert dyr, som skal identifiseres i henhold til artikkel 4, senest 14 dager etter meldingen om dyrets fødsel, eller hvis det dreier seg om dyr, som er importert fra tredjestater, senest 14 dager etter meldingen om den aktuelle EØS-statens identifikasjon av dyret, jf. artikkel 4 nr. 3.

◄ M2

På anmodning fra en medlemsstat og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2, kan imidlertid Kommisjonen fastsette under hvilke omstendigheter maksimumsfristen kan forlenges.

2. Når et dyr flyttes, skal passet ledsage det.
3. Som unntak fra nr. 1 første punktum og fra nr. 2, kan EØS-stater:
 - som har en edb-basert database som etter Kommisjonens/ESAs vurdering er i full drift i samsvar med artikkel 5, bestemme at det skal utstedes pass bare for dyr beregnet på handel innenfor EØS, og at disse dyrene skal ledsages av passet sitt bare når de flyttes fra den berørte EØS-statens territorium til en annen EØS-stats territorium, og i så fall skal passet inneholde opplysninger fra den edb-baserte databasen.
 - I disse EØS-statene skal passet som ledsager dyret ved import fra en annen EØS-stat, leveres til vedkommende myndighet ved ankomsten.
 - fram til 1. januar 2000 godkjenne at det utstedes kollektive dyrepass for besetninger som flyttes innenfor den berørte EØS-staten, forutsatt at disse besetningene har samme opprinnelse og bestemmelsessted og ledsages av veterinærattest.
4. Når et dyr dør, skal dyreholderen returnere passet til vedkommende myndighet innen sju dager etter dyrets død. Dersom dyret sendes til et slakteri, skal slakteriets leder ha ansvaret for at passet returneres til vedkommende myndighet.
5. Når dyr eksporteres til tredjestater, skal den siste dyreholderen levere passet til vedkommende myndighet på eksportstedet.

Artikkel 7

1. Alle dyreholdere, unntatt transportører, skal:
 - føre et ajourført register,
 - når den edb-baserte databasen er i full drift, rapportere alle forflytninger til og fra driftsenheten og alle fødsler og dødsfall av dyr på driftsenheten sammen med datoene for disse tilfellene til vedkommende myndighet innen en frist som skal fastsettes av EØS-staten, som skal være på mellom tre og sju dager etter at tilfellet inntraff. På anmodning fra en medlemsstat og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2, kan imidlertid Kommisjonen fastsette under hvilke omstendigheter EØS-statene kan forlenge maksimumsfristen, og fastsette særlige regler for forflytning av storfe som om sommeren beiter på forskjellige steder i fjellområder.
2. Alle dyreholdere skal i påkommende tilfelle og i samsvar med bestemmelsene i artikkel 6, fylle ut passet

umiddelbart etter ankomst av hvert dyr til og før avgang av hvert dyr fra driftsenheten og påse at passet ledsager dyret.

3. Alle dyreholdere skal på anmodning gi vedkommende myndighet alle opplysninger om opprinnelse, identifikasjon og eventuelt bestemmelsessted for dyr som de har eid, holdt, transportert, markedsført eller slaktet.

4. Registeret skal ha et format som er godkjent av vedkommende myndighet, det skal føres manuelt eller på datamaskin, og det skal til enhver tid på anmodning stå til rådighet for vedkommende myndighet i en minimumsperiode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være minst tre år.

Artikkel 8

EØS-statene skal utpeke den myndighet som er ansvarlig for å påse at denne avdeling overholdes. De skal underrette hverandre og Kommisjonen/ESA om hvem denne myndighet er.

Artikkel 9

EØS-statene kan la dyreholderne dekke kostnadene i forbindelse med systemene nevnt i artikkel 3 og kontrollene nevnt i denne avdeling.

Artikkel 10

De nødvendige tiltak for gjennomføringen av denne avdeling skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2. Disse tiltakene skal særlig omfatte:

- a) bestemmelser om øremerkene,
- b) bestemmelser om passet,
- c) bestemmelser om registeret,
- d) minstekrav til kontrollene som skal utføres,
- e) anvendelse av administrative sanksjoner,
- f) overgangsbestemmelser som kreves for å lette anvendelsen av denne avdeling.

Avdeling II

Merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter

Artikkel 11

En næringsdrivende eller en organisasjon som definert i artikkel 12, som:

- i henhold til avsnitt I i denne avdeling skal merke storfekjøtt på alle trinn i markedsføringen,
- i henhold til avsnitt II i denne avdeling ønsker å merke storfekjøtt på salgsstedet slik at det gis andre opplysninger enn dem som er fastsatt i artikkel 13, om visse særtrekk eller produksjonsvilkår for det merkede kjøttet eller dyret det stammer fra,

skal gjøre dette i samsvar med denne avdeling.

Denne avdeling får anvendelse uten å berøre andre relevante EØS-regler, særlig om storfekjøtt.

Artikkel 12

I denne avdeling menes med:

- «storfekjøtt»: alle produkter som hører under KN-kode 0201, 0202, 0206 10 95 og 0206 29 91,
- «merking»: festing av merke på ett eller flere kjøttstykker eller deres emballasje, eller når det gjelder ikke-ferdigpakkede varer, skriftlig og synlig forbrukerinformasjon på salgsstedet,
- «organisasjon»: en gruppe næringsdrivende fra samme eller forskjellige sektorer av storfekjøtt-handelen.

Avsnitt I

EØS-system for obligatorisk merking av storfekjøtt

Artikkel 13

Alminnelige regler

1. Næringsdrivende og organisasjoner som markedsfører storfekjøtt i EØS, skal merke det i samsvar med denne artikkel.

Det obligatoriske merkingssystemet skal sikre at det er forbindelse mellom på den ene siden identifikasjonen av en skrott, en kvart skrott eller kjøttstykker, og på den andre siden det enkelte dyr, eller, der dette er tilstrekkelig for å kontrollere nøyaktigheten av opplysningene på merket, den berørte gruppen av dyr.

2. Et merke skal inneholde følgende opplysninger:

- a) et referansenummer eller en referanskode som sikrer forbindelsen mellom kjøttet og dyret eller dyrene. Dette nummeret kan være det identifikasjonsnummeret for det enkelte dyr som storfekjøttet stammer fra, eller identifikasjonsnummeret for en gruppe av dyr,
- b) godkjeningsnummeret for slakteriet der dyret eller gruppen av dyr ble slaktet, og EØS-staten eller tredjestaten der slakteriet ligger. Angivelsen skal ha følgende form: «Slaktet i (EØS-statens eller tredjestatens navn) (godkjeningsnummer)»,

- c) godkjenningsnummeret for nedskjæringsanlegget der skrotten eller gruppen av skrotter ble nedskåret, og EØS-staten eller tredjestaten der anlegget ligger. Angivelsen skal ha følgende form: «Nedskåret i (EØS-statens eller tredjestatens navn) (godkjenningsnummer)».
3. EØS-staten kan imidlertid fram til 31. desember 2001, dersom det finnes tilstrekkelige opplysninger i identifikasjons- og registreringssystemet for storfe, som nevnt i avdeling I, beslutte at det for storfekjøtt fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet på deres territorium, også må angis tilleggsplysninger på merkene.
4. Et obligatorisk system som fastsatt i nr. 3, må ikke føre til forstyrrelser i handelen mellom EØS-statene. Gjennomføringsordningene som skal gjelde i de EØS-statene som ønsker å anvende bestemmelsene i nr. 3, må godkjennes på forhånd av Kommissjonen/ESA.
- 5.
- a) Fra 1. januar 2002 skal næringsdrivende og organisasjoner også angi følgende opplysninger på merket:
- EØS-staten eller tredjestaten der dyret er født,
 - EØS-statene eller tredjestatene der oppføringen fant sted,
 - EØS-staten eller tredjestaten der slaktingen fant sted.
- b) Dersom storfekjøttet stammer fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet:
- i én og samme EØS-stat, kan angivelsen imidlertid være som følger: «Opprinnelse: (EØS-statens navn)»,
 - i én og samme tredjestat, kan angivelsen imidlertid være som følger: «Opprinnelse: (tredjestatens navn)».

Artikkel 14

Unntak fra det obligatoriske merkingssystemet

Som unntak fra artikkel 13 nr. 2 bokstav b) og c) og fra artikkel 13 nr. 5 bokstav a) punkt i) og ii), skal en næringsdrivende eller en organisasjon som produserer hakket storfekjøtt, angi følgende på merkingen: «Produsert i (EØS-statens eller tredjestatens navn)», avhengig av hvor kjøttet er produsert, og «Opprinnelse i» når den eller de berørte stater ikke er produksjonsstaten.

Den forpliktelsen som er fastsatt i artikkel 13 nr. 5 bokstav a) punkt iii), gjelder for dette kjøttet fra datoen da denne forordning trer i kraft.

Den næringsdrivende eller organisasjonen kan imidlertid tilføye følgende opplysninger på merket for hakket storfekjøtt:

- én eller flere angivelser nevnt i artikkel 13, og/eller
- datoen da det aktuelle kjøttet ble produsert.

På bakgrunn av erfaringen og ut fra eventuelle behov kan det vedtas tilsvarende bestemmelser for nedskåret kjøtt og for avskjær etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2.

Artikkel 15

Obligatorisk merking av storfekjøtt fra tredjestater

Som unntak fra artikkel 13 skal storfekjøtt som er importert til EØS, og som ikke alle de opplysninger som er fastsatt i artikkel 13, foreligger for, etter framgangsmåten nevnt i artikkel 17 merkes med angivelsen: «Opprinnelse: utenfor EØS» og «Slaktet i: (tredjestatens navn)».

Avsnitt II

Frivillig merkingssystem

Artikkel 16

Alminnelige regler

1. For merker som inneholder andre opplysninger enn dem som er fastsatt i avsnitt I i denne avdeling, skal den enkelte næringsdrivende eller organisasjon sende inn en spesifisering for godkjenning til vedkommende myndighet i den EØS-staten der produksjonen eller salget av det aktuelle storfekjøttet finner sted. Vedkommende myndighet kan også utarbeide spesifiseringer for bruk i den berørte EØS-staten, forutsatt at bruken av dem ikke er obligatorisk.

De frivillige merkingsspesifiseringene skal angi:

- hvilke opplysninger merket skal inneholde,
- hvilke tiltak som skal treffes for å sikre at opplysningene er nøyaktige,
- hvilket kontrollsystem som skal anvendes i alle produksjons- og omsetningsledd, herunder kontrollen som skal utføres av et uavhengig organ godkjent av vedkommende myndighet og utpekt av den næringsdrivende eller organisasjonen. Disse organene skal oppfylle kriteriene definert i europeisk standard EN/45011,
- når det gjelder en organisasjon, hvilke tiltak som skal treffes overfor et medlem som ikke overholder spesifiseringene.

EØS-statene kan vedta at kontrollene utført av et uavhengig organ, kan erstattes av kontroller utført av en vedkommende myndighet. Vedkommende myndighet skal i så fall rå over det kvalifiserte personell og de ressurser som er nødvendige for å utføre de relevante kontroller som kreves.

Kostnadene ved kontrollene fastsatt i denne avdeling, skal dekkes av den næringsdrivende eller organisasjonen som bruker merkingssystemet.

2. For å kunne godkjenne en spesifisering, skal vedkommende myndighet på grunnlag av en grundig undersøkelse av elementene nevnt i nr. 1, ha oppnådd sikkerhet for at det påtenkte merkingssystemet er pålitelig og fungerer etter hensikten. Vedkommende myndighet skal avvise spesifikasjoner som ikke sikrer at det er forbindelse mellom identifikasjonen av en skrott, en kvart skrott eller kjøttstykker og det enkelte dyr, eller der dette er tilstrekkelig for å kontrollere nøyaktigheten av opplysningene på merket, de berørte dyrene.

Spesifikasjoner som muliggjør merker som inneholder villedende eller uklare opplysninger, skal også avvises.

3. Dersom produksjonen og/eller omsetningen av storfekjøtt finner sted i to eller flere EØS-stater, skal vedkommende myndigheter i de berørte EØS-statene undersøke og godkjenne de innsendte spesifikasjonene forutsatt at opplysningene i dem berører virksomhet som finner sted på deres respektive territorier. I disse tilfellene skal den berørte EØS-staten anerkjenne godkjenninger gitt av andre EØS-stater.

Spesifikasjonen skal anses godkjent av vedkommende myndighet dersom den innen en frist som skal fastsettes etter framgangsmåten fastsatt i samsvar med artikkel 23 nr. 2 og regnes fra dagen etter at søknaden ble innsendt, verken er blitt avslått eller godkjent og det ikke er bedt om tilleggsopplysninger.

4. Dersom vedkommende myndigheter i alle berørte EØS-stater godkjenner den innsendte spesifikasjonen, skal den berørte næringsdrivende eller organisasjon ha rett til å merke storfekjøtt, forutsatt at merket inneholder vedkommendes navn eller logo.

5. Som unntak fra nr. 1–4 kan Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2, fastsette en framskyndet eller forenklet framgangsmåte for godkjenning i særskilte tilfeller, særlig for storfekjøtt i små forbrukerforpakninger eller stykningsdeler i enkeltpakninger som er merket i en EØS-stat i samsvar med en godkjent spesifisering og innført til en annen EØS-stats territorium, forutsatt at det ikke er tilføyd opplysninger på det opprinnelige merket.

6. En EØS-stat kan beslutte at navnet på én eller flere av dets regioner ikke må brukes, særlig når navnet på en region:

- kan skape forvirring eller vanskeligheter i forbindelse med kontroll,
- er forbeholdt storfekjøtt innenfor rammen av forordning (EØF) nr. 2081/92.

Når det er gitt tillatelse til det, skal navnet på regionen suppleres med navnet på EØS-staten.

7. EØS-statene skal underrette Kommisjonen/ESA om gjennomføringen av denne artikkel og særlig om de opplysningene som er angitt på merkene. Kommisjonen skal underrette de andre statene i Forvaltningskomiteen for storfekjøtt nevnt i artikkel 23 nr. 1 bokstav b), og det kan om nødvendig, etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2, fastsettes regler for disse opplysningene, og det kan særlig pålegges begrensninger.

Artikkel 17

Frivillig system for merking av storfekjøtt fra tredjestater

1. Dersom produksjonen av storfekjøtt helt eller delvis finner sted i en tredjestat, skal næringsdrivende og organisasjoner ha rett til å merke storfekjøtt i samsvar med dette avsnitt bare dersom de i tillegg til å oppfylle kravene nevnt i artikkel 16, har fått godkjent sine spesifikasjoner av vedkommende myndighet utpekt for dette formål av hver av de berørte tredjestater.

2. For at en godkjenning gitt av en tredjestat skal være gyldig i EØS, må tredjestaten på forhånd ha gitt Kommisjonen melding om:

- vedkommende myndighet som er utpekt,
- framgangsmåtene og kriteriene som vedkommende myndighet skal følge når den undersøker spesifikasjonen,
- alle næringsdrivende og organisasjoner som har fått godkjent sine spesifikasjoner av vedkommende myndighet.

Kommisjonen skal oversende disse meldingene til EØS-statene.

Dersom Kommisjonen på grunnlag av disse meldingene konkluderer med at framgangsmåtene og/eller kriteriene som anvendes i en tredjestat, ikke tilsvarer standardene fastsatt i denne forordning, skal Kommisjonen etter samråd med den berørte tredjestaten vedta at godkjenninger gitt av denne tredjestaten, ikke er gyldige i EØS.

Artikkel 18

Sanksjoner

Dersom det viser seg at en næringsdrivende eller organisasjon ikke har overholdt spesifikasjonen nevnt i artikkel 16 nr. 1, kan EØS-staten tilbakekalle godkjenningen fastsatt i artikkel 16 nr. 2, eller stille ytterligere krav som må oppfylles for at godkjenningen skal beholdes, uten at dette berører tiltak som treffes av organisasjonen selv eller det uavhengige kontrollorganet fastsatt i artikkel 16.

Avsnitt III

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 19

Nærmere regler

De nødvendige tiltak for gjennomføringen av denne avdeling skal vedtas i samsvar med forvaltningsmetoden nevnt i artikkel 23 nr. 2. Disse tiltakene omfatter særlig:

- a) definisjon av størrelsen på en gruppe av dyr som nevnt i artikkel 13 nr. 2 bokstav a),
- b) definisjon av hakket storfekjøtt, avskjær av storfekjøtt eller nedskåret storfekjøtt som nevnt i artikkel 14,
- c) definisjon av særlige opplysninger som kan angis på merkene,
- d) tiltak som kreves for å lette overgangen fra anvendelsen av forordning (EF) nr. 820/97 til anvendelsen av denne avdeling,
- e) tiltak som kreves for å løse bestemte praktiske problemer. Slike tiltak kan, dersom de er behørig begrunnet, avvike fra visse deler av denne avdeling.

Artikkel 20

Utpeking av vedkommende myndigheter

EØS-statene skal utpeke vedkommende myndighet eller myndigheter som har ansvaret for gjennomføringen av denne avdeling, innen 14. oktober 2000. ► **M1** Den tsjekkiske republikk, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia og Slovakia foretar denne utpekingen senest tre måneder etter tiltredelsesdatoen. ◀ **M1** ► **M2** Bulgaria og Romania foretar denne utpekingen senest tre måneder etter tiltredelsesdatoen. ◀ **M2**

Artikkel 21

Senest 14. august 2003 skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport og eventuelt forslag om utvidelse av virkeområdet for denne forordning til å omfatte bearbejdede produkter som inneholder storfekjøtt og storfekjøttprodukter.

Avdeling III

Felles bestemmelser

Artikkel 22

1. EØS-statene skal treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre at bestemmelsene i denne forordning overholdes. Kontrollene som er fastsatt, skal utføres uten å berøre kontroller som Kommisjonen kan foreta i henhold til artikkel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

Eventuelle sanksjoner som EØS-statene pålegger dyreholderne, skal stå i forhold til hvor alvorlig overtredelsen er. Sanksjonene kan når det er berettiget, omfatte en restriksjon med hensyn til forflytning av dyr til eller fra driftsenheten til den berørte dyreholderen.

2. Sakkyndige fra Kommisjonen/ESA skal sammen med vedkommende myndigheter:

- a) kontrollere at EØS-statene oppfyller bestemmelsene i denne forordning,
- b) foreta kontroll på stedet for å sikre at kontrollene utføres i samsvar med denne forordning.

3. En EØS-stat på hvis territorium det foretas kontroll, skal gi de sakkyndige fra Kommisjonen/ESA all den bistand de trenger for å utføre sine oppgaver.

Kontrollresultatene skal drøftes med vedkommende myndighet i den berørte EØS-staten før endelig rapport blir utarbeidet og utsendt.

4. Dersom Kommisjonen anser at kontrollresultatene berettiger det, skal den i Den faste veterinærkomité nevnt i artikkel 23 nr. 1 bokstav c), iverksette en undersøkelse av situasjonen. Den kan gjøre nødvendige vedtak etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 3.

5. Kommisjonen skal overvåke utviklingen og kan i lys av den og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 3, endre eller oppheve vedtakene nevnt i nr. 4.

6. Eventuelle nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 3.

Artikkel 23

1. Kommisjonen skal bistås:

- a) ved gjennomføringen av artikkel 10, av Komiteen for Det europeiske utviklings- og garantifond for landbruket som er nevnt i artikkel 11 i rådsforordning (EF) nr. 1258/1999,¹
- b) ved gjennomføringen av artikkel 19, av Forvaltningskomiteen for storfekjøtt, nedsatt ved artikkel 42 i rådsforordning (EF) nr. 1254/1999,²
- c) ved gjennomføringen av artikkel 22, av Den faste veterinærkomité, nedsatt ved rådsbeslutning 68/361/EØF,³

2. Når det vises til dette nr., får artikkel 4 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse med hensyn til artikkel 8 i denne.

Fristen nevnt i artikkel 4 nr. 3 i beslutning 1999/468/EF, er fastsatt til én måned.

3. Når det vises til dette nr., får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse med hensyn til artikkel 8 i denne.

Fristen nevnt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF, er fastsatt til tre måneder.

4. Komiteene fastsetter sin forretningsorden.

1 EFT L 160 av 26.6.1999, s. 103.

2 EFT L 160 av 26.6.1999, s. 21.

3 EFT L 255 av 18.10.1968, s. 23.

Artikkel 24

1. Forordning (EF) nr. 820/97 oppheves.
2. Henvisninger til forordning (EF) nr. 820/97 skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegget.

Artikkel 25

[Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*. Den får anvendelse på storfekjøtt som stammer fra dyr som er slaktet fra og med 1. september 2000. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater. Utferdiget i Brussel, 17. juli 2000.]¹

For Europaparlamentet
N. FONTAINE
President

For Rådet
J. GLAVANY
Formann

- 1 Ikrafttredelse i EØS følger av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2009 og EØS-komiteens beslutning nr. 132/2007. Rettsvirkningene i EFTA-landenes interne rett følger av EØS-avtalens artikkel 7.

Vedlegg
Sammenligningstabell

Forordning (EF) nr. 820/97	Denne forordning
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 6	Artikkel 6
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 9
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikkel 11	—
Artikkel 12	Artikkel 11
Artikkel 13	Artikkel 12
Artikkel 14 nr. 1	Artikkel 16 nr. 1
Artikkel 14 nr. 2	Artikkel 16 nr. 2
Artikkel 14 nr. 3	Artikkel 16 nr. 5
Artikkel 14 nr. 4	Artikkel 16 nr. 4
Artikkel 15	Artikkel 17
Artikkel 16 nr. 1	Artikkel 16 nr. 3
Artikkel 16 nr. 2	Artikkel 16 nr. 3
Artikkel 16 nr. 3	Artikkel 13 nr. 2 bokstav a)
Artikkel 17	Artikkel 18
Artikkel 18	Artikkel 19
Artikkel 19	—
Artikkel 20	Artikkel 20
Artikkel 21	Artikkel 22
Artikkel 22	Artikkel 25

Forordning (EF) nr. 1760/2000 og forordning (EF) nr. 1791/2006

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 1760/2000 og forordning (EF) nr. 1791/2006:

For å lese forordning (EF) nr. 1760/2000 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 1791/2006 se her:

Uoffisiell versjon.

Forordning (EF) nr. 494/98

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.2 nr. 76 (forordning (EF) nr. 494/98) med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig:

For å lese forordning (EF) nr. 494/98 se her:

Forordning (EF) nr. 509/1999

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.2 nr. 86a (forordning (EF) nr. 509/1999) med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig:

For å lese forordning (EF) nr. 509/1999 se her:

Konsolidert forordning (EF) nr. 1082/2003

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.2 nr. 140 (forordning (EF) nr. 1082/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 499/2004) slik Mattilsynet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Forordning (EF) nr. 1082/2003 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 499/2004) og sist endret 28. november 2008.

► **B** Forordning (EF) nr. 1082/2003

► **M1** Forordning (EF) nr. 499/2004

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1082/2003 av 23. juni 2003

om fastsettelse av nærmere gjennomføringsregler for europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 med hensyn til minstekrav til kontrollene som skal foretas i forbindelse med systemet for identifikasjon og registrering av storfe

[KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR¹ —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,
under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97,² særlig artikkel 10 bokstav d), og
ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kommisjonsforordning (EF) nr. 2630/97 av 29. desember 1997 om fastsettelse av nærmere gjennomføringsregler for og rådsforordning (EF) nr. 820/97 med hensyn til minstekrav til kontrollene som skal foretas i forbindelse med systemet for identifikasjon og registrering av storfe,³ er blitt betydelig endret flere ganger.⁴ Av klarhetshensyn og av praktiske årsaker bør forordningen konsolideres.
- 2) Det bør fastsettes minstekrav til kontrollene som skal foretas for å sikre korrekt gjennomføring av systemet for identifikasjon og registrering av storfe.
- 3) Vedkommende myndighet i hver medlemsstat bør foreta kontroller på grunnlag av en risikoanalyse. Risikoanalysen bør ta hensyn til alle relevante faktorer, særlig med hensyn til folkehelsen og dyrehelsen.
- 4) I prinsippet bør alle dyrene på en driftsenhet kontrolleres. Dersom det av praktiske grunner ikke er mulig å samle dyrene på driftsenheten i løpet av 48 timer, kan vedkommende myndighet fastsette en egnet ordning med stikkprøvekontroll.
- 5) Vedkommende myndighet i hver medlemsstat bør foreta kontroller på stedet, som normalt skal være uanmeldte, som fastsatt i rådsforordning (EØF) nr. 3508/92 av 27. november 1992 om fastsettelse av et integrert forvaltnings- og kontrollsystem for visse av Fellesskapets støtteordninger,⁵ sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 495/2001.⁶
- 6) Medlemsstatene bør framlegge en årlig rapport for Kommisjonen med opplysninger om gjennomføringen av kontrollene.
- 7) Kommisjonen bør stille en modell for en slik rapport til rådighet for medlemsstatene.
- 8) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for Det europeiske utviklings- og garantifond for landbruket —

1 Ordlyden i fortalet til de rettsaktene som EØS-avtalens vedlegg omhandler, er ikke tilpasset til EØS, jf. EØS-avtalens protokoll 1 nr. 1. Fortalen er bare relevant i den grad den kan bidra til en korrekt tolkning av bestemmelsene i rettsaktene innenfor rammen av EØS-avtalen.

2 EFT L 204 av 11.8.2000, s. 1.

3 EFT L 354 av 30.12.1997, s. 23.

4 Se vedlegg II.

5 EFT L 355 av 5.12.1992, s. 1.

6 EFT L 72 av 14.3.2001, s. 6.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

De fastsatte kontrollene i systemet for identifikasjon og registrering av storfe skal minst oppfylle minstekravene angitt i artikkel 2–5.

Artikkel 2

1. Vedkommende myndighet i hver EØS-stat skal foreta kontroller på stedet som kan utføres i forbindelse med andre kontroller fastsatt i EØS-regelverk. Kontrollene skal hvert år omfatte minst 10 % av driftsenhetene på hver EØS-stats territorium. Denne minstesatsen skal økes umiddelbart dersom det blir fastslått at EØS-regelverk for identifikasjon ikke er overholdt.

2. Som unntak fra nr. 1 kan satsen nedsettes til 5 % for en EØS-stat som har en database i full drift i samsvar med artikkel 5 i forordning (EF) nr. 1760/2000, hvor det fastsettes effektive krysskontroller.

3. Driftsenhetene som skal kontrolleres av vedkommende myndighet, skal velges ut på grunnlag av en risikoanalyse.

4. Risikoanalysen av den enkelte driftsenhet skal særlig ta hensyn til:

- a) antall dyr på driftsenheten, herunder opplysninger om alle dyr som befinner seg og er identifisert på driftsenheten,
- b) faktorer som berører folkehelsen og dyrehelsen, særlig tidligere forekomst av sykdommer,
- c) det beløp som driftsenheten har gjort krav på og/eller fått utbetalt som storfetilskudd per år, sammenholdt med det beløp som ble utbetalt foregående år,
- d) vesentlige endringer i forhold til tidligere år,
- e) resultatene av kontroller som er foretatt tidligere år, særlig:
 - i) om driftsenhetens register føres korrekt som fastsatt i kommisjonsforordning (EF) nr. 2629/97,¹
 - ii) om passene for dyrene på driftsenheten føres korrekt som fastsatt i forordning (EF) nr. 2629/97,
- f) korrekt videresending av opplysningene til vedkommende myndighet,
- g) andre kriterier som skal defineres av EØS-statene.

5. For hver kontroll skal det utarbeides en rapport som er standardisert på nasjonalt plan, med opplysninger om kontrollresultatene og eventuelle utilfredsstillende forhold, begrunnelsen for kontrollen og hvilke personer som var til stede. Dyreholderen eller dennes representant skal ha mulighet til å underskrive rapporten og eventuelt gi sine merknader til innholdet i den.

6. Ved overtredelser av forordning (EF) nr. 1760/2000 skal eksemplarer av rapporten nevnt i nr. 5 umiddelbart oversendes til vedkommende myndigheter som er ansvarlige for gjennomføringen av kommisjonsforordning (EF) nr. 2419/2001.²

¹ EFT L 354 av 30.12.1997, s. 19.

² EFT L 327 av 12.12.2001, s. 11.

Artikkel 3

1. Kontrollen skal omfatte alle de dyr på driftsenheten som skal identifiseres i henhold til forordning (EF) nr. 1760/2000.

2. Som unntak fra nr. 1 kan vedkommende myndighet, dersom det av praktiske grunner ikke er mulig å samle dyrene på driftsenheten i løpet av 48 timer, fastsette en ordning med stikkprøvekontroll, forutsatt at det sikres et pålitelig kontrollnivå.

Artikkel 4

Kontroller på stedet skal normalt være uanmeldt. Dersom det gis forhåndsvarsel, skal det begrenses til det strengt nødvendige og skal normalt ikke overstige 48 timer.

Artikkel 5

1. Hver EØS-stat skal innen ► **M1** 31. august ◀ **M1** hvert år framlegge en årlig rapport for Kommisjonen/ESA, med opplysninger om:

- a) antall driftsenheter i den berørte EØS-staten,
- b) antall kontroller foretatt i henhold til artikkel 2,
- c) antall dyr som er kontrollert,
- d) eventuelle overtredelser,
- e) eventuelle sanksjoner pålagt i samsvar med artikkel 22 i forordning (EF) nr. 1760/2000.

2. Opplysningene nevnt i nr. 1 skal oversendes til Kommisjonen/ESA i henhold til vedlegg 1.

Artikkel 6

Forordning (EF) nr. 2630/97 oppheves.

Henvisninger til den opphevede forordning skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg III.

Artikkel 7

[Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater. Utfærdiget i Brussel, 23. juni 2003].¹

*For Kommisjonen
President
Romano PRODI*

¹ Ikrafttredelse i EØS følger av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2009. Rettsvirkningene i EFTA-landenes interne rett følger av EØS-avtalens artikkel 7.

*Vedlegg I***► M1**

Rapport om resultatene av kontroller foretatt i storfesektoren vedrørende fellesskapsbestemmelsene om identifikasjon og registrering

1. Generell informasjon om dyrene og kontrollene

Samlet antall driftsenheter¹ som var registrert på EØS-statens territorium i begynnelsen av rapporterings-/kontrollperioden

Samlet antall kontrollerte driftsenheter

Samlet antall gjennomførte kontroller

Samlet antall storfe som var registrert i begynnelsen av rapporterings-/kontrollperioden

Samlet antall storfe på de kontrollerte driftsenhetene

¹ Som definert i artikkel 2 annet strekpunkt i forordning (EF) nr. 1760/2000.

2. Påviste overtredelser etter art

	Berørte dyr	Berørte driftsenheter
1. Manglende identifikasjon av dyr		
2. Avvik i driftsenhetens register		
3. Manglende melding om fødsel, død eller forflytning		
4. Uregelmessigheter med dyrepass ¹		
5. Dyr/driftsenheter med bare én påvist overtredelse i punkt 1–4		
6. Dyr/driftsenheter med flere enn én påvist overtredelse i punkt 1–4		
7. Dyr/driftsenheter med samlet antall overtredelser (punkt 5 og 6)		

¹ Får ikke anvendelse på EØS-stater som har besluttet at passene bare skal utstedes for dyr beregnet på handel innenfor EØS i samsvar med artikkel 6 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1760/2000.

3. Pålagte sanksjoner i samsvar med kommisjonsforordning (EF) nr. 494/98¹

	Berørte dyr	Berørte driftsenheter
1. Restriksjon med hensyn til forflytning av enkelte storfe		
2. Restriksjon med hensyn til forflytning av alt storfe på driftsenheten		
3. Destruering av dyr		
Samlet		

¹ EFT L 60 av 28.2.1998, s. 78.

◀ M1*Vedlegg II**Opphevet forordning med påfølgende endringer*

- Kommisjonsforordning (EF) nr. 2630/97 (EFT L 354 av 30.12.1997, s. 23)
- Kommisjonsforordning (EF) nr. 132/1999 (EFT L 17 av 22.1.1999, s. 20)
- Kommisjonsforordning (EF) nr. 1898/2000 (EFT L 228 av 8.9.2000, s. 22)

Vedlegg III

Sammenligningstabell

Forordning (EF) nr. 2630/97	Denne forordning
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2 nr. 1	Artikkel 2 nr. 1
Artikkel 2 nr. 2	Artikkel 2 nr. 2
Artikkel 2 nr. 3	Artikkel 2 nr. 3
Artikkel 2 nr. 4 bokstav a)	Artikkel 2 nr. 4 bokstav a)
Artikkel 2 nr. 4 bokstav b)	Artikkel 2 nr. 4 bokstav b)
Artikkel 2 nr. 4 bokstav c)	Artikkel 2 nr. 4 bokstav c)

Sammenligningstabell

Forordning (EF) nr. 2630/97	Denne forordning
Artikkel 2 nr. 4 bokstav d)	Artikkel 2 nr. 4 bokstav d)
Artikkel 2 nr. 4 bokstav e) første strekpunkt	Artikkel 2 nr. 4 bokstav e) i)
Artikkel 2 nr. 4 bokstav e) annet strekpunkt	Artikkel 2 nr. 4 bokstav e) ii)
Artikkel 2 nr. 4 bokstav f)	Artikkel 2 nr. 4 bokstav f)
Artikkel 2 nr. 4 bokstav g)	Artikkel 2 nr. 4 bokstav g)
Artikkel 2 nr. 5	Artikkel 2 nr. 5
Artikkel 2 nr. 6	Artikkel 2 nr. 6
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
—	Artikkel 6
Artikkel 6	Artikkel 7
Vedlegg	Vedlegg I
—	Vedlegg II
—	Vedlegg III

Forordning (EF) nr. 1082/2003 og forordning (EF) nr. 499/2004

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 1082/2003 og forordning (EF) nr. 499/2004:

For å lese forordning (EF) nr. 1082/2003 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 499/2004 se her:

Konsolidert forordning (EF) nr. 911/2004

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.2 nr. 141 (forordning (EF) nr. 911/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 1792/2006) slik Mattilsynet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Forordning (EF) nr. 911/2004 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 1792/2006) og sist endret 28. november 2008.

► **B** Forordning (EF) nr. 911/2004

► **M1** Forordning (EF) nr. 1792/2006

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 911/2004

av 29. april 2004

om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 med hensyn til øremerker, pass og registre på driftsenheten

[KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR¹ —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97,² særlig artikkel 7 nr. 1 og artikkel 10 bokstav a), b) og c), og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kommisjonsforordning (EF) nr. 2629/97 av 29. desember 1997 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av rådsforordning (EF) nr. 820/97 med hensyn til øremerker, registre over driftsenheter og pass i forbindelse med systemet for identifikasjon og registrering av storfe,³ er blitt betydelig endret flere ganger. For å oppnå klarhet og sammenheng i Fellesskapets regelverk bør disse gjennomføringsreglene samles i én rettsakt. Forordning (EF) nr. 2629/97 bør derfor oppheves og erstattes av denne forordning.
- 2) Øremerkene bør inneholde opplysninger om opprinnelsesmedlemsstaten og om det enkelte dyr. Den mest hensiktsmessige kodeformen for disse opplysningene er landkoden på to bokstaver sammen med høyst tolv sifre. Det kan tillates å benytte strekkoder i tillegg til landkoden og inntil tolv sifre.
- 3) Det bør tas hensyn til de vanskeligheter som vedkommende myndigheter fra visse medlemsstater har påpekt med hensyn til identifikasjonskoden for storfe, og disse myndighetene bør få tillatelse til å benytte øremerker med alfanumerisk kode inntil utgangen av overgangsperioden. Det bør også tas hensyn til vanskelighetene som er påpekt av vedkommende myndighet i Italia, og la denne myndigheten benytte ytterligere høyst tre tegn, forutsatt at tegnene ikke utgjør en del av den numeriske koden.

- 4) For å unngå vanskeligheter med handel av storfe innenfor Fellesskapsområdet og for å klargjøre gjeldende regler, bør dyreholderne dersom de ønsker det og i samsvar med nasjonale bestemmelser, på forhånd få skaffe seg et antall øremerker som tilsvarer deres behov for en periode på inntil ett år.
- 5) Det bør fastsettes hvilke opplysninger som skal påføres erstatningsmerkene ved tap av øremerker.
- 6) Det bør defineres visse ensartede minimumsregler for øremerkene design og layout.
- 7) Bestemmelsene om øremerkene innhold av opplysninger bør gjennomgås på nytt på grunnlag av opprettelsen av databasen fastsatt i forordning (EF) nr. 1760/2000.
- 8) Opplysningene i passet og registeret bør ha en form som gjør det mulig å etterspore dyr.
- 9) Disse opplysningene bør stemme overens med opplysningene i databasen fastsatt i rådsdirektiv 64/432/EØF av 26. juni 1964 om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet.⁴
- 10) Dyreholderens frist til å rapportere flytting, fødsel og dødsfall av dyr, som skal fastsettes av medlemsstatene til mellom tre og sju dager, bør knyttes til tidspunktet for hendelsen. Det bør likevel tas hensyn til de vanskelighetene som medlemsstatene har påpekt med hensyn til rapportering om fødsler innenfor fristen, og medlemsstatene bør derfor ha tillatelse til å regne den aktuelle fristen fra det tidspunktet dyret blir øremerket.
- 11) Det bør tas hensyn til vanskelighetene som er påpekt av medlemsstatene når det gjelder opplysningene i passene som ledsager storfe født før 1. januar 1998. Det bør også tas hensyn til vanskelighetene i forbindelse med tiltredelsen av Den tsjekkiske republikk, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia og Slovakia når det gjelder passene som ledsager dyr født før 1. januar 2004.
- 12) Det bør være frivillig å gi visse opplysninger i pass som ledsager storfe enten født før den 1. januar 1998, eller storfe født før den 1. januar 2004 i Den tsjekkiske republikk, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia og Slovakia. Dette unntaket bør ikke tilside sette forpliktelsen til å gi disse opplysningene i pass for storfe som er født på en medlemsstats territorium der dette kreves i henhold til nasjonale bestemmelser.
- 13) På grunn av kontrolltiltakene i forbindelse med Fellesskapets støtteordninger, er det nødvendig at passet inneholder visse opplysninger om tilskuddene, i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 1254/1999 av 17. mai 1999 om felles markedsordning for storfekjøtt.⁵
- 14) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for Det europeiske utviklings- og garantifond for landbruket —
 - 1 Ordlyden i fortalet til de rettsaktene som EØS-avtalens vedlegg omhandler, er ikke tilpasset til EØS, jf. EØS-avtalens protokoll 1 nr. 1. Fortalen er bare relevant i den grad den kan bidra til en korrekt tolkning av bestemmelsene i rettsaktene innenfor rammen av EØS-avtalen.
 - 2 EFT L 204 av 11.8.2000, s. 1. Forordningen endret ved tiltredelsesakten av 2003.
 - 3 EFT L 354 av 30.12.1997, s. 9. Forordningen sist endret ved tiltredelsesakten av 2003.
 - 4 EFT L 121 av 29.7.1964, s. 1977/64. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 21/2004 (EUT L 5 av 9.1.2004, s. 8).
 - 5 EFT L 160 av 26.6.1999, s. 21. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 270 av 21.10.2003, s. 1).

VEDTATT DENNE FORORDNING:]

Kapittel I *Øremerker*

Artikkel 1

1. Øremerkene skal inneholde navnet, koden eller logoen til vedkommende myndighet som har tildelt øremerkene, samt tegnene fastsatt i nr. 2.
2. For tegnene på øremerket som utgjør identifikasjonskoden, gjelder følgende:
 - a) de to første posisjonene skal identifisere EØS-staten der driftsenheten som dyret først ble identifisert på, ligger; for dette formål benyttes landkoden på to bokstaver som er oppført i vedlegg I,
 - b) tegnene etter landkoden skal være tall, og det må ikke være mer enn tolv sifre. Spania, Irland, Italia, Portugal og Det forente kongerike kan imidlertid beholde sine systemer med alfanumerisk kode i stedet for de tolv sifrene etter landkoden for dyr som er født senest 31. desember 1999 for Spania, Irland, Italia og Portugal, og for Det forente kongerike når det gjelder dyr født senest 30. juni 2000.
3. I tillegg til opplysningene fastsatt i nr. 1, kan vedkommende myndighet tillate at det benyttes en strekkode.
4. Som et unntak fra begrensningen i antall tegn fastsatt i nr. 2 bokstav b), kan vedkommende myndighet i Italia tilføye inntil tre tilleggstegn etter tegnrekken som fastsatt i nr. 2. Disse tegnene skal imidlertid ikke utgjøre en del av identifikasjonskoden i nr. 2.
5. Dyreholderne kan dersom de ønsker det og i samsvar med nasjonale bestemmelser, på forhånd skaffe seg et antall øremerker som tilsvarer deres behov for en periode på inntil ett år. Vedkommende myndighet kan ikke på forhånd sørge for flere enn fem par øremerker til driftsenheter som ikke holder flere enn fem dyr.
6. Ved tap av et øremerke, kan erstatningsøremerket i tillegg til de fastsatte opplysningene inneholde separate opplysninger om hvilken utgave av erstatningsøremerket det er snakk om, uttrykt i romertall. I så fall skal identifikasjonskoden fastsatt i nr. 2, ikke endres. Erstatningsøremerker som en EØS-stat benytter på dyr født i en annen EØS-stat, skal minst inneholde den samme identifikasjonskoden, i tillegg til koden og logoen til vedkommende myndighet som utferdiger det.

Artikkel 2

Øremerkene skal oppfylle følgende krav. De skal:

- a) være framstilt av et bøyelig plastmateriale,
- b) ikke kunne forfalskes og skal være lette å lese i hele dyrets levetid,
- c) ikke kunne brukes om igjen,
- d) være utformet slik at de kan være festet på dyret uten å skade det,
- e) bare ha pregning som fastsatt i artikkel 1, som ikke skal kunne fjernes.

Artikkel 3

Det første øremerket skal være utformet som følger:

- a) det skal bestå av to deler, en hanndel og en hunddel,
- b) hver av øremerkets deler skal bare inneholde opplysningene fastsatt i artikkel 1,
- c) hver av øremerkets deler skal være minst 45 mm lang,
- d) hver av øremerkets deler skal være minst 55 mm bred,
- e) tegnene skal være minst 5 mm høye.

Artikkel 4

EØS-statene kan velge andre materialer eller utforminger for det andre øremerket og kan beslutte å tilføye ytterligere opplysninger, forutsatt at kravene til opplysninger i artikkel 1 nr. 1 og 2 overholdes.

Artikkel 5

EØS-statene skal underrette hverandre og Kommisjonen/ESA om utformingen av det første og det andre øremerket nevnt i artikkel 3 og 4.

Kapittel II

Pass og registre på driftsenhetene

Artikkel 6

1. Passet skal minst inneholde:

- a) opplysningene nevnt i artikkel 14 nr. 3 bokstav C nr. 1) første til sjuende strekpunkt i direktiv 64/432/EØF,
- b) opplysningene nevnt i:
 - i) artikkel 14 nr. 3 bokstav C nr. 2) annet strekpunkt i direktiv 64/432/EØF, eller
 - ii) artikkel 14 nr. 3 bokstav C nr. 2) første strekpunkt, dersom databasen nevnt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 1760/2000 er i full drift,
- c) underskriften til dyreholderen/dyreholderne, unntatt transportøren. Når databasen er i full drift som fastsatt i artikkel 6 nr. 3 første strekpunkt i forordning (EF) nr. 1760/2000, kreves bare den siste dyreholderens underskrift,
- d) navnet på den utstedende myndighet,
- e) datoen for utstedelsen av passet.

2. Med forbehold for kapittel I del A punkt 1 i vedlegget til rådsdirektiv 91/628/EØF om vern av dyr under transport,¹ kan en kalv på under fire uker flyttes, forutsatt at navlen er helet. I så fall kan EØS-statene fastsette at den skal ledsages av et midlertidig pass som inneholder minst de opplysninger som er nevnt i nr. 1, i et format som er godkjent av vedkommende myndighet.

Det midlertidige passet skal utstedes av den første dyreholderen som har kalven, og skal suppleres av alle de påfølgende dyreholderne, unntatt transportørene. Dyreholderen skal framlegge det midlertidige passet for vedkommende myndighet innen dyret er fire uker gammelt, eller innen sju dager dersom dyret dør eller slaktes før det er fire uker gammelt. Dersom kalven lever ut over dette, skal vedkommende myndighet utstede et endelig pass i henhold til bestemmelsene i nr. 1 innen 14 dager etter at det midlertidige passet ble mottatt. Endelige pass skal opplyse om alle forflytninger av kalven som er registrert på det midlertidige passet.

Kalven kan flyttes høyst to ganger mellom driftsenheter med det midlertidige passet. Ved anvendelse av dette nummer skal forflytning mellom to driftsenheter via et marked eller en oppsamlingssentral for kalver, telle som én forflytning, dersom markedet eller oppsamlingssentralen for kalver på anmodning kan framlegge for vedkommende myndighet fullstendig dokumentasjon om transaksjonene som er foretatt innenfor markedet eller oppsamlingssentralen.

3. Som unntak fra nr. 1 bokstav a) er opplysningene som er fastsatt i artikkel 14 nr. 3 bokstav C nr. 1) annet og femte strekpunkt i direktiv 64/432/EØF, ikke obligatoriske i pass for storfe født før 1. januar 1998. Dette unntaket skal ikke berøre forpliktelsen til å gi opplysningene dersom dette kreves i henhold til nasjonale bestemmelser. EØS-statene skal underrette hverandre og Kommisjonen/ESA om hvilke bestemmelser som i praksis benyttes når det gjelder opplysningene nevnt i dette nummer.

4. For Den tsjekkiske republikk, Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenia og Slovakia skal unntaket i nr. 3 gjelde storfe født før 1. januar 2004.

► **M1**

5. For Bulgaria og Romania skal unntaket omhandlet i nr. 3 gjelde for storfe født mer enn 6 måneder før datoen for Bulgarias og Romanias tiltredelse.

◄ **M1**

1 EFT L 340 av 11.12.1991, s. 17. Direktivet sist endret ved rådsforordning (EØF) nr. 806/2003 (EUT L 122 av 16.5.2003, s. 1).

Artikkel 7

I tillegg til opplysningene nevnt i artikkel 6, skal følgende opplysninger om tilskuddssituasjonen for hanndyr i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EF) nr. 1254/99, innføres i passet:

- a) søknad eller tildeling for første aldersgruppe,
- b) søknad eller tildeling for andre aldersgruppe.

Artikkel 8

Registeret på hver driftsenhet skal minst inneholde:

- a) ajourførte opplysninger fastsatt i artikkel 14 nr. 3 bokstav C nr. 1) første til fjerde strekpunkt i direktiv 64/432/EØF,
- b) datoen da dyret døde på driftsenheten,
- c) med hensyn til dyr som flyttes fra driftsenheten, navnet og adressen til dyreholderen, unntatt transportøren, eller identifikasjonskoden for driftsenheten dyret ble overført til, samt avgangsdatoen,
- d) med hensyn til dyr som kommer til driftsenheten, navnet og adressen til dyreholderen, unntatt transportøren, eller identifikasjonskoden for driftsenheten dyret ble overført fra, samt ankomstdatoen,
- e) navnet og underskriften til representanten for vedkommende myndighet som har kontrollert registeret, og datoen da kontrollen fant sted.

Artikkel 9

I forbindelse med fødsler kan EØS-statene, når de fastsetter fristen på mellom tre og sju dager som skal gjelde for dyreholderen til å rapportere tilfeller som fastsatt i artikkel 7 nr. 1 i forordning ((EF) nr. 1760/2000, benytte datoen for øremerking av dyret i stedet for fødselsdatoen som begynnelsesdato for den gjeldende fristen, forutsatt at det ikke dermed oppstår fare for forveksling mellom datoene i registrene.

Artikkel 10

EØS-statene skal underrette hverandre og Kommisjonen/ESA om modellen for passet og om registeret på driftsenheten som benyttes på deres territorium.

Kapittel III
Sluttbestemmelser

Artikkel 11

1. Forordning (EF) nr. 2629/97 oppheves.
2. Henvisninger til forordning (EF) nr. 2629/97 skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg II til denne forordning.

Artikkel 12

[Denne forordning trer i kraft 1. mai 2004.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 29. april 2004.]¹

For Kommisjonen
David BYRNE
Medlem av Kommisjonen

¹ Ikrafttredelse i EØS følger av EØS-komiteens beslutning nr. 21/2009 og EØS-komiteens beslutning nr. 132/2007. Rettsvirkningene i EFTA-landenes interne rett følger av EØS-avtalens artikkel 7.

Vedlegg I

Koden på øremerket til storfe skal begynne med de bokstavene som kjennetegner EØS- opprinnelsesstaten i samsvar med følgende tabell:	ISO-kode
Østerrike	AT
Belgia	BE
► M1 Bulgaria	BG ◄ M1
Den tsjekkiske republikk	CZ
Kypros	CY
Danmark	DK

Koden på øremerket til storfe skal begynne med de bokstavene som kjennetegner EØS-opprinnelsesstaten i samsvar med følgende tabell:	ISO-kode
Estland	EE
Finland	FI
Frankrike	FR
Tyskland	DE
Hellas	EL
Ungarn	HU
Irland	IE
Italia	IT
Latvia	LV
Litauen	LT
Luxembourg	LU
Malta	MT
Nederland	NL
Polen	PL
Portugal	PT
► M1 Romania	RO ◀ M1
Slovenia	SI
Slovakia	SK
Spania	ES
Sverige	SE
Det forente kongerike	UK
Norge	NO

Vedlegg II

Sammenligningstabell	
Forordning (EF) nr. 2629/97	Denne forordning
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 6 nr. 1, 2 og 4	Artikkel 6
Artikkel 6 nr. 3	Artikkel 9
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 10
–	Artikkel 11
Artikkel 10	Artikkel 12
Vedlegg	Vedlegg I
–	Vedlegg II

Forordning (EF) nr. 911/2004 og forordning (EF) nr. 1792/2006

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 911/2004 og forordning (EF) nr. 1792/2006:

For å lese forordning (EF) nr. 911/2004 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 1792/2006 se her:

Forordning (EF) nr. 644/2005

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.2 nr. 142 (forordning (EF) nr. 644/2005) med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig:

For å lese forordning (EF) nr. 644/2005 se her:

9. juli Nr. 1132 2010**Forskrift om endring og oppheving av forskrifter som følge av forskrift om sporbarhet og merking av storfe og storfekjøtt mv.**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 9. juli 2010 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 130 om husdyravl § 3 og lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 10, § 11, § 12, § 14, § 15, § 19 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.1 nr. 7c (forordning (EF) nr. 1760/2000 sist endret ved forordning (EF) nr. 1791/2006), del 1.2 nr. 76 (forordning (EF) nr. 494/98), del 1.2 nr. 86a (forordning (EF) nr. 509/1999), del 1.2 nr. 140 (forordning (EF) nr. 1082/2003 endret ved forordning (EF) nr. 499/2004), del 1.2 nr. 141 (forordning (EF) nr. 911/2004 endret ved forordning (EF) nr. 1792/2006), del 1.2 nr. 142 (forordning (EF) nr. 644/2005), del 4.1 nr. 1 (direktiv 64/432/EØF endret ved direktiv 97/12/EF og direktiv 2000/15/EF), del 1.2 nr. 143 (vedtak 2006/28/EF) og ESA-vedtak 17/03/COL. Kunngjort 30. juli 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 3. september 2002 nr. 970 om merking, registrering og rapportering av dyr gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om merking, registrering og rapportering av svin, lama og oppdrettshjort

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I (direktiv 92/102/EØF, direktiv 64/432/EØF, direktiv 2000/15/EF og vedtak 2000/678/EF).

§ 2 første ledd skal lyde:

Forskriften gjelder merking, registrering og rapportering av svin, lama og oppdrettshjort.

I § 3 skal definisjonen av «Dyr» lyde:

Dyr: Svin, lama og oppdrettshjort.

I § 3 skal definisjonen av «Storfe» oppheves.

§ 8 skal lyde:

Øremerke skal ikke fjernes med mindre merket er blitt uleselig. Dersom dyret mister et merke eller merket er blitt uleselig, skal dyret merkes med et nytt øremerke med samme farge som det første. Merket skal i tillegg være forhåndspreget med en E som viser at det er et erstatningsmerke. Merket skal være forhåndspreget i henhold til § 7 første ledd nr. 1 til og med 3, og i de tilfellene individnummeret ikke er forhåndspreget skal nummeret påføres med permanent merkepenn av dyreholder.

§ 10 annet ledd første punktum oppheves.

§ 11 tredje ledd oppheves.

Kapittel III oppheves.

Nåværende kapittel IV blir kapittel III.

Nåværende § 17, § 18, § 21, § 22, § 23, § 24, § 25 og § 26 blir henholdsvis § 14, § 15, § 16, § 17, § 18, § 19, § 20 og § 21.

Tidligere § 26 femte ledd oppheves.

II

I forskrift 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe gjøres følgende endring:

§ 4 første ledd nr. 5 skal lyde:

5) være merket i samsvar med gjeldende bestemmelser.

III

I forskrift 25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin gjøres følgende endring:

§ 4 første ledd nr. 4 skal lyde:

4) være merket i samsvar med gjeldende bestemmelser.

IV

I forskrift 13. januar 1999 nr. 68 om godkjente (reinavla) avlsdyr av storfe gjøres følgende endring:

Vedlegg 4 nr. 1 bokstav i skal lyde:

- i) Identifikasjonskode i samsvar med gjeldende bestemmelser.

V

I forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler gjøres følgende endring:

Fotnote 1 og 2 til § 7 oppheves.

VI

I forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd skal lyde:

Småfe skal vere identifisert og registrert i tråd med gjeldande reglar. Det einskilde dyret skal vere identifisert og registrert slik at det er råd å finne attende til buskapen det kom frå.

VII

Forskrift 28. mars 2001 nr. 315 om opprinnelsesmerking av ferskt storfekjøtt mv. oppheves.

VIII

Endringene trer i kraft straks.

15. juli Nr. 1133 2010

Forskrift om endring i forskrift om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 15. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 14, § 15, § 16, § 17, § 18, § 21 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II nr. 47 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzzo (forordning (EF) nr. 669/2009 og forordning (EU) nr. 212/2010). Kunngjort 30. juli 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 22. desember 2008 nr. 1621 om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel I settes inn før § 1 og kapitlets tittel skal lyde:

Kapittel I. Gjennomføring av forordninger

I kapittel I skal ny § 3 lyde:

§ 3. Gjennomføring av forordning (EF) nr. 669/2009

EØS-avtalen vedlegg I kapittel II nr. 47 og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzo (forordning (EF) nr. 669/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 212/2010) om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 med hensyn til strengere offentlig kontroll ved import av visse fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse, og om endring av vedtak 2006/504/EF gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I og II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Nytt kapittel II settes inn etter ny § 3 og skal lyde:

Kapittel II. Utfyllende nasjonale bestemmelser om strengere offentlig kontroll ved import av visse fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse

§ 4. Virkeområde

I dette kapitlet fastsettes bestemmelser om utpekte innførselssteder og gebyr i henhold til forordning (EF) nr. 669/2009 artikkel 5 og artikkel 14.

§ 5. Utpekte innførselssteder

Mattilsynets enheter for veterinær grensekontroll ved Oslo lufthavn Gardermoen, Oslo havn og Borg havn utpekes som innførselssteder i henhold til forordning (EF) nr. 669/2009 artikkel 5.

Driftsansvarlig for næringsmiddel- eller fôrforetaket eller dennes representant skal fremstille forsendelsen for kontroll ved ett av disse innførselsstedene.

§ 6. Plikt til å betale gebyr

Driftsansvarlig for næringsmiddel- eller fôrforetaket eller dennes representant skal betale gebyr for offentlig kontroll ved import av forsendelser av fôrvarer og næringsmidler som omfattes av denne forskriften § 3. Gebyr skal også betales dersom tilsyn og kontroll har resultert i avvisning eller destruksjon av varepartiet.

Betalingen skal foretas før fortolling, transittering eller innleggelse på tollager eller som følge av vedtak om avvisning eller destruksjon. Alternativt kan driftsansvarlig for næringsmiddel- eller fôrforetaket eller dennes representant stille sikkerhet for betaling av gebyret.

§ 7. Gebyrets størrelse

For import av forsendelser av fôrvarer og næringsmidler omfattet av § 3, skal det betales

- a) kr 940 per forsendelse for dokumentkontroll,
- b) kr 470 per time eller kr 235 per påbegynt halvtime når det gjennomføres identitetskontroll og fysisk kontroll av forsendelsen, og
- c) kostnadene for analyseprøvene for forsendelsen.

Nytt kapittel III skal lyde:

*Kapittel III. Administrative bestemmelser***§ 8. Tilsyn og vedtak**

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften § 3 og kapittel II. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26.

§ 9. Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften § 3 og kapittel II eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften § 3 og kapittel II, er straffbart i henhold til matloven § 28.

Nåværende § 3 blir ny § 10.

II

Endringene trer i kraft straks.

Samtidig oppheves forskrift 12. august 2003 nr. 1043 om omsetningsforbud av chili, chilinæringsmidler og fôrvarer, karripulver, gurkemeie og palmeolje som inneholder Sudan rød I, Sudan rød II, Sudan rød III eller Sudan rød IV.

I avsnittet «Forordninger» skal nytt avsnitt «Konsolidert forordning (EF) nr. 669/2009» inn.

Konsolidert forordning (EF) nr. 669/2009

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel II nr. 47 og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzzo (forordning (EF) nr. 669/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 212/2010) med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I og II til EØS-avtalen.

Forordning (EF) nr. 669/2009 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr. 212/2010.

► **B** Kommisjonsforordning (EF) nr. 669/2009 av 24. juli 2009

som endret ved:

► **M1** Kommisjonsforordning (EU) nr. 212/2010 av 12. mars 2010

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 669/2009

av 24. juli 2009

om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 med hensyn til strengere offentlig kontroll ved import av visse fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse, og om endring av vedtak 2006/504/EF

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvarer- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes,¹ særlig artikkel 15 nr. 5 og 63 nr. 1,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet,² særlig artikkel 53 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 882/2004 er det fastsatt en harmonisert ramme av alminnelige bestemmelser om organiseringen av offentlige kontroller på fellesskapsplan, herunder offentlig kontroll ved innførsel av næringsmidler og fôrvarer fra tredjestater. Dessuten skal det i henhold til nevnte forordning utarbeides en liste over fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse som på grunnlag av kjente eller nye risikoer skal gjennomgå strengere offentlig kontroll på det stedet der de innføres til territoriene nevnt i vedlegg I til forordningen (heretter kalt «listen»). Denne strengere kontrollen bør gjøre det mulig på den ene side å motvirke kjente eller nye risikoer mer effektivt, og på den annen side å samle inn korrekte overvåkingsdata om forekomsten og utbredelsen av negative resultater av laboratorieundersøkelser.
- 2) Ved utarbeidingen av listen bør det tas hensyn til visse kriterier som vil gjøre det mulig å identifisere en kjent eller ny risiko forbundet med en bestemt fôrvare eller et bestemt næringsmiddel.
- 3) Inntil det er vedtatt en standardisert metode og kriterier for utarbeidingen av listen, bør det for å utarbeide og ajourføre listen tas hensyn til data fra meldinger mottatt gjennom hurtigvarslingssystemet for næringsmidler og fôr (RASFF) opprettet ved forordning (EF) nr. 178/2002, rapporter fra Næringsmiddel- og veterinærkontoret, rapporter fra tredjestater, opplysninger utvekslet mellom Kommisjonen, medlemsstatene og Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet, samt vitenskapelige vurderinger.
- 4) I henhold til forordning (EF) nr. 882/2004 skal medlemsstatene med henblikk på organiseringen av den strengere offentlige kontrollen utpeke særskilte innførselssteder med tilgang til hensiktsmessige anlegg for kontroll av forskjellige typer fôrvarer og næringsmidler. Derfor bør det i denne forordning fastsettes minstekrav til de utpekte innførselsstedene for å sikre ensartethet med hensyn til kontrollenes effektivitet.
- 5) I henhold til forordning (EF) nr. 882/2004 skal medlemsstatene med henblikk på organiseringen av den strengere kontrollen kreve at driftsansvarlige for fôr- og næringsmiddelforetak som er ansvarlige for forsendelser, på forhånd gir melding om forsendelsenes ankomst og art. Derfor, for å sikre en ensartet framgangsmåte i hele Fellesskapet, bør det i denne forordning fastsettes en modell for et felles innførselsdokument (CED) til bruk ved import av fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse som omfattes av denne forordning. Dokumentet bør stilles til rådighet for tollmyndighetene når forsendelsene fortolles for frigivelse til fri omsetning.
- 6) For å sikre en viss ensartethet på fellesskapsplan med hensyn til den strengere kontrollen bør det dessuten fastsettes i denne forordning at kontrollen skal omfatte dokumentkontroll, identitetskontroll og fysisk kontroll.
- 7) Tilstrekkelige økonomiske ressurser bør stilles til rådighet for å organisere den strengere offentlige kontrollen. Medlemsstatene bør derfor kreve gebyrer som gjør det mulig å dekke kostnadene i forbindelse med denne kontrollen. Gebyrene bør beregnes i samsvar med kriteriene fastsatt i vedlegg VI til forordning (EF) nr. 882/2004.
- 8) I henhold til kommisjonsvedtak 2005/402/EF av 23. mai 2005 om nødtiltak med hensyn til chilipepper, produkter framstilt av chilipepper, gurkemeie og palmeolje³ skal alle forsendelser av disse produktene følges av en analyserapport som dokumenterer at produktene ikke inneholder følgende kjemiske stoffer: Sudan I (CAS-nummer 842-07-9), Sudan II (CAS-nummer 3118-97-6), Sudan III (CAS-nummer 85-86-9) eller Sudan IV (85-83-6). Etter vedtakelsen av disse tiltakene har hyppigheten av meldinger til RASFF minsket, hvilket tyder på en vesentlig forbedring av situasjonen når det gjelder forekomst av Sudan-fargestoffer i de berørte produktene. Kravet i vedtak 2005/402/EF om å framlegge analyserapporten for hver forsendelse av importerte produkter bør derfor oppheves, og det bør i stedet innføres en ensartet, strengere kontroll av disse forsendelsene på det stedet der de innføres til Fellesskapet. Vedtak 2005/402/EF bør derfor oppheves.
- 9) Ved kommisjonsvedtak 2006/504/EF av 12. juli 2006 om særlige vilkår for import av visse næringsmidler fra visse tredjestater som følge av risikoen for at produktene er forurenset av aflatoksiner⁴ er det fastsatt en hyppigere kontroll (50 % av alle forsendelser) av jordnøtter med opprinnelse i Brasil for å påvise forekomst av aflatoksiner. Etter vedtakelsen av disse tiltakene har hyppigheten av meldinger til RASFF minsket når det gjelder aflatoksiner i jordnøtter fra Brasil. Tiltakene fastsatt med hensyn til disse varene i vedtak 2006/504 bør derfor oppheves, og varene bør i stedet gjennomgå en ensartet, strengere kontroll på det stedet der de innføres til Fellesskapet. Vedtak 2006/504/EF bør derfor endres.
- 10) Anvendelsen av minstekravene til utpekte innførselssteder kan medføre praktiske vanskeligheter for medlemsstatene. Derfor bør det ved denne forordning fastsettes en overgangsperiode der kravene gradvis kan innføres. Følgelig bør vedkommende myndigheter i medlemsstatene i nevnte overgangsperiode tillates å foreta de nødvendige identitetskontrollene og fysiske kontrollene på andre kontrollsteder enn de utpekte innførselsstedene. Slike kontrollsteder bør oppfylle minstekravene til utpekte innførselssteder fastsatt i denne forordning.
- 11) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

1 EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1.

2 EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1.

3 EUT L 135 av 28.5.2005, s. 34.

4 EUT L 199 av 21.7.2006, s. 21.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

*Artikkel 1
Formål*

Ved denne forordning fastsettes regler for den strengere offentlige kontrollen som i samsvar med artikkel 15 nr. 5 i forordning (EF) nr. 882/2004 skal foretas på innførselsstedene til territoriene oppført i vedlegg I til samme forordning, ved import av fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse som er oppført i vedlegg I til denne forordning.

*Artikkel 2
Ajourføring av vedlegg I*

Ved utarbeiding og regelmessig ajourføring av listen i vedlegg I skal det tas hensyn til minst følgende informasjonskilder:

- a) data fra meldinger mottatt gjennom RASFF,
- b) rapporter fra Næringsmiddel- og veterinærkontoret og opplysninger innhentet i forbindelse med dets virksomhet,
- c) rapporter og opplysninger mottatt fra tredjestater,
- d) opplysninger utvekslet mellom Kommisjonen, medlemsstatene og Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet,
- e) vitenskapelige vurderinger, dersom det er nødvendig.

Listen i vedlegg I skal revideres regelmessig og minst hvert kvartal.

*Artikkel 3
Definisjoner*

I denne forordning menes med:

- a) «felles innførselsdokument (CED)» det dokument, som det finnes en modell av i vedlegg II, som i samsvar med artikkel 6 skal fylles ut av den driftsansvarlige for et fôr- eller næringsmiddelforetak eller dennes representant og av den vedkommende myndighet som bekrefter at den offentlige kontrollen er fullført,
- b) «utpekt innførselssted» innførselsstedet omhandlet i artikkel 17 nr. 1 første strekpunkt i forordning (EF) nr. 882/2004 på et av territoriene omhandlet i vedlegg I til samme forordning. Når det gjelder forsendelser som ankommer sjøveien og losses for det formål å lastes om bord på et annet fartøy for videre transport til en havn i en annen medlemsstat, er det utpekte innførselsstedet sistnevnte havn.
- c) «forsendelse» en mengde av en av fôrvarerne eller næringsmidlene av ikke-animalsk opprinnelse oppført i vedlegg I til denne forordning som tilhører samme kategori eller har samme betegnelse, omfattes av samme dokument eller dokumenter, fraktes med samme transportmiddel og kommer fra samme tredjestat eller del av en tredjestat.

*Artikkel 4
Minstekrav til utpekte innførselssteder*

Uten at det berører artikkel 19 skal de utpekte innførselsstedene ha minst følgende til rådighet:

- a) tilstrekkelig personale med passende kvalifikasjoner og erfaring til å foreta den fastsatte kontrollen av forsendelsene,
- b) egnede anlegg der vedkommende myndighet kan foreta den nødvendige kontrollen,
- c) detaljerte anvisninger for prøvetaking med sikte på analyse og for sending av slike prøver til et laboratorium utpekt i samsvar med artikkel 12 nr. 1 i forordning (EF) nr. 882/2004 («utpekt laboratorium»),
- d) anlegg for lagring av forsendelsene (herunder forsendelser i containere) under egnede forhold i påvente av resultatene av analysen nevnt i bokstav c) dersom det er nødvendig, og et tilstrekkelig antall lagerrom, herunder kjølelagre, dersom lagring ved en kontrollert temperatur er nødvendig på grunn av forsendelsens art,
- e) losseutstyr og egnet utstyr til prøvetaking med sikte på analyse,
- f) mulighet for å foreta lossing og prøvetaking med sikte på analyse på et beskyttet sted dersom det er nødvendig,
- g) et utpekt laboratorium som kan foreta analysen nevnt i bokstav c) og ligger på et sted dit prøvene kan transporteres raskt.

*Artikkel 5
Liste over utpekte innførselssteder*

Medlemsstatene skal for hvert av produktene oppført i vedlegg I føre en ajourført liste over de utpekte innførselsstedene og gjøre listen offentlig tilgjengelig på Internett. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om Internett-adressene til disse listene.

Kommisjonen skal for informasjonsformål offentliggjøre lenkene til disse listene på sitt nettsted.

Artikkel 6 *Forhåndsmelding om forsendelser*

Driftsansvarlige for fôr- og næringsmiddelforetak eller deres representanter skal på forhånd gi melding om forventet dato og klokkeslett for forsendelsens fysiske ankomst til det utpekte innførselsstedet, og om forsendelsens art.

For dette formål skal de fylle ut del I i det felles innførselsdokumentet og sende den til vedkommende myndighet på det utpekte innførselsstedet minst en virkedag før forsendelsens fysiske ankomst.

Artikkel 7 *Språk i de felles innførselsdokumentene*

De felles innførselsdokumentene skal utarbeides på det offisielle språket eller ett av de offisielle språkene i den medlemsstaten der det utpekte innførselsstedet ligger.

En medlemsstat kan imidlertid gi sitt samtykke til at de felles innførselsdokumentene utarbeides på et annet av Fellesskapets offisielle språk.

Artikkel 8 *Strengere offentlig kontroll på de utpekte innførselsstedene*

1. Vedkommende myndighet på det utpekte innførselsstedet skal uten unødig opphold foreta:
 - a) dokumentkontroll av alle forsendelser innen to virkedager fra deres ankomst til det utpekte innførselsstedet, med mindre det oppstår særlige og uunngåelige omstendigheter,
 - b) identitetskontroll og fysisk kontroll, herunder laboratorieanalyser, med den hyppighet som er fastsatt i vedlegg I og på en slik måte at det ikke er mulig for driftsansvarlige for fôr- og næringsmiddelforetak eller deres representanter å forutsi om en bestemt forsendelse vil bli underkastet slik kontroll. Resultatene av den fysiske kontrollen skal være tilgjengelige så snart det er teknisk mulig.
2. Når kontrollen i nr. 1 er gjennomført, skal vedkommende myndighet:
 - a) fylle ut de relevante rubrikkene i del II i det felles innførselsdokumentet, og den ansvarlige tjenestemann hos vedkommende myndighet skal stemple og undertegne originalen av dokumentet,
 - b) ta en kopi av det stemplede og undertegnede felles innførselsdokumentet og oppbevare denne.

Originalen av det felles innførselsdokumentet skal følge forsendelsen under den videre transporten til den når bestemmelsesstedet som er oppgitt i dokumentet.

Vedkommende myndighet på det utpekte innførselsstedet kan tillate videre transport av forsendelsen i påvente av resultatene av den fysiske kontrollen. Dersom det gis slik tillatelse, skal vedkommende myndighet på det utpekte innførselsstedet underrette vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet om dette, og det skal treffes egnede tiltak for å sikre at forsendelsen er under vedkommende myndighets vedvarende tilsyn og ikke kan endres på noen måte i påvente av resultatene av den fysiske kontrollen.

Dersom forsendelsen transporteres videre før resultatene av den fysiske kontrollen foreligger, skal det for dette formål utstedes en bekreftet kopi av originalen av det felles innførselsdokumentet.

Artikkel 9 *Særlige omstendigheter*

1. På anmodning fra den berørte medlemsstaten kan Kommisjonen tillate vedkommende myndigheter på visse utpekte innførselssteder med særlige geografiske begrensninger å foreta den fysiske kontrollen i lokalene til en driftsansvarlig for et fôr- eller næringsmiddelforetak, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) Den kontrollen som foretas på det utpekte innførselsstedet, blir ikke mindre effektiv.
- b) Lokalene oppfyller de relevante kravene i artikkel 4 og er godkjent for dette formål av medlemsstaten.
- c) Det er truffet egnede tiltak for å sikre at forsendelsen fra den ankommer det utpekte innførselsstedet er under vedvarende tilsyn av vedkommende myndigheter på det utpekte innførselsstedet og ikke kan endres på noen måte på noe stadium av kontrollen.

2. Som unntak fra artikkel 8 nr. 1 kan det i beslutningen om å oppføre et nytt produkt i vedlegg I, under særlige omstendigheter fastsettes at identitetskontrollen og den fysiske kontrollen av forsendelser av nevnte produkt kan foretas av vedkommende myndighet på bestemmelsesstedet som er oppgitt i det felles innførselsdokumentet, eventuelt i lokalene til den driftsansvarlige for fôr- eller næringsmiddelforetaket, dersom vilkårene fastsatt i nr. 1 bokstav b) og c) er oppfylt, og forutsatt at:

- a) produktets lett bederfelige art eller emballasjens særlige egenskaper innebærer at prøvetaking på det utpekte innførselsstedet uunngåelig ville medføre en alvorlig risiko for næringsmiddeltryggheten eller uakseptabel grad av skade på produktet,
- b) vedkommende myndigheter på det utpekte innførselsstedet og vedkommende myndigheter som foretar den fysiske kontrollen, har truffet egnede samarbeidstiltak for å sikre at:
 - i) forsendelsen ikke kan endres på noen måte på noe stadium av kontrollen,
 - ii) rapporteringskravene i artikkel 15 er fullt ut oppfylt.

Artikkel 10 *Frigivelse for fri omsetning*

For at forsendelser kan frigis for fri omsetning skal det kreves at den driftsansvarlige for fôr- eller næringsmiddelforetaket eller dennes representant framlegger for tollmyndighetene et felles innførselsdokument, eller en elektronisk utgave av dette, som er behørig utfylt av vedkommende myndighet, etter at alle kontroller som kreves i henhold til artikkel 8 nr. 1, er foretatt, og det foreligger tilfredsstillende resultater fra en fysisk kontroll, dersom slik kontroll er nødvendig.

Artikkel 11 *Forpliktelser for driftsansvarlige for fôr- og næringsmiddelforetak*

Når forsendelsens særlige egenskaper berettiger det, skal den driftsansvarlige for fôr- eller næringsmiddelforetaket eller dennes representant stille følgende til rådighet for vedkommende myndighet:

- a) tilstrekkelige menneskelige ressurser og logistikksystemer til å losse forsendelsen, slik at den offentlige kontrollen kan foretas,
- b) egnet utstyr til prøvetaking med sikte på analyse i forbindelse med særlige transportformer og/eller emballasjetyper, dersom det ikke kan tas representative prøver med standardutstyret.

Artikkel 12 *Oppdeling av forsendelser*

Forsendelser skal ikke deles opp før den strengere offentlige kontrollen er fullført og det felles innførselsdokumentet er utfylt av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 8.

Dersom forsendelsen senere deles opp, skal hver del av forsendelsen følges av en bekreftet kopi av det felles innførselsdokumentet til den frigis for fri omsetning.

Artikkel 13 *Manglende overholdelse*

Dersom det ved den offentlige kontrollen påvises manglende overholdelse av regelverket, skal den ansvarlige tjenestemann hos vedkommende myndighet fylle ut del III i det felles innførselsdokumentet, og det skal treffes tiltak i henhold til artikkel 19, 20 og 21 i forordning (EF) nr. 882/2004.

Artikkel 14 *Gebyrer*

1. Medlemsstatene skal sikre innkreving av nødvendige gebyrer for den strengere offentlige kontrollen som er fastsatt i denne forordning, i samsvar med artikkel 27 nr. 4 i forordning (EF) nr. 882/2004 og kriteriene i vedlegg VI til forordning (EF) nr. 882/2004.

2. De driftsansvarlige for fôr- og næringsmiddelforetakene som er ansvarlige for forsendelsen, eller deres representanter, skal betale gebyrene nevnt i nr. 1.

Artikkel 15 *Rapportering til Kommisjonen*

1. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen en rapport om forsendelsene med henblikk på en løpende vurdering av fôrvarene og næringsmidlene av ikke-animalsk opprinnelse som er oppført i vedlegg I.

Denne kvartalsvise rapporten skal oversendes innen utgangen av den måneden som følger etter hvert kvartal.

2. Rapporten skal inneholde følgende opplysninger:

- a) nærmere opplysninger om hver forsendelse, herunder:
 - i) dens nettovekt,
 - ii) dens opprinnelsesstat,
- b) antall forsendelser det er tatt prøver av med sikte på analyse,
- c) resultatene av kontrollene fastsatt i artikkel 8 nr. 1.

3. Kommisjonen skal sette sammen rapportene den mottar i henhold til nr. 2, og stille dem til rådighet for medlemsstatene.

Artikkel 16 *Endring av vedtak 2006/504/EF*

I vedtak 2006/504/EF gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 1 bokstav a) punkt iii), iv) og v) oppheves.
2. I artikkel 5 skal nr. 2 bokstav a) lyde:
«a) hver forsendelse av næringsmidler fra Brasil».
3. Artikkel 7 nr. 3 oppheves.

Artikkel 17
Oppheving av vedtak 2005/402/EC

Kommisjonsvedtak 2005/402/EF oppheves.

Artikkel 18
Anvendelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*. Den får anvendelse fra 25. januar 2010.

Artikkel 19
Overgangstiltak

1. Dersom et utpekt innførselssted ikke har det nødvendige utstyr til å foreta ► **M1** den identitetskontrollen og ◀ **M1** den fysiske kontrollen fastsatt i artikkel 8 nr. 1 bokstav b), kan denne kontrollen i et tidsrom på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttredelse foretas på et annet kontrollsted i samme medlemsstat som er godkjent for dette formål av vedkommende myndighet, før varene frigis for fri omsetning, forutsatt at dette kontrollstedet oppfyller minstekravene i artikkel 4.

2. Medlemsstatene skal på sine nettstedene offentliggjøre en liste over de kontrollsteder som er godkjent i samsvar med nr. 1.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater. Utfærdiget i Brussel, 24. juli 2009.

For Kommisjonen
Androulla VASSILIOU
Medlem av Kommisjonen

► **M1 Vedlegg I**

A. Fôrvarer og næringsmidler av ikke-animalsk opprinnelse som skal underkastes en strengere offentlig kontroll på det utpekte innførselsstedet

Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)	KN-kode	Norske tollposisjoner	Opprinnelsesstat	Risiko	Hyppighet av fysiske kontroller og identitets- kontroller ¹ (%)
Jordnøtter og produkter framstilt av disse (fôrvarer og næringsmidler)	1202 10 90; 1202 20 00; 2008 11;	12.02.1010	Argentina	Aflatoksiner	10
		12.02.1090			
		12.02.2010			
		12.02.2090			
		20.08.1110			
Jordnøtter og produkter framstilt av disse (fôrvarer og næringsmidler)	1202 10 90; 1202 20 00; 2008 11;	12.02.1010	Brasil	Aflatoksiner	50
		12.02.1090			
		12.02.2010			
		12.02.2090			
		20.08.1110			
Mikronæringsstoffer (fôrvarer og næringsmidler) ²	2817 00 00; 2820; 2821; 2825 50 00; 2833 25 00; 2833 29 20; 2833 29 80; 2836 99;	28.17.0010	Kina	Kadmium og bly	50
		28.17.0020			
		28.20.1000			
		28.20.9000			
		28.21.1000			
		28.21.2000			
		28.25.5000			
		28.33.2500			
		28.33.2900 ex			
		28.33.2900 ex			
28.36.9900					

Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)	KN-kode	Norske tollposisjoner	Opprinnelsesstat	Risiko	Hyppighet av fysiske kontroller og identitets- kontroller ¹ (%)
Jordnøtter og produkter framstilt av disse (fôrvarer og næringsmidler), særlig peanøttsmør (næringsmidler)	1202 10; 1202 20 00; 2008 11;	12.02.1010 12.02.1090 12.02.2010 12.02.2090 20.08.1110 20.08.1180 20.08.1191	Ghana	Aflatoksiner	50
Kryddere (næringsmidler): – <i>Capsicum spp</i> (tørkede frukter, hele eller malte, herunder chilipepper, chilipulver, kajennepepper og paprika) – <i>Myristica fragrans</i> (muskatnøtt) – <i>Zingiber officinale</i> (ingefær) – <i>Curcuma longa</i> (gurkemeie)	0904 20; 0908 10 00; 0908 20 00; 0910 10 00; 0910 30 00;	09.04.2000 09.08.1000 09.08.2000 09.10.1000 09.10.3000	India	Aflatoksiner	50
Jordnøtter og produkter framstilt av disse (fôrvarer og næringsmidler)	1202 10 90; 1202 20 00; 2008 11	12.02.1010 12.02.1090 12.02.2010 12.02.2090 20.08.1110 20.08.1180 20.08.1191	India	Aflatoksiner	10
Melonfrø og produkter framstilt av disse ³ (næringsmidler)	ex 1207 99	ex 12.07.9910 ex 12.07.9990	Nigeria	Aflatoksiner	50
Tørkede druer (næringsmidler)	0806 20	08.06.2000	Usbekistan	Okratoksin A	50
Chilipepper, produkter framstilt av chilipepper, gurkemeie og palmeolje (næringsmidler)	0904 20 90; 0910 91 05; 0910 30 00; ex 1511 10 90	09.04.20 00 09.10 91 01 09.10.3000 15.11.1010 15.11.1090	Alle tredjestater	Sudan- fargestoffer	20
Jordnøtter og produkter framstilt av disse (fôrvarer og næringsmidler)	1202 10 90; 1202 20 00; 2008 11	12.02.1010 12.02.1090 12.02.2010 12.02.2090 20.08.1110 20.08.1180 20.08.1191	Vietnam	Aflatoksiner	10
Basmatiris beregnet på direkte konsum (næringsmidler)	ex 1006 30	ex 10.06.3010	Pakistan	Aflatoksiner	50
Basmatiris beregnet på direkte konsum (næringsmidler)	ex 1006 30	ex 10.06.3010	India	Aflatoksiner	10
Mangoer, langbønner (<i>Vigna sesquipedalis</i>), balsamagurk (<i>Momordica charantia</i>), flaskegresskar (<i>Lagenaria siceraria</i>), paprika og eggplanter (næringsmidler)	ex 0804 50 00; 0708 20 00; 0807 11 00; ex 0709 90 90; 0709 60; 0709 30 00	08.04.5002 07.08.2001 07.08.2009 08.07.1100 07.09.9099 07.09.6010 07.09.6020 07.09.6090 07.09.3000	Den dominikanske republikk	Rester av plantevernmidler, analysert ved hjelp av multirestmetoder basert på CG-MS og LC-MS*	50
Bananer	0803 00 19	ex 08.03.0000	Den dominikanske republikk	Rester av plantevernmidler, analysert ved hjelp av multirestmetoder	10

Fôrvarer og næringsmidler (tiltenkt bruk)	KN-kode	Norske tollposisjoner	Opprinnelsesstat	Risiko	Hyppighet av fysiske kontroller og identitets- kontroller ¹ (%)
Grønnsaker, friske, kjølte eller fryste (paprika, mandelgresskar og tomater)	0709 60; 0709 90 70; 0702 00 00	07.09.6010 07.09.6020 07.09.6090 07.09.9091 hele posisjon 07.02	Tyrkia	basert på CG-MS og LC-MS* Plantevernmidler: metomyl og oksamyl	10
Pærer	0808 20 10; 0808 20 50	08.08.2012 08.08.2021	Tyrkia	Plantevernmiddel: amitraz	10
Grønnsaker, friske, kjølte eller fryste (næringsmidler) – langbønner (<i>Vigna</i> <i>sesquipedalis</i>) – eggplanter – kålgrønnsaker	0708 20 00; 0709 30 00; 0704;	07.08.2001 07.08.2009 07.09.3000 hele posisjon 07.04	Thailand	Rester av plantevernmidler med organisk fosfor	50

* Særlig rester av følgende stoffer: amitraz, acefat, aldikarb, benomyl, karbendazim, klorfenapyr, klorpyrifos, CS₂ (ditiokarbamater), diafenthiuron, diazinon, diklorvos, dikofol, dimetoat, endosulfan, fenamidon, imidakloprid, malation, metamidofos, metiokarb, metomyl, monokrotofos, ometoat, oksamyl, profenofos, propikonazol, tiabendazol og tiakloprid.

1 Når bare visse produkter under en kode skal undersøkes, og det ikke finnes noen særskilt underinndeling av koden i varenomenklaturen, er koden angitt med «ex» (for eksempel ex 2007 99 97: gjelder bare produkter som inneholder hasselnøtter).

2 Mikronæringsstoffene nevnt under denne rubrikken tilhører den funksjonelle gruppen «forbindelser av sporstoffer» nevnt i vedlegg I nr. 3 bokstav b) i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 (EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29).

3 Grenseverdiene fastsatt for aflatoksiner i jordnøtter og produkter framstilt av jordnøtter i vedlegget til forordning (EF) 1881/2006 (EUT L 364 av 20.12.2006, s. 5) skal brukes som referanseverdier.

B. Definisjoner

I dette vedlegg menes med:

- «chilipepper» tørkede og knuste eller malte frukter av slekten *Capsicum* som omfattes av KN-kode 0904 20 90, uansett form, beregnet på konsum,
- «produkter framstilt av chilipepper» karrapulver som omfattes av KN-kode 0910 99 60, uansett form, beregnet på konsum,
- «gurkemeie» tørket og knust eller malt gurkemeie som omfattes av KN-kode 0910 30 00, uansett form, beregnet på konsum,
- «palmeolje» rød palmeolje som omfattes av KN-kode 1511 10 90, beregnet på konsum.
- «Sudan-fargestoffer» følgende kjemiske stoffer:
 - Sudan I (CAS-nummer 842–07–9),
 - Sudan II (CAS-nummer 3118–97–6),
 - Sudan III (CAS-nummer 85–86–9),
 - Skarlagenrød eller Sudan IV (CAS-nummer 85–83–6).

Vedlegg II

Felles innførselsdokument (CED)

For å lese vedlegg II se her:

Anvisninger for utfylling av det felles innførselsdokumentet

- Generelt** Fyll ut dokumentet med blokkbokstaver. Anvisningene står ut for det rubriknummeret de gjelder.
- Del I** Denne delen skal fylles ut av den driftsansvarlige for før- eller næringsmiddelforetaket eller dennes representant, med mindre annet er angitt.
- Rubrikk I.1.** Avsender: Navn på og fullstendig adresse til den fysiske eller juridiske personen (driftsansvarlig for før- eller næringsmiddelforetak) som har sendt forsendelsen. Det anbefales å oppgi telefon- og telefaksnummer eller e-postadresse.
- Rubrikk I.2.** Denne rubrikken skal fylles ut av myndighetene på det utpekte innførselsstedet som definert i artikkel 2.
- Rubrikk I.3.** Mottaker: Navn på og fullstendig adresse til den fysiske eller juridiske personen

- (driftsansvarlig for fôr- eller næringsmiddelforetak) som forsendelsen er bestemt til. Det anbefales å oppgi telefon- og telefaksnummer eller e-postadresse.
- Rubrikk I.4. Person som har ansvaret for forsendelsen: Personen (driftsansvarlig for fôr- eller næringsmiddelforetak, dennes representant eller deklaratant) som er ansvarlig for forsendelsen når den forevises på det utpekte innførselsstedet, og som på vegne av importøren avgir de nødvendige erklæringer til vedkommende myndigheter. Oppgi navn og fullstendig adresse. Det anbefales å oppgi telefon- og telefaksnummer eller e-postadresse.
- Rubrikk I.5. Opprinnelsesstat: Staten der varen har sin opprinnelse eller er blitt dyrket, høstet eller framstilt.
- Rubrikk I.6. Avsenderstat: Staten der forsendelsen ble plassert på det endelige transportmiddelet med sikte på transport til Unionen.
- Rubrikk I.7. Importør: Navn og fullstendig adresse. Det anbefales å oppgi telefon- og telefaksnummer eller e-postadresse.
- Rubrikk I.8. Bestemmelsessted: Leveringsadresse i Unionen. Det anbefales å oppgi telefon- og telefaksnummer eller e-postadresse.
- Rubrikk I.9. Ankomst til utpekt innførselssted: Oppgi datoen da forsendelsen forventes å ankomme det utpekte innførselsstedet.
- Rubrikk I.10. Dokumenter: Oppgi utstedelsesdatoen for og antallet offisielle dokumenter som eventuelt følger forsendelsen.
- Rubrikk I.11. Gi fullstendige opplysninger om ankomsttransportmiddelet: for fly rutenummer, for skip skipets navn, for veigående kjøretøyer registreringsnummer og eventuelt tilhengernummer, for tog tognummer og vognummer. Dokumentreferanse: luftfraktbrevnummer, konnossementnummer eller handelsnummer for tog eller veigående kjøretøy.
- Rubrikk I.12. Varebeskrivelse: Gi en detaljert beskrivelse av varen (for fôrvarer også typen fôr).
- Rubrikk I.13. Varekode eller HS-kode i henhold til Verdens tollorganisasjons harmoniserte system.
- Rubrikk I.14. Bruttovekt: Samlet vekt i kg. Denne defineres som produktenes samlede masse med all emballasje, men uten transportcontainere og annet transportutstyr. Nettovekt: Det faktiske produktets vekt i kg uten emballasje. Denne defineres som selve produktenes masse uten noen emballasje.
- Rubrikk I.15. Antall kolli.
- Rubrikk I.16. Temperatur: Kryss av for relevant transport-/lagringstemperatur.
- Rubrikk I.17. Type kolli: Oppgi emballasjetyper for produktene.
- Rubrikk I.18. Varer beregnet på: Kryss av i relevant rute: «Konsum» dersom varen er beregnet på konsum uten forutgående sortering eller annen fysisk behandling, «Videre bearbeiding» dersom den er beregnet på konsum etter slik behandling, eller «Fôr» dersom den er beregnet på å brukes som fôr.
- Rubrikk I.19. Oppgi alle forseglings- og containernumre dersom det er relevant.
- Rubrikk I.20. For videre transport til kontrollsted: I overgangsperioden nevnt i artikkel 19 (1) skal det utpekte innførselsstedet krysse av i denne ruten for å tillate transport videre til et annet kontrollsted.
- Rubrikk I.21. Ikke relevant.
- Rubrikk I.22. For import: Kryss av i denne ruten der forsendelsen er beregnet på import til Unionen (artikkel 8).
- Rubrikk I.23. Ikke relevant.
- Rubrikk I.24. Kryss av for det relevante transportmiddelet.
- Del II*
- Rubrikk II.1. *Denne delen skal fylles ut av vedkommende myndighet.*
Bruk samme referansenummer som i rubrikk I.2.
- Rubrikk II.2. Fylles ut av tollmyndighetene dersom det er nødvendig.
- Rubrikk II.3. Dokumentkontroll: Skal fylles ut for alle forsendelser.
- Rubrikk II.4. Myndigheten på det utpekte innførselsstedet skal angi om forsendelsen er valgt ut til fysisk kontroll, som i overgangsperioden nevnt i artikkel 19 (1) kan utføres på et annet kontrollsted.
- Rubrikk II.5. I overgangsperioden nevnt i artikkel 19 (1) skal myndigheten på det utpekte innførselsstedet angi til hvilket kontrollsted forsendelsen kan transporteres for identitetskontroll og fysisk kontroll etter en tilfredsstillende dokumentkontroll.
- Rubrikk II.6. Angi tydelig hvilket tiltak som skal treffes dersom forsendelsen avvises på grunn av et ikke tilfredsstillende resultat av dokumentkontrollen. Dersom det er krysset av for «Tilbakesending», «Tilintetgjøring», «Bearbeiding» eller «Bruk for annet formål», skal adressen til bestemmelsesforetaket oppgis i rubrikk II.7.

- Rubrikk II.7. Dersom det er relevant, oppgis godkjenningsnummer og adresse (eller skipsnavn og havn) for alle bestemmelsessteder der det kreves ytterligere kontroll av forsendelsen, for eksempel dersom det i rubrikk II.6 er krysset av for «Tilbakesending», «Tilintetgjøring», «Bearbeiding» eller «Bruk for annet formål».
- Rubrikk II.8. Her settes det offisielle stampelet til vedkommende myndighet på det utpekte innførselsstedet.
- Rubrikk II.9. Underskrift av ansvarlig tjenestemann hos vedkommende myndighet på det utpekte innførselsstedet.
- Rubrikk II.10. Ikke relevant.
- Rubrikk II.11. Myndigheten på det utpekte innførselsstedet eller, i overgangsperioden nevnt i artikkel 19 (1), vedkommende myndighet på kontrollstedet, angir her resultatet av identitetskontrollen.
- Rubrikk II.12. Myndigheten på det utpekte innførselsstedet eller, i overgangsperioden nevnt i artikkel 19 (1), vedkommende myndighet på kontrollstedet, angir her resultatet av den fysiske kontrollen.
- Rubrikk II.13. Myndigheten på det utpekte innførselsstedet eller, i overgangsperioden nevnt i artikkel 19 (1), vedkommende myndighet på kontrollstedet, angir her resultatet av laboratorieundersøkelsen. Oppgi hvilken kategori av stoff eller patogen det er utført laboratorieundersøkelse for å påvise.
- Rubrikk II.14. Denne rubrikken skal fylles ut for alle forsendelser som skal frigis for fri omsetning i Unionen.
- Rubrikk II.15. Ikke relevant.
- Rubrikk II.16. Angi tydelig hvilket tiltak som skal treffes dersom forsendelsen avvises på grunn av et ikke tilfredsstillende resultat av identitetskontrollen eller den fysiske kontrollen. Dersom det er krysset av for «Tilbakesending», «Tilintetgjøring», «Bearbeiding» eller «Bruk for annet formål», skal adressen til bestemmelsesforetaket oppgis i rubrikk II.18.
- Rubrikk II.17. Begrunnelse for avvisning: Fylles eventuelt ut for å tilføye relevante opplysninger. Kryss av i relevant rute.
- Rubrikk II.18. Dersom det er relevant, oppgis godkjenningsnummer og adresse (eller skipsnavn og havn) for alle bestemmelsessteder der det kreves ytterligere kontroll av forsendelsen, for eksempel dersom det i rubrikk II.16 er krysset av for «Tilbakesending», «Tilintetgjøring», «Bearbeiding» eller «Bruk for annet formål».
- Rubrikk II.19. Bruk denne rubrikken når den opprinnelige forseglingen på en forsendelse blir brutt når containeren åpnes. Det skal føres en liste over alle forseglinger som er brukt for dette formål.
- Rubrikk II.20. Her settes det offisielle stampelet til myndigheten på det utpekte innførselsstedet eller, i overgangsperioden nevnt i artikkel 19 (1), det offisielle stampelet til vedkommende myndighet på kontrollstedet.
- Rubrikk II.21. Underskrift av ansvarlig tjenestemann hos myndigheten på det utpekte innførselsstedet eller, i overgangsperioden nevnt i artikkel 19 (1), ansvarlig tjenestemann hos vedkommende myndighet på kontrollstedet.
- Del III*
Denne delen skal fylles ut av vedkommende myndighet.
- Rubrikk III.1. Opplysninger om tilbakesending: Myndigheten på det utpekte innførselsstedet eller, i overgangsperioden nevnt i artikkel 19 (1), vedkommende myndighet på kontrollstedet skal her angi transportmiddelet som er brukt, dets identifikasjonsnummer, bestemmelsesstaten og datoen for tilbakesendingen, så snart disse opplysningene er kjent.
- Rubrikk III.2. Oppfølging: Oppgi eventuelt hvilken enhet av den lokale vedkommende myndighet som er ansvarlig for tilsynet i tilfelle «tilintetgjøring», «bearbeiding» eller «bruk for annet formål» av forsendelsen. Denne vedkommende myndighet skal her oppgi om forsendelsen er ankommet og samsvarer med opplysningene.
- Rubrikk III.3. Underskrift av ansvarlig tjenestemann hos myndigheten på det utpekte innførselsstedet eller, i overgangsperioden nevnt i artikkel 19 (1), ansvarlig tjenestemann hos vedkommende myndighet på kontrollstedet, i tilfelle «tilbakesending». Underskrift av ansvarlig tjenestemann hos den lokale vedkommende myndighet i tilfelle «tilintetgjøring», «bearbeiding» eller «bruk for annet formål».

◀MI

Første avsnittet «Forordninger i pdf» skal lyde:

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 882/2004, forordning (EF) nr. 776/2006, forordning (EF) nr. 180/2008, forordning (EF) nr. 301/2008, forordning (EF) nr. 737/2008, forordning (EF) nr. 1029/2008, forordning (EF) nr. 669/2009 og forordning (EU) nr. 212/2010.

Bak forordning (EF) nr. 1029/2008 legges følgende inn:

Forordning (EF) nr. 669/2009

For å lese forordningen se her:

Forordning (EU) nr. 212/2010

For å lese forordningen se her: (Oversettelse foreligger ikke ennå)

16. juli Nr. 1134 2010

Forskrift om endring i forskrift om merking, registrering og rapportering av småfe

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 16. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 11, § 12, § 14, § 15, § 19 og § 29, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.1 nr. 7b (forordning (EF) nr. 1791/2006 og forordning (EF) nr. 1560/2007). Kunngjort 30. juli 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 30. november 2005 nr. 1356 om merking, registrering og rapportering av småfe gjøres følgende endringer:

Hjemmels- og EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 30. november 2005 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 11, § 12, § 14, § 15, § 19 og § 29, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.1 nr. 7b (forordning (EF) nr. 21/2004 endret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 og forordning (EF) nr. 1560/2007).

Romertallsinndelingen oppheves.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Forordning (EF) nr. 21/2004

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.1 nr. 7b (forordning (EF) nr. 21/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 og forordning (EF) nr. 1560/2007) om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring av forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og direktiv 64/432/EØF gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3 fjerde ledd skal lyde:

Uansett bestemmelsene i annet ledd skal øremerker, som påføres småfe født i 2008 og senere, sammen med elektronisk identifikasjonsmerking være forhåndspreget med følgende informasjon:

- 1) Mattilsynet: MT
- 2) Nasjonalitetsidentifikasjon: NO
- 3) Dyreholdets spesielle identitetsnummer tildelt av Mattilsynet: 7 siffer
- 4) Individnummer: 5 siffer der første siffer er fødselsårets siste siffer og de følgende siffer er dyrets individnummer.

§ 3 syvende ledd oppheves.

Ny § 3a skal lyde:

§ 3a. Elektronisk identifikasjonsmerking

Kravet om elektronisk identifikasjonsmerking i § 1, jf. forordning (EF) nr. 21/2004 artikkel 9 nr. 3, gjelder følgende dyr:

- 1) Sauer som fødes etter 31. desember 2010, unntatt dyr som skal slaktes før de er 12 måneder gamle og som ikke skal eksporteres til en EØS-stat eller en tredjestat.
- 2) Geiter som fødes etter 31. desember 2010, dersom dyrene skal eksporteres til en EØS-stat eller en tredjestat.
- 3) Sauer og geiter som er født i 2010, dersom dyrene skal eksporteres til en EØS-stat eller en tredjestat.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Merking av småfe som fødes i Norge

Småfe som fødes i Norge skal merkes med et første øremerke i det ene øret og et andre øremerke i det andre øret før de er 30 dager gamle, men likevel før de forlater dyreholdet de er født i. Begge øremerkene skal være godkjent, jf. § 3 første ledd.

Det første øremerket skal være et visuelt merke. Det andre øremerket skal være et elektronisk merke, dersom elektronisk identifikasjonsmerking er påbudt, jf. § 3a. For øvrig er det valgfritt hvorvidt det andre øremerket skal være et visuelt eller et elektronisk merke.

Inntil dyret er 6 måneder gammelt eller forlater dyreholdet det er født i, kan det andre øremerket være et visuelt, ikke-godkjent merke. For dyr som skal slaktes før de er 12 måneder gamle og som ikke skal eksporteres til en EØS-stat eller en tredjestat, kan det andre øremerket uansett være et visuelt, ikke-godkjent merke.

Det visuelle, ikke-godkjente øremerket omhandlet i tredje ledd skal være forhåndspreget med informasjon som angitt i § 3 annet ledd nr. 2 til nr. 4 og § 3 tredje ledd.

Småfe kan merkes med en valgfri farge. Fargene hvit, lakserød eller farger som kan forveksles med disse kan likevel ikke benyttes.

Første siffer i individnummeret for småfe skal representere siste siffer i årstallet de er født, alternativt årgangen dyrene tilhører. Dette gjelder likevel ikke for hvite øremerker for småfe jf. § 5.

II

Endringene trer i kraft straks.

Teksten i vedhenget skal lyde:

Forordninger

Konsolidert forordning (EF) nr. 21/2004

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.1 nr. 7b (forordning (EF) nr. 21/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 og forordning (EF) nr. 1560/2007) om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring av forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og direktiv 64/432/EØF med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I. Forordning (EF) nr. 21/2004 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 1560/2007 og sist endret 3. juni 2010.

► **B** forordning (EF) nr. 21/2004

► **M1** forordning (EF) nr. 1791/2006

► **M2** forordning (EF) nr. 1560/2007

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 21/2004 av 17. desember 2003

om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring av forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 37,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet,¹

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité,² og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i rådsdirektiv 90/425/EØF av 26. juni 1990 om veterinærkontroll og avlskontroll ved handel med visse levende dyr og produkter innenfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked³ skal dyr beregnet på handel innenfor Fellesskapet være identifisert i samsvar med kravene i Fellesskapets regelverk og være registrert på en slik måte at det er mulig å fastslå hvilken driftsenhet, sentral eller organisasjon de stammer fra eller har passert gjennom. Disse identifikasjons- og registreringssystemene skulle før 1. januar 1993 utvides til også å omfatte forflytning av dyr innenfor hver enkelt medlemsstats territorium.
- 2) I henhold til artikkel 14 i rådsdirektiv 91/496/EØF av 15. juli 1991 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av dyr som innføres til Fellesskapet fra tredjestater, og om endring av direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF⁴ skal identifisering og registreringen fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i direktiv 90/425/EØF, bortsett fra for slaktedyr og registrerte dyr av hestefamilien, foretas etter at nevnte veterinærkontroller er utført.
- 3) Regler for identifikasjon og registrering særlig av sauer og geiter er fastsatt i direktiv 92/102/EØF⁵. Når det gjelder sauer og geiter, har erfaringen, og særlig munn- og klovsykekrisen, vist at gjennomføringen av direktiv 92/102/EØF ikke har vært tilfredsstillende, og at det er behov for forbedring. Det er derfor nødvendig å fastsette strengere og mer spesifikke regler, slik det allerede er gjort for storfe i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe.⁶

- 4) Slik Fellesskapets regelverk er utformet, særlig forordning (EF) nr. 1760/2000, viser begrepene dyreholder og driftsenhet i vanlig bruk ikke til veterinærpraksiser eller dyreklinikker. Med henblikk på å gjøre regelverket mer leselig bør betydningen av disse begrepene defineres tydeligere.
- 5) Direktiv 92/102/EØF bør derfor endres slik at det fastslås tydelig at storfe allerede er unntatt fra direktivets virkeområde, og at sauer og geiter også skal unntas.
- 6) Rådsdirektiv 64/432/EØF av 26. juni 1964 om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet⁷ bør også endres for å ajourføre henvisningene i direktivet til bestemmelsene i Fellesskapets regelverk for identifikasjon av de aktuelle dyreartene.
- 7) I 1998 lanserte Kommisjonen et stortilt prosjekt for elektronisk identifikasjon av dyr (IDEA), og Kommisjonens sluttrapport ble framlagt 30. april 2002. Prosjektet viste at det er mulig å forbedre identifikasjonssystemene for sauer og geiter betydelig ved å bruke elektroniske identifikatorer til disse dyrene, forutsatt at visse vilkår vedrørende oppfølgings tiltakene er oppfylt.
- 8) Teknologien for elektronisk identifikasjon av sauer og geiter er utviklet i en slik grad at den kan anvendes. Inntil det er utarbeidet gjennomføringstiltak som er nødvendige for å innføre systemet med elektronisk identifikasjon på fellesskapsplan på en hensiktsmessig måte, bør et effektivt identifikasjons- og registreringssystem som gjør det mulig å ta hensyn til den framtidige utviklingen på området for gjennomføring av elektronisk identifikasjon på fellesskapsplan, åpne for å identifisere de enkelte dyr og driftsenheten der hvert dyr er født.
- 9) For å ta hensyn til den framtidige utviklingen innen elektronisk identifikasjon av sauer og geiter og særlig erfaringen som er gjort med gjennomføringen av dette, bør Kommisjonen framlegge for Rådet en rapport om mulig anvendelse av systemet for elektronisk identifikasjon på fellesskapsplan sammen med nødvendige forslag.
- 10) Kommisjonen bør også, særlig med tanke på saksbehandlingen i Det felles forskningscenter, utarbeide utførlige tekniske retningslinjer, definisjoner og framgangsmåter for de tekniske egenskapene til identifikatorer og lesere, prøvingsmetoder, godkjenningskriterier og sertifiseringsordninger for godkjente prøvingslaboratorier, anskaffelse av egnede identifikatorer og lesere, anvendelse, avlesing og gjenoppretting av identifikatorer, koding av identifikatorer, felles ordliste, dataordbok og kommunikasjonsstandarder.
- 11) I medlemsstater med en relativt liten saue- eller geitebestand er det muligens ikke berettiget å innføre et system for elektronisk identifikasjon. Disse medlemsstatene bør derfor få mulighet til å gjøre systemet valgfritt. Det bør også fastsettes en hurtig framgangsmåte for å tilpasse terskelverdiene for bestandens størrelse som avgjør om elektronisk identifikasjon kan være valgfritt.
- 12) For å gjøre det mulig å spore forflytning av sauer og geiter, bør dyrene identifiseres på riktig måte, og alle forflytninger bør kunne spores.
- 13) Dyreholdere må holde opplysningene om dyrene på sine driftsenheter å jour. Minstekravene til opplysninger bør fastsettes på fellesskapsplan.
- 14) Hver medlemsstat bør opprette et sentralt register som omfatter en ajourført liste over alle dyreholdere som er omfattet av denne forordning, og som utøver sin virksomhet på denne medlemsstatens territorium, samt omfatter minsteopplysningene fastsatt på fellesskapsplan.
- 15) For å gjøre det mulig å spore dyr raskt og nøyaktig, bør hver enkelt medlemsstat opprette en elektronisk database der alle driftsenheter på medlemsstatens territorium og forflytninger av dyrene registreres.
- 16) Type identifikasjonsmerke bør fastsettes på fellesskapsplan.
- 17) Personer som handler med dyr, bør føre register over sine transaksjoner, og vedkommende myndighet bør på anmodning få tilgang til disse registrene.
- 18) For å sikre riktig anvendelse av denne forordning, er det nødvendig å sørge for rask og effektiv utveksling av opplysninger om identifikasjonsmerker og dokumenter om dette mellom medlemsstatene. Det er fastsatt fellesskapsbestemmelser om dette ved rådsforordning (EØF) nr. 515/97 av 13. mars 1997 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av toll- og landbruksbestemmelsene,⁸ og ved rådsdirektiv 89/608/EØF av 21. november 1989 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av veterinær- og avlsbestemmelsene.⁹
- 19) For å sikre at ordningene fastsatt i denne forordning er pålitelige, er det nødvendig at medlemsstatene gjennomfører egnede og effektive kontrolltiltak, med forbehold for rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av Det europeiske fellesskaps økonomiske interesser.¹⁰
- 20) For å ta hensyn til det systemet som opprettes ved denne forordning, i forbindelse med tildelingen av visse former for støtte i henhold til rådsforordning (EF) nr. 1782/2003 av 29. september 2003 om fastsettelse av felles regler for direkte støtteordninger i henhold til den felles landbrukspolitik og om fastsettelse av visse støtteordninger for gårdbrukere,¹¹ bør nevnte forordning endres.
- 21) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen¹² —

1 Uttalelse avgitt 17. november 2003 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

2 EUT C 208 av 3.9.2003, s. 32.

3 EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/33/EF (EFT L 315 av 19.11.2002, s. 14).

- 4 EFT L 268 av 24.9.1991, s. 56. Direktivet sist endret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 16 av 22.1.1996, s. 3).
- 5 EFT L 355 av 5.12.1992, s. 32. Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 1994.
- 6 EFT L 204 av 11.8.2000, s. 1.
- 7 EFT 121 av 29.7.1964, s. 1977/64. Direktivet sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1226/2002 (EFT L 179 av 9.7.2002, s. 13).
- 8 EFT L 82 av 22.3.1997, s. 1.
- 9 EFT L 351 av 2.12.1989, s. 34.
- 10 EFT L 312 av 23.12.1995, s. 23.
- 11 EUT L 270 av 21.10.2003, s. 1.
- 12 EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

1. Hver enkelt medlemsstat skal opprette et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter i samsvar med bestemmelsene i denne forordning.
2. Denne forordning får anvendelse uten å berøre fellesskapsregler som kan bli fastsatt med sikte på å utrydde eller bekjempe sykdommer, og uten å berøre direktiv 91/496/EØF og forordning (EF) nr. 1782/2003.

Artikkel 2

I denne forordning menes med:

- a) «dyr»: ethvert dyr av artene sau eller geit,
 - b) «driftsenhet»: enhver virksomhet eller bygning, eller ved utegangeroppdrett, ethvert sted der det holdes, oppdrettes eller håndteres dyr på permanent eller midlertidig grunnlag, unntatt veterinærpraksiser eller dyreklinikker,
 - c) «dyreholder»: enhver fysisk eller juridisk person som har ansvar for dyr, også midlertidig, unntatt veterinærpraksiser eller dyreklinikker,
 - d) «vedkommende myndighet»: den eller de sentrale myndighetene i en medlemsstat som har ansvaret for eller er pålagt å foreta veterinærkontroll og gjennomføre denne forordning, eller når det gjelder kontroll av tilskudd, den myndigheten som har ansvaret for å gjennomføre forordning (EF) nr. 1782/2003,
 - e) «handel innenfor Fellesskapet»: handel som definert i artikkel 2 nr. 6 i direktiv 91/68/EØF.¹
- ¹ EFT L 46 av 19.2.1991, s. 19.

Artikkel 3

1. Systemet for identifikasjon og registrering av dyr skal omfatte følgende elementer:
 - a) identifikasjonsmerker for hvert dyr,
 - b) ajourførte registre på hver enkelt driftsenhet,
 - c) transportdokumenter,
 - d) et sentralt register eller en elektronisk database.
2. Kommisjonen og vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten skal ha tilgang til alle opplysninger som er omfattet av denne forordning. Medlemsstatene og Kommisjonen skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre tilgang til disse opplysningene for alle berørte parter, herunder forbrukerorganisasjoner godkjent av medlemsstaten, forutsatt at den nasjonale lovgivning om datasikring og fortrolig behandling av opplysninger overholdes.

Artikkel 4

1. Alle dyr på en driftsenhet som er født etter 9. juli 2005, ► **M1** eller tiltredelsesdatoen for Bulgaria og Romania, ◀ **M1** skal identifiseres i samsvar med nr. 2 innen en frist som regnes fra dyrets fødsel og fastsettes av medlemsstaten, og i alle tilfeller før dyret flyttes fra driftsenheten der det ble født. Denne fristen skal ikke være lenger enn seks måneder.

Som et unntak kan medlemsstatene forlenge fristen, men den kan ikke være lenger enn ni måneder for dyr som holdes i ekstensivt oppdrett eller utegangeroppdrett. De berørte medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om det unntaket som er gitt. Om nødvendig kan det vedtas gjennomføringsregler etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

2.
 - a) Dyr skal identifiseres ved hjelp av et første identifikasjonsmerke som oppfyller kravene i del A nr. 1–3 i vedlegget, og
 - b) ved hjelp av et annet identifikasjonsmerke som er godkjent av vedkommende myndighet, og som er i samsvar med de tekniske egenskapene oppført i del A nr. 4 i vedlegget.
 - c) Fram til datoen nevnt i artikkel 9 nr. 3, kan imidlertid det andre identifikasjonsmerket erstattes av systemet beskrevet i del A nr. 5 i vedlegget, unntatt for dyr som er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet.
 - d) Medlemsstatene som innfører systemet nevnt i bokstav c), skal søke Kommisjonen om godkjenning av systemet etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2. Med henblikk på dette skal Kommisjonen undersøke dokumentasjonen som medlemsstatene har fremlagt, og foreta de undersøkelser som er nødvendige for å vurdere systemet. Når disse undersøkelsene er fullført, skal Kommisjonen innen 90 dager etter at søknaden om

godkjenning er mottatt, framlegge for Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen en rapport samt et utkast til hensiktsmessige tiltak.

3. For dyr som skal slaktes før de er tolv måneder gamle, og som verken er beregnet på handel innenfor Fellesskapet eller på eksport til tredjestater, kan imidlertid identifikasjonsmetoden som er beskrevet i del A nr. 7 i vedlegget, tillates av vedkommende myndighet som et alternativ til identifikasjonsmerkene nevnt i nr. 2.

4. Dyr som er importert fra en tredjestat, og som etter 9. juli 2005 ► **M1**, eller tiltredelsesdatoen for Bulgaria og Romania, ◀ **M1** har gjennomgått kontrollene fastsatt ved direktiv 91/496/EØF og blir værende på Fellesskapets territorium, skal innen en frist som skal fastsettes av medlemsstaten, men senest 14 dager etter de nevnte kontrollene, og i alle tilfeller før de flyttes fra driftsenheten, identifiseres i samsvar med nr. 2 på den mottakerenheten der oppdrett finner sted.

Den opprinnelige identifikasjonen som tredjestaten har foretatt, skal registreres i driftsenhetsregisteret fastsatt i artikkel 5, sammen med identifikasjonskoden som mottakermedlemsstaten har tildelt dyret.

Det er imidlertid ikke nødvendig med identifikasjon som fastsatt i nr. 1, av et dyr som er beregnet på slaktning, dersom dyret transporteres direkte fra grensekontrollstasjonen til et slakteri i den medlemsstaten der kontrollene nevnt i første ledd, foretas og dyret slaktes senest fem virkedager etter disse kontrollene.

5. Dyr med opprinnelse i en annen medlemsstat, skal beholde sin opprinnelige identifikasjon.

6. Identifikasjonsmerker må ikke fjernes eller skiftes uten tillatelse fra vedkommende myndighet. Dersom et identifikasjonsmerke er blitt uleselig eller har gått tapt, skal det i samsvar med denne artikkel snarest mulig påsettes et nytt som har samme kode. I tillegg til koden og atskilt fra den kan dette erstatningsmerket angi et versjonsnummer.

Vedkommende myndighet kan imidlertid under sin kontroll tillate at erstatningsmerket får en annen kode, forutsatt at dette ikke svekker muligheten til sporing, særlig av dyr som er identifisert i samsvar med nr. 3.

7. Identifikasjonsmerket skal tildeles driftsenheten og fordeles og festes på dyrene på en måte som fastsettes av vedkommende myndighet.

8. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen om modellen for identifikasjonsmerket og identifikasjonsmetoden som brukes på sitt territorium.

9. Fram til datoen nevnt i artikkel 9 nr. 3, skal de medlemsstatene som har innført elektronisk identifikasjon på frivillig basis i samsvar med bestemmelsene i del A nr. 4 og 6 i vedlegget, sikre at det individuelle elektroniske identifikasjonsnummeret og egenskapene ved identifikasjonsmerket som brukes, nevnes i det relevante sertifikatet i henhold til direktiv 91/68/EØF som følger dyr som er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet.

Artikkel 5

1. Alle dyreholdere, unntatt transportører, skal ha et ajourført register som inneholder minst opplysningene oppført i del B i vedlegget.

2. Medlemsstatene kan kreve at dyreholdere fører flere opplysninger i registeret nevnt i nr. 1, enn de opplysningene som er oppført i del B i vedlegget.

3. Registeret skal ha et format som er godkjent av vedkommende myndighet, det skal føres for hånd eller elektronisk, og det skal til enhver tid på anmodning være tilgjengelig på driftsenheten for vedkommende myndighet i en minsteperode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være på minst tre år.

4. Som unntak fra nr. 1 skal registrering av de opplysningene som kreves i del B i vedlegget, være valgfritt i de medlemsstatene der en sentral elektronisk database som allerede inneholder disse opplysningene, er i drift.

5. Alle dyreholdere skal på anmodning gi vedkommende myndighet alle opplysninger om opprinnelse, identifikasjon og eventuelt bestemmelsessted for dyr som de har eid, holdt, transportert, brakt i omsetning eller slaktet i løpet av de siste tre årene.

6. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen om modellen for driftsenhetsregisteret som brukes på sitt territorium, og eventuelt om unntak fra bestemmelsene i nr. 1.

Artikkel 6

1. Fra 9. juli 2005 ► **M1**, eller tiltredelsesdatoen for Bulgaria og Romania, ◀ **M1** skal et dyr som flyttes mellom to ulike driftsenheter innenfor en medlemsstats territorium, følges av et transportdokument basert på en modell som er utarbeidet av vedkommende myndighet og inneholder minst opplysningene oppført i del C i vedlegget, og som fylles ut av dyreholderen dersom vedkommende myndighet ikke allerede har gjort det.

2. Medlemsstatene kan oppgi flere opplysninger i transportdokumentet nevnt i nr. 1, enn de opplysningene som er oppført i del C i vedlegget, eller de kan kreve at slike opplysninger oppgis.

3. Dyreholderen på mottakerenheten skal oppbevare transportdokumentet i en minsteperode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være på minst tre år. På anmodning skal dyreholderen gi vedkommende myndighet en kopi av dokumentet.

4. Som unntak fra nr. 1 skal transportdokumentet være valgfritt i de medlemsstatene der en sentral elektronisk database som minst inneholder de opplysningene som kreves i del C i vedlegget, unntatt dyreholderens underskrift, er i drift.

5. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen om modellen for transportdokumentet som brukes på sitt territorium, og eventuelt om unntak som nevnt i nr. 4.

Artikkel 7

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndighet har et sentralt register over alle driftsenheter med dyreholdere som utøver sin virksomhet på medlemsstatens territorium, unntatt transportører.

2. Registeret skal omfatte identifikasjonskoden til driftsenheten eller, dersom vedkommende myndighet tillater det, til dyreholderen, unntatt transportører, dyreholderens virksomhet, produksjonstype (kjøtt eller melk) og artene som holdes. Dersom dyreholderen holder dyr på fast basis, skal vedkommende med jevne mellomrom utarbeide en fortegnelse over dyrene i henhold til frister fastsatt av vedkommende myndighet i medlemsstaten, og i alle tilfeller minst én gang i året.

3. En driftsenhet skal stå i det sentrale registeret til det i tre år på rad ikke har vært dyr på driftsenheten. Med virkning fra 9. juli 2005 ► **M1**, eller tiltredelsesdatoen for Bulgaria og Romania, ◀ **M1** skal registeret integreres i den elektroniske databasen nevnt i artikkel 8 nr. 1.

Artikkel 8

1. Fra 9. juli 2005 ► **M1**, eller tiltredelsesdatoen for Bulgaria og Romania, ◀ **M1** skal vedkommende myndighet i hver enkelt medlemsstat opprette en elektronisk database i samsvar med del D nr. 1 i vedlegget.

2. Alle dyreholdere, unntatt transportører, skal innen en frist på 30 dager når det gjelder opplysninger om dyreholderen eller driftsenheten, og innen sju dager når det gjelder opplysninger om forflytning av dyr, gi vedkommende myndighet:

- a) opplysningene som skal registreres i det sentrale registeret og resultatet av fortegnelsen nevnt i artikkel 7 nr. 2, og opplysningene som kreves for å opprette databasen nevnt i nr. 1,
- b) opplysninger om forflytningen hver gang et dyr flyttes, som fastsatt i transportdokumentet nevnt i artikkel 6, for de medlemsstatene som benytter seg av unntaket nevnt i artikkel 6 nr. 4.

3. Vedkommende myndighet i hver enkelt medlemsstat kan, dersom den ønsker det, opprette en elektronisk database som inneholder minst de opplysningene som er oppført i del D nr. 2 i vedlegget.

4. Medlemsstatene kan registrere flere opplysninger enn de opplysningene som er oppført i del D nr. 1 og 2 i vedlegget, i den elektroniske databasen nevnt i nr. 1 og 3.

5. Fra 1. januar 2008 skal databasen nevnt i nr. 3, være obligatorisk.

Artikkel 9

1. Retningslinjer og framgangsmåter for gjennomføringen av systemet for elektronisk identifikasjon skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

2. Vedtakene nevnt i nr. 1 skal gjøres med sikte på å forbedre gjennomføringen av systemet for generell elektronisk identifikasjon.

► **M2**

3. Fra 31. desember 2009 skal elektronisk identifikasjon i henhold til retningslinjene nevnt i nr. 1, og i samsvar med de relevante bestemmelsene i del A i vedlegget, være obligatorisk for alle dyr.

◀ **M2**

Medlemsstater der det samlede antall sauer og geiter er høyst 600 000, kan imidlertid gjøre denne elektroniske identifikasjonen valgfri for dyr som ikke er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet.

Medlemsstater der det samlede antall geiter er høyst 160 000, kan også gjøre denne elektroniske identifikasjonen valgfri for geiter som ikke er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet.

► **M2**

4. Medlemsstatene kan før 31. desember 2009 innføre obligatorisk elektronisk identifikasjon av dyr som er født på deres territorium.

◀ **M2**

Artikkel 10

1. Endringer av de vedleggene og tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

Disse tiltakene skal særlig gjelde:

- a) antall kontroller som minst skal foretas,
- b) anvendelse av administrative sanksjoner,
- c) nødvendige overgangsbestemmelser for systemets oppstartingsperiode.

2. Følgende data kan ajourføres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2:

- a) fristene for å framlegge opplysningene nevnt i artikkel 8 nr. 2,
- b) terskelverdiene for bestandens størrelse nevnt i artikkel 9 nr. 3 annet og tredje ledd.

Artikkel 11

1. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen om hvilken vedkommende myndighet som er ansvarlig for å sikre at denne forordning overholdes.

2. Medlemsstatene skal sikre at personer som har ansvaret for å identifisere og registrere dyr, har fått instruksjon og veiledning om de relevante bestemmelsene i vedlegget, og at det blir arrangert hensiktsmessige opplæringskurs.

Artikkel 12

1. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at bestemmelsene i denne forordning overholdes. De fastsatte kontrollene skal ikke berøre eventuelle kontroller som Kommisjonen kan foreta i samsvar med artikkel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

2. Medlemsstatene skal fastsette en sanksjonsordning for overtredelse av denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at slike sanksjoner anvendes. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

3. Sakkyndige fra Kommisjonen skal sammen med vedkommende myndigheter:

- a) kontrollere at medlemsstatene oppfyller kravene i denne forordning,
- b) om nødvendig foreta kontroll på stedet for å sikre at kontrollene nevnt i nr. 1, blir foretatt i samsvar med denne forordning.

4. En medlemsstat på hvis territorium det foretas kontroll på stedet, skal gi de sakkyndige fra Kommisjonen all den bistand de trenger for å utføre sine oppgaver.

Resultatet av kontrollene skal drøftes med vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten før en endelig rapport blir utarbeidet og utsendt.

5. Når Kommisjonen på grunnlag av resultatet av kontrollene finner det berettiget, skal den gjennomgå situasjonen i Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen nevnt i artikkel 13 nr. 1. Den kan gjøre nødvendige vedtak etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

6. Kommisjonen skal overvåke utviklingen i situasjonen. I lys av utviklingen og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2, kan den endre eller oppheve vedtakene nevnt i nr. 5.

7. Nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel skal om nødvendig vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

Artikkel 13

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, nedsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002.¹

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF, skal være tre måneder.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

¹ EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1.

Artikkel 14

I forordning (EF) nr. 1782/2003 gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 18 nr. 2 skal lyde:

«2. Ved anvendelse av artikkel 67, 68, 69, 70 og 71 skal det integrerte systemet omfatte et system for identifikasjon og registrering av dyr opprettet i samsvar med både europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter* og rådsforordning (EF) nr. 21/2004 av 17. desember 2003 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter.**

* EFT L 204 av 11.8.2000 s. 1.

** EUT L 5 av 9.1.2004, s. 8.»

2. I artikkel 25 nr. 2 skal annet ledd lyde:

«Disse systemene, særlig systemet for identifikasjon og registrering av dyr opprettet i samsvar med direktiv 92/102/EØF, forordning (EF) nr. 1760/2000 og rådsforordning (EF) nr. 21/2004, skal være forenlige, som definert i artikkel 26 i denne forordning, med det integrerte systemet».

3. Artikkel 115 nr. 2 skal lyde:

«2. Når rådsforordning (EF) nr. 21/2004 får anvendelse, skal et dyr være identifisert og registrert i samsvar med disse reglene for å være tilskuddsberettiget.»

4. I vedlegg III del A skal nytt nr. 8a lyde:

«8a.	Rådsforordning (EF) nr. 21/2004 av 17. desember 2003 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring av forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5 av 9.1.2004, s. 8).	Artikkel 3, 4 og 5»
------	---	---------------------

Artikkel 15

I direktiv 92/102/EØF gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 2 bokstav a) skal lyde:

«a) dyr: ethvert dyr av artene nevnt i direktiv 64/432/EØF,* unntatt storfe.

* EFT 121 av 29.7.1964, s. 1977/64.»

2. Artikkel 3 nr. 2 skal lyde:
«Medlemsstatene kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 90/425/EØF, gis tillatelse til å unnlate å oppføre i fortegnelsen nevnt i nr. 1 bokstav a), fysiske personer som holder bare ett svin som er beregnet på eget bruk eller konsum, eller for å ta hensyn til særlige omstendigheter, forutsatt at dyret for enhver forflytning underkastes kontroll som fastsatt i dette direktiv.»
3. I artikkel 4 gjøres følgende endringer:
 - a) i nr. 1 bokstav a) gjøres følgende endringer:
 - i første ledd utgår ordene «storfe eller»,
 - i annet ledd endres «over alle fødsler, dødsfall og forflytninger» til «over forflytninger»,
 - fjerde ledd oppheves,
 - b) nr. 1 bokstav b) oppheves,
 - c) i nr. 3 bokstav b) skal første ledd lyde:
«enhver som holder dyr som skal til eller kommer fra et marked eller en oppsamlingssentral, framlegger et dokument med nærmere opplysninger om de aktuelle dyrene til den som midlertidig holder dyrene på markedet eller i oppsamlingssentralen.»
4. I artikkel 5 gjøres følgende endringer:
 - a) nr. 2 oppheves,
 - b) i nr. 3 gjøres følgende endringer:
 - i første ledd endres «Andre dyr enn storfe» til «Dyrene»,
 - annet ledd skal lyde:
«Til det er truffet beslutning som fastsatt i artikkel 10 i dette direktiv, og som unntak fra artikkel 3 nr. 1 bokstav c) annet ledd i direktiv 90/425/EØF, kan medlemsstatene anvende sitt nasjonale system for alle forflytninger av dyr som skjer på sitt territorium. Systemet skal gjøre det mulig å identifisere driftsenheten dyrene kommer fra, og å finne tilbake til driftsenheten der de er født. Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om hvilke systemer de for dette formål vil anvende fra 1. juli 1993 for svin. En medlemsstat kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 90/425/EØF, bli bedt om å endre sitt system dersom det ikke oppfyller ovennevnte krav.»
 - fjerde ledd oppheves,
 - c) nr. 4 oppheves.
5. I artikkel 11 nr. 1 oppheves første og tredje strekpunkt.

Artikkel 16

I direktiv 64/432/EØF skal artikkel 3 nr. 2 bokstav d) lyde:

- «d) identifiseres i samsvar med bestemmelsene i direktiv 92/102/EØF, når det gjelder svin, og i samsvar med bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1760/2000, når det gjelder storfe.»

Artikkel 17

Denne forordning trer i kraft den tjuende dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 14, 15 og 16 får anvendelse fra 9. juli 2005.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater. Utfærdiget i Brussel, 17. desember 2003.

For Rådet
G. ALEMANN
Formann

Vedlegg

A. Identifikasjonsmerker

1. Øremerkene skal festes slik at de er synlige på avstand.
2. Øremerkene og andre identifikasjonsmerker skal inneholde følgende tegn:
 - de første tegnene viser i hvilken medlemsstat den driftsenheten der dyret første gang ble identifisert, ligger. For dette formål brukes landkoder på to bokstaver eller tre sifre¹ i samsvar med ISO 3166,
 - landkoden etterfølges av en individuell tallkode på høyst 13 sifre.I tillegg til opplysningene fastsatt i dette nummer, kan vedkommende myndigheter i medlemsstatene tillate at det brukes en strekkode, og at dyreholderen oppgir flere opplysninger, forutsatt at identifikasjonsnummeret ikke blir vanskeligere å lese.
3. Det første identifikasjonsmerket som er nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav a), skal bestå av et øremerke som er godkjent av vedkommende myndighet, og som festes på det ene øret, er framstilt av ikke-nedbrytbart materiale, ikke kan forfalskes, er lett å lese i hele dyrets levetid og er utformet slik at det blir sittende uten å påføre dyret lidelser. Øremerket skal ikke kunne brukes på nytt, og påskriftene fastsatt i nr. 2, skal ikke kunne fjernes.

4. Det andre identifikasjonsmerket som er nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav b), kan bestå av:
 - et øremerke med de samme egenskapene som beskrevet i nr. 3, eller
 - en tatovering, unntatt for dyr som er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet, eller
 - bare når det gjelder geiter, et merke på kodebeinet, eller
 - en elektronisk transponder i samsvar med egenskapene oppført i nr. 6.
5. Systemet nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav c), krever at dyrene identifiseres både på hver enkelt driftsenhet og enkeltvis og omfatter en framgangsmåte for å erstatte identifikasjonsmerket når det er blitt uleselig eller har gått tapt, under vedkommende myndighets kontroll og uten at sporbarheten mellom driftsenhetene blir svekket, med det formål å bekjempe epizootier, og gjør det mulig å spore dyrenes forflytninger på nasjonalt territorium med samme formål.
6. Den elektroniske identifikatoren skal ha følgende tekniske egenskaper:
 - skrivebeskyttede passive transpondere med HDX- eller FDX-B-teknologi som er i samsvar med ISO-standard 11784 og 11785,
 - elektroniske identifikatorer skal kunne avleses med avlesningsutstyr som er i samsvar med ISO standard 11785 og i stand til å avlese HDX- og FDX-B-transpondere,
 - bærbare lesere skal kunne brukes på minst 12 centimeters avstand når det gjelder øremerker, og minst 20 centimeters avstand når det gjelder bolustypen, og stasjonære lesere skal kunne brukes på minst 50 centimeters avstand når det gjelder både øremerker og bolustypen.
7. Identifikasjonsmetoden nevnt i artikkel 4 nr. 3, er som følger:
 - dyrene identifiseres ved hjelp av et øremerke som er godkjent av vedkommende myndighet, og som festes i det ene øret,
 - øremerket skal være framstilt av ikke-nedbrytbart materiale, skal ikke kunne forfalskes, skal være lett å lese og skal være utformet slik at det blir sittende uten å påføre dyret lidelser. Øremerket skal ikke kunne brukes på nytt, og påskriftene skal ikke kunne fjernes,
 - øremerket skal minst inneholde landkoden på to bokstaver og identifikasjonskoden til driftsenheten der dyret er født.

Medlemsstater som bruker denne metoden, skal underrette Kommisjonen og medlemsstatene innenfor rammen av komiteen nevnt i artikkel 13 nr. 1. Dersom dyr som er identifisert i samsvar med dette nummer, blir holdt til de er over tolv måneder gamle, eller er beregnet på handel innenfor Fellesskapet eller eksport til tredjestater, skal de identifiseres i samsvar med nr. 1–4.

1

	Østerrike	AT	040
	Belgia	BE	056
► M1	Bulgaria	BG	100
◄ M1	Danmark	DK	208
	Finland	FI	246
	Frankrike	FR	250
	Tyskland	DE	276
	Hellas	EL	300
	Irland	IE	372
	Italia	IT	380
	Luxembourg	LU	442
	Nederland	NL	528
	Portugal	PT	620
► M1	Romania	RO	642
◄ M1	Spania	ES	724
	Sverige	SE	752
	Det forente kongerike	UK	826.

B. Driftsenhetsregister

Driftsenhetsregisteret skal inneholde minst følgende opplysninger:

1. Fra 9. juli 2005 ► M1, eller tiltredelsesdatoen for Bulgaria og Romania, ◄ M1:
 - driftsenhetens identifikasjonskode,

- driftsenhetens adresse og de geografiske koordinatene eller tilsvarende angivelse av driftsenhetens geografiske beliggenhet,
 - produksjonstype,
 - resultatet av den siste fortegnelsen nevnt i artikkel 7, og datoen da den ble foretatt,
 - dyreholderens navn og adresse,
 - når det gjelder dyr som flyttes fra driftsenheten, transportørens navn, registreringsnummeret på den delen av transportmiddelet som dyrene transporteres i, mottakerenhetens identifikasjonskode eller navn og adresse, eller når det gjelder dyr som sendes til et slakteri, slakteriets identifikasjonskode eller navn og avreisedato, eller et duplikat eller en bekreftet kopi av transportdokumentet nevnt i artikkel 6,
 - når det gjelder dyr som ankommer driftsenheten, identifikasjonskoden til driftsenheten som dyret kommer fra, og ankomstdatoen,
 - opplysninger om eventuell erstatning av øremerker eller elektroniske innretninger.
2. Fra datoen fastsatt i henhold til artikkel 9 nr. 3, følgende ajourførte opplysninger for hvert enkelt dyr som er født etter denne datoen:
- dyrets identifikasjonskode,
 - fødselsår og identifikasjonsdato,
 - måneden og året da dyret døde på driftsenheten,
 - rasen og om mulig genotypen.
- Når det gjelder dyr som er identifisert i samsvar med nr. 7 i del A, skal imidlertid opplysningene nevnt i nr. 2 i nevnte del, oppføres for hvert dyreparti som har samme identifikasjon, og antall dyr skal oppgis.
3. Navnet på og underskriften til representanten for vedkommende myndighet som har kontrollert registeret, og datoen da kontrollen ble foretatt.

C. Transportdokument

1. Transportdokumentet skal fylles ut av dyreholderen på grunnlag av en modell som vedkommende myndighet har utarbeidet, og det skal inneholde minst følgende opplysninger:
- driftsenhetens identifikasjonskode,
 - dyreholderens navn og adresse,
 - det samlede antall dyr som flyttes,
 - mottakerenhetens identifikasjonskode eller identifikasjonskoden til den kommende dyreholderen, eller når dyrene sendes til et slakteri, slakteriets identifikasjonskode eller navn og beliggenhet, eller ved beiteskifte, bestemmelsesstedet,
 - opplysninger om transportmiddelet og transportøren, herunder transportørens godkjeningsnummer,
 - avreisedato,
 - dyreholderens underskrift.
2. Med virkning fra datoen fastsatt i henhold til artikkel 9 nr. 3, skal transportdokumentet for dyr som er identifisert i samsvar med nr. 1–6 i del A, inneholde dyrets individuelle identifikasjonskode i tillegg til opplysningene nevnt i nr. 1 ovenfor.

D. Elektronisk database

1. Den elektroniske databasen skal inneholde minst følgende opplysninger om hver enkelt driftsenhet:
- driftsenhetens identifikasjonskode,
 - driftsenhetens adresse og de geografiske koordinatene eller tilsvarende angivelse av driftsenhetens geografiske beliggenhet,
 - dyreholderens navn og adresse og virksomhet,
 - dyrearter,
 - produksjonstype,
 - resultatet av fortegnelsen over dyrene nevnt i artikkel 7 nr. 2, og datoen da fortegnelsen ble foretatt,
 - et datafelt forbeholdt vedkommende myndighet der den kan registrere opplysninger om dyrehelse, for eksempel restriksjoner på forflytning, status eller andre relevante opplysninger i forbindelse med fellesskapsprogrammer eller nasjonale programmer.
2. I samsvar med bestemmelsene i artikkel 8 skal databasen registrere hver enkelt forflytning av dyr. Registreringen skal omfatte minst følgende opplysninger:
- antall dyr som flyttes,
 - avsenderenhetens identifikasjonskode,
 - avreisedato,
 - mottakerenhetens identifikasjonskode,
 - ankomstdato.

Forordninger i pdf

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 21/2004, forordning (EF) nr. 1791/2006 og forordning (EF) nr. 1560/2007.

Forordning (EF) nr. 21/2004 (uoffisiell oversettelse)

For å lese forordningen ser her:

Forordning (EF) nr. 1791/2006 (uoffisiell oversettelse)

For å lese forordningen ser her:

Forordning (EF) nr. 1560/2007 (uoffisiell oversettelse)

For å lese forordningen ser her:

19. juli Nr. 1135 2010**Forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet 19. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 13, § 15, § 16 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 11 og § 17.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 8.1 nr. 3 (direktiv 90/539/EØF), del 4.2 nr. 71 (vedtak 2003/644/EF), del 4.2 nr. 77 (vedtak 2004/235/EF), del 4.2 nr. 37 (vedtak 95/410/EF sist endret ved vedtak 98/227/EF), innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 798/2008 endret ved forordning (EF) nr. 1291/2008, forordning (EF) nr. 411/2009, forordning (EU) nr. 215/2010, forordning (EU) nr. 241/2010, forordning (EU) nr. 254/2010 og forordning (EU) nr. 332/2010) og (vedtak 2004/432/EF sist endret ved vedtak 2008/772/EF). Kunngjort 30. juli 2010 kl. 14.50.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder krav til dyrehelse, folkehelse og dyrevelferd ved import og transitt av følgende produkter fra tredjestater:

- fjørfe, rugeegg, daggamle kyllinger og spesifikt patogenfrie egg,
- ferskt kjøtt, kvernet kjøtt og mekanisk utbeinet kjøtt av fjørfe og fuglevilt, og
- egg og eggprodukter.

Forskriften inneholder helsesertifikater og en liste over tredjestater, områder, soner og segmenter i tredjestater som er godkjente for import og transitt av produktene nevnt i første ledd.

Forskriften fastsetter en liste over tredjestater som har et godkjent overvåkningsprogram for reststoffer.

Forskriften gjelder ikke for fjørfe til utstillinger eller konkurranser.

Ved motstrid mellom forordningens bestemmelser og denne bestemmelse, går alltid ordlyden til forordning (EF) nr. 798/2008 foran.

§ 2. Forordning (EF) nr. 798/2008

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 798/2008 som endret ved forordning (EF) nr. 1291/2008
forordning (EF) nr. 411/2009
forordning (EU) nr. 215/2010
forordning (EU) nr. 241/2010
forordning (EU) nr. 254/2010
forordning (EU) nr. 332/2010)

som fastsetter liste over tredjestater, områder, soner eller segmenter hvorfra fjørfe og fjørfeprodukter kan importeres til eller transitteres gjennom EØS-området og krav til helsesertifikater, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3. Krav til reststoffprogram

Det er kun tillatt å importere produkter nevnt i § 1 første ledd bokstav b) og c) fra tredjestater som har et godkjent overvåkningsprogram for reststoffer som angitt i vedlegg C.

§ 4. Newcastle disease og aviær influensa

Fjørfe og rugeegg skal komme fra en tredjestat:

- hvor Newcastle disease og aviær influensa er meldepliktige sykdommer, og
- som er fri for Newcastle disease og aviær influensa, eller hvis det ikke er fritt for de nevnte sykdommene, myndighetene har innført kontrollprogrammer som minst tilfredsstillende kravene i forskrift 3. juli 2007 nr. 842 om bekjempelse av aviær influensa hos fjørfe og andre fugler i fangenskap og forskrift 27. juni 2002 nr. 732 om bekjempelse av dyresykdommer.

§ 5. Helsesertifikat

Med forsendelsen skal det følge et helsesertifikat som:

- er utstedt på den dag som partiet sendes til EØS-staten,
- er på et språk som er vanligst benyttet i avsender og mottakerstaten,
- foreligger i original,

- d) bekrefter at fjørfe eller rugeegg oppfyller kravene til import fra tredjestater som er fastsatt i denne forskrift,
- e) er gyldig i fem dager,
- f) er utstedt for kun én mottaker, og
- g) er påført stempel og underskrift i annen farge enn trykkfargen til sertifikatet.

Helsesertifikatet skal være utformet i samsvar med sertifikatmodellene i denne forskrift.

Attestasjon på at vilkår vedrørende salmonellatilleggsgarantier er oppfylt, kan alternativt framgå i eget helsesertifikat, jf. vedtak 95/410/EF, vedtak 2003/644/EF og vedtak 2004/235/EF. Salmonellatilleggsgarantiene for Finland og Sverige skal gjelde tilsvarende for Norge.

§ 6. *Salmonella tilleggsgarantier*

Daggamle kyllinger som skal settes inn i flokker med avls- eller bruksfjørfe, skal stamme fra flokk som har vært isolert i minst 15 dager, og hvor det er testet negativt for alle serotyper salmonella i henhold til vedlegg A til denne forskrift, jf. vedtak 2003/644/EF, eller som har gjennomgått et tilsvarende salmonellakontrollprogram som er godkjent av EU-kommisjonen.

Avlsfjørfe skal komme fra en flokk som før innførsel har vært isolert i minst 15 dager, og hvor det er testet negativt for alle serotyper salmonella i henhold til vedlegg A til denne forskrift, jf. vedtak 2003/644/EF, eller skal ha gjennomgått et tilsvarende salmonellakontrollprogram som er godkjent av EU-kommisjonen.

Bruksfjørfe som skal benyttes til produksjon av konsumegg skal komme fra en flokk som før innførsel har vært isolert i minst 15 dager, og hvor det i løpet av de siste 10 dager før forsendelse er testet negativt for invasive salmonellaserotyper i henhold til vedlegg B til denne forskrift, jf. vedtak 2004/235/EF, eller ha gjennomgått et tilsvarende salmonellakontrollprogram som er godkjent av EU-kommisjonen.

Slaktefjørfe skal komme fra en flokk som i løpet av de siste 14 dager før slaktning har testet negativt for salmonella i henhold til vedlegg A til denne forskrift, jf. vedtak 95/410/EF, eller har gjennomgått et tilsvarende salmonellakontrollprogram som er godkjent av EU-kommisjonen.

§ 7. *Tilsyn og vedtak*

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23 og dyrevelferdsloven § 30, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26 og dyrevelferdsloven § 32 til § 35.

§ 8. *Dispensasjon*

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 9. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak truffet i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28 og dyrevelferdsloven § 37.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 18. desember 2008 nr. 1510 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater.

Vedlegg A. Vilkår for salmonella-prøvetaking av avlsfjørfe, slaktefjørfe og flokk som daggamle kyllinger stammer fra

Mikrobiologisk undersøkelse:

Den mikrobiologiske undersøkelsen skal omfatte alle serotyper av salmonella, og skal utføres etter Den internasjonale standardiseringsorganisasjonens standardiserte metode ISO 6579:1993 eller reviderte utgaver, eller etter metoden beskrevet av Nordisk metodikkomité for næringsmidler (NMKL-metode nr. 71, 4. utgave, 1991) eller reviderte utgaver.

Prøvetaking:

Det skal tas en samleprøve av avføringen, som skal bestå av enkeltprøver av fersk avføring som hver skal veie minst ett gram. Prøvene skal tas tilfeldig på et visst antall steder i bygningen der fuglene holdes, eller i hver gruppe av bygninger dersom fuglene har fri adgang til mer enn én bygning i driftsenheten. Antall enkeltprøver av avføring som skal tas med sikte på samleprøver, er angitt i tabell 1.

Tabell 1

<i>Antall fjørfe som holdes i en bygning:</i>	<i>Antall avføringsprøver som skal tas i bygningen eller gruppen av bygninger i driftsenheten</i>
1–24	Et antall som tilsvarer antallet fjørfe, men høyst 20
25–29	20
30–39	25
40–49	30
50–59	35
60–89	40

<i>Antall fjørfe som holdes i en bygning:</i>	<i>Antall avføringsprøver som skal tas i bygningen eller gruppen av bygninger i driftsenheten</i>
90–199	50
200–499	55
500 eller flere	60

Vedlegg B. Vilkår for salmonella-prøvetaking av bruksfjørfe som skal benyttes til produksjon av konsumegg

Den mikrobiologiske undersøkelsen skal omfatte følgende invasive serotyper:

- 1) *Salmonella gallinarum*
- 2) *Salmonella pullorum*
- 3) *Salmonella enteritidis*
- 4) *Salmonella berta*
- 5) *Salmonella typhimurium*
- 6) *Salmonella thompson*
- 7) *Salmonella infantis*

Det skal tas en samleprøve av avføringen, som skal bestå av enkeltprøver av fersk avføring som hver skal veie minst ett gram. Prøvene skal tas tilfeldig på et visst antall steder i bygningen der fuglene holdes, eller i hver gruppe av bygninger dersom fuglene har fri adgang til mer enn én bygning i driftsenheten.

Antall prøver skal gjøre det mulig å oppdage med 95 % sikkerhet en forekomst av salmonella på 5 %.

Den mikrobiologiske undersøkelsen skal utføres etter Den internasjonale standardiseringsorganisasjonens standardiserte metode ISO 6579:1993 eller reviderte utgaver, eller etter metoden beskrevet av Nordisk metodikkomité for næringsmidler (NMKL-metode nr. 71, 4. utgave, 1991) eller reviderte utgaver.

Vedlegg C. Liste over tredjestater som har godkjente overvåkningsprogrammer for reststoffer (vedtak 2004/432/EF sist endret ved vedtak 2008/772/EF)

Godkjente reststoffprogram

Forordninger

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I, kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 798/2008 endret ved forordning (EF) nr. 1291/2008, forordning (EF) nr. 411/2009, forordning (EU) nr. 215/2010, forordning (EU) nr. 241/2010, forordning (EU) nr. 254/2010 og forordning (EU) nr. 332/2010).

For å lese forordning (EF) nr. 798/2008 (dansk utgave) se her:

For å lese forordning (EF) nr. 1291/2008 (dansk utgave) se her:

For å lese forordning (EF) nr. 411/2009 (dansk utgave) se her:

For å lese forordning (EU) nr. 215/2010 (dansk utgave) se her:

For å lese forordning (EU) nr. 241/2010 (dansk utgave) se her:

For å lese forordning (EU) nr. 254/2010 (dansk utgave) se her:

For å lese forordning (EU) nr. 332/2010 (dansk utgave) se her:

Liste over tredjestater, områder eller soner (jf. forordning (EF) nr. 798/2008 sist endret ved forordning (EU) nr. 332/2010):

Helsesertifikater jf. forordning (EF) nr. 798/2009 sist endret ved forordning (EU) nr. 241/2010 (danske oversettelser)

Sertifikatmodeller for levende fjørfe, rugeegg og spesifikt patogenfrie egg:

BPP

BPR

HEP

DOC

DOR

HER

SPF

SRA

SRP

Sertifikatmodeller for ferskt kjøtt, konsumegg og eggprodukter:

E

POU

WGM

RAT

Transitt

EP

Forklaring til kodene for sertifikatmodellene:

BPP: Sertifikatmodell for avls- og bruksfjørfe, unntatt strutsefugl.

BPR: Sertifikatmodell for avls- og bruksstrutsefugl.

DOC: Sertifikatmodell for daggamle kyllinger, unntatt strutsefugl.

DOR: Sertifikatmodell for daggamle kyllinger av strutsefugl.

HEP: Sertifikatmodell for rugeegg av fjørfe, unntatt strutsefugl.

HER: Sertifikatmodell for rugeegg av strutsefugl.

SPF: Sertifikatmodell for spesifikt patogenfrie egg (SPF-egg).

SRP: Sertifikatmodell for slaktefjørfe og fjørfe til utsetting som fuglevilt, unntatt strutsefugl.

SRA: Sertifikatmodell for slaktestrutsefugl.

POU: Sertifikatmodell for fjørfekjøtt

RAT: Sertifikatmodell for strutsekjøtt for konsum.

WGM: Sertifikatmodell for kjøtt av fuglevilt.

E: Sertifikatmodell for egg.

EP: Sertifikatmodell for eggprodukter.

TRANSITT: Transitt og lagring av spesifikt patogenfrie egg, kjøtt, kvernet kjøtt og mekanisk utbeinet kjøtt av fjørfe, struts og fuglevilt samt egg og eggprodukter.

23. juli Nr. 1136 2010

Forskrift om endring i forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 23. juli 2010 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 6–3 sjettede ledd. Kunngjort 30. juli 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 9. februar 2006 nr. 129 om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger gjøres følgende endring:

§ 2–1 skal lyde:

§ 2–1. *Framgangsmåte og kriterier for opprykk fra stilling som førsteamanuensis eller høyskolelektor til stilling som professor*

(1) Førsteamanuenser og høyskolelektorer som har tiltrådt fast stilling eller åremålsstilling ved statlige universiteter, vitenskapelige høyskoler og høyskoler under lov om universiteter og høyskoler, kan søke om opprykk til professor på grunnlag av kompetanseerklæring etter reglene i denne forskriften. Ved private institusjoner under lov om universiteter og høyskoler avgjør styret om førsteamanuenser som har tiltrådt fast stilling eller åremålsstilling, kan søke om opprykk til professor på grunnlag av kompetanseerklæring etter reglene i denne

forskriften. Førsteamanuenser og høyskoledosenter med minst halv stilling kommer inn under ordningen. Opprykk etter disse reglene er personlig og får ingen konsekvenser for stillingsinnehaverens arbeidsoppgaver.

(2) Det kan bare søkes om opprykk innenfor det fag søkeren er ansatt. Med fag menes her de fag eller emner som kan inngå i de grader institusjonene kan tildele, jf. universitets- og høyskoleloven § 3-3 (1) og (2).

(3) Det er ikke anledning til å søke om opprykk til professor i forbindelse med søknad på undervisnings- og forskerstilling på lavere nivå.

(4) Søknad om opprykk sendes til egen institusjon. Søknad med vedlegg sendes i fem eksemplarer.

a) Vitenskapelige arbeider sendes i fem eksemplarer, jf. (5) a).

b) Kunstneriske arbeider i gjengivelse leveres i fem eksemplarer så sant dette ikke går utover kvaliteten i det materialet som leveres. Søkeren selv avgjør om deler av dokumentasjonen bare kan leveres i ett eksemplar. Originalverk framstilles for bedømmelseskomiteen etter nærmere avtale.

Dersom institusjonene setter søknadsfrister, kan det ikke sendes inn dokumentasjon etter at denne har gått ut. Dersom institusjonene ikke har fastsatt søknadsfrister, kan det ikke ettersendes dokumentasjon etter at søknaden er sendt inn

(5) Bedømmelsen skal skje på grunnlag av dokumentert vitenskapelig eller kunstnerisk kompetanse.

a) For dokumentasjon av vitenskapelig kompetanse er det anledning til å levere inntil 15 vitenskapelige arbeider.

b) For dokumentasjon av skapende og utøvende kunstnerisk kompetanse er det anledning til å levere inntil 15 kunstneriske arbeider eller publikasjoner.

Dokumentasjonen kan bl.a. bestå av

– kunstneriske originalarbeider,

– gjengivelse av kunstnerisk arbeid, for eksempel fotografier, audiovisuelle opptak eller liknende,

– publikasjoner basert på søkerens skapende og utøvende virksomhet,

– dokumentasjon av konserter, utstillinger, forestillinger, oppsetninger ved for eksempel program, katalog, samt omtaler eller kritikker i anerkjente publikasjoner,

– kunstneriske priser, innkjøp og oppdrag.

Alle søkere skal i tillegg levere en fullstendig liste over alle publikasjoner eller annen dokumenterbar virksomhet som påberopes som grunnlag for bedømmelsen. Listen kan være kommentert.

(6) Førsteamanuensis eller høyskoledosent som ikke har vært bedømt for norsk professorkompetanse i løpet av de siste to år, kan kreve å få sin kompetanse bedømt. Hvis det i løpet av de siste to år har vært utlyst professorstilling i vedkommendes spesialitet ved egen institusjon, gjelder toårsregelen fra søknadsfristen for den utlyste stillingen.

Dersom institusjonen har fastsatt søknadsfrist, gjelder toårsgrensen fra dette tidspunkt, selv om søkeren trekker sin søknad. Dersom institusjonen ikke har fastsatt søknadsfrist, gjelder toårsgrensen fra søknaden er mottatt, selv om søkeren trekker sin søknad.

(7) Førsteamanuensis eller høyskoledosent som har oppnådd utenlandsk professorkompetanse, kan søke om å få sin kompetanse vurdert som grunnlag for opprykk etter norske regler. Institusjonen kan fastsette søknadsfrist. Bedømmelseskomiteen vurderer om ny fullstendig bedømmelse er påkrevd.

(8) For førsteamanuensis eller høyskoledosent som har oppnådd kompetanseerklæring for professor II-stilling, og som søker om opprykk, skal det foretas ny bedømmelse.

(9) Bedømmelsen foretas av en bedømmelseskomité innenfor søkerens fagområde. Komiteen nedsettes av styret eller det organ styret delegerer til.

(10) Den enkelte komité består av minst tre personer med professorkompetanse eller tilsvarende kompetanse på søkerens fagområde.

Styret ved institusjonen, eller det organ styret delegerer til, utpeker en leder for bedømmelseskomiteen blant komiteens medlemmer. Så langt det er mulig, og på de fagområder det er naturlig, skal komiteen ha et medlem fra et annet land. Bare ett medlem av bedømmelseskomiteen kan være fra søkerens egen institusjon. Begge kjønn skal om mulig være representert i komiteen.

(11) Søknaden bør være endelig avgjort innen ett år. Denne fristen kan bare fravikes dersom det foreligger spesielle grunner som gjør det nødvendig å utsette søknadsbehandlingen.

(12) Bedømmelseskomiteen skal legge kriteriene for ansettelse som professor i § 1-2 til grunn ved bedømmelsen.

Av bedømmelseskomiteens tilråding må det framgå på hvilket grunnlag søkeren erklæres kompetent med henvisning til den dokumentasjonen som er nevnt under (5). Kompetansen skal knyttes til det fagområdet vedkommende er ansatt i, jf. (2).

Når en komité avgir kompetanseerklæring, skal den alltid angi på hvilket fagområde og eventuelt i hvilken spesialitet søkeren anses å ha professorkompetanse. Uttalelsen skal alltid gi uttrykk for om kompetanseerklæringen er enstemmig og utvilsom.

(13) Førsteamanuensis eller høyskoledosent som er erklært professorkompetent ved egen eller annen norsk institusjon i løpet av de siste seks år før søknadstidspunktet, kan søke sin institusjon om opprykk til professor, jf. (2). Søknadsfrist kan fastsettes av institusjonen. Dersom det foreligger en enstemmig erklæring om utvilsom kompetanse, kan opprykk gis uten ny bedømmelse. Institusjoner som på bakgrunn av sin egenart har utfyllende regler om krav til sine professorer, kan ta disse i betraktning ved behandling av søknaden.

Dersom kompetansen er gitt under tvil eller under dissens blant de sakkyndige, skal det foretas ny bedømmelse. Også for søker som har kompetanseerklæring som er eldre enn seks år, skal søknaden behandles av en bedømmelseskomité. Komiteen vurderer om ny fullstendig bedømmelse er påkrevd.

(14) Bedømmelseskomiteens vurdering sendes til søkeren så snart den foreligger. Det er ikke adgang til å påklage de sakkyndiges uttalelse, men søkeren kan komme med innsigelser mot saksbehandlingen eller merknader til de sakkyndiges uttalelse innen to uker etter at uttalelsen er sendt til søkeren. Merknader til de sakkyndiges uttalelse legges fram for bedømmelseskomiteen for eventuell tilleggsuttalelse før det treffes vedtak.

(15) På grunnlag av bedømmelseskomiteens vurdering og eventuelle innsigelser og tilleggsmerknader fatter institusjonens ansettelsesmyndighet for professorer, vedtak om godkjenning av bedømmelsen, og tildeler opprykk på grunnlag av denne. Bedømmelseskomiteen må enstemmig erklære søkeren professorkompetent for at opprykk skal gis. Departementet kan gi nærmere regler om saksbehandlingen.

(16) Opprykk både etter (13) og (15) gjelder fra søknadsfrist dersom dette er fastsatt og fra søknaden er mottatt, dersom det ikke foreligger søknadsfrist.

II

Endringen trer i kraft straks.

23. juli Nr. 1137 2010

Forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 23. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 13, § 15, § 16 og § 19, delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 11 og § 17, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010). Kunngjort 30. juli 2010 kl. 14.50.

§ 1. Forordning (EU) nr. 206/2010

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010) om lister over tredjestater eller områder i tredjestater som er godkjente for import av visse levende dyr og ferskt kjøtt og dessuten krav som stilles til helsesertifikater gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Virkeområde

Denne forskriften gjelder krav til dyrehelse, folkehelse og dyrevelferd ved import fra tredjestater eller fra områder i tredjestater og transitt av følgende dyr og produkter:

1. hov- og klovdyr
2. ferskt kjøtt av hov- og klovdyr til konsum
3. bier og humler.

Forskriften inneholder helsesertifikater og lister over tredjestater eller områder i tredjestater som er godkjente for import og transitt av produktene nevnt i første ledd.

Forskriften gjelder ikke for:

1. Import og transitt av tilberedt kjøtt av hov- og klovdyr og tilberedt kjøtt fra dyr av hestefamilien.
2. Import og transitt av ikke-domestiserte dyr til:
 - a) utstillinger eller fremvisninger
 - b) sirkus
 - c) et godkjent organ, institutt eller senter som er definert i forskrift 20. februar 2004 nr. 453 om dyrehelsemessige vilkår for godkjenning av institusjoner, institutter og sentra og overføring av dyr, sæd, egg og embryo til og fra godkjente anlegg § 3 punkt 1.

Ved motstrid mellom forordningens bestemmelser og denne bestemmelsen, går alltid forordningens bestemmelser foran.

§ 3. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23 og dyrevelferdsloven § 30, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26 og dyrevelferdsloven § 32 til § 35.

§ 4. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 5. Straff

Overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak truffet i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28 og dyrevelferdsloven § 37.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

Forordning

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I, kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010).

Se her for å lese forordning (EU) nr. 206/2010 (dansk utgave):

23. juli Nr. 1138 2010**Forskrift om endring i forskrift om fôrvarer**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 23. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet m.v. (matloven) § 9 første ledd, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II direktiv 2010/6/EU. Kunngjort 30. juli 2010 kl. 14.50.

I

I forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes: direktiv 2002/32/EF (endret ved direktiv 2003/57/EF, direktiv 2003/5/EF, direktiv 2003/100/EF, direktiv 2003/5/EF, direktiv 2005/8/EF, direktiv 2005/86/EF, direktiv 2005/87/EF, direktiv 2006/13/EF, direktiv 2006/77/EF, direktiv 2008/76/EF, direktiv 2009/8/EF og direktiv 2010/6/EU).

I vedlegg 1A gjøres følgende endringer:

<i>Uønskede stoffer</i>	<i>Fôrvarer</i>	<i>Høyeste tillatte innhold i mg/kg fôrvare med et vanninnhold på 12 %</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
4. Kvikksølv	Fôrmidler unntatt – fôrmidler fra bearbeiding av fisk og andre akvatiske dyr – kalsiumkarbonat	0,1 0,5 0,3
	Fôrblandinger (fullfôr og tilskuddsfôr) – unntatt fullfôr til hund og katt – mineralfôr – fullfôr til fisk	0,1 0,3 0,2 0,2
5. Nitritt	Fôrmidler Unntatt: – fiskemjøl – ensilasje	15 (uttrykt som natriumnitritt) 30 (uttrykt som natriumnitritt) –
	Fullfôr unntatt – fullfôr til hund, katt og pelsdyr når fôret har vanninnhold over 20 %	15 (uttrykt som natriumnitritt) –
9. Fri gossypol	Fôrmidler unntatt – bomullsfrø – bomullsfrøkaker og -mjøl	20 5 000 1 200
	Fullfôr unntatt – fullfôr til voksne storfe – fullfôr til sau (unntatt lam) og geit (unntatt kje) – fullfôr til kalv og fjørfe unntatt fullfôr til verpehøner – fullfôr til kanin, lam, kje og gris (unntatt smågris)	20 500 300 100 60
28. Aprikos (<i>Prunus armeniaca</i> L).	Alle fôrvarer	Frø og frukter fra disse planteartene samt avledede produkter av disse, kan forekomme i fôrvarer bare som sporstoffer som ikke kan bestemmes kvantitativt.
29. Bitter mandel (<i>Prunus dulcis</i> (Mill.) D.A.Webb var. <i>amara</i> (DC.) Focke) (= <i>Prunus amygdalus</i> Batsch var. <i>amara</i> (DC.) Focke)		

<i>Uønskede stoffer</i> 1	<i>Fôrvarer</i> 2	<i>Høyeste tillatte innhold i mg/kg fôrvare med et vanninnhold på 12 %</i> 3
30. Urensede bøkenøtter (<i>Fagus silvatica</i> L.)		
31. Oljedodre (<i>Camelina sativa</i> (L.) Crantz)		
33. Oljejatrofa (<i>Jatropha curcas</i> L.)		
35. Indisk sennepskål (<i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. et Coss. spp. <i>Integrifolia</i> (West.) Thell)		
36. Sennepskål (<i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. et Coss. spp. <i>juncea</i>)		
37. Kinesisk sennepskål (<i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. et Coss. spp. <i>juncea</i> var. <i>lutea</i> Batalin)		
38. Svartsennep (<i>Brassica nigra</i> (L.) Koch)		
39. Etiopisk sennepskål <i>Brassica carinata</i> A. Braun		

II

Endringene trer i kraft straks.

26. juli Nr. 1139 2010

Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med smittsom anemi blant dyr av hestefamilien i Romania

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 26. juli 2010 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 12, § 15 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2010/346/EU). Kunngjort 30. juli 2010 kl. 14.50.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder dyr av hestefamilien fra Romania samt sæd, egg og embryo eller blodprodukter fra slike dyr.

Forskriften gjelder ikke dyr som går i transitt gjennom Romania på store veier eller som transporteres uten avbrudd gjennom Romania direkte til slakteri for umiddelbar slaktning.

§ 2. Forbud mot import

Det er forbudt å importere dyr av hestefamilien fra Romania samt sæd, egg og embryo eller blodprodukter fra slike dyr.

Unntatt fra forbudet i første ledd er:

1. Dyr av hestefamilien hvor følgende krav er oppfylt:

- a) Dyrene skal være fulgt av et helsesertifikat som angitt i vedlegg I til denne forskriften utstedt i samsvar med forskrift 31. desember 1998 nr. 1488 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien § 6. Helsesertifikatet skal være påført følgende tilleggstekst: «Dyr av hestefamilien avsendt i overensstemmelse med Kommisjonens vedtak 2010/346/EU».
- b) Hvert dyr skal i tillegg være merket med en elektronisk transponder og være fulgt av et identifikasjonsdokument (pass) som angitt i forskrift 28. april 2010 nr. 631 om identifikasjon av dyr av hestefamilien. Dyrets individnummer som avleses av den elektroniske transponderen skal følge av identifikasjonsdokumentet (passet). Opplysninger om at det er gjennomført agar-gel-immundiffusjonstester i henhold til vedtak 2010/346/EU og om testresultatene skal følge av avsnitt VII i identifikasjonsdokumentet (passet).

2. Frossen sæd eller frossen embryo fra dyr av hestefamilien hvor følgende krav er oppfylt:
Forsendelsen er fulgt av et helsesertifikat som angitt i forskrift 31. desember 1998 nr. 1477 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av sæd, eggceller og embryo av visse dyrearter vedlegg D og vedlegg E. Helsesertifikatet skal være påført følgende tilleggstekst: «Sæd av dyr av hestefamilien, som er avsendt i overensstemmelse med Kommisjonens vedtak 2010/346/EU» eller «embryo av dyr av hestefamilien, som er avsendt i overensstemmelse med Kommisjonens vedtak 2010/346/EU».
3. Serum fra dyr av hestefamilien hvor følgende krav er oppfylt:
Forsendelsen er fulgt av et helsesertifikat som angitt i vedlegg II til denne forskrift.

§ 3. *Krav om slakting, isolering og testing*

Dyr av hestefamilien som importeres fra Romania skal enten

- a) slaktes innen 72 timer etter ankomst til mottakerslakteriet eller
- b) isoleres på mottakervirksomheten angitt i helsesertifikatet under tilsyn av offentlig veterinær i minst 30 dager på minst 200 meters avstand fra andre dyr av hestefamilien eller under vektorskjermede forhold.

Det skal utføres agar-gel-immundiffusjonstest på 10 % av sendingene etter ankomst til slakteri som nevnt i første ledd a). Det skal også være utført slik test med negativt resultat på en blodprøve fra hvert enkelt dyr som er isolert i henhold til første ledd b). Blodprøven må være tatt senest 28 dager etter start av isolasjonsperioden.

§ 4. *Krav ved eksport*

Før utløpet av en periode på 90 dager etter ankomst til mottaksvirksomheten kan dyr av hestefamilien som er importert fra Romania eksporteres til et annet EØS-land bare dersom det er utført agar-gel-immundiffusjonstest med negativt resultat på en blodprøve fra hvert enkelt dyr tatt senest 10 dager før datoen for avsending.

Dyr som eksporteres i henhold til første ledd skal være fulgt av et helsesertifikat som angitt i vedlegg I til denne forskrift, utstedt i samsvar med forskrift 31. desember 1998 nr. 1488 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av dyr av hestefamilien § 6.

§ 5. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 6. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks.

Vedlegg I

For å lese vedlegg I i pdf se her:

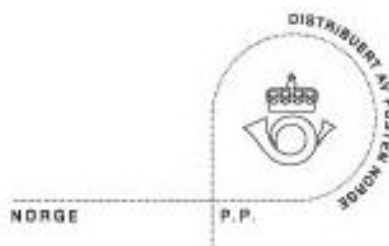
Vedlegg II

For å lese vedlegg II i pdf se her:

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2010-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2003	14	2199	Vedtak nr. 1712	5
2004	6	913	Forskrift nr. 715	6
2007	9	1338	Forskrift nr. 1015	6
2008	14	2005	Forskrift nr. 1429	6
2009	1	151	Forskrift nr. 1619	4
2009	5	667	Lov nr. 27	7
2009	6	827	Lov nr. 32	7
2009	10	1739	Vedtak nr. 1209	1
2009	10	1752, 1757, 1758, 1759	Forskrift nr. 1219	1
2009	11	1798	Forskrift nr. 1253	2
2009	11	1829	Forskrift nr. 1286	8
2009	13	Innholdsfortegnelse	Vedtak nr. 1493-1500	1
2009	13	2060	Vedtak nr. 1493	1
2009	13	2062	Vedtak nr. 1494	1
2009	13	2063	Vedtak nr. 1495	1
2009	13	2065	Vedtak nr. 1496	1
2009	13	2066	Vedtak nr. 1497	1
2009	13	2066	Vedtak nr. 1498	1
2009	13	2067	Vedtak nr. 1499	1
2009	13	2086	Vedtak nr. 1500	1
2009	13	2105	Vedtak nr. 1530	1
2009	13	2164	Forskrift nr. 1557	1
2009	14	2189	Forskrift nr. 1600	1
2009	14	2203	Forskrift nr. 1600	5
2009	14	2379	Forskrift nr. 1723	7
2010	1	219	Forskrift nr. 49	2
2010	1	228	Forskrift nr. 65	3
2010	2	296	Forskrift nr. 143	3
2010	3	610	Forskrift nr. 316	6
2010	4	661	Lov nr. 8	5
2010	4	722	Forskrift nr. 388	5
2010	5	863	Forskrift nr. 502	8
2010	7	1281	Forskrift nr. 795	8

Returadresse:

Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:
Med E-post: Itavd1@lovdata.no for avdeling I
Itavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2010 koster	Avd I	kr 1310	kr 1955	kr 2715
	Avd. I og II	kr 1645	kr 2840	kr 4000

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no